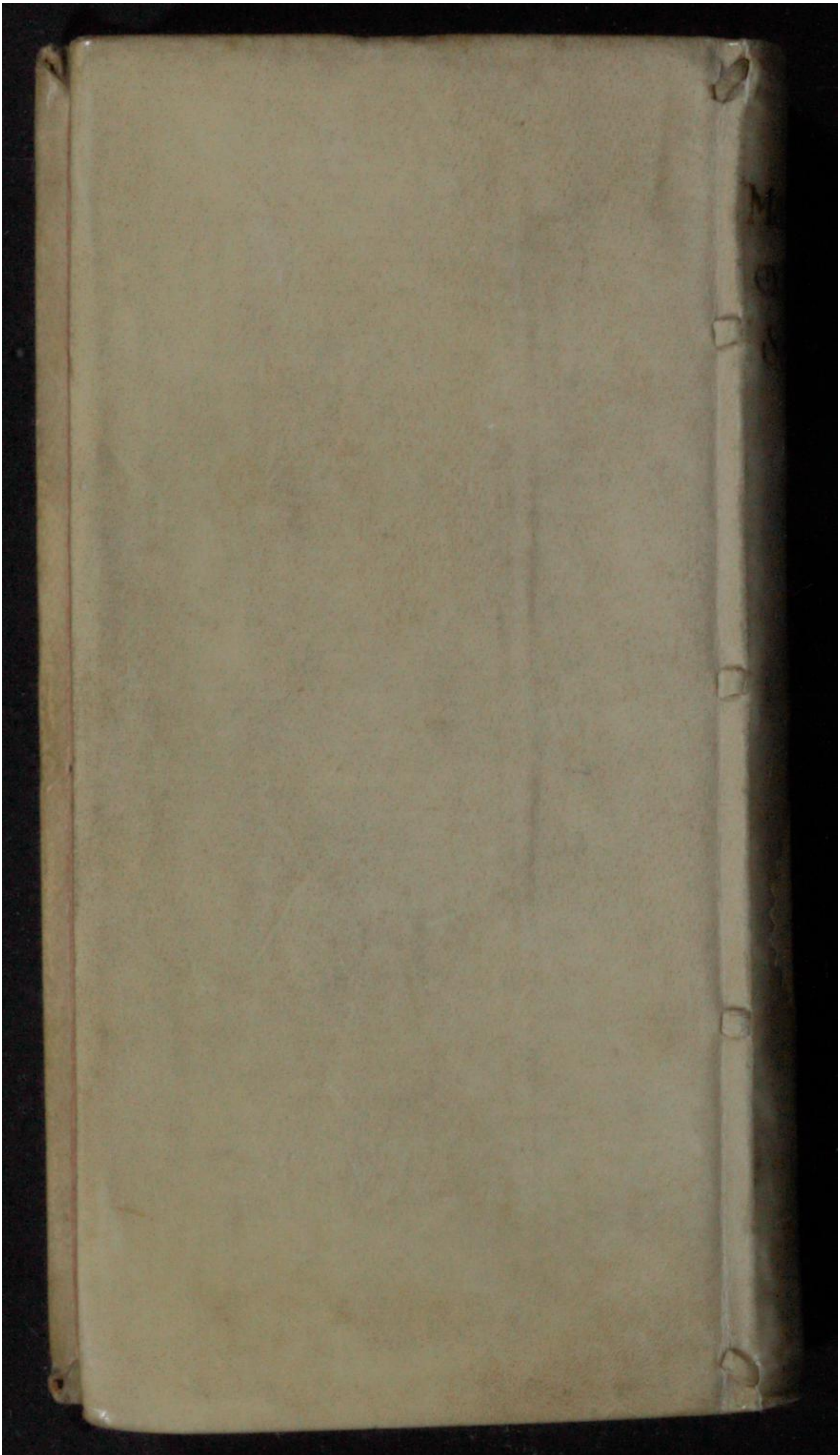
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Poet 931. K K.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

~~[illegible] 36~~
~~A 191~~
KW 235
E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

VITA
M. VAL. MARTIALIS
Ex Petro Crinito.

MArc. Valerius Martialis genere Hiſpanus fuit, Bilbili natus haud ignobili oppido Celtiberiæ: ut veteres auctores tradunt: & ipſe Martialis cum pluribus locis demonſtrat: tum maxime his verſibus ad Licianum municipem ſuum:

Vir Celtiberis non tacende gentibus,
Noſtræque laus Hiſpaniæ,
Videbis altam, Liciane, Bilbilim
Equis & armis nobilem.

Sub primam ætatem profectus eſt ad urbem Romam: quo facilius in litterarum ſtudio verſari poſſet: ſuumque ingenium erudire. Sed cum agendis cauſis minime ſe idoneum videret, omnem operam atque diligentiam retulit ad ſcribenda Epigrammata: in quibus magnopere excelluit judicio veterum. Maxime autem valuit in promerendis ſibi atque conciliandis hominum ſtudiis: adeo urbanitate & ſalibus præſtitit. Relata ſunt à C. Plinio permulta de ingenio & eruditione Val.Martialis: quibus ſatis colligere poſſumus quanti fecerit hunc ipſum poëtam, quantumque illius verſibus oblectari conſueverit. Sic enim ſcribit: *Fuit Martialis ingenio acri, & qui plurimum in ſcribendo & ſalis haberet & fellis: neque candoris minus.* Itaque minime mirari oportet; ſi Ælius Verus Imperator (qui Cæſari Hadriano gratiſſimus fuit) ſolitus eſt ſingulari affectu proſequi lepores atque jocos poëtæ Martialis; ſuumque Virgilium vocare. Neque dubium eſt, il-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

lum Romæ publicis honoribus ornatum atque honeſtatum fuiſſe. Nam equeſtri dignitate donatus eſt, & prætura, & jure trium liberorum : ut ipſe de ſe teſtatur. Lib. XII Epigrammaton compoſuit miro ingenio & ſingulari urbanitate : quibus adjecit Xenia & Apophoreta libellis duóbus abſoluta. In his ſecutus eſt Marſum poëtam, Pedonem, atque Getulicum : quorum exemplo ſeipſum tuetur : ac laſcivam verborum licentiam excuſat. Valerium quoque Catullum & Licinium Calvum plurimi fecit : quod in hoc ſcribendi genere inſignes habiti ſunt. In duodecimo libro Nervæ atque Trajano Imperatoribus blanditus eſt, damnatis temporibus Domitiani Cæſaris. Ad eundem refertur Spectaculorum liber : qui extra ordinem aliorum habetur à noſtris grammaticis : ut vetuſti codices probant. Inter amicos præcipue habuit Stellam Patavinum, Decianum, Silium Italicum, Val. Flaccum, Parthenium, alioſque complures : ad quos ſæpenumero ſcribit. Stertinius vir clariſſimus (quem Martialis mutato nomine Avitum appellat) tantum conceſſit ipſius ingenio atque doctrinæ ; ut viventi adhuc imaginem more veterum in ſua bibliotheca poſuerit. Poſtremo cum Martialis foret provectior, tædio rerum urbanarum affectus in patriam rediit, atque in natali ſolo paulo poſt interiit, non ſine lacrymis ac magno mœrore C. Plinii : ut ingenue teſtatus eſt ; ſcripta epiſtola ad Cornelium Priſcum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De nova Martialis editione

HVGONIS GROTII CARMEN AD PETRVM SCRIVERIVM.

Vitam quæ faciant beatiorem,
Cantando tuus ille Martialis,
Tu multo melius doces agendo,
Scriveri, redivive Martialis.
Quicquid Græcia, Roma quicquid olim
Famâ condidit arbitrâ probatum
Vno compoſitum tenere tecto:
Nulli pendere temporis tributum,
Sed pro jure ſuo diebus uti
Ignaris domini, nec elocatis.
Si quando libuit vetuſta vatum
Dulci ſecula provocare verſu:
Aut priſcos Patriæ novare Faſtos,
Nôrit poſteritas ut omnis, auctu
Quo ſe protulerit Batava virtus,
Quæ ſecura ſui, nihil paveſcens,
Iam longe poſitos tuetur Indos:
Aut doctas veterum polire chartas,
Quas Mars, quas ſibi Terminus ſacravit,
Et votis ſitientibus petitum,
Qualem Stella legebat, aut Secundus,
Talem nunc redhibere Martialem;
Hæc ſunt (audiat ipſe Martialis)
Vitam quæ faciunt beatiorem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

SCRIPTORVM VETERVM AC RECENTIORVM QVORVMDAM DE M. VALER. MARTIALE TESTIMONIA.

* * *

C. Plinius Cæcilius Secundus, Epiſtola lib. III. ultima.

CORNELIO PRISCO SVO S.

AVdio Valerium Martialem deceſſiſſe, & moleſte fero. Erat homo ingenioſus, acutus, acer, & qui plurimum in ſcribendo & ſalis haberet, & fellis; nec candoris minus. Proſequutus eram viatico ſecedentem. Dederam hoc amicitiæ, dederam etiam verſiculis, quos de me compoſuit. Fuit moris antiqui, eos qui vel ſingulorum laudes, vel urbium ſcripſerant, aut honoribus, aut pecunia ornare. Noſtris verò temporibus, ut alia ſpecioſa & egregia, ita hoc imprimis exolevit. Nam poſtquam deſimus facere laudanda, laudari quoque ineptum putamus. Quæris qui ſint verſiculi, quibus gratiam retulerim? Remitterem te ad ipſum volumen, niſi quoſdam tenerem. Tu, ſi placuerint hi, cæteros in libro requires. (Lib. x. epigr. XIX.) *Alloquitur Muſam, mandat ut domum meam in Eſquiliis quærat, adeat reverenter.*

Sed ne tempore non tuo diſertam
Pulſes ebria januam, videto.
Totos dat tetricæ dies Minervæ,
Dum centum ſtudet auribus virorum
Hoc, quod ſecula poſterique poſſint
Arpinis quoque comparare chartis.
Seras tutior ibis ad lucernas:
Hæc hora eſt tua. cum furit Lyæus,
Cum regnat roſa, cum madent capilli:
Tunc me vel rigidi legant Catones.

Merito-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Meritone eum, qui hoc de me ſcripſit, & tunc dimiſi amiciſſimè, & nunc, ut amiciſſimum, defunctum eſſe doleo? Dedit enim mihi, quantum maximè potuit: daturus amplius, ſi potuiſſet. Tametſi quid homini poteſt dari majus, quam gloria, laus & æternitas? At non erunt æterna, quæ ſcripſit? Non erunt fortaſſe: ille tamen ſcripſit, tanquam futura. Vale.

Sollius Sidonius Apollinaris, Carm. IX.

Non Gætulicus hic tibi legetur,
Non Marſus, Pedo, Silius, Tibullus,
Aut mordax ſine fine Martialis.

Idem Carm. XXIII.

Quid celſos Senecas loquar, vel illum
Quem dat Bilbilis alta Martialem,
Terrarum indigenas Ibericarum?

Ælius Spartianus, in Hiſtor. Auguſta.

Idem (Ælius Verus) *Ovidii libros amorum in lecto ſemper habuiſſe; idem Martialem, Epigrammaticum poëtam, Virgilium ſuum dixiſſe* (fertur.)

Ælius Lampridius, in Alexandri Severi Vita.

Leporem quotidie habuit, venationem frequentem, ſed eam cum amicis dividebat, & his maximè quos ſciebat per ſe non habere. Nec divitibus quicquam talium munerum miſit, ſed ab his ſemper accepit. Et quod ille leporem quotidie haberet, jocus Poëticus emerſit, idcirco quod multi ſeptem diebus pulchros eſſe dicunt eos qui leporem comederint, ut Martialis Coci epigramma ſignificat, quod contra quandam Gelliam ſcripſit hujuſmodi: [lib. v. epigr. 29.]

Cum leporem mittis, ſemper mihi Gellia mandas,
  Septem formoſus Marce diebus eris.
Si verum dicis, ſi verum Gellia mandas,
  Ediſti nunquam Gellia tu leporem.

Sed hos verſus Martialis in eam quæ deformis eſſet, compoſuit: Poëta verò temporum Alexandri hæc in eum dixit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Pulchrum quod vides eſſe noſtrum regem,
Quem Syrum ſua detulit propago,
Venatus facit, & lepus comeſus.
Ex quo continuum capit leporem.

Iovianus Pontanus, de Sermone lib. III. cap. XVIII.

Valerius Martialis artificioſiſſimus Epigrammatum ſcriptor, ita in iis quidem jocatus eſt, ut frequentius carpat, quam delectet: tametſi è demorſione ipſa delectatio quoq; paritur. Adhæc dictis ejus partim occultiſſima quædã inſunt ſpicula,&c. *ſunt tamen dicta ejus in univerſum arguta, ſubtiliterque conquiſita; abſtruſæ ſententiæ, eædemque raræ, ſalſæ, aculeatæ: inventiones vero maxime acutæ: verba autem præcipue accommodata, quæque non prima tantum facie, atque in ipſo explicatu, lectorem alliciant atque auditorem: verum quæ in ejus animo relinquant tacitam quandam quaſi ſubtitillationem.*

Ioannes Sareſberienſis, Curial. Nugar. lib. VII. cap. XII.

Poëticum illum te ſubito miraberis inveniſſe pictorem, qui ad omnia, quæ neceſſitas exigit, ſcit fortaſſe ſimulare cupreſſum. Deſipit ita Rufus in Nævia, à qua eum, teſte Coquo, nullus caſus avertit. Nam

Quidquid agit Rufus, nihil eſt niſi Nævia Rufo;
Si gaudet, ſi flet, ſi tacet, hanc loquitur.
Cœnat, propinat, poſcit, negat, innuit, una eſt
Nævia: ſi non ſit Nævia, mutus erit.

Lib. I *Epigr.* LXVIII.

Idem lib. VIII, cap. VI.

Peregrinos odores non niſi diſſolutis & amatoribus convenire, Comicus & Coquus docent.

Idem lib. eod. cap. XIII.

Nam fœnerator ut plus recipiat, interdum aliquid prælargitur. Unde Coquus:

Munera quod ſenibus viduiſque, &c. [*Epigr.* LVI, *lib.* IV.]

Vetus Gloſſarium Latinum.

Petaſo, Petaſonis; *perna, baconus. Martialis Coquus*:

Et pultem dubiam cum petaſone voras.

Extat lib. III. *Epigr.* LXXVII. *ubi vulgo*, Et pulpam dubio.

Laudatur ab eodem Gloſſographo etiam alibi, & *ſub* Martialis Coqui *nomine præterea funginum hoc Diſtichon*:

Defungi fungis homines, Macrine, negabas:
Boleti leti cauſa fuere tui.

Angelus Politianus, Miſcellan. cap. VI.

Nimis enim foret inſubidus Poëta: quod nefas credere.

Item cap. LII.

Sane per totum Epigramma ſignatè uſus eſt verbis argutiſſimus Poëta, &c. ut ſit hoc Epigrammate nihil utique penſitatius.

Idem in Declamatione pro Quintiliano.

Vt ab ingenioſiſſimo Latinorum Epigrammatum poëta, & vagæ juventutis moderator, & Romanæ gloria togæ *verè meruerit appellari.*

Iulius Cæſar Scaliger, Poëtic. lib. III. cap. CXXVI

Epigrammatis virtutes peculiares; brevitas, & argutia; hanc Catullus non ſemper eſt aſſecutus. Martialis, Poëta argutiſſimus, nuſquam omiſit.

Idem lib. VI.

Ne Martialem quidem transferre libet ad meliora. Multa ſunt ejus Epigrammata divina; in quibus & ſermonis caſtitas, & argumenti ſpecies luculenta eſt. verſus vero candidi, numeroſi, pleni, denique optimi.

M. Antonius Muretus in Comentar. ad Catullum. (*Iniquus in Martialem Cenſor.*)

Romani & ſerius attigerunt Poëticam, & coluerunt negligentius, & minime longo tempore in recte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

ſcribendorum poëmatum via perſtiterunt. Siquidem cum à rudibus apud eos Poëtica profecta principiis, tandem per multos gradus ad Virgilium perveniſſet; quo ego homine nihil ſtatuo fieri potuiſſe divinius: ita poſtea cœpere ingenia in deterius labi; ut mirum ſit, quanta quam brevi tempore ſit conſecuta mutatio. Hiſpani poëtæ præcipue & Romani ſermonis elegantiam contaminarunt, &, cum inflatum quoddam & tumidum, & gentis ſuæ moribus congruens, inveniſſent orationis genus, averterunt exemplo ſuo cæteros à recta illa & ſimplici, in qua præcipua Poetarũ ſita laus eſt, & in quam ſuperiores omni ſtudio incubuerant imitatione naturæ. Itaque fere poſt Auguſti tempora, ut quiſque maxime verſum inflaverat, ſententiam maxime contorſerat, eo denique modo locutus fuerat, quo nemo ſerio ſoleret loqui, ita in pretio haberi cœpit. Quin etiam fucatus ille ſplendor, & adulterina eloquentiæ ſpecies, ita nonnullorum, qui veræ eloquentiæ guſtum non habent, occæcavit animos, ut his quoque temporibus exſtiterint Hiſpani duo, homines cæteroqui & inprimis eruditi, & ſcriptis editis nobiles; quorum alter Lucanum Virgilio, alter Martialem Catullo anteponere veritus non eſt. Quorum ab utroque ita diſſentio, ut ſi quis Deus poteſtatem mihi optionemque faciat, non dicam Virgilii, (cui videor injuriam facere, ſi eum ullo modo cum cæteris comparem) ſed Ennii alicujus, aut Furii, quam Lucani, multo ſimilem in ſcribendo eſſe me malim. Inter Martialis autem & Catulli ſcripta tantum intereſſe arbitror, quantum inter dicta ſcurræ alicujus de trivio, & inter liberales ingenui hominis jocos, multo urbanitatis aſperſos ſale. Neque vero negaverim, multa in Martiale quoque non inſcienter dicta reperiri: ſed profecto deteriorum longe numerus major eſt. Latinæ quidem orationis nativa illa, minimeque quaſi pigmentis infuſcata germanitas, in Martiale nulla eſt; in Catullo præcipua. Iis de cauſis cum ab illo altero, neſcio quo modo, ſemper abhorruiſſem; Catullum contra nunquam non mirabiliter amavi. &c.

Adrianus Turnebus, Adverſ. lib. VIII. cap. IV.

QVid vetat attingere feſtiviſſimi Poëtæ Martialis luſus, atque in his operam ludere. Non ſemper ſupercilia adducenda ſunt.

Idem lib. XIII, cap. XIX.

Cum à lepidiſſimo Poëta (nec enim illis aſſentior, qui ſcurram ineptum eum appellant, neque ſatis elegante Muſa libros epigrammatum ſcripſiſſe autumant) lib. III. Epigr. XCIII canitur,

Admittat inter buſtuarias mœchas, *&c.*

Iuſtus Lipſius, I Epiſtolic. Quæſt. Epiſt. V.

Quid cenſes tu, non melius de Martiale Scaliger judicavit, qui verſus eos candidos, numeroſos, plenos; epigrammata multa divina dicit: quam ille, qui ſcurram de trivio appellat? Nollem excidiſſet viro magno hoc judicii diſſimile. &c.

Idem de Amphith. cap. XV.

Deſignatorum *facete ſæpe meminit acutus & capitalis ille Hiſpanus.*

Siniſtra quædam judicia infelicium criticorum de Martiale.

RAPHAEL VOLATERRANVS, Commentariorum Vrbanorum lib. XVII.

M. VAL. MARTIALIS, *Poëta Epigrammatum, è Bilbili oppido Celtiberiæ. Romæ annos triginta commoratus, in Hiſpaniam demum revertit, pauper admodum, & viatico à Plinio nepote, ut in ejus Epiſtola declaratur, adjutus. Amicos coluit Stellam, Silium Italicum. Adſcitus & in ordinem Equeſtrem, & jura trium liberorum adeptus eſt. Reliquit Epigrammatum librum omnino rejiciendum, quippe qui neque elegantiæ Latinæ, neque moribus proſit.*

PAV-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

PAVLVS IOVIUS,
In Elogiis Virorum literis Illuſtrium, in Marco Antonio Caſanova.

M. Ant. Caſanovæ, Comenſe patre Romæ genito, arguti Epigrammatis palmam detulit illa ipſa Roma, ſeveræ auris judicio ſuperba; nec unquam in confeſſo pudore poëtis adulatrix: quod lepida, & ſalſis finibus aculeata carmina factitaret. Elocutioni caſta tamen puritas ac innumero ſæpe duro lenitas defuit. qualis in Catullo prætenero poëta conſpicitur: cum ingenioſè mordaci & impuro Martiali perſimilis eſſe mallet, ut una præſertim peracutæ circumductæque ſententiæ gloria duceretur, &c.

ANDREAS NAVGERIVS
Auctore in iiſdem Elogiis P. Iovio.

Cum Epigrammata præſtanti judicio lepidiſſime ſcriberet, non ſalſis aculeatiſque finibus, ſed tenera illa & prædulci priſca ſuavitate claudebat adeo Martiali ſeverus hoſtis, ut quotannis ſtato die Muſis dicato, multa ejus volumina, tanquam impura, cum exſecratione Vulcano dicarentur.

M. VAL.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS, & aliorum fortaſſis, EPIGRAMMATA DE SPECTACVLIS;

Extra ordinem reliquorum librorum.

In Amphitheatrum Cæſaris. I.

BArbara Pyramidum ſileat miracula Memphis;
Aſſiduus jactet nec Babylona labor;
Nec Triviæ templo molles laudentur Iônes;
Diſſimuletque deum cornibus ara frequens;
Aëre nec vacuo pendentia Mauſolea
Laudibus immodicis Cares in aſtra ferant.
Omnis Cæſareo cedat labor Amphitheatro:
Vnum præ cunctis fama loquatur opus.

In opera publica Cæſaris. II.

HIc, ubi ſidereus propius videt aſtra coloſſus,
Et creſcunt media pegmata celſa via;
Invidioſa feri radiabant atria Regis,
Vnaque jam tota ſtabat in Vrbe domus.
Hic, ubi conſpicui venerabilis amphitheatri
Erigitur moles, ſtagna Neronis erant.
Hic, ubi miramur velocia munera thermas;
Abſtulerat miſeris tecta ſuperbus ager.
Claudia diffuſas ubi porticus explicat umbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat.
Reddita Roma ſibi eſt; & ſunt, te præſide, Cæſar,
Deliciæ populi, quæ fuerant Domini.

De ſpectatorum frequentia. III.

QVæ tam ſepoſita eſt, quæ gens tam barbara Cæſar,
Ex qua ſpectator non ſit in Vrbe tua?
Venit ab Orpheo cultor Rhodopeïus Æmo,
Venit & epoto Sarmata paſtus equo:
Et qui prima bibit deprenſi flumina Nili,
Et quem ſupremæ Tethyos unda ferit.
Feſtinavit Arabs, feſtinavere Sabæi,
Et Cilices nimbis hic maduere ſuis.
Crinibus in nodum tortis venere Sicambri,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Atque aliter tortis crinibus Æthiopes,
Vox diverſa ſonat: populorum eſt vox tamen una
Cum verus patriæ diceris eſſe pater.

Ad Cæſarem, de delatoribus. IV.

TVrba gravis paci, placidæque inimica quieti,
Quæ ſemper miſeras ſollicitabat opes,
Tradita Getulis: nec cepit arena nocentes;
Et delator habet, quod dabat, exſilium.

Aliud ejuſdem Argumenti. V.

EXſulat Auſonia profugus delator ab urbe:
Impenſis vitam principis annumeres.

De Paſiphaes ſpectaculo. VI.

IVnctam Paſiphaen Dictæo credite tauro.
Vidimus: accepit fabula priſca fidem.
Nec ſe miretur, Cæſar, longæva vetuſtas:
Quidquid fama canit, donat arena tibi.

De fœminarum pugna cum beſtiis. VII.

BElliger invictis quod Mars tibi ſævit in armis;
Non ſatis eſt Cæſar: ſævit & ipſa Venus.

Aliud ejuſdem Argumenti. VIII.

PRoſtratum Nemees & vaſta in valle leonem,
Nobile & Herculeum fama canebat opus.
Priſca fides taceat: nam poſt tua munera, Cæſar,
Hæc jam fœminea vidimus acta manu.

De Laureolo. IX.

QValiter in Scythica religatus rupe Prometheus
Aſſiduam vivo viſcere pavit avem:
Nuda Caledonio ſic pectora præbuit urſo
Non falſa pendens in cruce Laureolus.
Vivebant laceri membris ſtillantibus artus,
Inque omni nuſquam corpore corpus erat.
Denique ſupplicium dederat necis ille paternæ,
Vel domini jugulum foderat enſe nocens.
Templa vel arcano demens ſpoliaverat auro,
Subdiderat ſævas vel tibi Roma faces.
Vicerat antiquæ ſceleratus crimina famæ,
In quo, quæ fuerat fabula, pœna fuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Dædalo. X.

DÆdale Lucano cum ſic lacereris ab urſo,
  Quam cuperes pennas nunc habuiſſe tuas!

De rhinocerote. XI.

PRæſtitit exhibitus tota tibi, Cæſar, arena,
  Quæ non promiſit, prælia rhinoceros.
O quam terribileis exarſit pronus in iras?
  Quantus erat cornu, cui pila taurus erat!

De leone. XII.

LÆſerat ingrato leo perfidus ore magiſtrum,
  Auſus tam notas contemerare manus:
Sed dignas tanto perſolvit crimine pœnas,
  Et qui non tulerat verbera, tela tulit.
Quos decet eſſe hominum tali ſub Principe mores,
  Qui jubet ingenium mitius eſſe feris?

De urſo. XIII.

PRæceps ſanguinea dum ſe rotat urſus arena,
  Implicitam viſco perdidit ille fugam.
Splendida jam tecto ceſſent venabula ferro,
  Nec volet excuſſa lancea torta manu.
Deprendat vacuo venator in aere prædam,
  Si captare feras aucupis arte placet.

De ſue, quæ ex vulnere peperit. XIV.

INter Cæſareæ diſcrimina ſæva Dianæ
  Fixiſſet gravidam cum levis haſta ſuem,
Exſiliit partus miſeræ de vulnere matris.
  O Lucina ferox, hoc peperiſſe fuit?
Pluribus illa mori voluiſſet ſaucia telis,
  Omnibus ut natis triſte pateret iter.
Quis negat eſſe ſatum materno funere Bacchum?
  Sic genitum numen credite: nata fera eſt.

De eadem. XV.

Icta gravi telo, confoſſaque vulnere, mater
  Sus pariter vitam perdidit, atque dedit.
O quam certa fuit librato dextera ferro!
  Hanc ego Lucinæ credo fuiſſe manum.
Experta eſt numen moriens utriuſque Dianæ;
  Quaque ſoluta parens, quaque peremta fera eſt.

De eadem. XVI.

SVs fera jam gravior maturi pignora ventris
  Emiſit fetum, vulnere facta parens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Nec jacuit partus, ſed matre cadente cucurrit.
O quantum eſt ſubitis caſibus ingenium!

De Carpophoro venatore. XVII.

SVmma tuæ Meleagre fuit quæ gloria famæ:
Quantula Carpophori portio, fuſus aper!
Ille & præcipiti venabula condidit urſo,
Primus in Arctoi qui fuit axe poli:
Stravit & ignota ſpectandum mole leonem,
Herculeas potuit qui decuiſſe manus:
Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.
Præmia cum laudis ferret, adhuc poterat.

De machina tauri Herculem aut Cæſarem ferente. XVIII.

RAptus abit media quod ad æthera taurus arena;
Non fuit hoc artis, ſed pietatis opus.
Vexerat Europen fraterna per æquora taurus;
At nunc Alciden taurus in aſtra tulit.
Cæſaris atque Iovis confer nunc, Roma, juvencos:
Par onus ut tulerint, altius iſte tulit.

De elephante. XIX.

QVod pius & ſupplex elephas, te, Cæſar, adorat:
Hic modo qui tauro tam metuendus erat:
Non facit hoc juſſus, nulloque docente magiſtro:
Crede mihi, numen ſentit & ille tuum.

De tigride & leone. XX.

LAmbere ſecuri dextram conſueta magiſtri
Tigris, ab Hyrcano gloria rara jugo,
Sæva ferum rabido laceravit dente leonem:
Res nova, non ullis cognita temporibus.
Auſa eſt tale nihil, ſilvis dum vixit in altis;
Poſtquam inter nos eſt, plus feritatis habet.

De tauro & elephante XXI.

QVi modo per totam, flammis ſtimulatus, arenam
Suſtulerat raptas taurus in aſtra pilas;
Occubuit tandem cornuto ardore petitus,
Dum facilem tolli ſic elephanta putat.

De Myrino & Triumpho, gladiatoribus. XXII.

DVm peteret pars hæc Myrinū, pars illa Triumphum:
Promiſit pariter Cæſar utraq; manu.
Non potuit melius litem finire jocoſam.
O dulce invicti Principis ingenium!

De Orpheo repræſentato. XXIII.

QVidquid in Orpheo Rhodope ſpectaſſe theatro
Dicitur; exhibuit, Cæſar, arena tibi.
Repſerunt ſcopuli, mirandaque ſilva cucurrit,
Quale fuiſſe nemus creditur Heſperidum.
Adfuit immixtum pecudum genus omne ferarum,
Et ſupra vatem multa pependit avis.
Ipſe ſed ingrato jacuit laceratus ab urſo.
Hæc tamen ut res eſt facta, ita ficta alia.

De rhinocerote & uro. XXIV.

SOllicitant pavidi dum rhinocerota magiſtri,
Seque diu magnæ colligit ira feræ,
Deſperabantur promiſſi prælia Martis:
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Namque gravem gemino cornu ſic extulit urum,
Iactat ut impoſitas taurus in aſtra pilas.

De Carpophoro venatore. XXV.

DOrica quam certo venabula dirigit ictu
Fortis adhuc teneri dextera Carpophori!
Ille tulit geminos facili cervice juvencos;
Illi ceſſit atrox bubalus atque biſon.
Hunc leo cum fugeret, præceps in tela cucurrit.
I nunc, & lentas corripe turba moras.

De Naumachia. XXVI.

SI quis ades longis ſerus ſpectator ab oris,
Cui lux prima ſacri muneris iſta fuit:
Ne te decipiat ratibus navalis Enyo,
Et par unda fretis: hic modo terra fuit.
Non credis? ſpectes, dum laxent æquora Martem;
Parva mora eſt; dices: hic modo pontus erat.

De Leandro naumachiario. XXVII.

QVod nocturna tibi Leandre pepercerit unda,
Deſine mirari: Cæſaris unda fuit.

Leandri votum. XXVIII.

CVm peteret dulces audax Leandrus amores,
Et feſſus tumidis jam premeretur aquis,
Sic miſer inſtantes affatus dicitur undas:
Parcite, dum propero; mergite, dnm redeo.

De natatoribus. XXIX.

LVſit Nereidum docilis chorus æquore toto,
Et vario faciles ordine pinxit aquas.
Fuſcina dente minax, nexu fuit anchora curvo:
Credidimus remum, credidimuſque ratem:
Et gratum nautis ſidus fulgere Laconum,
Lataque perſpicuo vela tumere ſinu.
Quis tantas liquidis artes invenit in undis?
Aut docuit luſus hos Thetis, aut didicit?

De Carpophoro venatore. XXX.

SEcula Carpophorum, Cæſar, ſi priſca tuliſſent,
Iam nullum in monſtris orbe fuiſſet opus.
Non Marathon taurum, Nemee frondoſa leonem,
Arcas Mænalium non timuiſſet aprum.
Hæc armata manus Hydræ mors una fuiſſet,
Huic percuſſa foret tota Chimæra ſemel.
Ignipedes poſſet ſine Colchide vincere tauros:
Solvere & Heſionem ſolus, & Andromeden.
Herculeæ laudis numeretur gloria: plus eſt,
Bis denas pariter perdomuiſſe feras.

De Naumachia. XXXI.

AVguſti laudes fuerant, committere claſſes,
Et freta navali ſollicitare tuba.
Cæſaris hæc noſtri pars eſt quota? vidit in undis
Et thetis ignotas & Galatea feras:
Vidit in æquoreo ferventes pulvere currus,
Et domini Triton ipſe putavit equos.
Dumque parat ſævis ratibus fera prælia Nereus,
Abnuit in liquidis ire pedeſter aquis.
Quidquid & in Circo ſpectatur, & Amphitheatro,
Dives Cæſarea præſtitit unda tibi.
Fucinus, & pigri taceantur ſtagna Neronis:
Hanc norint unam ſecula Naumachiam.

De Priſco & Vero, gladiatoribus. XXXII.

CVm traheret Priſcus, traheret certamina Verus,
Eſſet & æqualis Mars utriuſque diu:
Miſſio ſæpe viris magno clamore petita eſt,
Sed Cæſar legi paruit ipſe ſuæ.
Lex erat, ad digitum poſita concurrere palma;
Quod licuit, lances donaque ſæpe dedit.

Inventus tamen eſt finis diſcriminis æqui.
Pugnavere pares: ſuccubuere pares.
Miſit utrique rudes, & palmas Cæſar utrique.
Hoc pretium virtus ingenioſa tulit.
Contigit hoc nullo, niſi te ſub principe, Cæſar:
Cum duo pugnarent, victor uterque fuit.

De dama & canibus. XXXIII.

COncita veloces fugeret cum dama moloſſos,
Et varia obliquas necteret arte moras,
Cæſaris ante pedes ſupplex, ſimiliſque roganti
Conſtitit; & prædam non tetigere canes.

Fragmentum. XXXIV.

* * * *

HÆc intellecto principe dona tulit. (ſtas.
Numen habet Cæſar. ſacra eſt vis, ſacra pote-
Credite: mentiri non didicere feræ.

Aliud. XXXV.

CEdere majori, virtutis fama ſecunda eſt.
Illa gravis palma eſt, quã minor hoſtis habet.

Aliud, ad Cæſarem. XXXVI.

DA veniam ſubitis: non diſplicuiſſe meretur,
Feſtinat, Cæſar, qui placuiſſe tibi.

Aliud, apud antiquum Iuvenalis ſcholiaſtem.

FLavia gens, quantum tibi tertius abſtulit heres!
Pæne fuit tanti, non habuiſſe duos.

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATVM
LIBER PRIMVS.

Ad Lectorem Epistola.

SPero me ſecutum in libellis meis tale temperamentum, ut de illis queri non poſſit, quiſquis de ſe bene ſenſerit, cum ſalva infimarum quoque perſonarum reverentia ludant; quæ adeo antiquis auctoribus defuit, ut nominibus non tantum veris abuſi ſint, ſed & magnis. Mihi fama vilius conſtet, & probetur in me nunc noviſſimum ingenium. Abſit à iocorum noſtrorum ſimplicitate malignus interpres, nec epigrammata mea ſcribat. Improbe facit, qui in alieno libro ingenioſus eſt. Laſcivam verborum veritatem, id eſt, Epigrammaton linguam excuſarem, ſi meum eſſet exemplum: ſic ſcribit Catullus, ſic Marſus, ſic Pedo, ſic Gætulicus, ſic quicunque perlegitur. Si quis tamen tam ambitioſe triſtis eſt, ut apud illum in nulla pagina Latine loqui fas ſit; poteſt Epiſtola, vel potius Titulo contentus eſſe. Epigrammata illis ſcribuntur, qui ſolent ſpectare Florales. Non intret Cato theatrum noſtrum; aut ſi intraverit, ſpectet. Videor mihi meo iure facturus, ſi Epiſtolam verſibus clauſero.

Noſſes jocoſæ dulce cum ſacrum Floræ,
Feſtoſque luſus, & licentiam vulgi,
Cur in theatrum, Cato ſevere, veniſti?
An ideo tantum veneras, ut exires?

Ad eundem. I.

HIc eſt, quem legis, ille, quem requiris,
Toto notus in orbe Martialis
Argutis Epigrammatôn libellis:
Cui, Lector ſtudioſe, quod dediſti
Viventi decus atque ſentienti,
Rari poſt cineres habent Poëtæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Vbi libri venales. II.

QVi tecum cupis eſſe meos ubicumque libellos,
Et comites longæ quæris habere viæ;
Hos eme, quos arctat brevibus membrana tabellis:
Scrinia da magnis, me manus una capit.
Ne tamen ignores ubi ſim venalis, & erres
Vrbe vagus tota: me duce certus eris.
Libertum docti Lucenſis quære Secundi.
Limina poſt Pacis, Palladiumque forum.

Ad librum ſuum. III.

ARgiletanas mavis habitare tabernas,
Cum tibi, parve liber, ſcrinia noſtra vacent.
Neſcis, heu, neſcis dominæ faſtidia Romæ:
Crede mihi, nimium Martia turba ſapit.
Majores nuſquam ronchi: juveneſque ſeneſque
Et pueri naſum rhinocerotis habent.
Audieris cum grande ſophos, dum baſia jactas,
Ibis ab excuſſo miſſus in aſtra ſago.
Sed tu, ne toties domini patiare lituras,
Neve notet luſus triſtis arundo tuos;
Ætherias laſcive cupis volitare per auras.
I, fuge; ſed poteras tutior eſſe domi.

Ad Cæſarem. IV.

COntigeris noſtros, Cæſar, ſi forte libellos,
Terrarum dominum pone ſupercilium.
Conſuevere jocos veſtri quoque ferre triumphi,
Materiam dictis nec pudet eſſe ducem.
Qua Thymelen ſpectas, deriſorumque Latinum,
Illa fronte, precor, carmina noſtra legas.
Innocuos cenſura poteſt permittere luſus:
Laſciva eſt nobis pagina, vita proba eſt.

Sub Perſona Cæſaris ad Poëtam. V.

DO tibi Naumachiam, tu das Epigrammata nobis;
Vis puto cum libro, Marce, natare tuo.

De leonum & leporum ſpectaculo. VI.

Ætherias aquila puerum portante per auras,
Illæſum timidis unguibus hæſit onus:
Nunc ſua Cæſareos exorat præda leones,
Tutus & ingenti ludit in ore lepus.

Quæ majora putas miracula; ſummus utriſque
Auctor adeſt: hæc ſunt Cæſaris, illa Iovis.

Ad Maximum, de columba Stellæ. VII.

STellæ delicium mei columba,
Verona licet audiente dicam,
Vicit, Maxime, paſſerem Catulli.
Tanto Stella meus tuo Catullo,
Quanto paſſere major eſt columba.

Ad Decianum. VIII.

QVod magni Thraſeæ, conſummatique Catonis
Dogmata ſic ſequeris, ſalvus ut eſſe velis,
Pectore nec nudo ſtrictos incurris in enſes:
Quod feciſſe velim te, Deciane, facis.
Nolo virum, facili redimit qui ſanguine famam:
Hunc volo, laudari qui ſine morte poteſt.

In Cottam. IX.

BEllus homo & magnus vis idem, Cotta, videri;
Sed quis bellus homo eſt, Cotta, puſillus homo eſt.

De Gemello & Maronilla. X.

PEtit Gemellus nuptias Maronillæ,
Et cupit, & inſtat, & precatur, & donat.
Adeone pulcra eſt? immo fœdius nil eſt.
Quid ergo in illa appetitur & placet? tuſſis.

In Sextilianum. XI.

CVm data ſint equiti bis quina nomiſmata, quare
Bis decies ſolus, Sextiliane, bibis?
Iam defeciſſet portantes calda miniſtros,
Si non potares, Sextiliane, merum.

De Regulo XII.

ITur ad Herculei gelidas qua Tiburis arces,
Canaque ſulphureis Albula fumat aquis;
Rura, nemuſque ſacrum, dilectaque jugera Muſis
Signat vicina quartus ab urbe lapis:
Hic rudis æſtivas præſtabat porticus umbras,
Heu quam pæne novum porticus auſa nefas!
Nam ſubito collapſa ruit, cum mole ſub illa
Geſtatus bijugis Regulus eſſet equis.
Nimirum timuit noſtras Fortuna querelas,
Quæ par tam magnæ non erat invidiæ.

Nunc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Nunc & damna juvant: ſunt ipſa pericula tanti:
Stantia non poterant tecta probare deos.

De Arria, uxore Pæti. XIII.

CAſta ſuo gladium cum traderet Arria Pæto,
Quem de viſceribus traxerat ipſa ſuis:
Si qua fides, vulnus, quod feci, non dolet, inquit,
Sed quod tu facies, hoc mihi, Pæte, dolet.

Ad Cæſarem, de ſpectaculo leonum ac leporum. XIV.

DElicias, Cæſar, luſuſque jocoſque leonum
Vidimus: hoc etiam præſtat arena tibi:
Cum prenſus blando toties à dente rediret,
Et per aperta vagus curreret ora lepus,
Vnde poteſt avidus captæ leo parcere prædæ?
Sed tamen eſſe tuus dicitur, ergo poteſt.

Ad Iulium XV.

O mihi poſt nullos Iuli memorande ſodales,
Si quid longa fides, canaque jura valent.
Bis jam pæne tibi conſul trigeſimus inſtat,
Et numerat paucos vix tua vita dies.
Non bene diſtuleris, videas quæ poſſe negari;
Et ſolum hoc ducas, quod fuit, eſſe tuum.
Exſpectant curæque catenatique labores:
Gaudia non remanent, ſed fugitiva volant.
Hæc utraque manu, complexuque aſſere toto:
Sæpe fluunt imo ſic quoque lapſa ſinu.
Non eſt, crede mihi, ſapientis dicere, vivam:
Sera nimis vita eſt craſtina; vive hodie.

Ad Avitum. XVI.

SVnt bona, ſunt quædã mediocria, ſunt mala plura
Quæ legis hic: aliter non fit, Avite, liber.

In Titum. XVII.

COgit me Titus actitare cauſſas,
Et dicit mihi ſæpe, magna res eſt:
Res magna eſt, Tite, quam facit colonus.

Ad Tuccam. XVIII.

QVid te, Tucca, juvat vetulo miſcere Falerno
In Vaticanis condita muſta cadis?
Quid tantum fecere boni tibi peſſima vina?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Aut quid fecerunt optima vina mali?
De nobis facile eſt: ſcelus eſt jugulare Falernum,
Et dare Campano toxica ſæva mero.
Couvivæ meruere tui fortaſſe perire:
Amphora non meruit tam pretioſa mori.

Ad Æliam. XIX.

SI memini, fuerant tibi quattuor, Ælia, dentes:
Exſpuit una duos tuſſis, & una duos.
Iam ſecura potes totis tuſſire diebus;
Nil iſtic, quod agat, tertia tuſſis habet.

Ad Cæcilianum. XX.

DIc mihi, quis furor eſt? turba ſpectante vocata,
Solus boletos, Cæciliane, voras.
Quid dignum tanto ventrique gulæque precabor?
Boletum, qualem Claudius edit, edas!

De Mucio Scævola. XXI.

CVm peteret regem decepta ſatellite dextra,
Ingeſſit ſacris ſe peritura focis.
Sed tam ſæva pius miracula non tulit hoſtis,
Et raptum flammis juſſit abire virum.
Vrere quam potuit contemto Mucius igne,
Hanc ſpectare manum Porſena non potuit.
Major deceptæ fama eſt & gloria dextræ.
Si non erraſſet, fecerat illa minus.

De leonum & leporum ſpectaculo. XXII.

QVid nunc ſæva fugis placidi lepus ora leonis?
Frangere tam parvas non didicere feras.
Servantur magnis iſti cervicibus ungues,
Nec gaudet tenui ſanguine tanta ſitis.
Præda canum lepus eſt, vaſtos non implet hiatus:
Non timeat Dacus Cæſaris arma puer.

Ad Cottam. XXIII.

Invitas nullum, niſi cum quo, Cotta, lavaris,
Et dant convivam balnea ſola tibi.
Mirabar, quare nunquam me, Cotta, vocaſſes:
Iam ſcio me nudum diſplicuiſſe tibi.

De ſimulatore quodam ad Decianum. XXIV.

ADſpicis incomtis illum, Deciane, capillis,
Cujus & ipſe times triſte ſupercilium.
Qui loquitur Curios, aſſertoreſque Camillos:
Nolito fronti credere, nupſit heri.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Fauſtinum. XXV.

EDe tuos tandem populo, Fauſtine, libellos,
Et cultum docto pectore profer opus:
Quod nec Cecropiæ damnent Pandionis arces,
Nec ſileant noſtri prætereantque ſenes.
Ante fores ſtantem dubitaſne admittere famam?
Teque piget curæ præmia ferre tuæ?
Poſt te victuræ per te quoque vivere chartæ
Incipiant: cineri gloria ſera venit.

In Sextilianum. XXVI.

SExtiliane, bibis quantum ſubſellia quinque
Solus, aqua toties ebrius eſſe potes.
Nec conſeſſorum vicina numiſmata tantum,
Æra ſed à cuneis ulteriora petis.
Non hæc Pelignis agitur vindemia prælis,
Vva nec in Tuſcis naſcitur iſta jugis.
Teſta ſed antiqui felix ſiccatur Opimi,
Egerit & nigros Maſſica cella cados.
A caupone tibi fex Laletana petatur,
Si plus quam decies, Sextiliane, bibis.

Ad Procillum. XXVII.

HEſterna tibi nocte dixeramus,
Quincunces, puto, poſt decem peractos,
Cœnares hodie, Procille, mecum.
Tu factam tibi rem ſtatim putaſti,
Et non ſobria verba ſubnotaſti;
Exemplo nimium periculoſo:
Μισῶ μνήμονα συμπότην, Procille.

De Acerra. XXVIII.

HEſterno fœtere mero qui credit Acerram,
Fallitur. in lucem ſemper Acerra bibit.

Ad Fidentinum plagiarium. XXIX.

FAma refert noſtros te, Fidentine, libellos
Non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea vis dici; gratis tibi carmina mittam:
Si dici tua vis; hæc eme, ne mea ſint.

In Diaulum. XXX.

CHirurgus fuerat, nunc eſt veſpillo Diaulus:
Cœpit quo poterat clinicus eſſe modo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Encolpo. XXXI.

HOs tibi, Phœbe, vovet totos à vertice crines
Encolpus, domini Centurionis amor.
Grata Pudens meriti tulerit cum præmia pili,
Quam primum longas, Phœbe, recide comas.
Dum nulla teneri ſordent lanugine vultus,
Dumque decent fuſcæ lactea colla comæ:
Vtque tuis longum dominuſque puerque fruantur
Muneribus, tonſum fac cito, ſero virum.

Ad Sabidium. XXXII.

NOn amo te, Sabidi: nec poſſum dicere quare.
Hoc tantùm poſſum dicere; non amo te.

De Galliâ. XXXIII.

AMiſſum non flet, cum ſola eſt, Gellia patrem:
Si quis adeſt, juſſæ proſiliunt lachrymæ.
Non luget, quiſquis laudari, Gellia, quærit:
Ille dolet verè, qui ſine teſte dolet.

In Lesbiam. XXXIV.

INcuſtoditis & apertis, Lesbia, ſemper
Liminibus peccas, nec tua furta tegis.
Et plus ſpectator, quàm te delectat adulter:
Nec ſunt grata tibi gaudia, ſi qua latent.
At meretrix abigit teſtem veloque ſerâque:
Raraque Summœni fornice rima patet.
A Chione ſaltem, vel Laide, diſce pudorem;
Abſcondunt ſpurcas & monumenta lupas.
Numquid dura tibi nimium cenſura videtur?
Deprendi veto te, Lesbia, non futui.

Ad Cornelium. XXXV.

VErſus ſcribere me parum ſeveros,
Nec quos prælegat in ſchola magiſter,
Corneli; quereris. ſed hi libelli,
Tanquam conjugibus ſuis mariti,
Non poſſunt ſine mentula placere.
Quid ſi me jubeas Thalaſſionem
Verbis dicere non Thalaſſionis?
Quis Floralia veſtit, & ſtolatum
Permittit meretricibus pudorem?
Lex hæc, carminibus data eſt jocoſis,
Nec poſſunt, niſi pruriant, juvare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Quare depoſita ſeveritate,
Parcas luſibus & jocis, rogamus:
Nec caſtrare velis meos libellos:
Gallo turpius eſt nihil Priapo.

Ad Lucanum & Tullum fratres. XXXVI.

SI, Lucane, tibi, vel ſi tibi, Tulle, darentur
Qualia Ledæi fata Lacones habent:
Nobilis hæc eſſet pietatis rixa duobus,
Quod pro fratre mori vellet uterque prior.
Diceret infernas & qui prior iſſet ad umbras;
Vive tuo frater tempore, vive meo.

Ad Baſſam. XXXVII.

VEntris onus miſero, nec te pudet, excipis auro,
Baſſa, bibis vitro; carius ergo cacas.

In Fidentinum plagiarium. XXXVIII.

QVem recitas, meus eſt, ô Fidentine, libellus:
Sed male cum recitas, incipit eſſe tuus.

Ad Decianum. XXXIX.

SI quis erit raros inter numerandus amicos,
Quales Priſca fides, famaque novit anus;
Si quis Cecropiæ madidus Latiæque Minervæ
Artibus, & vera ſimplicitate bonus:
Si quis erit recti cuſtos, imitator honeſti;
Et nihil arcano qui roget ore deos:
Si quis erit magnæ ſubnixus robore mentis;
Diſpeream, ſi non hic Decianus erit.

Ad lividum. XL.

QVi ducis vultus, & non legis iſta libenter;
Omnibus invideas, livide; nemo tibi.

In Cæcilium. XLI.

URbanus tibi, Cæcili, videris:
Non es crede mihi: quid ergo? verna es.
Hoc quod Tranſtiberinus ambulator,
Qui pallentia ſulfurata fractis
Permutat vitreis: quod otioſæ
Vendit qui madidum cicer coronæ:
Quod cuſtos dominuſque viperarum:
Quod viles pueri ſalariorum:
Quod fumantia qui tomacla raucus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Circumfert tepidis cocus popinis:
Quod non optimus Vrbicus Poëta:
Quod de Gadibus improbis magiſter:
Quod bucca eſt vetuli loquax cinædi.
Quare deſine jam tibi videri,
Quod ſoli tibi, Cæcili, videris;
Qui Gabbam ſalibus tuis, & ipſum
Poſſis vincere Seſtium Caballum.
Non cuicumque datum eſt habere naſum;
Ludit qui ſtolida procacitate,
Non eſt Seſtius ille, ſed caballus.

De Porcia uxore Bruti. XLII.

COnjugis audiſſet fatum cum Porcia Bruti,
Et ſubtracta ſibi quæreret arma dolor:
Nondum ſcitis, ait, mortem non poſſe negari?
Credideram ſatis hoc vos docuiſſe patrem.
Dixit, & ardentes avido bibit ore favillas:
I nunc, & ferrum turba moleſta nega.

In Mancinum. XLIII.

BIs tibi triceni fuimus, Mancine, vocati,
Es poſitum eſt nobis nil herè præter aprum.
Non quæ de tardis ſervantur vitibus uvæ,
Dulcibus aut certant quæ melimela favis,
Non pira quæ lenta pendent religata geneſta;
Aut imitata breves Punica mala roſas.
Ruſtica lactentes nec miſit fiſcina metas,
Nec de Picenis venit oliva cadis.
Nudus aper, ſed & hic minimus, qualiſque necari
A non armato pumilione poteſt.
Et nihil inde datum eſt: tantum ſpectavimus omnes.
Ponere aprum nobis ſic & arena ſolet.
Ponatur tibi nullus aper poſt talia facta:
Sed tu ponaris, cui Charidemus, apro.

Ad Stellam. XLIV.

LAſcivos leporum curſus, luſuſque leonum,
Quod major nobis charta minorque gerit.
Et bis idem facimus, nimium ſi, Stella, videtur
Hoc tibi: bis leporem tu quoque pone mihi.

De libro ſuo. XLV.

EDita ne brevibus pereat mihi charta libellis,
Dicatur potius τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

Ad

Ad Hedylum. XLVI.

CVm dicis propero, fac ſi facis, Hedyle languet
Protinus, & ceſſat debilitata Venus.
Exſpectare jube, velocius ibo retentus.
Hedyle, ſi properas, dic mihi, ne properem.

De Diaulo. XLVII.

NVper erat medicus, nunc eſt veſpillo Diaulus:
Quod veſpillo facit, fecerat & medicus.

De leonum & leporum ſpectaculo. XLVIII.

RIctibus his tauros non eripuere magiſtri,
Per quos præda fugax itque reditque lepus.
Quodque magis mirum, velocior exit ab hoſte,
Nec nihil à tanta nobilitate refert.
Tutior in ſola non eſt cum currit arena,
Nec cavea tanta conditur ille fide.
Si vitare canum morſus, lepus improbe, quæris,
Ad quæ confugias ora leonis habes.

Ad Licinianum. XLIX.

VIr Celtiberis non tacende gentibus,
Noſtræque laus Hiſpaniæ,
Videbis altam, Liciniane, Bilbilim,
Equis & armis nobilem,
Sterilemque Calvum nivibus, & fractis ſacrum
Vadaveronem montibus,
Et delicati dulce Boterdi nemus,
Pomona quod felix amat.
Tepidi natabis lene Congedi vadum,
Molleſque nympharum lacus;
Quibus remiſſum corpus adſtringas brevi
Salone, qui ferrum gelat.
Præſtabit illic ipſa figendas prope
Vobiſca prandenti feras.
Æſtus ſerenos aureo franges Tago,
Obſcurus umbris arborum.
Avidam rigens Dercenna placabit ſitim,
Et Nutha quæ vincit nives.
At cum December canus, & Bruma impotens
Aquilone rauco mugiet;
Aprica repetes Tarraconis littora,
Tuamque Laletaniam:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ibi illigatas mollibus damis plagis
  Mactabis, & vernas apros,
Leporemque forti callidum rumpens equo,
  Cervos relinques villico.
Vicina in ipſum ſilva deſcendet focum
  Infante cinctum ſordido.
Vocabitur venator, & veniet tibi
  Conviva clamatus propè.
Lunata nuſquam pellis, & nuſquam toga,
  Olidæque veſtes murice:
Procul horridus Liburnus, & querulus cliens,
  Imperia viduarum procul.
Non rumpet altum pallidus ſomnum reus,
  Sed mane totum dormies.
Mercetur alius grande & inſanum ſophos:
  Miſerere tu felicium:
Veroque fruere non ſuperbus gaudio,
  Dum Sura laudatur tuus.
Non impudenter vita, quod reliquum eſt, petit,
  Cum fama, quod ſatis eſt, habet.

In Æmilianum. L.

SI tibi Miſtyllus cocus, Æmiliane, vocatur;
  Dicetur quare non Taratalla mihi?

De leporum & leonum ſpectaculo. LI.

NOn facit ad ſævos cervix niſi prima leones.
  Quid fugis hos dentes ambitioſe lepus?
Scilicet à magnis ad te deſcendere taurus,
  Et, quæ non cernunt, frangere colla velint?
Deſperanda tibi eſt ingentis gloria fati;
  Non potes hoc tenuis præda ſub hoſte mori.

Ad Quinctianum. LII.

COmmendo, tibi, Quinctiane, noſtros,
(Noſtros dicere ſi tamen libellos
Poſſim, quos recitat tuus Poëta:)
Si de ſervitio gravi queruntur,
Aſſertor venias, ſatiſque præſtes;
Et, cum ſe dominum vocabit ille,
Dicas eſſe meos, manuque miſſos.
Hoc ſi terque quaterque clamitaris;
Impones plagiario pudorem.

In Fidentinum plagiarium. LIII.

UNa eſt in noſtris tua, Fidentine, libellis
Pagina, ſed certa domini ſignata figura;
Quæ tua traducit manifeſto carmina furto:
Sic interpoſitus vili contaminat unco
Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus:
Sic Aretinæ violant cryſtallina teſtæ:
Sic niger, in ripis errat cum forte Cayſtri,
Inter Ledæos ridetur corvus olores:
Sic ubi multiſona fervet ſacer Atthide lucus,
Improba Cecropias offendit pica querelas.
Indice non opus eſt noſtris nec vindice libris:
Stat contra, dicitque tibi tua pagina, Fures.

Ad Fuſcum. LIV.

SI quid, Fuſce, vacas adhuc amari,
(Nam ſunt hinc tibi, ſunt & hinc amici)
Vnum, ſi ſupereſt, locum rogamus:
Nec me, quod tibi ſim novus, recuſes;
Omnes hoc veteres tui fuerunt.
Tu tantum inſpice, qui novus paratur,
An poſſit fieri vetus ſodalis.

Ad Frontonem. LV.

VOta tui breviter ſi vis cognoſcere Marci,
Clarum militiæ, Fronto, togæque decus;
Hoc petit: eſſe ſui nec magni ruris arator,
Sordidaque in parvis otia rebus amat.
Quiſquam picta colit Spartani frigora ſaxi,
Et matutinum portat ineptus ave;
Cui licet, exuviis nemoris ruriſque beato,
Ante focum plenas explicuiſſe plagas?
Et piſcem tremula ſalientem ducere ſeta,
Flavaque de rubro promere mella cado?
Pinguis inæquales onerat cui villica menſas,
Et ſua non emtus præparat ova cinis?
Non amet hanc vitam, quiſquis me non amet, opto:
Vivat & urbanis albus in officiis.

Ad cauponem. LVI.

COntinuis vexata madet vindemia nimbis:
Non potes, ut cuperes, vendere, caupo, merum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Flaccum, qualem puellam velit. LVII.

CValem, Flacce, velim quæris, nolimve puellam?
Nolo nimis facilem, difficilemque nimis.
Illud quod medium eſt atque inter utrumque probamus.
Nec volo quod cruciat: nec volo quod ſatiat.

De pueri pretio. LVIII.

MIllia pro puero centum me mango popoſcit:
Riſi ego: ſed Phœbus protinus illa dedit.
Hoc dolet, & queritur de me mea mentula mecum;
Laudaturque meam Phœbus in invidiam.
Sed ſeſtertiolum donavit mentula Phœbo
Bis decies: hoc da tu mihi, pluris emam.

Ad Flaccum. LIX.

DAt Bajana mihi quadrantes ſportula centum
Inter delicias quid facit iſta fames?
Redde Lupi nobis, tenebroſaque balnea Grylli:
Tam male cum cœnem; cur bene, Flacce, lavor?

De leporum & leonum ſpectaculo. LX.

INtres ampla licet torvi lepus ora leonis,
Eſſe tamen vacuo ſe leo dente putat.
Quod ruet in tergum, vel quos procumbet in armos?
Alta juvencorum vulnera figet ubi?
Quid fruſtra nemorum dominum regemq; fatigas?
Non niſi delecta paſcitur ille fera.

Ad Licinianum. LXI.

VErona docti ſyllabas amat Vatis,
Marone felix Mantua eſt:
Cenſetur Apona Livio ſuo tellus,
Stellaque nec Flacco minus:
Apollodoro plaudit imbrifer Nilus,
Naſone Peligni ſonant.
Duoſque Senecas, unicumque Lucanum,
Facunda loquitur Corduba.
Gaudent jocoſæ Canio ſuo Gades,
Emerita Deciano meo:
Te, Liciniane, gloriabitur noſtra
Nec me tacebit Bilbilis.

De

De Lævina. LXII.

CAſta, nec antiquis cedens Lævina Sabinis,
Et quamvis tetrico triſtior ipſa viro:
Dum modo Lucrino, modo ſe permittit Averno;
Et dum Bajanis ſæpe fovetur aquis:
Incidit in flammas, juvenemque ſecuta, relicto
Conjuge, Penelope vênit, abît Helene.

Ad Celerem. LXIII.

VT recité tibi noſtra rogas Epigrammata, nolo:
Non audire, Celer, ſed recitare cupis.

Ad Fabullam. LXIV.

BElla es; novimus; & puella; verum eſt:
Et dives; quis enim poteſt negare?
Sed dum te nimium, Fabulla, laudas,
Nec dives, neque bella, nec puella es.

Ad Cæcilianum, de genere & declinatione ficus. LXV.

CVm dixi ficus, rides quaſi barbara verba,
Et dici, ficos, Cœciliane, jubes.
Dicemus ficus, quas ſcimus in arbore naſci,
Dicemus ficos, Cæciliane, tuos.

Ad plagiarium. LXVI.

ERras meorum fur avare librorum,
Fieri poetam poſſe qui putas tanti,
Sriptura quanti conſtet, & tomus vilis.
Non ſex paratur aut decem ſophôs nummis:
Secreta quære carmina, & rudes curas,
Quas novit unus, ſcrinioque ſignatas
Cuſtodit ipſe virginis pater chartæ;
Quæ trita duro non inhorruit mento.
Mutare dominum non poteſt liber notus:
Sed punicata fronte ſi quis eſt nondum,
Nec umbilicis cultus atque membrana;
Mercare: tales habeo, nec ſciet quiſquam.
Aliena quiſquis recitat, & petit famam;
Non emere librum, ſed ſilentium debet.

Ad Chœrulum. LXVII.

LIber homo es nimium, dicis mihi, Chœrile, ſem-
In te qui dicit, Chœrule, liber homo eſt. (per:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Rufo. LXVIII.

QVidquid agit Rufus, nihil eſt niſi Nævia Rufo:
Si gaudet, ſi flet, ſi tacet, hanc loquitur.
Cœnat, propinat, poſcit, negat, innuit, una eſt
Nævia: ſi non ſit Nævia, mutus erit.
Scriberet heſterna patri cum luce ſalutem,
Nævia lux, inquit, Nævia lumen ave.
Hæc legit, & ridet demiſſo Nævia vultu.
Nævia non una eſt: quid, vir inepte, furis?

Ad Maximum de Canio Rufo. LXIX.

Cœpit, Maxime, Pana quæ ſolebat,
Nunc oſtendere Canium Terentos.

Librum ſuum Proculo mittit. LXX.

VAde ſalutatum, pro me, liber. ire juberis
Ad Proculi nitidos, officioſe, Lares.
Quæris iter? dicam: vicinum Caſtora canæ
Tranſibis veſtæ, virgineamque domum.
Inde ſacro veneranda petes pallatia clivo,
Plurima qua ſummi fulget imago ducis.
Nec te detineat miri radiata coloſſi
Quæ Rhodium moles vincere gaudet opus.
Flecte vias hac qua madidi ſunt tecta Lyæi,
Et Cybeles picto ſtat Corybante tholus.
Protenus à læva clari tibi fronte Penates,
Atriaque excelſæ ſunt adeunda domus.
Hanc pete, nec metuas faſtus, limenque ſuperbum:
Nulla magis toto janua poſte patet:
Nec propior quam Phœbus amet, doctæq; ſorores.
Si dicet: quare non tamen ipſe venit?
Sic, licet, excuſes: Quia qualiacunque leguntur
Iſta, ſalutator ſcribere non potuit.

Ad Somnum. LXXI.

NÆvia ſex calathis; ſeptem Iuſtina bibatur;
Quinque Lycas; Lyde quattuor; Ida tribus.
Omnis ab infuſo numeretur amica Falerno;
Et quia nulla venit, tu mihi, Somne, veni.

In Fidentinum plagiarium. LXXII

NOſtris verſibus eſſe te poëtam,
Fidentine, putas, cupiſque credi?
Sic dentata ſibi videtur Ægle,

Emtis

Emtis oſſibus, Indicoque cornu:
Sic, quæ nigrior eſt cadente moro,
Ceruſſata ſibi placet Lycoris.
Hac & tu ratione, qua poeta es,
Calvus cum fueris, eris comatus.

Ad Cæcilianum. LXXIII.

NVllus in urbe fuit tota qui tangere vellet
Vxorem gratis, Cæciliane, tuam,
Dum licuit: ſed nunc poſitis cuſtodibus, ingens
Turba fututorum eſt. ingenioſus homo es.

Ad Paullam. LXXIV.

Mœchus erat. poteras tamen hoc tu, Paulla, nega-
Ecce, vir eſt. nũquid, Paulla, negare potes. (re:

De Lino. LXXV.

DImidium donare Lino, quam credere totum
Qui mavult: mavult: perdere dimidium.

Ad Flaccum. LXXVI.

O Mihi curarum pretium non vile mearum,
Flacce Antenorei ſpes & alumne Laris:
Pierios differ cantusque chorosque ſororum:
Æs dabit ex iſtis nulla puella tibi.
Quid petis à Phœbo? nummos habet arca Minervę,
Hæc ſapit, hæc omnes fœnerat una deos.
Quid poſſent ederæ Bacchi dare? Palladis arbor
Inclinat varias pondere nigra comas.
Præter aquas Helicon, & ſerta, lyrasque Dearum
Nil habet, & magnum, ſemper inane, ſophos.
Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permeſſide nuda?
Romanum propius, divitiusque forum eſt.
Illic æra ſonant: at circum pulpita noſtra,
Et ſteriles cathedras baſia ſola crepant.

De Charino. LXXVII.

PVlchre valet Charinus, & tamen pallet.
Parce bibit Charinus, & tamen pallet.
Bene concoquit Charinus, & tamen pallet.
Sole uritur Charinus, & tamen pallet.
Tingit cutem Charinus, & tamen pallet.
Cunnum Charinus lingit, & tamen pallet.

De Feſto. LXXVIII.

INdignas premeret peſtis cum tabida fauces,
Inque ſuos vultus ſerperet atra lues.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Siccis ipſe genis flentes hortatus amicos,
  Decrevit Stygios Feſtus adire lacus.
Nec tamen obſcuro pia polluit ora veneno,
  Aut torſit lenta triſtia fata fame.
Sanctam Romana vitam ſed morte peregit,
  Dimiſitque animam nobiliore via.
Hanc mortem fatis magni præferre Catonis
  Fama poteſt: hujus Cæſar amicus erat.

Ad Attalum. LXXIX.

SEmper agis cauſſas, & res agis, Attale, ſemper,
  Eſt, non eſt, quod agas, Attale, ſemper agis.
Si res, & cauſſæ deſunt, agis, Attale, mulas.
  Attale, ne quod agas deſit, agas animam.

Ad Canum. LXXX.

SPortula, Cane, tibi ſuprema nocte petita eſt.
  Occidit, puto, te, Cane, quod una fuit.

Ad Soſibianum. LXXXI.

E Servo ſcis te genitum, blandeque fateris;
  Cum dicis dominum, Soſibiane, patrem.

De Regulo. LXXXII.

HÆc quæ pulvere diſſipata multo
Longas porticus explicat ruinas,
En quanto jacet abſoluta caſu!
Tectis nam modo Regulus ſub illis
Geſtatus fuerat, receſſeratque:
Victa eſt pondere cum ſuo repente,
Et poſtquam domino nihil timebat,
Securo ruit incruenta damno.
Tantæ, Regule, poſt metum querelæ,
Quis curam neget eſſe te deorum,
Propter quem fuit innocens ruina?

De Manneja. LXXXIII.

OS & labra tibi lingit, Manneja, catellus:
  Non miror merdas ſi libet eſſe cani.

De Quirinali. LXXXIV.

UXorem habendam non putat Quirinalis,
Cum vult habere filios: & invenit,
Quo poſſit iſtud more, futuit ancillas,
Domumque & agros implet equitibus vernis.
Paterfamilias verus eſt Quirinalis.

De Mario. LXXXV.

VEnderet excultos colles cum præco facetus,
Atque ſuburbani jugera pulchra ſoli:
Errat, ait, ſi quis Mario putet eſſe neceſſe
Vendere: nil debet; fœnerat immo magis.
Quæ ratio eſt igitur? ſervos ubi perdidit omnes,
Et pecus, & fructus, non amet inde locum.
Quis faceret pretium: niſi qui ſua perdere vellet
Omnia? ſic Mario noxius hæret ager.

De Novio micropſycho, & ſordide parco. LXXXVI.

VIcinus meus eſt, manuque tangi
De Noſtris Novius poteſt feneſtris.
Quis non invideat mihi, putetque
Horis omnibus eſſe me beatum,
Iuncto cui liceat frui ſodale?
Tam longe eſt mihi, quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen.
Non convivere, nec videre ſaltem,
Non audire licet: nec urbe tota
Quiſquam eſt tam prope, tam proculque nobis,
Migrandum eſt mihi longius, vel illi.
Vicinus Novio, vel inquilinus
Sit, ſi quis Novium videre non vult.

Ad Feſcenniam. LXXXVII.

NE gravis heſterno fragres, Feſcennia, vino,
Paſtillos Coſmi luxurioſa voras.
Iſta linunt dentes jentacula: ſed nihil obſtat,
Extremo ructus cum venit à barathro.
Quid quod olet gravius miſtum diapaſmate virus,
Atque duplex animæ longius exit odor.
Notas ergo nimis fraudes, deprenſaque furta
Iam tollas, & ſis ebria ſimpliciter.

Alcimi pueri epitaphium. LXXXVIII.

ALcime, quē raptum domino creſcentibus annis
Lavicana levi ceſpite velat humus:
Accipe non Pario nutantia pondera ſaxo,
Quæ cineri vanus dat ruitura labor;
Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras,
Quæque virent lachrymis roſcida prata meis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Accipe, care puer, noſtri monumenta laboris:
Hic tibi perpetuo tempore vivit honor.
Cum mihi ſupremos Lacheſis perneverit annos;
Non aliter cineres mando jacere meos.

In Cinnam. LXXXIX.

GArris in aurem ſemper omnibus, Cinna:
Garris & illud, teſte quod licet turba.
Rides in aurem, quereris, arguis, ploras:
Cantas in aurem, judicas, taces, clamas.
Adeone penitus ſedit hic tibi morbus,
Vt ſæpe in aurem, Cinna, Cæſarem laudes?

Ad Baſſam tribadem. XC.

QVod nunquã maribus cinctam te Baſſa,videbã;
Quodque tibi mœchum fabula nulla dabat;
Omne ſed officium circa te ſemper obibat
Turba tui ſexus, non adeunte viro:
Eſſe videbaris (fateor) Lucretia nobis;
At tu (pro facinus!) Baſſa fututor eras,
Inter ſe geminos audes committere cunnos,
Mentiturque virum prodigioſa Venus.
Commenta es dignũ Thebano ænigmate monſtrũ,
Hic, ubi vir non eſt, ut ſit adulterium.

Ad Lælium obtrectatorem XCI.

CVm tua non edas, carpis mea carmina, Læli:
Carpere vel noli noſtra, vel ede tua.

Ad Mamurianum. XCII.

SÆpe mihi queritur non ſiccis Ceſtus ocellis,
Tangi ſe digito, Mamuriane, tuo.
Non opus eſt digito: totum tibi Ceſton habeto,
Si deeſt nil aliud, Mamuriane, tibi.
Sed ſi nec focus eſt, nudi nec ſponda grabati,
Nec currus Chiones Antiopesve calix.
Cerea ſi pendet lumbis & trita lacerna,
Dimidiasque nates Gallica palla tegit.
Paſceris & nigræ ſolo nidore culinæ,
Et bibis immundam cum cane pronus aquam.
Non culũ (neq; enim eſt culus,qui non cacat olim,)
Sed fodiam digito, qui ſupereſt, oculum.
Nec me Zelotypum, nec dixeris eſſe malignum:
Denique pædica, Mamuriane, ſatur.

Aquini

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Aquini & Fabricii tumulus. XCIII.

FAbricio junctus fido requieſcit Aquinus,
Qui prior Elyſias gaudet abiſſe domos.
Ara duplex primi teſtatur munera pili:
Inſcriptum eſt, titulo quod breviore legis.
Iunctus uterque, ſacro laudatæ fœdere vitæ,
Famaque quod raro novit, amicus erat.

Ad Æglen fellatricem. XIV.

CAntaſti male, dum fututa es, Ægle.
Iam cantas bene: baſianda non es.

Ad Ælium. XCV.

QVod clamas ſemper, quod agentibus obſtrepis,
Non facis hoc gratis: accipis, ut taceas. (Æli,

In Maternum. XCVI.

SI non moleſtum eſt, teque non piget, Scazon,
Noſtro (rogamus) pauca verba Materno
Dicas in aurem, ſic, ut audiat ſolus:
Amator ille triſtium lacernarum,
Et bæticatus atque leucophæatus,
Qui coccinatos non putat viros eſſe,
Amethyſtinasque mulierum vocat veſtes;
Nativa laudet, habeat & licet ſemper
Fuſcos colores, Galbinos habet mores:
Rogabis, unde ſuſpicer virum mollem.
Una lavamur, adſpicit nihil ſurſum;
Sed ſpectat oculis devorantibus draucos,
Nec otioſis mentulas videt labris.
Quæris, quis hic ſit? excidit mihi nomen.

Ad Nævolum, cauſſidicum. XCVII.

CVm clamant omnes, loqueris tu, Nævole, tantũ
Et te patronum, cauſſidicumque putas.
Hac ratione poteſt nemo non eſſe diſertus,
Ecce, tacent omnes, Nævole, dic aliquid.

In Diodorum, ad Flaccum. XCVIII.

LItigat, & podagra Diodorus, Flacce, laborat;
Sed nil patrono porrigit: hæc chiragra eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Calenum ſordide parcum & divitem XCIX.

NOn plenum modo vicies habebas;
Sed tam prodigus, atque liberalis,
Et tam lautus eras, Calene, ut omnes
Optarent tibi centies amici.
Audit vota Deus, precesque noſtras;
Atque intra, puto, ſeptimas Kalendas
Mortes hoc tibi quatuor dederunt.
At tu ſic quaſi non foret relictum,
Sed raptum tibi centies, abîſti
In tantam miſer eſuritionem,
Vt convivia ſumtuoſiora,
Toto quæ ſemel apparas in anno,
Nigræ ſordibus explices monetæ:
Et ſeptem veteres tui ſodales
Conſtemus tibi plumbea ſelibra.
Quid dignum meritis precemur iſtis?
Optemus tibi millies, Calene:
Hoc ſi contigerit, fame peribis.

De Afra vetula. C.

MAmmas atq; tatas habet Afra, ſed ipſa tatarum
Dici & mammarum maxima mamma poteſt.

De Demetrio liberto ſuo. CI.

ILla manus quondam ſtudiorum fida meorum,
Et felix domino, notaque Cæſaribus,
Deſtituit primos viridis Demetrius annos:
Quarta tribus luſtris addita meſſis erat.
Ne tamen ad Stygias famulus deſcenderet umbras,
Vreret implicitum cum ſcelerata lues,
Cavimus; & domini jus omne remiſimus ægro.
Munere dignus erat convaluiſſe meo.
Senſit deficiens ſua præmia, meque patronum
Dixit, ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim, de Venere ejus minus venuſta. CII.

QVi pinxit Venerem tuam, Lycori,
Blanditus, puto, pictor eſt Minervæ.

In Scævolam, CIII.

SI dederint ſuperi decies mihi millia centum,
Dicebas nondum Scævola juſtus eques:
Qualiter, ô, vivam, quam large, quamque beate?
Riſerunt, faciles & tribuëre dei.
Sordidior multo poſt hoc toga; pænula pejor;
Calceus eſt ſarta terque quaterque cute.
Deque decem plures ſemper ſervantur olivæ;
Explicat & cœnas unica menſa duas.
Et Vejentani bibitur fex craſſa rubelli;
Aſſe cicer tepidum conſtat, & aſſe Venus.
In jus, ô fallax atque inficiator, eamus:
Aut vive, aut decies, Scævola, redde deis.

De leonum & leporum ſpectaculo: CIV.

PIcto quod juga delicata collo
Pardus ſuſtinet; improbæque tigres
Indulgent patientiam flagello;
Mordent aurea quod lupata cervi;
Quod fræno Libyci domantur urſi;
Et quantum Calydon tuliſſe fertur,
Paret purpureis aper capiſtris;
Turpes eſſeda quod trahunt biſontes;
Et molles dare juſſa quod choreas
Nigro bellua nil negat magiſtro;
Quis ſpectacula non putet deorum?
Hæc tranſit tamen, ut minora, quiſquis
Venatus humiles videt leonum,
Quos velox leporum timor fatigat.
Dimittunt, repetunt, amantque captos,
Et ſecurior eſt in ore præda;
Laxos cui dare perviosque rictus
Gaudent, & timidos tenere dentes;
Mollem frangere dum pudet rapinam,
Stratis cum modo venerint juvencis.
Hæc clementia non paratur arte,
Sed norunt cui ſerviant leones.

Ad Q. Ovidium. CV.

IN Nomentanis, Ovidi, quod naſcitur agris,
Accepit quoties tempora longa merum;
Exuit annoſa mores nomenque ſenecta,
Et, quidquid voluit, teſta vocatur anus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Rufum. CVI.

INterponis aquam ſubinde, Rufe,
Et, ſi cogeris à ſodale, raram
Diluti bibis unciam Falerni.
Numquid pollicita eſt tibi beatam
Noctem Nævia, ſobriasque mavis
Certæ nequitias fututionis?
Suſpiras, retices, gemis: negavit.
Crebros ergo bibas licet trientes,
Et durum jugules mero dolorem.
Quid parcis tibi, Rufe? dormiendum eſt.

Ad Lucium Iulium. CVII.

SÆpe mihi dicis, Luci cariſſime Iuli,
Scribe aliquid magnum: deſidioſus homo es.
Otia da nobis; ſed qualia fecerat olim
Mecœnas Flacco, Virgilioque ſuo.
Condere victuras tentem per ſecula chartas,
Et nomen flammis eripuiſſe meum.
In ſteriles campos nolunt juga ferre juvenci:
Pingue ſolum laſſat, ſed juvat ipſe labor.

Ad Gallum. CVIII.

ESt tibi (ſitq;, precor multos creſcatq; per annos)
Pulchra quidem, verum Tranſtiberina domus.
At mea Vipſanas ſpectant cœnacula laurus:
Factus in hac ego ſum jam regione ſenex:
Migrandum eſt, ut mane domi te, Galle, ſalutem:
Et tanti, vel ſi longius illa foret.
Sed tibi non multum eſt, unum ſi præſto togatum,
Multum eſt, hunc unum ſi mihi, Galle, nego.
Ipſe ſalutabo decima te ſæpius hora,
Mane tibi pro me dicet avere liber.

De Iſsâ, catellâ Publii. CIX.

ISſa eſt paſſere nequior Catulli.
Iſſa eſt purior oſculo columbæ.
Iſſa eſt blandior omnibus puellis.
Iſſa eſt carior Indicis lapillis.
Iſſa eſt deliciæ catella Publî.
Hanc tu, ſi queritur, loqui putabis.
Sentis triſtitiamque, gaudiumque.
Collo nixa cubat, capitque ſomnos
Vt ſuſpiria nulla ſentiantur,

Et

Et deſiderio coacta ventris,
Gutta pallia non fefellit ulla;
Sed blando pede ſuſcitat, toroque
Deponi monet, & rogat levari.
Caſtæ tantus ineſt pudor catellæ.
Ignorat Venerem; nec invenimus
Dignum tam tenera virum puella.
Hanc ne lux rapiat ſuprema totam,
Picta Publius exprimit tabella.
In qua tam ſimilem videbit Iſſam,
Vt ſit tam ſimilis ſibi nec Iſſa.
Iſſam denique pone cum tabella,
Aut utramque putabis eſſe veram,
Aut utramque putabis eſſe pictam.

Ad Velocem. CX.

SCribere me quereris, Velox epigrammata longa.
Ipſe nihil ſcribis: tu breviora facis.

Ad Regulum. CXI.

CVm ſit tibi Sophiæ par cura & fama laborum,
Ingenio pietas nec minor ipſa ſuo.
Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum,
Et qui miratur, Regule, thura dari.

In Priſcum. CXII.

CVm te non noſſem, dominũ regemq, vocabam:
Cum bene te novi, jam mihi Priſcus eris.

Ad Lectorem, ubi juvenilia ſua venalia ſint. CXIII.

QVæcunque luſi juvenis & puer quondam,
Apinasque noſtras, quas nec ipſe jam novi;
Male collocare ſi bonas voles horas,
Et invidebis otio tuo, lector;
A Valeriano Pollio petes Quincto,
Per quem perire non licet meis nugis.

Antullæ, Teleſphori Fænii filiæ, Epitaphium, in confinio villæ Fauſtini. CXIV.

HOs tibi vicinos, Fauſtine, Teleſphorus hortos
Fænius, & breve rus, udaque prata tenet:
Condidit hic natæ cineres, nomenque ſacravit,
Quod legis Antullæ, dignior ipſe legi;

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Et Stygias æquum fuerat pater iſſet ad umbras,
Quod quia non licuit; vivat, ut oſſa colat.

Aliud Antullæ Epitaphium. CXV.

HOc nemus æterno cinerum ſacravit honori
Fænius, & culti jugera pauca ſoli.
Hoc tegitur cito rapta ſuis Antulla ſepulchro:
Hoc erit Antullæ miſtus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo, ne ſperet agellum:
Perpetuo dominis ſerviet iſte ſuis.

In Procillum. CXVI.

QVædam me cupit (invide) Procille,
Loto candidior puella cycno,
Argento, nive, lilio, liguſtro:
Sed quandam volo nocte nigriorem,
Formica, pice, graculo, cicada.
Iam ſuſpendia ſæva cogitabas.
Si novi bene te, Procille; vives.

In Lupercum. CXVII.

OCcurris quoties, Luperce, nobis,
Vis mittam puerum, ſubinde dicis:
Cui tradas Epigrammatôn libellum,
Lectum quem tibi protinus remittam?
Non eſt, quod puerum, Luperce, vexes:
Longum eſt ſi velit ad Pirum venire,
Et ſcalis habito tribus, ſed altis.
Quod quæris, propius petas licebit.
Argi nempe ſoles ſubire letum:
Contra Cæſaris eſt forum taberna
Scriptis poſtibus hinc & inde totis,
Omnes ut cito perlegas Poëtas:
Illinc me pete; nec roges Atrectum,
(Hoc nomen dominus gerit tabernæ:)
De primo dabit alterove nido
Raſum pumice, purpuraque cultum
Denariis tibi quinque Martialem.
Tanti non es? ais, ſapis, Luperce.

Ad Cæcilianum. CXVIII.

CVi legiſſe ſatis non eſt epigrammata centum,
Nil illi ſatis eſt, Cæciliane, mali.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATVM
LIBER II.

Ad Decianum epiſtola.

QVid nobis, inquis, cum epiſtola? Parumne tibi præſtamus, ſi legimus epigrammata? Quid hic porro dicturus es, quod non poſſis verſibus di-ere? Video, quare Tragœdi epiſtolam accipiant, qui-us pro ſe loqui non licet. Epigrammata curione non gent, & contenta ſunt ſua, id eſt, mala lingua. In uacunque pagina viſum eſt, epiſtolam faciunt. Noli, ogo, ſi tibi videtur, rem facere ridiculam, & in toga ſaltantem inducere perſonam. Denique videris, an e delectet contra retiarium ferula. Ego inter illos ſedeo qui protinus reclamant. Puto, me hercule, De-iane, verum dicis. Quid, ſi ſcias, cum qua & quam longa epiſtola negotium fueris habiturus? Itaque quod exigis, fiat. Debebunt tibi, ſi qui in hunc librum in-ciderint, quod ad primam paginam non laſſi perve-nient.

Ad librum ſuum. I.

TEr centena quidem poteras epigrammata ferre;
  Sed quis te ferret, perlegeretve, liber?
At nunc ſuccincti quæ ſint bona diſce libelli:
  Hoc primum eſt, brevior quod mihi charta perit,
Deinde, quod hæc una peragit librarius hora,
  Nec tantum nugis ſerviet iſte meis.
Tertia res hæc eſt, quod ſi cui forte legêris,
  Sis licet uſque malus, non odioſus eris.
Te conviva leget miſto quincunce; ſed ante
  Incipiat poſitus quam tepuiſſe calix.
Eſſe tibi tanta cautus brevitate videris?
  Hei mihi! quam multis ſic quoque longus eris!

Ad Germanicum Cæſarem. II.

CReta dedit magnum, majus dedit Africa nomen,
  Scipio quod victor, quodque Metellus habet.
Nobilius domito tribuit Germania Rheno,
  Et puer hoc dignus nomine, Cæſar eras.

Frater

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Frater Idumæos meruit cum patre triumphos:
  Quæ datur ex Cattis laurea, tota tua eſt.

Ad Sextum. III.

SExte, nihil debes, nil debes Sexte; fatemur;
  Debet enim, ſi quis ſolvere, Sexte, poteſt.

In Ammianum. IV.

O Quam blandus es, Ammiane, matri!
Quam blanda eſt tibi mater, Ammiane!
Fratrem te vocat, & ſoror vocatur.
Cur vos nomina nequiora tangunt?
Quare non juvat hoc, quod eſtis, eſſe?
Luſum creditis hoc, jocumque? non eſt.
Matrem, quæ cupit eſſe ſe ſororem,
Nec matrem juvat eſſe, nec ſororem.

Ad Decianum. V.

NE valeam, ſi non totis, Deciane, diebus,
  Et tecum totis noctibus eſſe velim.
Sed duo ſunt, quæ nos diſtinguunt, millia paſsûm:
  Quattuor hæc fiunt, cum rediturus eam.
Sæpe domi non es; cum ſis quoque ſæpe, negaris,
  Vel tantum cauſſis, vel tibi ſæpe vacas.
Te tamen ut videam, duo millia non piget ire;
  Vt te non videam, quattuor ire piget.

Ad Severum VI.

I Nunc, edere me jube libellos,
Lectis vix tibi paginis duabus,
Spectas ἐσχατοκόλλιον, Severe,
Et longas trahis oſcitationes.
Hæc ſunt, quæ relegente me ſolebas
Raptim ſcribere, ſed Vitellianis.
Hæc ſunt ſingula, quæ ſinu ferebas
Per convivia cuncta, per theatra.
Hæc ſunt, aut meliora, ſi qua neſcis.
Quid prodeſt mihi tam macer libellus,
Nullo craſſior ut ſit umbilico,
Si totus triduo tibi legatur?
Numquam deliciæ ſupiniores.
Laſſus tam cito deficis viator,
Et cum currere debeas Bovillas,
Interjungere quæris ad Camœnas?
I nunc, edere me jube libellos.

In Attalum. VII.

DEclamas belle, cauſſas agis, Attale, belle.
Hiſtorias bellas, carmina bella facis.
Componis belle mimos, epigrammata belle,
Bellus grammaticus, bellus es aſtrologus.
Et belle cantas, & ſaltas, Attale, belle.
Bellus es arte lyræ, bellus es arte pillæ.
Nil bene cum facias, facis attamen omnia belle.
Vis dicam quid ſis? magnus es ardelio.

Ad lectorem. VIII.

SI qua videbuntur chartis tibi, lector, in iſtis,
Sive obſcura nimis, ſive Latina parum;
Non meus eſt error: nocuit librarius illis,
Dum properat verſus annumerare tibi.
Quod ſi non illum, ſed me peccaſſe putabis;
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Iſta tamẽ mala ſunt. (quaſi nos manifeſta negemus:)
Hæc mala ſunt: ſed tu non meliora facis.

De Nævia. IX.

SCripſi, reſcripſit nil Nævia. non dabit ergo.
Sed puto, quod ſcripſi, legerat. ergo dabit.

In Poſthumum. X.

BAſia dimidio quod das mihi, Poſthume, labro,
Laudo: licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare majus adhuc, & inenarrabile munus?
Hoc tibi habe totum, Poſthume, dimidium.

Ad Rufum, de Selio cœnipeta. XI.

QVod fronte Selium nubila vides, Rufe,
Quod ambulator porticum terit ſerus,
Lugubre quiddam quod tacet piger vultus,
Quod pæne terram tangit indecens naſus,
Et dextra pectus pulſat, & comam vellit,
Non ille amici fata luget, aut fratris,
Vterque natus vivit, & precor vivat.
Salva eſt & uxor, ſarcinæque, ſervique,
Nihil colonus, villicusque decoxit.
Mœroris igitur cauſſa quæ? domi cœnat.

In Poſthumum. XII.

ESſe quid hoc dicã, quod olent tua baſia myrrhã,
Quodque tibi eſt ſemper non alienus odor?

Hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Hoc mihi ſuſpectum eſt, quod oles bene, Poſthume, ſemper:
Poſthume, non bene olet, qui bene ſemper olet.

Ad Sextum. XIII.

ET judex petit, & petit patronus.
Solvas cenſeo, Sexte, creditori.

De Selio (de quo ep. XI.) XIV.

NIl intentatum Selius, nil linquit inauſum,
Cœnandum quoties jam videt eſſe domi.
Currit ad Europen, & te, Paulline, tuoſque
Laudat Achilleos, ſed ſine fine, pedes.
Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur,
Si quid Phyllirides præſtet, & Æſonides.
Hic quoq; deceptus Mēphitica templa frequentat,
Aſſidet & cathedris mœſta juvenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis:
Illinc Pompeii dona, nemusque duplex.
Nec Fortunati ſpernit, nec balnea Fauſti;
Nec Grylli tenebras, Æoliamque Lupi:
Nam thermis iterum cunctis iterumque lavatur:
Omnia cum fecit, ſed renuente deo,
Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Si quis ibi ſerum carpat amicus iter.
Per te, perque tuam, vector laſcive, puellam,
Ad cœnam Selium tu, rogo, Taure, voca.

In Hermum. XV.

QUod nulli calicem tuum propinas,
Humane facis, Herme, non ſuperbe.

In Zoilum. XVI.

ZOilus ægrotat, faciunt hanc ſtragula febrem:
Si fuerit ſanus, coccina quid facient?
Quid thorus à Nilo, quid Sidone tinctus olenti?
Oſtendit ſtultas quid niſi morbus opes?
Quid tibi cũ medicis? dimitte Machaonas omneis.
Vis fieri ſanus? ſtragula ſume mea.

Ad Ammianum. XVII.

TOnſtrix Suburæ faucibus ſedet primis,
Cruenta pendent qua flagella tortorum
Argique letum multus obſidet ſutor.
Sed iſta tonſtrix, Ammiane, non tondet.
Non tondet, inquis? ergo quid facit? radit.

In

In Maximum. XVIII.

CApto tuam, pudet heu, ſed capto, Maxime, cœ-
Tu captas aliam. jam ſumus ergo pares: (nam:
Mane ſalutatum venio: tu diceris iſſe
Ante ſalutatum. jam ſumus ergo pares.
Sum comes ipſe tuus, tumidique anteambulo regis;
Tu comes alterius. jam ſumus ergo pares.
Eſſe ſat eſt ſervum: jam nolo vicarius eſſe.
Qui rex eſt, regem, Maxime, non habeat.

Ad Zoilum. XIX.

FElicem fieri credis me, Zoile, cœna:
Felicem cœna, Zoile? deinde tua?
Debet Aricino conviva recumbere clivo,
Quem tua felicem, Zoile, cœna facit.

De Paullo XX.

CArmina Paullus emit. recitat ſua carmina Paul-
Nam quod emas, poſſis dicere jure tuum. (lus.

In Poſthumum. XXI.

BAſia das aliis; aliis das, Poſthume, dextram:
Dicis, utrum mavis? elige: malo manum.

De eodem. XXII.

QVid mihi vobiſcum eſt, ô Phœbe, novemq; ſo-
Ecce nocet vati Muſa jocoſa ſuo. (rores?
Dimidio nobis dare Poſthumus ante ſolebat
Baſia; nunc labro cœpit utroque dare.

In Eundem. XXIII.

NOn dicam, licet uſque me rogetis,
Quis ſit Poſthumus in meo libello:
Non dicam. quid enim mihi neceſſe eſt
Has offendere baſiationes,
Quæ ſe tam bene vindicare poſſunt?

Ad Candidum. XXIV.

SI det iniqua tibi triſtem Fortuna reatum;
Squallidus hærebo, pallidiorque reo.
Si jubeat patria damnatum excedere terra;
Per freta, per ſcopulos exſulis ibo comes.
Dat tibi divitias, ecquid ſunt iſta duorum?
Das partem? multum eſt; Candide, des aliquid.
Mecum eris ergo miſer. quod ſi Deus ore ſereno
Annuerit; felix, Candide, ſolus eris.

Ad Gallam. XXV.

DAs nunquam, ſemper promittis, Galla, roganti;
Si ſemper fallis, jam rogo, Galla, nega.

De Nævia, ad Bithynicum. XXVI.

QVod querulum ſpirat, quod acerbũ Nævia tuſſit.
Inque tuos mittit ſputa ſubinde ſinus:
Iam te rem factam, Bithynice, credis habere?
Erras: blanditur Nævia, non moritur.

De Selio cænipeta. XXVII.

LAudantem Selium, cœnæ cum retia tendit,
Accipe, ſive legas, ſive patronus agas.
Effecte! graviter! cito! nequiter! euge! beate;
Hoc volui. facta eſt jam tibi cæna, tace.

In Sextillum. XXVIII.

RIdeto multum, qui te, Sextille, cinædum
Dixerit, & digitum porrigito medium.
Sed nec pædico es, nec tu, Sextille, fututor:
Calda Vetuſtillæ nec tibi bucca placet.
Ex iſtis nihil es, fateor, Sextille: quid ergo es?
Neſcio: ſed tu ſcis res ſupereſſe duas.

In ſtellionem quendam, ad Rufum. XXIX.

RVfe vides illum ſubſellia prima terentem,
Cujus & hinc lucet ſardonychata manus;
Quæque Tyron toties epotavere lacernæ,
Et toga non tactas vincere juſſa nives:
Cujus olet toto pinguis coma Marcellano,
Et ſplendent vulſo brachia trita pilo.
Non heſterna ſedet lunata lingula planta;
Coccina non læſum pingit aluta pedem;
Et numeroſa linunt ſtellantem ſplenia frontem:
Ignoras quis ſit? ſplenia tolle, leges.

In Cajum. XXX.

MUtua viginti ſeſtertia forte rogabam;
Quæ vel donanti non grave munus erat.
Quippe rogabatur fidusque vetusque ſodalis,
Et cujus laxas arca flagellat opes.
Is mihi, dives eris, ſi cauſſas egeris, inquit.
Quod peto da, Cai, non peto conſilium.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Marianum, de Chreſtilla. XXXI.

SÆpe ego Chreſtillã futui: det quã bene, quæris?
Supra quod fieri nil, Mariane, poteſt.

In Ponticum. XXXII.

LIs mihi cũ Balbo eſt; tu Balbũ offendere non vis,
Pontice: cũ Licino eſt; hic quoq; magnus homo (eſt.
Vexat ſæpe meum Patrobas confinis agellum;
Contra libertum Cæſaris ire times.
Abnegat, & retinet noſtrum Laronia ſervum;
Reſpondes: orba eſt, dives, anus, vidua.
Non bene, crede mihi, ſervo ſervitur amico:
Sit liber, dominus qui volet eſſe meus.

In Philænim. XXXIII.

CUr non baſio te, Philæni? calva es.
Cur non baſio te, Philæni? rufa es.
Cur non baſio te, Philæni? luſca es.
Te qui baſiat, hic Philæni, fellat.

In Gallam. XXXIV.

CUm placeat Phileros, tota tibi dote redemtus,
Tres pateris natos, Galla, perire fame.
Præſtatur cano tanta indulgentia cunno,
Quem nec caſta poteſt jam decuiſſe Venus.
Perpetuam faciant Dî te Philerotis amicam.
O mater, qua nec Pontia deterior.

Ad Phœbum. XXXV.

CUm ſint crura tibi ſimulent quæ cornua lunæ,
In rhytio poteras, Phœbe, lavare pedes.

Ad Pannicum. XXXVI.

FLectere te nolim, ſed nec turbare capillos:
Splendida ſit nolo, ſordida nolo cutis.
Nec tibi mitrarum, nec ſit tibi barba reorum.
Nolo virum nimium, Pannice; nolo parum.
Sunt tibi crura pilis, & ſunt tibi pectora ſetis
Horrida; ſed mens eſt, Pannice, vulſa tibi.

In Cæcilianum. XXXVII.

QVidquid ponitur hinc & inde, verris;
Mammas ſuminis, imbricemque porci,
Communemque duobus attagenam,
Mullum dimidium, lupumque totum,

Murenæque latus, femurque pulli,
Stillantemque alica ſua palumbum.
Hæc cum condita ſunt madente mappa
Traduntur puero domum ferenda :
Nos accumbimus otioſa turba.
Vllus ſi pudor eſt, repone cœnam :
Cras te, Cæciliane, non vocavi.

In Linum. XXXVIII.

QVid mihi reddat ager, quæris, Line, Nomentanus?
Hoc mihi reddit ager: te, Line, non video.

Quæ veſtis mœcha conveniat. XXXIX.

COccina famoſæ donas & janthina mœchæ.
Vis dare, quæ meruit munera? mitte togam.

In Tongilium. XL.

URi Tongilius male dicitur hemitritæo.
Novi hominis mores: eſurit atque ſitit.
Subdola tenduntur craſſis modo retia turdis :
Hamus & in mullum mittitur atque lupum.
Cæcuba ſaccentur, quæque annus coxit Opimî:
Condantur parco fuſca Falerna vitro.
Omnes Tongilium medici juſſere lavari :
O ſtulti, febrem creditis eſſe? gula eſt.

Ad Maximinam puellam edentulam. XLI.

RIde, ſi ſapis, ô puella ride,
Pelignus, puto, dixerat Poeta :
Sed non dixerat omnibus puellis.
Verum ut dixerit omnibus puellis,
Non dixit tibi, tu puella non es:
Nam tres ſunt tibi; Maximina, dentes,
Sed plane piceique, buxeique.
Quare ſi ſpeculo mihique credis,
Debes non aliter timere riſum,
Quam ventum vatius, manumve lippus,
Quam cretata timet Fabulla nimbum :
Ceruſſata timet Sabella ſolem.
Vultus induito magis ſeveros,
Quam conjux Priami, nurusque major.
Mimos ridiculi Philiſtionis,
Et convivia nequiora vita;
Et quidquid lepida procacitate

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Laxat perſpicuo labella riſu.
Te mœſtæ decet aſſidere matri,
Lugentique virum, piumque fratrem;
Et tantum tragicis vacare Muſis.
At tu, judicium ſecuta noſtrum,
Plora, ſi ſapis, ô puella, plora.

In Zoilum. XLII.

ZOile, quid ſolium ſubluto podice perdis?
Spurcius ut fiat, Zoile, merge caput.

In Candidum. XLIII.

KOινὰ φίλων hæc ſunt, hæc ſunt tua, Candide, κοινὰ,
Quæ tu magniloquus nocte dieque ſonas?
Te Lacedæmonio velat toga lota Galeſo,
Vel quam ſepoſito de grege Parma dedit:
At me quæ paſſa eſt furioſi cornua tauri,
Noluerit dici quam pila prima ſuam.
Miſit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas:
Non vendes nummis coccina noſtra tribus.
Tu Libycos Indis ſuſpendis dentibus orbes:
Fulcitur teſta fagina menſa mihi.
Immodici tibi flava tegunt chryſendeta mulli:
Concolor in noſtra, cammare, lance rubes.
Grex tuus Iliaco poterat certare cinædo:
At mihi ſuccurrit pro Ganymede manus.
Ex opibus tantis veteri fidoque ſodali
Das nihil, & dicis, Candide, κοινὰ φίλων?

In Sextum fœneratorem. XLIV.

EMi ſeu puerum, togamve pexam,
Seu tres, ut puta, quattuorve libras:
Sextus protinus ille fœnerator,
Quem noſtis veterem meum ſodalem,
Ne quid forte petam, timet, cavetque;
Et ſecum, ſed ut audiam, ſuſurrat:
Septem millia debeo Secundo;
Phœbo quattuor; undecim Phileto;
Et quadrans mihi nullus eſt in arca.
O grande ingenium mei ſodalis!
Durum eſt, Sexte, negare, cum rogaris:
Quanto durius, ante quam rogeris!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Glyptum. XLV.

QUæ tibi non ſtabat, præciſa eſt mentula, Glypte,
Demens cum ferro quid tibi? Gallus eras.

Ad Nævolum. XLVI.

FLorida per varios ut pingitur Hybla colores,
Cum breve Sicaniæ ver populantur apes;
Sic tua ſuppoſitis pellucent præla lacernis:
Sic micat innumeris arcula ſyntheſibus:
Atque unam veſtire tribum tua candida poſſunt,
Appula non uno quæ grege terra tulit:
Tu ſpectas hyemem ſuccincti lentus amici,
(Prô ſcelus!) & lateris frigora trita mei.
Quantum erat, infelix, pannis fraudare duobus,
(Quid renuis?) non te, Nævole, ſed tineas?

Ad Gallum. XLVII.

SUbdola famoſæ, moneo, fuge retia mœchæ,
Lævior ô conchis, Galle, Cytheriacis.
Confides natibus? non eſt pædico maritus.
Quæ faciat duo ſunt: irrumat, aut futuit.

Ad Rufum. XLVIII.

CAuponem, laniumque, balneumque,
Tonſorem, tabulamque, calculoſque,
Et paucos, ſed ut eligam, libellos:
Vnum non nimium rudem ſodalem,
Et grandem puerum, diuque lævem;
Et caram puero meo puellam:
Hæc præſta mihi, Rufe, vel Butuntis;
Et thermas tibi habe Neronianas:

De Theleſina. XLIX.

UXorem nolo Theleſinam ducere. quare?
Mœcha eſt. ſed pueris dat Theleſina. volo.

In Lesbiam. L.

QVod fellas, & aquam potas, nil, Lesbia, peccas,
Qua tibi parte opus eſt, Lesbia, ſumis aquam.

In Hyllum cinædum. LI.

UNus ſæpe tibi tota denarius arca
Cum ſit, & hic culo tritior, Hylle, tuo:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Non tamē hunc piſtor, non auferet hunc tibi caupo
Sed ſi quis nimio pene ſuperbus erit.
Infelix venter ſpectat convivia culi,
Et ſemper miſer hic eſurit, ille vorat.

De *Daſio balneatore*. L I I.

NOvit loturas Daſius numerare: popoſcit
Mammoſam Spatalen pro tribus; illa dedit.

Ad Maximum. L I I I.

VIs fieri liber? mentiris, Maxime; non vis:
Sed fieri ſi vis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris ſi, Maxime, noles:
Vejentana tuam ſi domat uva ſitim:
Si ridere potes miſeri chryſendeta Cinnæ:
Contentus noſtra ſi potes eſſe toga:
Si plebeja Venus gemino tibi vincitur aſſe:
Si tua non rectus tecta ſubire potes.
Hæc tibi ſi vis eſt, ſi mentis tanta poteſtas,
Liberior Partho vivere rege potes.

In Linum cinædum. L I V.

QVid de te, Line, ſuſpicetur uxor,
Et qua parte velit pudiciorem,
Certis indiciis ſatis probavit;
Cuſtodem tibi quæ dedit ſpadonem.
Nil naſutius hac maligniusque eſt.

Ad Sextum. L V.

VIs te, Sexte, coli: volebam amare.
Parendum eſt tibi; quod jubes, colêris.
Sed ſi te colo, Sexte, non amabo.

Ad Gallum, de ejus uxore. L V I.

GEntibus in Libycis uxor tua, Galle, notatur
Immodicæ fœdo crimine avaritiæ.
Sed mera narrantur mendacia: non ſolet illa
Accipere omnino, quid ſolet ergo? dare.

De micropſycho divite. L V I I.

HIc, quem videtis greſſibus vagis lentum,
Amethyſtinatus media qui ſecat ſepta;
Quem non lacernis Publius meus vincit,
Non ipſe Codrus alpha pænulatorum:
Quem grex togatus ſequitur, & capillatus,

Recensque ſella linteisque lorisque;
Oppigneravit Claudii modo ad menſam
Vix octo nummis annulum, unde cænaret.

In Zoilum. LVIII.

PExatus pulchre rides mea, Zoile, trita.
Sunt hæc trita quidem, Zoile; ſed mea ſunt.

De cenatione Cæſaris, quæ appellatur Mica. LIX.

MIca vocor. quid ſim, cernis, cænatio parva.
Ex me Cæſareum proſpicis, ecce, tholum.
Frange toros; pete vina; roſas cape, tingere nardo;
Ipſe jubet mortis dememiniſſe Deus.

Ad Hyllum. LX.

UXorem armati futuis, puer Hylle, tribuni,
Supplicium tantum dum puerile times.
Væ tibi, dum ludis, caſtrabere. jam mihi dices,
Non licet hoc. quid, tu quod facis, Hylle, licet?

In fellatorem malæ linguæ. LXI.

CVm tibi vernarent dubia lanugine malæ,
Lambebat medios improba lingua viros.
Poſtquam triſte caput faſtidia veſpillonum,
Et miſeri meruit tædia carnificis;
Vteris ore aliter, nimiaque ærugine captus,
Adlatras nomen quod tibi cunque datum eſt.
Hæreat inguinibus potius tua noxia lingua;
Nam cum fellaret, purior illa fuit.

Ad Labienum. LXII.

QVod pectus, quod crura tibi, quod brachia vellis,
Quod cincta eſt brevibus mentula tonſa pilis;
Hoc præſtas, Labiene, tuæ (quis neſcit?) amicæ,
Cui præſtas culum, quem, Labiene, pilas?

Ad Milichum. LXIII.

SOla tibi fuerant ſeſtertia, Miliche, centum,
Quæ tulit è ſacra Leda redempta via.
Miliche, luxuria eſt, ſi tanti dives amares.
Non amo, jam dices: hæc mage luxuria eſt.

In Laurum. LXIV.

Dũ modo cauſſidicũ, dum te modo rhetora fingis,
Et non decernis, Laure, quid eſſe velis;
Peleos, & Priami tranſti vel Neſtoris annos;
Et fuerat ſerum jam tibi, deſinere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
Si quid habes animi, ſi quid in arte vales.
Si ſchola damnatur; fora litibus omnia fervent:
Ipſe poteſt fieri Marſya cauſſidicus.
Eja age, rumpe moras; quo te ſpectabimus uſque?
Dum, quid ſis, dubitas, jam potes eſſe nihil.

In Salejanum. LXV.

CVr triſtiorem cernimus Salejanum?
An cauſſa levis eſt? extuli, inquis, uxorem.
O grande fati crimen! ô gravem caſum!
Illa, illa dives mortua eſt Secundilla,
Centena decies quæ tibi dedit dotis?
Nollem accidiſſet hoc tibi, Salejane.

In Lalagen. LXVI.

UNus de toto peccaverat orbe comarum
Annulus, incerta non bene fixus acu.
Hoc facinus Lalage ſpeculo, quo viderat, ulta eſt;
Et cecidit ſectis icta Plecuſa comis.
Deſine jam, Lalage, triſtes ornare capillos,
Tangat & inſanum nulla puella caput.
Hoc ſalamandra notet, vel ſæva novacula nudet,
Vt digna ſpeculo fiat imago tuo.

Ad Poſthumum. LXVII.

OCcurris quocunq; loco mihi, Poſthume, clamas
Protinus, & prima eſt hæc tua vox, Quid agis?
Hoc, ſi me decies una conveneris hora,
Dicis. habes, puto, tu, Poſthume, nil quod agas.

Ad Olum LXVIII.

QVod te nomine jam tuo ſaluto,
Quem regem & dominum prius vocabam,
Ne me dixeris eſſe contumacem:
Totis pilea ſarcinis redemi.
Reges & dominos habere debet,
Qui ſe non habet, atque concupiſcit,
Quod reges dominique concupiſcunt.
Servum ſi potes, Ole, non habere;
Et regem potes, Ole, non habere.

Ad Claſsicum canipetam. XLIX.

INvitum cænare foris te, Claſſice, dicis.
Si non mentiris, Claſſice, diſpeream.

Ipſe quoque ad cænam gaudebat Apicius ire;
Cum cænaret, erat triſtior ille, domi.
Si tamen invitus vadis, cur, Claſſice, vadis?
Cogor, ais: verum eſt; cogitur & Selius.
En rogat ad cænam Melior te, Claſſice, rectam.
Grandia verba ubi ſunt? ſi vir es, ecce, nega.

In Cotilum. LXX.

NOn vis in ſolio prius lavari
Quemquam, Cotile: cauſſa quæ, niſi hæc, eſt?
Vndis ne fovearis irrumatis.
Primus te licet abluas, neceſſe eſt,
Ante hic mentula, quam caput, lavetur.

Ad Cæcilianum. LXXI.

CAndidius nihil eſt te, Cæciliane, (notavi,)
Si quando ex noſtris diſticha pauca legis.
Protinus aut Marſi recitas, aut ſcripta Catulli.
Hæc mihi das, tanquam deteriora legas,
Vt collata magis placeant mea? credimus illud,
Malo tamen recites, Cæciliane, tua.

Ad Poſthumum. LXXII.

HEſterna factum narratur, Poſthume, cœna,
Quod nollem: quis enim talia facta probet?
Os tibi perciſum, quanto non ipſe Latinus
Vilia Panniculi percutit ora ſono:
Quodq; magis mirum eſt, auctorem criminis hujus
Cæcilium tota rumor in urbe ſonat.
Eſſe negas factum; vis hoc me credere? credo.
Quid quod habet teſtes, Poſthume, Cæcilius?

In Lyrim. LXXIII.

QVid faciat, vult ſcire Lyris, quid? ſobria fellat.

De Saufejo, ad Maternum. LXXIV.

CInctum togatis poſt & ante Saufejum,
Quanta reduci Regulus ſolet turba,
Ad alta tonſum templa cum reum miſit,
Materne, cernis? invidere nolito;
Comitatus iſte ſit, precor, tuus nunquam.
Hos illi amicos, & greges togatorum,
Fuſciculenus præſtat, & Faventinus.

De Leone. LXXV.

VErbera ſecuri ſolitus leo ferre magiſtri,
Inſertamque pati blandus in ora manum,

Dedi-

Reddidicit pacem ſubito feritate reverſa,
Quanta nec in Libycis debuit eſſe jugis.
Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
Sanguineam raſtris quæ renovabat humum,
Sævus & infelix furiali dente peremit.
Martia non vidit majus arena nefas.
Exclamare libet: crudelis, perfide, prædo,
A noſtra pueris parcere diſce lupa.

De Mario. LXXVI.

ARgenti libras Marius tibi quinque reliquit.
Cui nihil ipſe dabas, is tibi verba dedit.

Ad Coſconium. LXXVII.

COſconi, qui longa putas epigrammata noſtra,
Vtilis ungendis axibus eſſe potes.
Hac tu credideris longum ratione coloſſum,
Et puerum Bruti dixeris eſſe brevem.
Diſce, quod ignoras: Marſi, doctique Pedonis
Sæpe duplex unum pagina tractat opus.
Non ſunt longa, quibus nihil eſt quod demere poſ-
Sed tu, Coſconi, diſticha longa facis. (ſis.

Ad Cæcilianum. LXXVIII.

ÆStivo ſerves ubi piſcem tempore, quæris?
In thermis ſerva, Cæciliane, tuis.

Ad Naſicam. LXXIX.

INvitas tunc me, cum ſcis, Naſica, vocaſſe;
Excuſatum habeas me, rogo: cæno domi.

De Fannio. LXXX.

HOſtem cum fugeret, ſe Fannius ipſe peremit.
Hic (rogo) non furor eſt, ne moriare, mori?

Ad Zoilum. LXXXI.

LAxior hexaphoris tua ſit lectica licebit.
Dum tamen hæc tua ſit, Zoile, ſandapila.

Ad Ponticum. LXXXII.

ABſciſſa ſervum quid fingis, Pontice, lingua?
Neſcis tu populum, quod tacet ille, loqui?

De mæchi pœna. LXXXIII.

Fœdaſti miſerum, marite, mœchum:
Et ſe, qui fuerant prius, requirunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Trunci naribus, auribusque vultus.
Credis te ſatis eſſe vindicatum?
Erras. iſte poteſt & irrumare.

De Sertorio ad Rufum. LXXXIV.

MOllis erat, facilisque viris Pæantius heros;
 Vulnera ſic Paridis dicitur ulta Venus.
Cur lingat cunnum Siculus Sertorius, hoc eſt:
Ex hoc occiſus, Rufe, videtur Eryx.

Ad amicum de præpoſteris donis. LXXXV.

VImine clauſa levi niveæ cuſtodia coctæ,
 Hæc tibi Saturni tempore munus erit.
Dona quod æſtatis miſi tibi menſe Decembri,
 Si quereris, raſam tu mihi mitte togam.

Ad Claſſicum. LXXXVI.

QVod nec carmine glorior ſupino,
Nec retro lego Sotaden cinædum;
Nuſquam Græcula quòd recantat Echo;
Nec dictat mihi luculentus Attis
Mollem debilitate Galliambon;
Non ſum, Claſſice, tam malus poeta.
Quid ſi per graciles vias petauri
Invitum jubeas ſubire Ladam?
Turpe eſt difficiles habere nugas,
Et ſtultus labor eſt ineptiarum.
Scribat carmina circulis Palæmon;
Me raris juvat auribus placere.

Ad Phœbum. LXXXVII.

DIcis amore tui bellas ardere puellas,
 Qui faciem ſub aqua, Phœbe, natantis habes.

In Mamercum LXXXVIII.

NIl recitas, & vis, Mamerce, poeta videri.
 Quidquid vis, eſto, dummodo nil recites.

In Gaurum. LXXXIX.

QVod nimio gaudes noctem producere vino,
 Ignoſco; vitium, Gaure, Catonis habes.
Carmina quod ſcribis Muſis & Apolline nullo,
Laudari debes; hoc Ciceronis habes.
Quod vomis, Antoni, quod luxuriaris, Apici:
 Quod fellas, vitium dic mihi cujus habes?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Quinctilianum xc.

QVinctiliane, vagæ moderator ſumme juventæ;
Gloria Romanæ, Quinctiliane, togæ.
Vivere quod propero pauper, nec inutilis annis,
Da veniam: properat vivere nemo ſatis.
Differat hoc, patrios optat qui vincere cenſus;
Atriaque immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia fumos
Tecta juvant, & fons vivus, & herba rudis.
Sit mihi verna ſatur, ſit non doctiſſima conjux.
Sit nox cum ſomno, ſit ſine lite dies.

Petit poeta à Cæſare jus trium liberorum. xci.

REṙum certa ſalus, terrarum gloria, Cæſar,
Soſpite quo magnos credimus eſſe deos;
Si feſtinatis toties tibi lecta libellis
Detinuere oculos carmina noſtra tuos;
Quod fortuna vetat fieri, permitte videri,
Natorum genitor credar ut eſſe trium.
Hæc, ſi diſplicui, fuerint ſolatia nobis;
Hæc fuerint nobis præmia, ſi placui.

De eodem ad uxorem. xcii.

NAtorum mihi jus trium roganti,
Muſarum pretium dedit mearum,
Solus qui poterat: valebis uxor:
Non debet domini perire munus.

Ad Regulum. xciii.

PRimus ubi eſt, inquis, cũ ſit liber iſte ſecundus?
Quid faciam, ſi plus ille pudoris habet?
Tu tamen hunc fieri ſi mavis, Regule, primum;
Vnum de titulo tollere jota potes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATVM

LIBER III.

Ad lectorem. I.

HOc tibi, quidquid id eſt, longinquis mittit ab (oris
Gallia Romanæ nomine dicta togæ.
Hunc legis, & laudas librum fortaſſe priorem.
Illa, vel hæc mea ſunt, quæ meliora putas?
Plus ſane placeat, domina qui natus in urbe eſt:
Debet enim Gallum vincere verna liber.

Mittit librum Fauſtino. II.

CUjus vis fieri, libelle, munus?
Feſtina tibi vindicem parare,
Ne nigram cito raptus in culinam
Cordyllas madida tegas papyro,
Vel thuris, piperisque ſis cucullus.
Fauſtini fugis in ſinum? ſapiſti.
Cedro nunc licet ambules perunctus,
Et frontis gemino decens honore
Pictis luxurieris umbilicis:
Et te purpura delicata velet,
Et cocco rubeat ſuperbus index.
Illo vindice nec Probum timeto.

Ad librum ſuum. III.

ROmam vade liber. ſi, veneris unde, requiret:
Æmiliæ dices de regione viæ.
Si, quibus in terris, qua ſimus in urbe, rogabit:
Corneli referas me, licet, eſſe foro.
Cur abſim, quæret: breviter tu multa fatere;
Non poterat vanæ tædia ferre togæ.
Si, quando veniet? dicet: reſponde, Poeta
Exierat, veniet cum citharœdus erit.

Ad eundem, ut Iulium adeat. IV.

VIs commendari ſine me curſurus in Vrbem,
Parve liber, multis? an ſatis unus erit?
Vnus erit (mihi crede) ſatis, cui non eris hoſpes,
Iulius aſſiduum nomen in ore meo:

Proti-

Protinus hunc primi quæres in limine tecti
  Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille, Lares.
Eſt illi conjux, quæ te manibusque, ſinuque,
  Excipiet, vel ſi pulverulentus eas.
Hos tu ſeu pariter, ſive hanc, illumve priorem
  Videris; hoc dices: Marcus avere jubet.
Hoc ſatis eſt. alios commendet epiſtola; peccat,
  Qui commendandum ſe putat eſſe ſuis.

In mulierem deformem. V.

FOrmoſam faciem nigro velamine celas:
  Sed non formoſo corpore lædis aquas.
Ipſam crede deam verbis tibi dicere noſtris:
  Aut aperi faciem, vel tunicata lava.

Ad Marcellinum. VI.

LUx tibi poſt Idus numeratur tertia Majas.
  Marcelline, tuis bis celebranda ſacris.
Imputat ætherios ortus hæc prima parenti:
  Libat florentes hæc tibi prima genas.
Magna licet dederit jucundæ munera vitæ,
  Plus numquam patri præſtitit illa dies.

De ſportula. VII.

CEntum miſelli jam valete quadrantes,
  Ante ambulonis congiarium laſſi,
Quos dividebat balneator elixus.
Quid cogitatis, ô fames amicorum?
Regis ſuperbi ſportulæ receſſerunt,
Nihil ſtropharum eſt: jam ſalarium dandum eſt,

In Quinctum. VIII.

THaida Quinctus amat. quã Thaida? Thaida luſcam,
  Vnum oculũ Thais non habet, ille duos.

In Cinnam. IX.

VErſiculos in me narratur ſcribere Cinna:
  Non ſcribit, cujus carmina nemo legit.

In Philomuſum. X.

COnſtituit, Philomuſe, pater tibi millia bina
  Menſtrua, perque omnes præſtitit illa dies,
Luxuriam premeret cum craſtina ſemper egeſtas,
  Et vitiis eſſent danda diurna tuis.

Idem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Idem te moriens heredem ex aſſe reliquit:
Exheredavit, te, Philomuſe, pater.

Ad Quinctum. IX.

SI tua nec Thais, nec luſca eſt, Quincte, puella;
Cur in te factum diſtichon eſſe putas?
Sed ſimile eſt aliquid, pro Laide Thaida dixi.
Dic mihi, quid ſimile eſt, Thais & Hermione?
Tu tamen es Quinctus: mutemus nomen amantis;
Si non vult Quinctus Thaida, Sextus amet,

In Fabullum. XII.

VNguentum (fateor) bonum dediſti
Convivis here, ſed nihil ſcidiſti.
Res ſalſa eſt bene olere, & eſurire.
Qui non cænat & ungitur, Fabulle,
Hic vere mihi mortuus videtur.

In Næviam. XIII.

DVm non vis piſcem, dũ non vis carpere pullos,
Et plus quam patri, Nævia, parcis apro;
Accuſas, rumpiſque coquum, tanquam omnia cruda
Attulerit. nunquam ſic ego crudus ero.

In Tuccium, de ſportula. XIV.

ROmam petebat eſuritor Tuccius,
Profectus ex Hiſpania.
Occurrit illi ſportularum fabula:
A ponte rediit Mulvio.

De Codro. XV.

PLus credit nemo quam tota Codrus in urbe
Cum ſit tam pauper. quomodo? cæcus amat.

In cerdonem munerarium. XVI.

DAs gladiatores, ſutorum regule, cerdo,
Quodque tibi tribuit ſubula, ſica rapit.
Ebrius es: nec enim faceres id ſobrius umquam,
Vt velles corio ludere, cerdo, tuo:
Luſiſti. ſatis eſt: ſed te, mihi crede, memento
Nunc in pellicula, cerdo, tenere tua.

In Sabidium. XVII.

CIrcumlata diu menſis ſcriblita ſecundis,
Vrebat nimio ſæva calore manus:
Sed magis ardebat Sabidî gula: protinus ergo
Sufflavit buccis terque quaterque ſuis.

Illa quidem tepuit, digitoſque admittere viſa eſt;
Sed nemo potuit tangere: merda fuit.

Ad Maximum. XVIII.

PErfrixiſſe tuas queſta eſt præfatio fauces.
Cum te excuſaris, Maxime; quid recitas?

De vipera in ore urſæ ahenea. XIX.

PRoxima centenis, oſtenditur urſa columnis,
Exornant fictæ qua platanona feræ:
Hujus dum patulos alludens tentat hiatus
Pulcher Hylas, teneram merſit in ora manum.
Vipera ſed cæco ſcelerata latebat in ære,
Vivebatque anima deteriore fera.
Non ſenſit puer eſſe dolos, niſi dente recepto
Dum perit. ô facinus falſa quod urſa fuit!

De Canio Rufo. XX.

DIc, Muſa, quid agat Canius meus Rufus?
Vtrumne chartis tradit ille victuris
Legenda temporum acta Claudianorum?
An quæ Neroni falſus adſtruit ſcriptor?
An æmulatur improbi jocos Phædri?
Laſcivus elegis, an ſeverus herois?
An in cothurnis horridus Sophocleis?
An otioſus in ſchola poëtarum
Lepôre tinctos Attico ſales narrat?
Hinc ſi receſſit, porticum terit templi,
An ſpatia carpit lentus argonautarum?
An delicatæ ſole rurſus Europæ
Inter tepentes poſt meridiem buxos
Sedet, ambulatve liber acribus curis?
Titine thermis, an lavatur Agrippæ,
An impudici balneo Tigillini?
An rure Tulli fruitur, atque Lucani?
An Pollionis dulce currit ad Quartum?
An æſtuanteis jam profectus ad Bajas,
Piger Lucrino nauculatur in ſtagno?
Vis ſcire quid agat Canius tuus? ridet.

In crudelem dominum, à fideli famulo ſervatum. XXI.

PRoſcriptum famulus ſervavit fronte notatus,
Non fuit hæc domini vita, ſed invidia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Apicium. XXII.

DEderas, Apici, bis trecenties ventri,
Et adhuc ſupererat centies tibi laxum.
Hoc tu gravatus, ut famem & ſitim ferre,
Summa venenum potione perduxiſti.
Nihil eſt, Apici, te guloſius factum.

In quendam invitatorem. XXIII.

OMnia cum retro pueris obſonia tradas,
Cur non menſa tibi ponitur à pedibus?

De haruſpice hernioſo. XXIV.

VIte nocens roſâ ſtabat moriturus ad aras
Hircus, Bacche, tuis victima grata ſacris:
Quem Tuſcus mactare deo cum vellet haruſpex,
Dixerat agreſti forte rudique viro;
Vt cito teſticulos, ſed acuta falce ſecaret;
Teter ut immundæ carnis abiret odor.
Ipſe ſuper virides aras luctantia pronus
Dum reſecat cultro colla, premitque manu:
Ingens iratis apparuit hernia ſacris:
Occupat hanc ferro ruſticus, atque ſecat;
Hoc ratus antiquos ſacrorum poſcere ritus,
Talibus & fibris numina priſca coli.
Sic modo qui Tuſcus fueras, nunc Gallus haruſpex,
Dum jugulas hircum, factus es ipſe caper.

Ad Fauſtinum, de Sabinejo rhetore. XXV.

SI temperari balneum cupis fervens,
Fauſtine, quod vix Iulianus intraret;
Roga, lavetur, Rhetorem Sabinæjum:
Neronianas hic refrigeret thermas.

In Candidum. XXVI.

PRædia ſolus habes, & ſolus, Candide, nummos:
Aurea ſolus habes, myrrhina ſolus habes:
Maſſica ſolus habes, & Opimî Cæcuba ſolus:
Et cor ſolus habes, ſolus & ingenium:
Omnia ſolus habes: nec me puto velle negare:
Vxorem ſed habes, Candide, cum populo.

In Gallum. XXVII.

NVnquam me revocas, venias cum ſæpe vocatus:
Ignoſco; nullum ſi modo, Galle, vocas.

Invitas alios : vitium eſt utriuſque. quod ? inquis.
Et mihi cor non eſt, nec tibi, Galle, pudor.

In Neſtorem. XXVIII.

AVriculam Mario graviter miraris olere!
Tu facis hoc : garris, Neſtor, in auriculam.

In Zoilum. XXIX.

HAs cum gemina compede dedicat catenas,
Saturne, tibi Zoilus, annulos priores.

Ad Gargilianum. XXX.

SPortula nulla datur ; gratis conviva recumbis.
Dic mihi, quid Romæ, Gargiliane, facis?
Vnde tibi togula eſt, & fuſcæ penſio cellæ?
Vnde datur quadrans? unde vir es Chiones?
Cum ratione licet dicas te vivere ſumma:
Quod vivis, nulla cum ratione facis.

Ad Rufinum. XXXI.

SVnt tibi (confiteor) diffuſi jugera campi,
Vrbanique tenent prædia multa Lares:
Et ſervit dominæ numeroſus debitor arcæ,
Suſtentatque tuas aurea menſa dapes.
Faſtidire tamen noli, Rufine, minores:
Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet.

In Matriniam. XXXII.

NVm poſſim vetulam, quæris Matrinia: poſſum
Et vetulam : ſed tu mortua, non vetula es.
Poſſum Hecubam, poſſum Niobem, Matrinia: ſed ſi
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

Qualem puellam velit poëta. XXXIII.

INgenuam malo : ſed ſi tamen illa negetur,
Libertina mihi proxima conditio eſt;
Extremo eſt ancilla loco : ſed vincet utramque,
Si facie nobis hæc erit ingenua.

In Chionen. XXXIV.

DIgna tuo cur ſis, indignaque nomine, dicam:
Frigida es, & nigra es : non es, & es Chione.

De piſcibus ſculptis. XXXV.

ARtis Phidiacæ toreuma clarum,
Piſces adſpicis! adde aquam, natabunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Fabianum. XXXVI.

QVod novus & nuper factus tibi præſtat amicus;
Hoc præſtare jubes me, Fabiane, tibi.
Horridus ut primo ſemper te mane ſalutem;
Per mediumque trahat me tua ſella lutum:
Laſſus ut in thermas decima, vel ſerius, hora
Te ſequar Agrippæ, cum laver ipſe Titi.
Hoc per triginta merui, Fabiane, Decembres,
Vt ſim tiro tuæ ſemper amicitiæ?
Hoc merui, Fabiane, toga tritaque meaque,
Vt nondum credas me meruiſſe rudem?

In divites iraſcentes. XXXVII.

IRaſci tantum felices noſtis amici.
Non belle facitis: ſed juvat hoc facere.

Ad Sextum. XXXVIII.

QVæ te cauſſa trahit, vel quæ fiducia Romam,
Sexte? quid aut ſperas, aut petis inde? refer.
Cauſſas, inquis, agam Cicerone diſertius ipſo,
Atque erit in triplici par mihi nemo foro.
Egit Ateſtinus cauſſas, & Cajus: utrumque
Noras: ſed neutri penſio tota fuit.
Si nihil hinc veniet, pangentur carmina nobis;
Audieris, dices eſſe Maronis opus.
Inſanis: omnes gelidis quicunque lacernis
Sunt ibi; Naſones, Virgilioſque vides.
Atria magna colam. vix tres, aut quattuor iſta
Res aluit; pallet cætera turba fame.
Quid faciam? ſuade: nam certum eſt vivere Romæ.
Si bonus es, caſu vivere, Sexte, potes.

De Lycori ad Fauſtinum. XXXIX.

ILiaco ſimilem puerum, Fauſtine, miniſtro
Luſca Lycoris amat. quam bene luſca videt!

In Theleſinum. XL.

MVtua quod nobis ter quinquagena dediſti
Ex opibus tantis, quas gravis arca premit:
Eſſe tibi magnus, Theleſine, videris amicus.
Tu magnus, quod das? immo ego, quod recipis.

De lacerta cælata. XLI.

INſerta phialæ Mentoris manu ducta
Lacerta vivit, & timetur argentum.]

In Pollam. XLII.

LOmento rugas uteri quod condere tentas,
Polla; tibi ventrem, non mihi labra linis.
Simpliciter pateat vitium fortaſſe puſillum:
Quod tegitur, majus creditur eſſe malum.

In Lentinum. XLIII.

MEntiris juvenem tinctis, Lentine, capillis;
Tam ſubito corvus, qui modo cycnus eras,
Non omneis falles, ſcit te Proſerpina canum:
Perſonam capiti detrahet illa tuo.

In Ligurinum nimis poetam. XLIV.

OCcurrit tibi nemo quod libenter,
Quod quacunque venis, fuga eſt, & ingens
Circa, te, Ligurine, ſolitudo:
Quid ſit, ſcire cupis? nimis poëta es.
Hoc valde vitium periculoſum eſt.
Non tigris catulis citata raptis,
Non dipſas medio peruſta ſole,
Nec ſic ſcorpius improbus timetur.
Nam tantos, rogo, quis ferat labores?
Et ſtanti legis, & legis ſedenti:
Currenti legis, & legis cacanti.
In thermas fugio, ſonas ad aurem;
Piſcinam peto, non licet natare;
Ad cœnam propero, tenes euntem;
Ad cœnam venio, fugas ſedentem;
Laſſus dormio, ſuſcitas jacentem;
Vis, quantum facias mali, videre?
Vir juſtus, probus, innocens timeris.

In eundem. XLV.

FVgerit an menſas Phœbus cœnamque Thyeſtæ,
Ignoro; fugimus nos, Ligurine, tuam.
Illa quidem lauta eſt, dapibusq; inſtructa ſuperbis;
Sed nihil omnino, te recitante, placet.
Nolo mihi ponas rhombos, mullumve bilibrem;
Nec volo boletos, oſtrea nolo: tace.

Ad Candidum. XLVI.

EXigis à nobis operam ſine fine togatam.
Non eo; libertum ſed tibi mitto meum.
Non eſt, inquis, idem: multo plus eſſe probabo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Vix ego lecticam ſubſequar, ille feret.
In turbam incideris, cunctos umbone repellet:
Invalidum eſt nobis ingenuumque latus.
Quidlibet in cauſsâ narraveris; ipſe tacebo:
At tibi tergeminum mugiet ille ſophos.
Lis erit; ingenti faciet convitia voce:
Eſſe pudor vetuit fortia verba mihi.
Ergo nihil nobis, inquis, præſtabit amicus?
Quidquid libertus, Candide, non poterit.

De Baſſo, ad Fauſtinum. XLVII.

CApena grandi porta qua pluit gutta,
Phrygiumque matris Almo qua lavat ferrum,
Horatiorum qua viret ſacer campus,
Et qua puſilli fervet Herculis fanum,
Fauſtine, plena Baſſus ibat in rheda,
Omnes beati copias trahens ruris.
Illic videres frutice nobili caules,
Et utrumque porrum, ſeſſilesque lactucas,
Pigroque ventri non inutiles betas:
Illic coronam pinguibus gravem turdis,
Leporemque læſum Gallici canis dente,
Nondumque victa lacteum faba porcum.
Nec feriatus ibat ante carrucam,
Sed tuta feno curſor ova portabat.
Vrbem petebat Baſſus? immo rus ibat.

In Ollum. XLVIII.

PAuperis exſtruxit cellam, ſed vendidit Ollus
Prædia: nunc cellam pauperis Ollus habet.

In quendam. XLIX.

VEjentana mihi miſces, tibi Maſſica ponis,
Olfacere hæc malo pocula, quam bibere.

Ad Ligurinum, (de quo Epig. 44. & 45.) L.

HÆc tibi, non alia, eſt ad cœnam cauſſa vocandi,
Verſiculos recites ut, Ligurine, tuos.
Depoſui ſoleas, affertur protinus ingens
Inter lactucas oxygarumque liber.
Alter porrigitur, dum fercula prima morantur.
Tertius eſt, nec adhuc menſa ſecunda venit.
Et quartum recitas, & quinctum denique librum.
Putidus eſt, toties ſi mihi ponis aprum.

Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Quod ſi non ſcombris ſcelerata poëmata donas:
Cœnabit ſolus jam, Ligurine, domi.

Ad Gallam. LI.

CVm faciem laudo, cum miror crura, manusque:
Dicere, Galla, ſoles: nuda placebo magis:
Et ſemper vitas communia balnea nobis.
Numquid, Galla, times, ne tibi non placeam?

In Tongilianum. LII.

EMta domus fuerat tibi, Tongiliane, ducenis:
Abſtulit hanc nimium caſus in urbe frequens.
Collatum eſt decies: rogo, non potes ipſe videri
Incendiſſe tuam, Tongiliane, domum?

Ad Chloën. LIII.

ET vultu poteram tuo carere,
Et collo, manibusque, cruribusque;
Et mammis, natibusque, clunibusque:
Et, ne ſingula perſequi laborem,
Tota te poteram, Chloë, carere.

Ad Gallam. LIV.

CVm dare non poſſim, quod poſcis, Galla, ro-
Multo ſimplicius, Galla, negare potes. (gantē,

In Gelliam. LV.

QVod quacunque venis, Coſmum migrare puta-
Et fluere excuſſo cinnama fuſa vitro: (mus,
Nolo peregrinis placeas tibi, Gellia, nugis.
Scis, puto, poſſe meum ſic bene olere canem.

De aquæ bonæ inopia, & vino Ravennate. LVI.

SIt ciſterna mihi, quam vinea, malo Ravennæ:
Cum poſſim multo vendere pluris aquam.

De eodem. LVII.

CAllidus impoſuit nuper mihi copo Ravennæ:
Cum peterem mixtum, vendidit ille merum.

Ad Baſſum, de villa Fauſtini. LVIII.

BAjana noſtri villa, Baſſe, Fauſtini
Non otioſis ordinata myrtetis,
Viduaque platano, tonſilique buxeto
Ingrata lati ſpatia detinet campi:
Sed rure vero, barbaroque lætatur.

Hic farta premitur angulo Ceres omni,
Et multa fragrat teſta ſenibus autumnis.
Hic poſt Novembres, imminente jam Bruma,
Seras putator horridus refert uvas.
Truces in alta valle mugiunt tauri,
Vitulusque inermi fronte prurit in pugnam.
Vagatur omnis turba ſordidæ cortis,
Argutus anſer, gemmeique pavones,
Nomenque debet quæ rubentibus pennis;
Et picta perdix, Numidicæque guttatæ,
Et impiorum Phaſiana Colchorum;
Rhodias ſuperbi feminas premunt galli;
Sonantque turres plauſibus columbarum;
Gemit hinc palumbus, inde cereus turtur.
Avidi ſequuntur villicæ ſinum porci,
Matremque plenam mollis agnus exſpectat,
Cingunt ſerenum lactei focum vernæ,
Et larga feſtos lucet ad Lares ſilva.
Non ſegnis albo pallet otio caupo.
Nec perdit oleum lubricus palæſtrita;
Sed tendit avidis rete ſubdolum turdis,
Tremulave captum linea trahit piſcem,
Aut impeditam caſſibus refert damam.
Exercet hilares facilis hortus urbanos,
Et pædagogo non jubente laſcivi
Parere gaudent villico capillati:
Et delicatus opere fruitur eunuchus.
Nec venit inanis ruſticus ſalutator;
Fert ille ceris cana cum ſuis mella,
Metamque lactis Saſſinate de ſilva.
Somniculoſos ille porrigit glires;
Hic vagientem matris hiſpidæ fœtum,
Alius coactos non amare capones.
Et dona matrum vimineo ferunt texto
Grandes proborum virgines colonorum.
Facto vocatur lætus opere vicinus;
Nec avara ſervat craſtinas dapes menſa:
Veſcuntur omnes, ebrioque non novit
Satur miniſter invidere convivæ.
At tu ſub urbe poſſides famem mundam,
Et turre ab alta proſpicis meras laurus,
Furem Priapo non timente ſecurus.
Et vinitorem farre paſcis urbano,

Pictamque portas otioſus ad villam
Olus, ova, pullos, poma, caſeum, muſtum.
Rus hoc vocari debet, an domus longe?

De ſutore & fullone, gladiatorii muneris editoribus. LIX.

SVtor cerdo dedit tibi, culta Bononia, munus.
Fullo dedit Mutinæ: nunc ubi caupo dabit?

In Ponticum. LX.

CVm vocor ad cœnam, non jam venalis, ut ante,
Cur mihi non eadem, quæ tibi, cœna datur?
Oſtrea tu ſumis ſtagno ſaturata Lucrino.
Sumitur inciſo mytilus ore mihi.
Sunt tibi boleti; fungos ego ſumo ſuillos.
Res tibi cum rhombo eſt: at mihi cum ſparulo.
Cereus immodicis turtur te clunibus implet;
Ponitur in cavea mortua pica mihi.
Cur ſine te cœno, cum tecum, Pontice, cœnem?
Sportula quod non eſt, proſit; edamus idem.

In Cinnam. LXI.

ESſe nihil dicis, quidquid petis, improbe Cinna:
Si nil, Cinna, petis; nil tibi, Cinna, nego.

In Quinctum. LXII.

CEntenis quod emis pueros, & ſæpe ducenis:
Quod ſub rege Numa condita vina bibis:
Quod conſtat decies tibi non ſpatioſa ſupellex:
Libra quod argenti millia quinque rapit:
Aurea quod fundi pretio carruca paratur:
Quod pluris mula eſt, quam domus empta tibi.
Hæc animo credis magno te, Quincte, parare?
Falleris. hæc animus, Quincte, puſillus emit.

In Cotilum. LXIII.

COtile, bellus homo es: dicunt hoc, Cotile, multi.
Audio: ſed quid ſit, dic mihi, bellus homo.
Bellus homo eſt, flexos qui digerit ordine crines:
Balſama qui ſemper, cinnama ſemper olet:
Cantica qui Nili, qui Gaditana ſuſurrat:
Qui movet in varios brachia vulſa modos:
Inter femineas tota qui luce cathedras
Deſidet, atque aliqua ſemper in aure ſonat:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Qui legit hinc illinc miſſas recipitque tabellas:
  Pallia vicini qui refugit cubiti:
Qui ſcit, quam quis amet: qui per convivia currit:
  Hirpini veteres qui bene novit avos.
Quid narras? hoc eſt, hoc eſt homo, Cotile, bellus?
  Res prætricoſa eſt, Cotile, bellus homo.

De Canio Rufo, ad Caſsianum. LXIV.

SIrenas, hilarem navigantium pœnam,
Blandasque mortes, gaudiumque crudele,
Quas nemo quondam deſerebat auditas,
Fallax Vlyſſes dicitur reliquiſſe.
Non miror: illud, Caſſiane, mirarer,
Si fabulantem Cænium reliquiſſet.

Ad Diadumenum. LXV.

QVod ſpirat tenera malum mordente puella:
  Quod de Corycio quæ venit aura croco:
Vinea quod primis floret cum cana racemis:
  Gramina quod redolent quæ modo carpſit ovis:
Quod myrtus, quod meſſor Arabs, quod ſuccina (trita;
  Pallidus Eoo thure quod ignis olet:
Gleba quod æſtivo leviter cum ſpargitur imbre:
  Quod madidas nardo ſparſa corona comas:
Hoc tua, ſæve puer Diadumene, baſia fragrant.
  Quid, ſi tota dares illa ſine invidia?

In M. Antonium de Ciceronis cæde. LXVI.

PAr ſcelus admiſit Phariis Antonius armis:
  Abſcìdit vultus enſis uterque ſacros.
Illud, laurigeros ageres cum læta triumphos,
  Hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.
Antonî tamen eſt pejor, quam cauſſa Pothini:
  Hic facinus domino præſtitit, ille ſibi.

De pigris nautis. LXVII.

CEſſatis, pueri, nihilque môſtis,
Vatreno Raſinaque pigriores;
Quorum per vada tarda navigantes,
Lentos figitis ad celeuſma remos.
Iam prono Phaëthonte ſudat Æthon,
Exarſitque dies, & hora laſſos
Interjungit equos meridiana.
At vos tam placidas vagi per undas

Tutæ luditis otium carinæ.
Non nautas puto vos, ſed argonautas.

Ad caſtam matronam. LXVIII.

HVc eſt uſque tibi ſcriptus, matrona, libellus.
 Cui ſint ſcripta rogas interiora? mihi.
Gymnaſium, thermæ, ſtadium eſt hac parte: recede.
 Exuimur, nudos parce videre viros.
Hic jam depoſito poſt vina roſasque pudore,
 Quid dicat, neſcit ſaucia Terpſichore.
Schemate nec dubio, ſed aperte nominat illam,
 Quam recipit ſexto menſe ſuperba Venus:
Cuſtodem medio ſtatuit quam villicus horto;
 Oppoſita ſpectat quam proba virgo manu.
Si bene te novi, longum jam laſſa libellum
 Ponebas; totum nunc ſtudioſa legis.

Ad Coſconium, poëtam. LXIX.

OMnia quod ſcribis caſtis epigrammata verbis,
 Inque tuis nulla eſt mentula carminibus;
Admiror. laudo; nihil eſt te ſanctius uno:
 At mea luxuria pagina nulla vacat.
Hæc igitur nequam juvenes, facilesque puellæ,
 Hæc ſenior, ſed quem torquet amica, legat.
At tua, Coſconi, venerandaque ſanctaque verba
 A pueris debent virginibusque legi.

Ad Scævinum. LXX.

MŒchus es Aufidiæ, qui vir, Scævine, fuiſti,
 Rivalis fuerat qui tuus, ille vir eſt.
Cur aliena placet tibi, cui ſua non placet uxor?
 Nunquid ſecurus non potes arrigere?

In Nævolum Philopygiſtam. LXXI.

MEntula cum doleat puero; tibi, Nævole, culus:
 Non ſum divinus, ſed ſcio quid facias.

Ad Saufejam. LXXII.

VIs futui, nec vis mecum, Saufeja, lavari.
 Neſcio, quod magnum ſuſpicer eſſe nefas.
Aut tibi pannoſæ pendent à pectore mammæ:
 Aut ſulcos uteri prodere nuda times:
Aut infinito lacerum patet inguen hiatu:
 Aut aliquid cunni prominet ore tui.
Sed nihil eſt horum, credo pulcherrima nuda es.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Si verum eſt, vitium pejus habes: fatua es.

In Phœbum. LXXIII.

DOrmis cum pueris mutoniatis,
Et non ſtat tibi, Phœbe, quod ſtat illis.
Quid vis me (rogo) Phœbe, ſuſpicari?
Mollem credere te virum volebam:
Sed rumor negat eſſe te cinædum.

In Gargilianum. LXXIV.

PSilothro faciem levas & dropace calvam.
Nunquid tonſorem, Gargiliane, times?
Quid facient ungues? nam certe non potes illos
Reſina, Veneto nec reſecare luto.
Deſine, ſi pudor eſt, miſeram traducere calvam:
Hoc fieri cunno, Gargiliane, ſolet.

Ad Lupercum. LXXV.

STare, Luperce, tibi jampridem mentula deſît:
Luctaris demens tu tamen arrigere.
Sed nihil erucæ faciunt, bulbique ſalaces;
Improba nec proſunt jam ſatureja tibi.
Cœpiſti puras opibus corrumpere buccas.
Sic quoque non vivit ſollicitata Venus.
Mirari ſatis hoc quiſquam, vel credere poſſit,
Quæ non ſtat, magno ſtare, Luperce, tibi?

In Baſſum. LXXVI.

ARrigis ad vetulas, faſtidis, Baſſe, puellas:
Nec formoſa tibi, ſed moritura placet.
Hic (rogo) non furor eſt, non eſt hæc mentula demens?
Cum poſſis Hecubam, non potes Andromachen.

In Bæticum. LXXVII.

NEc mullus, nec te delectat, Bætice, turdus:
Nec lepus eſt unquam, nec tibi gratus aper.
Nec te liba juvant, nec ſectæ quadra placentæ:
Nec Libye mittit, nec tibi Phaſis aves.
Capparin, & putri cepas alece natantes,
Et pulpam dubio de petaſone voras.
Teque juvant gerres, & pelle melandrya cana
Reſinata bibis vina, Falerna fugis.
Neſcio, quod ſtomachi vitium ſecretius eſſe
Suſpicer. utquid enim, Bætice, † ſaprofagis?

† σαπροφαγεῖς.

Ad Paullinum. LXXVIII.

MInxiſti currente ſemel, Pauline, carina.
Mejere vis iterum? jam Palinurus eris.

In Sertorium. LXXIX.

REm peragit nullam Sertorius, inchoat omnes,
Hunc ego, cum futuit, non puto perficere.

Ad Apicium. LXXX.

DE nullo quereris, nulli maledicis, Apici;
Rumor ait, linguæ te tamen eſſe malæ.

In Bæticum Gallum, fellatorem. LXXXI.

QVid cum femineo tibi, Bætice Galle, barathro?
Hæc debet medios lambere lingua viros.
Abſciſſa eſt quare Samia tibi mentula teſta,
Si tibi tam gratus, Bætice, cunnus erat?
Caſtrandum caput eſt: nam ſis licet inguine Gallus,
Sacra tamen Cybeles decipis; ore vir es.

In Zoilum. LXXXII.

COnviva quiſquis Zoili poteſt eſſe,
Summœnianas cœnet inter uxores,
Curtaque Ledæ ſobrius bibat teſta:
Hoc eſſe levius, puriusque contendo.
Iacet occupato galbinatus in lecto,
Cubitisque trudit hinc & inde convivas,
Effultus oſtro, ſericisque pulvinis.
Stat exoletus, ſuggeritque ructanti
Pinnas rubentes, cuſpidesque lentiſci;
Et æſtuanti tenue ventilat frigus
Supina praſino concubina flabello;
Fugatque muſcas myrtea puer virga:
Percurrit agili corpus arte tractatrix,
Manumque doctam ſpargit omnibus membris.
Digiti crepantis ſigna novit eunuchus,
Et delicatæ ſuſcitator urinæ
Domini bibentis ebrium regit penem.
At ipſe retro flexus ad pedum turbam
Inter catellas anſerum exta lambentes
Partitur apri glandulas palæſtritis,
Et concubino turturum nates donat:
Ligurumque nobis ſaxa cum miniſtrentur,
Vel cocta fumis muſta Maſſilitanis,

Opimia-

Opimianum morionibus nectar
Cryſtallinisque myrrhinisque propinat.
Et Coſmianis ipſe fuſus ampullis,
Non erubeſcit murice aureo nobis
Dividere mœchæ pauperis capillare.
Septunce multo deinde perditus ſtertit:
Nos accubamus, &, ſilentium ronchis
Præſtare juſſi, nutibus propinamus.
Hos Malchionis patimur improbi faſtus,
Nec vindicare, Rufe, poſſumus. fellat.

In Coclitem. LXXXIII.

VT faciam breviora mones epigrammata, Cocles,
Fac mihi, quod Chione. non potui brevius.

In Tongilionem. LXXXIV.

QVid narrat tua mœcha? non puellam
Dixi, Tongilion. quid ergo? linguam.

In ſævum maritum. LXXXV.

QVis tibi perſuaſit nares abſcindere mœcho?
Non hac peccatum eſt parte, marite, tibi.
Stulte, quid egiſti? nihil hic tua perdidit uxor,
Cum ſit ſalva ſui mentula Deiphobi.

Ad caſtam matronam. LXXXVI.

NE legeres partem laſcivi, caſta, libelli,
Prædixi, & monui: tu tamen, ecce, legis.
Sed ſi Panniculum, ſi ſpectas, caſta, Latinum:
(Non ſunt hæc mimis improbiora) lege.

In Chionem. LXXXVII.

NArrat te rumor, Chione, nunquam eſſe futurã,
Atque nihil cunno purius eſſe tuo.
Tecta tamen non hac, qua debes, parte lavaris:
Si pudor eſt, transfer ſubligar in faciem.

In fratres fellatores. LXXXVIII.

SVnt gemini fratres, diverſa ſed inguina lingunt.
Dicite, diſſimiles ſint magis, an ſimiles?

Ad Phœbum. LXXXIX.

VTere lactucis, & mollibus utere malvis:
Nam faciem durum, Phœbe, cacantis habes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Galla. XC.

VUlt, non vult dare Galla mihi: nec dicere poſſum,
Quod vult, & non vult, quid ſibi Galla velit.

De Miſitio. XCI.

CVm peteret patriæ Miſitius arva Ravennæ,
Semiviro Cybeles cum grege junxit iter:
Huic comes hærebat domini fugitivus Achillas,
Inſignis forma nequitiaque puer.
Hoc ſteriles ſenſere viri; qua parte cubaret,
Quærunt; ſed tacitos ſenſit & ille dolos:
Mentitur; credunt: ſomni poſt vina petuntur;
Continuo ferrum noxia turba rapit,
Exciduntque ſenem, ſpondæ qui parte jacebat:
Namque puer pluteo vindice tutus erat.
Suppoſitam fama eſt, quondam pro virgine cervam;
At nunc pro cervo mentula ſuppoſita eſt.

Ad Gallum. XCII.

VT patiar mœchum rogat uxor, Galle; ſed unum
Huic ego, non oculos eruo, Galle, duos.

In Vetuſtillam. XCIII.

CVm tibi trecenti conſules, Vetuſtilla,
Et tres capilli, quatuorque ſint dentes,
Pectus cicadæ cruſculumque formicæ:
Rugoſiorem cum geras ſtola frontem,
Et aranearum caſſibus pares mammas:
Cum comparata rictibus tuis ora
Niliacus habeat crocodilus anguſta,
Meliusque ranæ garriant Ravennates;
Et Adrianus dulcius culex cantet,
Videasque quantum noctuæ vident mane,
Et illud oleas, quod viri capellarum;
Et anatis habeas orropygium macræ,
Senemque Cynicum vincat oſſeus cunnus:
Cum te lucerna balneator exſtincta
Admittat inter buſtuarias mœchas:
Cum Bruma menſem ſit tibi per Auguſtum,
Regelare nec te peſtilentia poſſit,
Audes ducentas nuptum ire poſt mortes,
Virumque demens cineribus tuis quæris
Prurire. quid! ſarrire ſi velit ſaxum,

Quis

Quis conjugem te, quis vocabat uxorem,
Philomelus aviam quam vocaverat nuper?
Quod ſi cadaver exigis tuum ſcalpi;
Sternatur à Coricle clinico lectus,
Thalaſſionem qui tuum decet ſolus:
Vſtorque tedas præferat novæ nuptæ.
Intrare in iſtum ſola fax poteſt cunnum.

In Rufum. XCIV.

ESſe negas coctum leporem, poſciſque flagella:
Mavis, Rufe, coquum ſcindere, quam leporem.

In Nævolum (de quo ep. 71.) XCV.

NVmquam dicis ave, ſed reddis, Nævole, ſemper.
Quod prior & corvus dicere ſæpe ſolet.
Cur hoc exſpectes à me, rogo, Nævole, dicas:
Nam, puto, nec melior, Nævole, nec prior es.
Præmia laudato tribuit mihi Cæſar uterque,
Natorumque dedit jura paterna trium.
Ore legor multo, notumque per oppida nomen
Non exſpectato dat mihi fama rogo.
Eſt & in hoc aliquid: vidit me Roma tribunum;
Et ſedeo qua te ſuſcitat Oceanus.
Quot mihi Cæſareo facti ſunt munere cives,
Nec famulos totidem ſuſpicor eſſe tibi.
Sed prædicaris; ſed pulchre, Nævole, ceves:
Iam jam tu prior es, Nævole, vincis; ave.

In Gargilium. XCVI.

LIngis, non futuis meam puellam:
Et garris quaſi mœchus, & fututor.
Si te prendero, Gargili; tacebis.

In Sabellum. XCVII.

SIt culus tibi quam macer, requiris?
Pædicare potes, Sabelle, culo.

Ad Rufum. XCVIII.

NE legat huncChione, mando tibi, Rufe, libellũ,
Carmine læſa meo eſt, lædere & illa poteſt.

Ad cerdonem. XCIX.

IRaſci noſtro non debes, cerdo, libello.
Ars tua, non vita eſt carmine læſa meo.
Innocuos permitte ſales, cur ludere nobis
Non liceat, licuit ſi jugulare tibi?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Rufum. C.

CVrſorem ſexta tibi, Rufe, remiſimus hora,
Carmina quem madidum noſtra tuliſſe reor:
Imbribus immodicis cœlum nam forte ruebat.
Non aliter mitti debuit iſte liber.

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATVM
LIBER IV.

De natali Cæſaris. I.

CÆſaris alma dies, & luce ſacratior illa
Conſcia Dictæum quâ tulit Ida Iovem,
Longa precor, Pylioq; veni numeroſior ævo.
Semper & hoc vultu, vel meliore, nite.
Hic colat Albano Tritonida multus in auro,
Perque manus tantas plurima quercus eat.
Hic colat ingenti redeuntia ſecula luſtro,
Et quæ Romuleus ſacra Terentus habet.
Magna quidem, Superi, petimus; ſed debita terris.
Pro tanto quæ ſunt improba vota Deo?

De Horatio ſpectaculorum die indecenter veſtito. II.

SPectabat modo ſolus inter omneis
Nigris munus Horatius lacernis,
Cum plebi, & minor ordo, maximuſque
Sancto cum Duce candidus ſederet.
Toto nix cecidit repente cœlo:
Albis ſpectat Horatius lacernis.

De nivibus ejuſdem diei. III.

ADſpice quam denſum tacitarum vellus aquarum
Defluat in vultus Cæſaris, inque ſinus.
Indulget tamen ille Iovi, nec vertice moto.
Concretas pigros frigore ridet aquas,
Sidus Hyperborei ſolitus laſſare Bootæ,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Et madidis Helicen diſſimulare comis.
Qui ſiccis laſcivit aquis, & ab æthere ludit,
Suſpicor has pueri Cæſaris eſſe nives.

In Baſſam. IV.

QVod ſiccæ redolet palus lacunæ,
Crudarum nebulæ quod Albularum,
Piſcinæ vetus aura quod marinæ,
Quod preſſa piger hircus in capella,
Laſſi Bardaici os quod evocati,
Quod bis murice vellus inquinatum,
Quod jejunia Sabbatariorum,
Mæſtorum quod anhelitus reorum,
Quod ſpurcæ moriens lucerna Ledæ,
Quod ceromata fæce de Sabina,
Quod vulpis fuga, viperæ cubile,
Mallem, quam quod oles, olere Baſſa.

Ad Fabianum. V.

VIr bonus & pauper, linguaque & pectore verus,
Quid tibi vis, urbem qui, Fabiane, petis?
Qui nec leno potes, nec comiſſator haberi,
Nec pavidos triſti voce citare reos.
Nec potes uxorem cari corrumpere amici:
Nec potes algentes arrigere ad vetulas.
Vendere nec vanos circum pallatia fumos:
Plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro.
Vnde miſer vives, homo fidus, certus amicus;
Hoc nihil eſt. nunquam ſic Philomelus eris.

In Maliſianum. VI.

CRedi virgine caſtior pudica,
Et frontis teneræ cupis videri,
Cum ſis improbior, Maliſiane,
Quam qui compoſitos metro Tibulli
In Stellæ recitat domo libellos.

Ad Hyllum. VII.

CVr here quod dederas, hodie puer Hylle negaſti?
Durus tam ſubito, qui modo mitis eras?
Sed jam cauſſaris barbamque, annoſque, piloſque:
O nox quam longa es, quæ facis una ſenem!
Quid nos derides? here qui puer, Hylle, fuiſti,
Dic nobis, hodie qua ratione vir es;

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Euphemum de horis. VIII.

PRima ſalutantes atque altera conterit hora:
Exercet raucos tertia cauſſidicos.
In quinctam varios extendit Roma labores;
Sexta quies laſſis, ſeptima finis erit.
Sufficit in nonam nitidis octava palæſtris:
Imperat excelſos frangere nona toros.
Hora libellorum decima eſt, Eupheme, meorum,
Temperat ambroſias cum tua cura dapes:
Et bonus ætherio laxatur nectare Cæſar,
Ingentique tenet pocula parca manu.
Tunc admitte jocos: greſſu timet ire licenti
Ad matutinum noſtra Thalia Iovem.

In Fabullam. IX.

SOtæ filia clinici, Fabulla,
Deſerto ſequeris Clitum marito,
Et donas & amas, ἔχεις ἀσώτως.

Fauſtino librum mittit. X.

DVm novus eſt, neque adhuc raſa mihi fronte libellus,
Pagina, dum tangi non bene ſicca timet,
I puer, & caro perfer leve munus amico,
Qui meruit nugas primus habere meas.
Curre, ſed inſtructus; comitetur Punica librum
Spongia: muneribus convenit illa meis.
Non poſſunt noſtros multæ, Fauſtine, lituræ
Emendare jocos: una litura poteſt.

In Saturninum. XI.

DVm nimium vano tumefactus nomine gaudes,
Et Saturninum te miſer eſſe pudet:
Impia Parrhaſia moviſti bella ſub urſa,
Qualia qui Phariæ conjugis arma tulit.
Exciderat ne adeo fatum tibi nominis hujus,
Obruit Actiaci quod gravis ira freti?
An tibi promiſit Rhenus, quod non dedit illi
Nilus, & Arctois plus licuiſſet aquis?
Ille etiam noſtris Antonius occidit armis:
Qui tibi collatus, perfide, Cæſar erat.

In Thaidem. XII.

NVlli, Thai, negas. ſed ſi te non pudet iſtud,
Hoc ſaltem pudeat, Thai, negare nihil.

Ad Rufum de nuptiis Pudentis & Claudiæ Peregrinæ. XIII.

CLaudia, Ruſe, meo nubit Peregrina Pudenti:
Macte eſto tedis ô Hymenæe tuis.
Tam bene rara ſuo miſcentur cinnama nardo;
Maſſica Theſeis tam bene vina favis.
Nec melius teneris junguntur vitibus ulmi;
Nec plus lotus aquas, littora myrtus amat.
Candida perpetuo reſide Concordia lecto.
Tamque pari ſemper ſit Venus æqua jugo.
Diligat illa ſenem quondam: ſed & ipſa marito,
Tunc quoque cum fuerit, non videatur anus.

Ad Silium Italicum. XIV.

SIli Caſtalidum decus ſororum,
Qui perjuria barbari furoris
Ingenti premis ore, perfidoſque
Aſtus Hannibalis, leveſque Pœnos
Magnis cedere cogis Africanis:
Paullum ſepoſita ſeveritate,
Dum blanda vagus alea December
Incertis ſonat hinc & hinc fritillis,
Et ludit * rota nequiore talo; *popa
Noſtris otia commoda Camœnis.
Nec torva lege fronte, ſed remiſſa
Laſcivis madidos jocis libellos.
Sic forſan tener auſus eſt Catullus
Magno mittere paſſerem Maroni.

Ad Cæcilianum. XV.

MIlle tibi nummos heſterna nocte roganti
In ſex aut ſeptem, Cæciliane, dies;
Non habeo, dixi: ſed tu cauſſatus amici
Adventum, lancem paucaque vaſa rogas.
Stultus es? an ſtultum me credis, amice? negavì
Mille tibi nummos, millia quinque dabo?

In Gallum. XVI.

PRivignum non eſſe tuæ te, Galle, novercæ
Rumor erat, conjux dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat vivo genitore probari.
Iam nuſquam pater eſt, Galle, noverca domi eſt.
Magnus ab infernis revocetur Tullius umbris,
Et te defendat Regulus ipſe licet:

Non

Non potes abſolvi : nam quæ non deſinit eſſe
 Poſt patrem, nunquam, Galle, noverca fuit.

Ad Paullum. XVII.

FAcere in Lyciſcam, Paulle, me jubes verſus,
 Quibus illa lectis rubeat, & ſit irata.
O Paulle, malus es : irrumare vis ſolus.

De puero ſtillicidii glacie jugulato. XVIII.

QVa vicina pluit Vipſanis porta columnis,
 Et madet aſſiduo lubricus imbre lapis,
In jugulum pueri, qui roſcida tecta ſubibat,
 Decidit hiberno prægravis unda gelu.
Cumque peregiſſet miſeri crudelia fata,
 Tabuit in calido vulnere mucro tener.
Quid non ſæva ſibi voluit Fortuna licere?
 Aut ubi mors non eſt, ſi jugulatis aquæ?

De endromide. XIX.

HAnc tibi Sequanicæ pinguẽ textricis alumnam,
 Quæ Lacedæmonium barbara nomen habet,
Sordida ſed gelido non aſpernanda Decembri
 Dona, peregrinam mittimus endromida.
Seu lentum ceroma teris, tepidumve trigona,
 Sive harpaſta manu pulverulenta rapis;
Plumea ſeu laxi partiris pondera follis;
 Sive levem curſu vincere quæris Atham :
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,
 Neve gravis ſubita te premat Iris aqua :
Ridebis ventos hoc munere tectus & imbres;
 Nec ſic in Tyria ſindone tutus eris.

De Cærellia & Gellia ad Colinum. XX.

DIcit ſe vetulam cum ſit Cærellia puppa :
 Puppam ſe dicit Gellia, cum ſit anus.
Ferre nec hanc poſſis, poſſis, Coline, nec illam :
 Altera ridicula eſt, altera putidula.

De Selio. XXI.

NVllos eſſe deos, inane cœlum
 Affirmat Selius, probatque; quod ſe
Factum, dum negat hoc, videt beatum.

De Cleopatra. XXII.

PRimos paſſa thoros, & adhuc placanda marito,
 Merſerat in nitidos ſe Cleopatra lacus;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Dum fugit amplexus: ſed prodidit unda latentem
Lucebat totis cum tegeretur aquis.
Candida ſic puro numerantur lilia vitro:
Sic prohibet tenuis gemma latere roſas.
Inſilui, merſuſque vadis luctantia carpſi
Baſia, perſpicuæ plus vetuiſtis aquæ.

De Brutiano, Poeta Græco. XXIII.

DVm tu lenta nimis, diuque quæris,
Quis primus tibi, quiſve ſit ſecundus;
Grajum quiſve epigramma comparabit;
Palmam Callimachus, Thalia, de ſe
Facundo dedit ipſe Brutiano.
Qui ſi Cecropio ſatur lepore,
Romanæ ſale luſerit Minervæ:
Illi me facias, precor, ſecundum.

De Lycori, ad Fabianum. XXIV.

OMnes, quas habuit, Fabiane, Lycoris amicas
Extulit, uxori fiat amica meæ:

De litoribus Altini & Aquileia. XXV.

ÆMula Bajanis Altini littora villis,
Et Phaëthontei conſcia ſilva rogi,
Quæque Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
Nupſit ad Euganeos ſola puella lacus,
Et tu Ledæo felix Aquileja Timavo,
Hic ubi ſeptenas Cyllarus hauſit aquas,
Vos eritis noſtræ portus, requieſque ſenectæ,
Si juris fuerint otia noſtra ſui.

Ad Poſthumum. XXVI.

QVod te mane domi toto non vidimus anno,
Vis dicam, quantum, Poſthume, perdiderim?
Tricenos, puto, bis; vicenos ter, puto, nummos.
Ignoſcas: togulam, Poſthume, pluris emo.

Ad Cæſarem. XXVII.

SÆpe meos laudare ſoles, Auguſte, libellos.
Invidus, ecce, negat: non minus ergo ſoles.
Quid! quod honorato non ſola voce dediſti;
Non alius poterat quæ dare dona mihi.
Ecce iterum nigros corrodit lividus ungues.
Da, Cæſar, tanto tu magis ut doleat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Chloë. XXVIII.

Donaſti tenero, Chloë, Luperco,
Hiſpanas, Tyriaſque, coccinaſque,
Et lotam tepido togam Galeſo,
Indos ſardonichas, Scythas ſmaragdos,
Et centum dominos novæ monetæ;
Et quidquid petit uſque & uſque donas,
Væ glabraria, væ tibi miſella:
Nudam te ſtatuet tuus Lupercus.

Ad Pudentem. XXIX.

Obſtat, care Pudens, noſtris ſua turba libellis:
  Lectoremque frequens laſſat & implet opus.
Rara juvant. primis ſic major gratia pomis:
  Hibernæ pretium ſic meruere roſæ.
Sic ſpoliatricem commendat faſtus amicam:
  Ianua nec juvenem ſemper aperta tenet.
Sæpius in libro memoratur Perſius uno,
  Quam levis in tota Marſus Amazonide.
Tu quoque de noſtris releges quemcunque libellis,
  Eſſe puta ſolum: ſic tibi pluris erit.

De piſcibus Bajanis. XXX.

Bajano procul à lacu monemus
Piſcator fuge, ne nocens recedas.
Sacris piſcibus hæ natantur undæ,
Qui norunt dominum, manumque lambunt
Illam, qua nihil eſt in orbe majus.
Quid, quod nomen habent, & ad magiſtri
Vocem quiſque ſui venit citatus.
Hoc quondam Lybis improbus profundo,
Dum prædam calamo tremente ducit,
Raptis luminibus repente cœcus
Captum non potuit videre piſcem:
Et nunc ſacrilegos peroſus hamos,
Bajanos ſedet ad lacus rogator.
At tu, dum potes, innocens recede;
Iactis ſimplicibus cibis in undas,
Et piſces venerare dedicatos.

Ad Hippodamum. XXXI.

Qvod cupis in noſtris dicique legique libellis,
  Et nonnullus honos creditur eſſe tibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ne valeam, ſi non res eſt gratiſſima nobis,
Et volo te chartis inſeruiſſe meis.
Sed tu nomen habes * averſo fronte ſororum
Impoſitum, mater quod tibi dura dedit.
Quod necMelpomene,quod necPolyhymnia poſſit.
Nec pia cum Phœbo dicere Calliope.
Ergo aliquod gratum Muſis tibi nomen adopta.
Non ſemper belle dicitur Hippodamus.
* *averſa fronte.*

De ape electro incluſa. XXXII.

ET latet & lucet Phaëthontide condita gutta,
Vt videatur apis nectare cluſa ſuo:
Dignum tantorum pretium tulit illa laborum.
Credibile eſt ipſam ſic voluiſſe mori.

Ad Soſibianum. XXXIII.

PLena laboratis habeas cum ſcrinia libris,
Emittis quare, Soſibiane, nihil?
Edent heredes, inquis, mea carmina. quando?
Tempus erat jam te, Soſibiane, legi.

Ad Attalum. XXXIV.

SOrdida cum tibi ſit, verum tamen, Attale, dixit,
Quiſquis te niveam dixit habere togam.

De pugna damarum. XXXV.

FRontibus adverſis molles concurrere damas
Vidimus, & fati ſorte jacere pari.
Spectavere canes prædam: ſtupuitque ſuperbus
Venator, cultro nil ſupereſſe ſuo.
Vnde leves animi tanto caluere furore?
Sic pugnant tauri, ſic cecidere viri.

Ad Olum. XXXVI.

CAna eſt barba tibi, nigra eſt coma. tingere barbam
Non potes, hæc cauſſa eſt,ſed potes,Ole,comam.

Ad Afrum. XXXVII.

CEntum Coranus, & ducenta Mancinus,
Trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,
Decies Sabinus, alterumque Serranus.
Ex inſulis, fundiſque tricies ſoldûm,
Ex pecore redeunt ter ducena Parmenſi,
Totis diebus, Afer, hoc mihi narras:
Et teneo melius iſta quam meum nomen.

Nu-

Numeres oportet aliquid, ut pati poſſim:
Quotidianam refice nauſeam nummis.
Audire gratis, Afer, iſta non poſſum.

Ad Gallam. XXXVIII.

GAlla nega; ſatiatur amor, niſi gaudia torquent:
Sed noli nimium, Galla, negare diu.

Ad Charinum. XXXIX.

ARgenti genus omne comparaſti,
Et ſolus veteres Myronis artes,
Solus Praxitelis manus, Scopæque,
Solus Phidiaci toreuma cæli,
Solus Mentoreos habes labores.
Nec deſunt tibi vera Grantiana,
Nec quæ Callaïco linuntur auro,
Nec menſis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne, miror,
Quare non habeas, Charine, purum.

Ad Poſthumum. XL.

ATria Piſonum ſtabant cum ſtemmate toto,
Et docti Senecæ ter numeranda domus.
Prætulimus tantis ſolum te, Poſthume, regnis:
Pauper eras, & eques, ſed mihi conſul eras.
Tecum ter denas numeravi, Poſthume, brumas:
Communis nobis lectus & unus erat.
Iam donare potes, jam perdere, plenus honorum,
Largus opum: exſpecto, Poſthume, quid facias.
Nil facis: & ſerum eſt alium mihi quærere regem.
Hoc, Fortuna, placet? Poſthumus impoſuit.

In male recitantem. XLI.

QVid recitaturus circumdas vellera collo?
Conveniunt noſtris auribus illa magis.

Ad Flaccum, qualem puerum velit. XLII.

SI quis forte mihi poſſet præſtare roganti
Audi, quem puerum, Flacce, rogare velim.
Niliacis primum puer is naſcatur in oris:
Nequitias tellus ſcit dare nulla magis.
Sit nive candidior: namque in Mareotide fuſca
Pulchrior eſt, quanto rarior iſte color.
Lumina ſideribus certent, molleſque flagellent
Colla comæ: tortas non amo, Flacce, comas.
Frons brevis, atque modus breviter ſit naribus uncis;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Pæſtanis rubeant æmula labra roſis.
Sæpe & nolentem cogat, nolitque volentem:
Liberior domino ſæpe ſit ille ſuo.
Et timeat pueros, excludat ſæpe puellas.
Vir reliquis, uni ſit puer ille mihi. (eſt:
Iam ſcio, nec fallis: nam me quoque judice verum
Talis erat, dices, noſter Amazonicus.

In Coracinum. XLIII.

NOn dixi, Coracine, te cinædum:
Non ſum tam temerarius, nec audax,
Nec mendacia qui loquar libenter.
Si dixi, Coracine, te cinædum,
Iratam mihi Pontiæ lagenam,
Iratum calicem mihi Metili:
Iuro per Syrios tibi tumores,
Iuro per Berecynthios furores.
Quod dixi tamen, hoc leve & puſillum eſt;
Quod notum eſt, quod & ipſe non negabis:
Dixi te, Coracine, cunnilingum.

De Veſvio monte. XLIV.

HIc eſt pampineis viridis modo Veſvius umbris:
Preſſerat hic madidos nobilis uva lacus.
Hæc juga quam Nyſæ colles plus Bacchus amavit:
Hoc nuper Satyri monte dedere choros.
Hæc Veneris ſedes, Lacedæmone gratior illi:
Hic locus Herculeo nomine clarus erat.
Cuncta jacent flammis, & triſti merſa favilla:
Nec ſuperi vellent hoc licuiſſe ſibi.

Votum Parthenii ad Phœbum pro Burro F. XLV.

HÆc tibi pro nato plena dat lætus acerra,
Phœbe, Palatinus munera Parthenius.
Vt qui prima novo ſignat quinquennia luſtro,
Impleat innumeras Burrus Olympiadas.
Fac rata vota patris. ſic te tua diligat arbor,
Gaudeat & certa virginitate ſoror.
Perpetuo ſic flore mices: ſic denique non ſint
Tam longæ Bromio, quam tibi, Phœbe, comæ.

De Sabello. XLVI.

SAturnalia divitem Sabellum
Fecerunt. merito tumet Sabellus:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Nec quemquam putat eſſe, prædicatque
Inter cauſſidicos beatiorem.
Hos faſtus, animoſque dat Sabello.
Farris ſemodius, fabæque freſæ,
Et thuris, piperiſque tres ſelibræ,
Et Lucanica ventre cum Faliſco,
Et nigri Syra defruti lagena,
Et ficus Libyca gelata teſta,
Cum bulbis, cochleiſque, caſeoque:
Piceno quoque venit à cliente
Parcæ ciſtula non capax olivæ,
Et craſſo figuli polita cœno
Septenaria ſyntheſis Sagunti,
Hiſpanæ luteum rotæ toreuma,
Et lato variata mappa clavo.
Saturnalia fructuoſiora
Annis non habuit decem Sabellus,

De Phaëthonte encauſtico. XLVII.

ENcauſtus Phaëthon tabula depictus in hac eſt.
Quid tibi vis, dipyron qui Phaëthonta facis?

In Papilum. XLVIII.

PErcidi gaudes; perciſus, Papile, ploras:
Cur quæ vis fieri, Papile, facta doles?
Pœnitet obſcœnæ pruriginis? an magis illud
Fles, quod percidi, Papile, deſieris?

Ad Flaccum. XLIX.

NEſcis, crede mihi, quid ſint epigrammata, Flacce,
Qui tantum luſus illa jocoſque putas.
Ille magis ludit, qui ſcribit prandia ſævi
Tereos: aut cœnam, crude Thyeſta, tuam.
Aut puero liquidas aptantem. Dædalon alas:
Paſcentem Siculas aut Polyphemon aves.
A noſtris procul eſt omnis veſica libellis,
Muſa nec inſano ſyrmate noſtra tumet.
Illa tamen laudant omnis, mirantur, adorant.
Confiteor: laudant illa, ſed iſta legunt,

In Thaidem. L.

QVid me, Thai, ſenem ſubinde dicis?
Nemo eſt, Thai, ſenex ad irrumandum.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Cæcilianum. LI.

CVm tibi non eſſent ſex millia, Cæciliane,
Ingenti * late vectus es hexaphoro: * *laxe*
Poſtquam bis decies tribuit Dea cæca, ſinumque
Ruperunt nummi, factus es, ecce, pedes.
Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?
Dî reddant ſellam, Cæciliane, tibi.

In Hedylum. LII.

GEſtari junctis niſi deſinis, Hedyle, capris:
Qui modo ficus eras, jam caprificus eris.

Ad Coſmum. LIII.

HVnc, quem ſæpe vides inter penetralia noſtræ
Pallados, & templi limina, Coſme, novi,
Cum baculo, peraque ſenem: cui cana, putriſque
Stat coma, & in pectus ſordida barba cadit:
Cerea quem nudi tegit uxor abolla grabati:
Cui dat latratos obvia turba cibos:
Eſſe putas Cynicum, deceptus imagine falſa.
Non eſt hic Cynicus, Coſme: quid ergo? canis.

Ad Colinum. LIV.

O Cui Tarpejas licuit contingere quercus,
Et meritas prima cingere fronde comas;
Si ſapis, utaris totis, Coline, diebus,
Extremumque tibi ſemper adeſſe putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas
Contigit: obſervant quem ſtatuere diem.
Divitior Criſpo, Thraſea conſtantior ipſo,
Lautior & nitido ſis Meliore licet,
Nil adicit penſo Lacheſis, fuſoſque ſororum
Explicat, & ſemper de tribus una ſecat.

Ad Lucium. LV.

LVci, gloria temporum tuorum,
Qui * Gaurum veterem, Tagumque noſtrum
Arpis cedere non ſinis diſertis; * *Grajum*
Argivas generatus inter urbes
Thebas carmine cantet, aut Mycenas,
Aut claram Rhodon, aut libidinoſæ
Ledæas Lacedæmonis paleſtras:
Nos Celtis genitos & ex Iberis

No-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Noſtræ nomina duriora terræ
Grato non pudeat referre verſu:
Sævo Bilbilin optimam metallo,
Quæ vincit Chalybaſque, Noricoſque:
Et ferro Plateam ſuo ſonantem,
Quam flučtu tenui, ſed inquieto,
Armorum Salo temperator ambit:
Tutelamque, choroſque Rixamarum,
Et convivia feſta Carduarum,
Ex textis Peteron roſis rubentem,
Atque antiqua patrum theatra Rigas:
Et certos jaculo levi Silaos:
Turgentiſque lacus, Petuſiæque,
Et parvæ vada pura Vetoniſſæ:
Et ſanctum Baradonis ilicetum,
Per quod vel piger ambulat viator:
Et quæ fortibus excolit juvencis
Curvæ Manlius arva Matineſſæ.
Hæc tam ruſtica, delicate lector,
Rides nomina? rideas licebit.
Hæc tam ruſtica malo, quam Butuntos.

In Gargilianum. LVI.

MVnera quod ſenibus viduiſque ingentia mittis,
  Vis te munificum, Gargiliane, vocem.
Sordidius nihil eſt, nihil eſt te ſpurcius uno,
  Qui potes inſidias dona vocare tuas.
Sic avidis fallax indulget piſcibus hamus:
  Callida ſic ſtultas decipit eſca feras.
Quid ſit largiri, quid ſit donare: docebo,
  Si neſcis: dona, Gargiliane, mihi.

Ad Fauſtinum, Tiburis otiantem. LVII.

DVm nos blanda tenent laſcivi ſtagna Lucrini,
  Et quæ pumiceis fontibus antra calent:
Tu colis Argivi regnum, Fauſtine, coloni,
  Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida ſed fervent Nemeæi pectora monſtri:
  Nec ſatis eſt, Bajas igne calere ſuo.
Ergo ſacri fontes, & littora grata valete,
  Nympharum pariter, Nereïdumque domus.
Herculeos colles gelida vos vincite bruma
  Nunc Tiburtinis cedite frigoribus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Gallam. LVIII.

IN tenebris luges amiſſum, Galla, maritum:
Nam plorare pudet te, puto, Galla, virum.

De vipera electro incluſa. LIX.

FLentibus Heliadum ramis dum vipera repit,
Fluxit in obſtantem ſuccina gutta feram:
Quæ dum miratur pingui ſe rore teneri,
Concreto riguit vincta repente gelu.
Ne tibi regali placeas, Cleopatra, ſepulcro,
Vipera ſi tumulo nobiliore jacet.

De obitu Curiatii. LX.

ARdea ſolſtitio, Caſtranaque rura petantur,
Quique Cleonæo ſidere fervet ager:
Cum Tiburtinas damnet Curiatius auras,
Inter laudatas ad Styga miſſus aquas.
Nullo fata loco poſſis excludere: cum mors
Venerit, in medio Tibure Sardinia eſt.

In Mancinum. LXI.

DOnaſſe amicum tibi ducenta, Mancine,
Nuper ſuperbo lætus ore jactaſti.
Quartus dies eſt, in ſchola poëtarum
Dum fabulamur, millibus decem dixti
Emtas lacernas munus eſſe Pompillæ,
Sardonycha verum, lineiſque ter cinctum,
Duaſque ſimiles fluctibus maris gemmas.
Dediſſe Baſſam, Cæliamque juraſti.
Here de theatro, Pollione cantante,
Cum ſubito abires, dum fugis, loquebaris;
Hereditatis tibi trecenta veniſſe,
Et mane centum, & poſt meridiem centum.
Quid tibi ſodales fecimus mali tantum?
Miſerere jam crudelis, & ſile tandem.
Aut, ſi tacere lingua non poteſt iſta,
Aliquando narra, quod velimus audire.

De Lycori. LXII.

TIbur in Herculeum migravit nigra Lycoris,
Omnia dum fieri candida credit ibi.

De Cærellia. LXIII.

DVm petit à Baulis mater Cærellia Bajas,
Occidit inſani crimine merſa freti.

Glo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Gloria quanta perit vobis ! hæc monſtra Neroni
Nec quondam juſſæ præſtiteratis aquæ.

De hortis Iulii Martialis. LXIV.

IVli jugera pauca Martialis,
Hortis Heſperidum beatiora,
Longo Ianiculi jugo recumbunt.
Lati collibus imminent receſſus;
Et planus modico tumore vertex
Cœlo perfruitur ſereniore;
Et curvas nebula tegente valles
Solus luce nitet peculiari:
Puris leniter admoventur aſtris
Celſæ culmina delicata villæ;
Hinc ſeptem dominos videre montes,
Et totam licet æſtimare Romam:
Albanos quoque Tuſculoſque colles,
Et quodcunque jacet ſub urbe frigus;
Fidenas veteres, breveſque Rubras;
Et quod virgineo cruore gaudet
Annæ pomiferum nemus Perannæ.
Illic Flaminiæ, Salariæque:
Geſtator patet, eſſedo tacente,
Ne blando rota ſit moleſta ſomno;
Quem nec rumpere nauticum celeuſma,
Nec clamor valet helciariorum:
Cum ſit tam prope Mulvius, ſacrumque
Lapſa per Tiberim volent carinæ.
Hoc rus, ſeu potius domus vocanda eſt,
Commendat dominus; tuam putabis.
Tam non invida, tamque liberalis,
Tam comi patet hoſpitalitate.
Credas Alcinoi pios Penates,
Aut facti modo divitis Molorchi.
Vos nunc omnia parva qui putatis,
Centeno gelidum ligone Tibur,
Vel Præneſte domate, pendulamque
Vni dedite Setiam colono:
Dum, me judice, præferantur iſtis
Iulî jugera pauca Martialis.

De Philænide. LXV.

OCulo Philænis ſemper altero plorat.
Quo fiat iſtud quæritis modo? luſca eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Linum. LXVI.

EGiſti vitam ſemper, Line, municipalem:
Qua nihil omnino vilius eſſe poteſt.
Idibus, & raris togula eſt excuſſa Kalendis:
Duxit & æſtates ſyntheſis una decem.
Saltus aprum, campus leporem tibi miſit inemtum:
Silva graves turdos exagitata dedit.
Raptus flumineo venit de gurgite piſcis:
Vina rubens fudit non peregrina cadus.
Nec tener Argolica miſſus de gente miniſter,
Sed ſtetit inculti ruſtica turba foci.
Villica vel duri compreſſa eſt nupta coloni,
Incaluit quoties ſaucia vena mero.
Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris:
Nec merſa eſt pelago, nec fluit ulla ratis.
Suppoſita eſt blando nunquam tibi teſſera talo:
Alea ſed parcæ ſola fuere nuces.
Dic ubi ſit decies, mater quod avara reliquit?
Nuſquam eſt, feciſti rem, line, difficilem.

In Prætorem. LXVII.

PRætorem pauper centum ſeſtertia Gaurus
Orabat cana notus amicitia:
Dicebatque ſuis hæc tantum deeſſe trecentis,
Vt poſſet domino plaudere juſtus eques.
Prætor ait: ſcis me Scorpo, Thalloque daturum:
Atque utinam centum millia ſola darem!
Ah pudet ingratæ, pudet ah male divitis arcæ.
Quod non vis equiti, vis dare, Prætor, equo?

Ad Sextum. LXVIII.

Invitas centum quadrantibus, & bene cœnas?
Vt cœnem invitor, Sexte, an ut invideam?

Ad Papilum. LXIX.

TV Setina quidem ſemper, vel Maſſica ponis,
Papile: ſed rumor tam bona vina negat.
Diceris hac factus cælebs quater eſſe lagena.
Nec puto, nec credo, Papile; nec ſitio.

De Ammiano, ad Maronillum. LXX.

NIhil Ammiano præter aridam reſtem
Moriens reliquit ultimis pater ceris.
Fieri putaret poſſe quis, Maronille,
Vt Ammianus mortuum patrem nollet?

Ad

Ad Sempronium Rufum. LXXI.

QVæro diu totam, Semproni Rufe, per urbem,
Si qua puella neget, nulla puella negat.
Tanquam fas non ſit, tanquam ſit turpe negare:
Tanquam non liceat, nulla puella negat.
Caſta igitur nulla eſt? caſtæ ſunt mille. quid ergo
Caſta facit? non dat: non tamen illa negat.

Ad Quinctum. LXXII.

EXigis, ut donem noſtros tibi, Quincte, libellos.
Non habeo; ſed habet bibliopola Tryphon.
Æs dabo pro nugis, & emam tua carmina ſanus?
Non, inquis, faciam tam fatue: nec ego.

De Veſtino. LXXIII.

CVm gravis extremas Veſtinus duceret horas,
Et jam per Stygias eſſet iturus aquas,
Vltima volventes oravit penſa ſorores,
Vt traherent parva ſtamina pulla mora:
Iam ſibi defunctus, caris dum vivit amicis,
Moverunt tetricas tam pia vota deas.
Tum largas partitus opes, à luce receſſit:
Seque mori poſt hoc credidit ille ſenem.

Ad Cæſarem, de damis cum canibus commiſsis. LXXIV.

ADſpicis, imbelles tentent quam fortia damæ
Prælia? tam timidis quanta ſit ira feris?
In mortem parvis concurrere frontibus audent.
Vis, Cæſar, damis parcere? mitte canes.

De Nigrina. LXXV.

O Felix animo, felix, Nigrina, marito,
Atque inter Latias gloria prima nurus.
Te patrios miſcere juvat cum conjuge cenſus,
Gaudentem ſocio participique viro.
Arſerit Evadne flammis injecta mariti,
Nec minor Alceſtem fama ſub aſtra ferat.
Tu melius: certo meruiſti pignore vitæ,
Vt tibi non eſſet morte probandus amor.

In avarum amicum. LXXVI.

MIllia miſiſti mihi ſex bis-ſena petenti:
Vt bis-ſena feram, bis duodena petam.

In Zoilum. LXXVII.

NVnquam divitias deos rogavi,
Contentus modicis, meoque lætus.
Paupertas, veniam dabis, recede.
Cauſſa eſt quæ ſubiti novique voti?
Pendentem volo Zoilum videre.

In Afrum. LXXVIII.

COndita cum tibi ſit jam ſexageſima meſſis,
Et facies multo ſplendeat alba pilo:
Diſcurris tota vagus urbe: nec ulla cathedra eſt,
Cui non mane feras irrequietus ave.
Et ſine te nulli fas eſt prodire tribuno,
Nec caret officio conſul uterque tuo.
Et ſacro decies repetis pallatia clivo,
Sigeroſque meros, Partheniosque ſonas.
Hæc faciant ſane juvenes: deformius, Afer,
Omnino nihil eſt ardelione ſene.

Ad Maronem. LXXIX.

HOſpes eras noſtri ſemper, Maro, Tiburtini.
Hoc emis. impoſui: rus tibi vendo tuum.

In Mathonem. LXXX.

DEclamas in febre Mathon: hanc eſſe phreneſin
Si neſcis, non es ſanus, amice Mathon.
Declamas æger, declamas hemetritæus.
Si ſudare aliter non potes, eſt ratio.
Magna tamen res eſt. erras; cum viſcera febris
Exurit, res eſt magna, tacere, Mathon.

De Fabulla. LXXXI.

EPigramma noſtrum cum Fabulla legiſſet,
Negare nullam quo queror puellarum:
Semel rogata biſque terque neglexit
Preces amantis. jam, Fabulla, permitte:
Negare juſſi, pernegare non juſſi.

Ad Rufum, ut Venulejo libros ſuos commendet. LXXXII.

HOs quoq; commenda Venulejo, Rufe, libellos.
Imputet & nobis otia parva, roga:
Immemor & paullum curarum, operumq; ſuorum,
Non tetrica nugas exigat aure meas.
Sed nec poſt primum legat hæc, ſummumve trientem;

Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Sed ſua cum medius prælia Bacchus amat.
Si nimis eſt legiſſe duos; tibi charta plicetur
Altera: diviſum ſic breve fiet opus.

In Nævolum. LXXXIII.

SEcuro nihil eſt te, Nævole, pejus: eodem
Sollicito nihil eſt, Nævŏle, te melius.
Securus; nullum reſalutas, deſpicis omnes,
Nec quiſquam liber, nec tibi natus homo eſt.
Sollicitus; donas: dominum regemque ſalutas:
Invitas: eſto, Nævole, ſollicitus.

In Thaidem. LXXXIV.

NOn eſt in populo, nec urbe tota,
A ſe Thaida qui probet fututam;
Cum multi cupiant, rogentque multi.
Tam caſta eſt, rogo, Thais? immo fellat.

In Ponticum. LXXXV.

NOs bibimus vitro, tu murrha, Pontice. quare?
Prodat perſpicuus ne duo vina calix.

Mittit librum Apollinari. LXXXVI.

SI vis auribus Atticis probari,
Exhortor, moneoque te, libelle,
Ut docto placeas Apollinari.
Nil exactius, eruditiuſque eſt;
Sed nec candidius, benigniuſque.
Si te pectore, ſi tenebit ore;
Nec ronchos metues maligniorum,
Nec ſcombris tunicas dabis moleſtas.
Si damnaverit; ad ſalariorum
Curras ſcrinia protinus licebit,
Inverſa pueris arande charta.

Ad Fabullum, de Baſſa. LXXXVII.

INfantem ſecum ſemper tua Baſſa, Fabulle,
Collocat, & luſus deliciaſque vocat.
Et, quod mireris magis, infantaria non eſt.
Ergo quid in cauſſa eſt? pedere Baſſa ſolet.

In diſſimulatorem. LXXXVIII.

NUlla remiſiſti parvo pro munere dona,
Et jam Saturni quinque fuere dies.
Ergo nec argenti ſex ſcriptula Septitiani,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Miſſa nec à querulo mappa cliente fuit?
Antipolitano nec quæ de ſanguine thynni
Teſta rubet; nec quæ coctana parva gerit?
Nec rugoſarum vimen breve Picenarum?
Dicere te poſſes ut meminiſſe mei.
Decipies alios verbis, vultuque benigno:
Nam mihi jam notus diſſimulator eris.

Ad librum. LXXXIX.

OHe, jam ſatis eſt, ohe, libelle;
Iam pervenimus uſque ad umbilicos,
Tu procedere adhuc, & ire quæris;
Nec ſumma potes in ſcheda teneri:
Sic tanquam tibi res peracta non ſit,
Quæ prima quoque pagina peracta eſt.
Iam lector queriturque, deficitque;
Iam librarius hoc & ipſe dicit:
Ohe, jam ſatis eſt, ohe, libelle.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATVM

LIBER V.

Cæſari (Domitiano) librum mittit. I.

HOc tibi, Palladiæ ſeu collibus uteris Albæ,
Cæſar, & hinc Triviam proſpicis, inde Thetin:
Seu tua veridicæ diſcunt reſponſa ſorores,
Plana ſuburbani qua cubat unda freti:
Seu placet Æneæ nutrix, ſeu filia Solis,
Sive ſalutiferis candidus Anxur aquis;
Mittimus, ô, rerum felix tutela, ſaluſque,
Soſpite quo gratum credimus eſſe Iovem.
Tu tantum accipias; ego te legiſſe putabo:
Et tumidus Galla credulitate fruar.

De eodem. II.

MAtronæ, puerique, virgineſque,
Vobis pagina noſtra dedicatur,

Tu,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Tu, quem nequitiæ procaciores
Delectant nimium, ſaleſque nudi,
Laſcivos lege quattuor libellos;
Quinctus cum Domino liber jocetur:
Quem Germanicus ore non rubenti
Coram Cecropia legat puella.

Ad Germanicum. III.

ACcola jam noſtræ degis, Germanice, ripæ,
A famulis Iſtri qui tibi venit aquis,
Lætus, & attonitus viſo modo præſide mundi,
Affatus comites dicitur eſſe ſuos:
Sors mea quam fratris melior! cui tam prope fas eſt
Cernere, tam longe quem colit ille deum.

Ad Paullum, de Myrtale. IV.

FOetere multo Myrtale ſolet vino;
Sed fallat ut nos, folia devorat lauri,
Merumque cauta fronde non aqua miſcet,
Hanc tu rubentem prominentibus venis
Quoties venire, Paulle, videris contra;
Dicas, licebit: Myrtale bibit laurum.

Ad Sextum. V.

SExte, Palatinæ cultor facunde Minervæ,
Ingenio frueris qui propiore dei.
Nam tibi naſcentes Domini, cognoſcere curas,
Et ſecreta ducis pectora noſſe licet:
Sit locus & noſtris aliqua tibi parte libellis,
Qua Pedo, qua Marſus, quaque Catullus erit.
Ad Capitolini cœleſtia carmina belli
Grande cothurnati pone Maronis opus.

Librum commendat Parthenio. VI.

SI non eſt grave, nec nimis moleſtum,
Muſæ, Parthenium rogate veſtrum:
Sic te ſerior & beata quondam
Salvo Cæſare finiat ſenectus,
Et ſis invidia favente felix;
Sic Burrus cito ſentiat parentem;
Admittas timidam, brevemque chartam
Intra limina ſanctioris aulæ:
Noſti tempora tu Iovis ſereni,
Cum fulget placidus, ſuoque vultu,
Quo nil ſupplicibus ſolet negare.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Non eſt, quod metuas preces iniquas :
Nunquam grandia, nec moleſta poſcit,
Quæ cedro decorata purpuraque
Nigris pagina crevit umbilicis.
Nec porrexeris iſta, ſed teneto,
Si tanquam nihil offeras, agaſque.
Si novi dominum novem ſororum ;
Vltro purpureum petet libellum.

De Româ poſt incendium reſtaurata. VII.

QValiter Aſſyrios renovant incendia nidos,
Vna decem quoties ſecula vixit avis :
Taliter exuta eſt veterem nova Roma ſenectam,
Et ſumpſit vultus præſidis ipſa ſui.
Iam precor oblitus noſtræ, Vulcane, querelæ
Parce : ſumus Martis turba, ſed & Veneris.
Parce, pater : ſic Lemniacis laſciva catenis
Ignoſcat conjux, & patienter amet.

De Phaſide. VIII.

EDictum Domini Deique noſtri,
Quo ſubſellia certiora fiunt,
Et puros eques ordines recepit,
Dum laudat modo Phaſis in theatro,
Phaſis purpureis ruber lacernis,
Et jactat tumido ſuperbus ore :
Tandem commodius licet ſedere,
Nunc eſt reddita dignitas equeſtris ;
Turba non premimur, nec inquinamur.
Hæc & talia dum refert ſupinus,
Illas purpureas & arrogantes
Iuſſit ſurgere Lectius lacernas.

In Symmachum. IX.

LAnguebam : ſed tu comitatus protinus ad me
Veniſti centum, Symmache, diſcipulis.
Centum me tetigere manus Aquilone gelatæ.
Non habui febrem, Symmache, nunc habeo.

Ad Regulum, de fama Poëtarum poſthuma. X.

ESſe quid hoc dicam, vivis quod fama negatur ?
Et ſua quod rarus tempora lector amat ?
Hi ſunt invidiæ nimirum, Regule, mores ;

Præ-

Præferat antiquos ſemper ut illa novis.
Sic veterem ingrati Pompeji quærimus umbram:
Sic laudant Catuli vilia templa ſenes.
Ennius eſt lectus ſalvo tibi Roma Marone:
Et ſua riſerunt ſecula Mæonidem:
Rara coronato plauſere theatra Menandro:
Norat Naſonem ſola Corinna ſuum.
Vos tamen, ô noſtri, ne feſtinate, libelli:
Si poſt fata venit gloria, non propero.

Ad Severum, de Stella. XI.

SArdonychas, ſmaragdos, adamantas, aſpidas uno
Verſat in articulo Stella, Severe, meus.
Multas in digitis, plures in carmine gemmas
Invenies: inde eſt hæc, puto, culta manus.

De eodem. XII.

QVod nutantia fronte perticata
Geſtat pondera Maſthlion ſuperbus,
Aut grandis Linus omnibus lacertis
Septem quod pueros levat, vel octo;
Res non difficilis mihi videtur:
Vno cum digito, vel hoc vel illo,
Portet Stella meus decem puellas.

In Calliſtratum. XIII.

SVm, fateor, ſemperque fui, Calliſtrate, pauper,
Sed non obſcurus, nec male notus eques:
Sed toto legor orbe frequens, & dicitur, hic eſt;
Quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.
At tua centenis incumbunt tecta columnis,
Et libertinas arca flagellat opes:
Magnaque Niliacæ ſervit tibi gleba Syenes;
Tondet & innumeros Gallica Parma greges.
Hoc ego, tuq; ſumus. ſed quod ſum, non potes eſſe.
Tu quod es, è populo quilibet eſſe poteſt.

De Nannejo. XIV.

CEdere primo ſolitus in gradu ſemper,
Tunc cum liceret occupare, Nannejus:
Bis excitatus terque tranſtulit caſtra;
Et inter ipſas pœne tertius ſellas
Poſt Cajumque Luciumque conſedit.
Illinc cucullo proſpicit caput tectus,

Oculoque ludos ſpectat indecens uno.
Et hinc miſer dejectus in vitam tranſit,
Subſellioque ſemifultus extremo,
Et male receptus altero genu, jactat:
Equiti ſedere, Lectioque ſe ſtare.

Ad Auguſtum. XV.

QVinctus noſtrorũ liber eſt, Auguſte, jocorum,
Et queritur læſus carmine nemo meo.
Gaudet honorato ſed multus nomine lector,
Cui victura meo munere fama datur. (tos?
Quid tamen hæc proſunt quamvis venerantia mul-
Non proſint: ſane me tamen iſta juvant.

Ad lectorem. XVI.

SEria cum poſſim, quod delectantia malim
Scribere; tu cauſſa es, lector amice, mihi,
Qui legis, & tota cantas mea carmina Roma.
Sed neſcis, quanti ſtet mihi talis amor.
Nam ſi falciferi defendere templa Tonantis,
Sollicitiſque velim vendere verba reis;
Plurimus Hiſpanas mittet mihi nauta metretas,
Et fiet vario ſordidus ære ſinus.
At nunc conviva eſt, commiſſatorque libellus,
Et tantum gratis pagina noſtra placet.
Sed non hac veteres contenti laude fuerunt,
Cum minimum vati munus Alexis erat.
Belle, inquis, dixti. ſatis eſt: laudabimus uſque.
Diſſimulas? facies me puto cauſſidicum.

In Gelliam. XVII.

DVm proavos, atavoſque refers, & nomina ma-
gna;
Dum tibi noſter eques ſordida conditio eſt:
Dum te poſſe negas niſi lato, Gellia, clavo
Nubere; nupſiſti, Gellia, ciſtifero.

Ad Quinctianum. XVIII.

QVod tibi Decembri menſe, quo volant mappæ,
Gracileſque ligulæ, cereique, chartæque,
Et acuta ſenibus teſta cum Damaſcenis,
Præter libellos vernulas nihil miſi:
Fortaſſe avarus videor, aut inhumanus.
Odi doloſas munerum & malas arteis.
Imitantur hamos dona: namque quis neſcit,
Avi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Avidum vorata decipi ſcarum muſca?
Quoties amico diviti nihil donat,
O Quinctiane, liberalis eſt pauper.

Ad Cæſarem Germanicum. XIX.

SI qua fides veri, præferri, maxime Cæſar,
Temporibus poſſunt ſecula nulla tuis.
Quando magis dignos licuit ſpectare triumphos?
Quando Palatini plus meruere dei?
Pulcrior & major quo ſub duce Martia Roma?
Sub quo libertas principe tanta fuit?
Eſt tamen hoc vitium, ſed non leve, ſit licet unum,
Quod colit ingratas pauper amicitias.
Quis largitur opes veteri fidoque ſodali?
Aut quem proſequitur non alienus eques?
Saturnaliciæ ligulam miſiſſe ſelibræ,
Flammatæve togæ ſcriptula tota decem,
Luxuria eſt, tumidique vocant hæc munera regis:
Qui crepet aureolos, forſitan unus erit.
Quatenus hi non ſunt, eſto tu, Cæſar, amicus,
Nulla ducis virtus dulcior eſſe poteſt.
Iamdudum tacito rides, Germanice, naſo:
Vtile, quod nobis, do tibi conſilium.

Ad (Iulium) Martialem. XX.

SI tecum mihi, care Martialis,
Securis liceat frui diebus;
Si diſponere tempus otioſum,
Et veræ pariter vacare vitæ:
Nec nos atria, nec domos potentum,
Nec lites tetricas, forumque triſte
Noſſemus, nec imagines ſuperbas:
Sed geſtatio, fabulæ, libelli,
Campus, porticus, umbra, Virgo, thermæ;
Hæc eſſent loca ſemper, hi labores,
Nunc vivit ſibi neuter, heu, bonoſque
Soles effugere atque abire ſentit;
Qui nobis pereunt, & imputantur.
Quiſquam vivere cum ſciat, moratur?

De Apollonio. XXI.

QVinctum pro Decimo, pro Craſſo, Regule, Macrum
Ante ſalutabat rhetor Apollonius.
Nunc utrumque ſuo reſalutat nomine. quantum
Cura, laborque poteſt! ſcripſit, & edidicit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Paullum. XXII.

MAne domi niſi te volui meruique videre
 Sint mihi, Paulle, tuæ longius Exquiliæ.
Sed Tiburtinæ ſum proximus accola pilæ,
 Qua videt antiquum ruſtica Flora Iovem:
Alta Suburrani vincenda eſt ſemita clivi,
 Et nunquam ſicco ſordida ſaxa gradu.
Vixque datur longas mulorum rumpere mandras,
 Quæque trahi multo marmora fune vides.
Illud adhuc gravius, quod te poſt mille labores,
 Paulle, negat laſſo janitor eſſe domi.
Exitus hinc operis vani, togulæque madentis;
 Vix tanti Paullum mane videre fuit.
Semper inhumanos habet officioſus amicos.
 Rex, niſi dormieris, non potes eſſe meus.

Ad Baſſum. XXIII.

HErbarum fueras indutus, Baſſe, colores,
 Iura theatralis dum ſiluere loci.
Quæ poſtquam placidi cenſoris cura renaſci
 Iuſſit, & Oceanum certior audit eques:
Non niſi vel cocco madida, vel murice tincta
 Veſte nites; & te ſic dare verba putas.
Quadringentorum nullæ ſunt, Baſſe, lacernæ:
 Aut meus ante omnes Codrus haberet equum.

De Hermete. XXIV.

HErmes Martia ſeculi voluptas;
Hermes omnibus eruditus armis;
Hermes & gladiator, & magiſter;
Hermes turba ſui tremorque ludi;
Hermes quem timet Helius, ſed unum;
Hermes cui cadit Advolans, ſed uni;
Hermes vincere, nec ferire doctus;
Hermes ſuppoſititius ſibi ipſi;
Hermes divitiæ locariorum;
Hermes cura laborque ludiarum;
Hermes belligera ſuperbus haſta;
Hermes æquoreo minax tridente;
Hermes caſſide languida timendus;
Hermes gloria Martis univerſi;
Hermes omnia ſolus, & ter unus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Chæreſtrato. XXV.

QVadringenta tibi non ſunt, Chæreſtrate. ſurge.
Lectius, ecce, venit: ſta, fuge, curre, late.
Ecquis, io, revocat, diſcedentemque reducit?
Ecquis, io, largas pandit amicus opes?
Quem chartis famæque damus, populiſque loquendum?
Quis Stygios non vult totus adire lacus?
Hoc, rogo, non melius, quam rubro pulpita nimbo
Spargere, & effuſo permaduiſſe croco?
Quam non ſenſuro dare, quadringenta caballo,
Aureus ut Scorpi naſus ubique micet?
O fruſtra locuples, ô diſſimulator amici,
Hæc legis & laudas? quæ tibi fama perit?

Ad Codrum. XXVI.

QVod alpha dixi, Codre, pœnulatorum
Te nuper, aliqua cum jocarer in charta:
Si forte bilem movit hic tibi verſus,
Dicas licebit beta me togatorum.

In fictum equitem. XXVII.

INgenium, ſtudiumque tibi, moreſque, genuſque
Sunt equitis, fateor: cætera plebis habes.
Bis ſeptena tibi non ſunt ſubſellia tanti,
Vt ſedeas viſo pallidus Oceano.

Ad Aulum, de Mamerco. XXVIII.

UT bene loquatur ſentiatque Mamercus,
Efficere nullis, Aule, moribus poſſis:
Pietate fratres Curtios licet vincas,
Quiete Nervas, comitate Rufones,
Probitate Macros, æquitate Mauricos,
Oratione Regulos, jocis Paullos:
Rubiginoſis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forſan eſſe tu credas:
Ego eſſe miſerum credo, cui placet nemo.

Ad Gelliam. XXIX.

SI quando leporem mittis mihi, Gellia, dicis:
Formoſus ſeptem, Marce, diebus eris.
Si non derides, ſi verum, lux mea, narras:
Ediſti nunquam, Gellia, tu leporem.

Ad Varronem. XXX.

VArro, Sophocleo non inficiande cothurno,
Nec minus in Calabra ſuſpiciende lyra,

Differ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Differ opus: nec te facundi ſcena Catulli
Detineat, cultis aut Elegia comis.
Sed lege fumoſo non aſpernanda Decembri
Carmina, mittuntur quæ tibi menſe ſuo.
Commodius niſi forte tibi, potiuſque videtur,
Saturnalicias perdere, Varro, nuces.

De ludo puerorum cum juvencis. XXXI.

ADſpice, quam placidis inſultet turba juvencis,
Et ſua quam facilis pondera taurus amet.
Cornibus hic pendet ſummis, vagus ille per armos
Currit, & in toto ventilat arma bove.
At feritas immota riget. non eſſet arena.
Tutior, & poterant fallere plana magis.
Nec trepidant geſtus: & de diſcrimine palmæ
Securus puer eſt, ſollicitumque pecus.

Ad Fauſtinum, de Criſpo. XXXII.

QVadrantem Criſpus tabulis, Fauſtine, ſupremis
Non dedit uxori: cui dedit ergo? ſibi.

In cauſſidicum. XXXIII.

CArpere cauſſidicus fertur mea carmina: qui ſit
Neſcio: ſi ſciero, væ tibi cauſſidice.

Epitaphium Erotii, ad Frontonem & Flaccillam parentes. XXXIV.

HAnc tibi, Fronto pater, genitrix Flaccilla, puellam
Oſcula commendo deliciaſque meas:
Parvula ne nigras horreſcat Erotion umbras,
Oraque Tartarei prodigioſa canis.
Impletura fuit ſextæ modo frigora brumæ,
Vixiſſet totidem ni minus illa dies.
Inter tam veteres ludat laſciva patronos,
Et nomen blæſo garriat ore meum.
Mollia nec rigidus ceſpes tegat oſſa, nec illi
Terra gravis fueris, non fuit illa tibi.

De Euclide, ad Fabullum. XXXV.

DVm ſibi redire de Patrenſibus fundis
Ducena clamat coccinatus Euclides,
Corinthioque plura de ſuburbano,
Longumque pulchra ſtemma repetit à Leda
Et ſuſcitanti Lectio reluctatur;

Equiti

Equiti ſuperbo, nobili, locupleti,
Cecidit repente magna de ſinu clavis.
Nunquam, Fabulle, nequior fuit clavis.

De quodam impoſtore, ad Fauſtinum. XXXVI.

LAudatus noſtro quidam, Fauſtine, libello;
Diſſimulat, quaſi nil debeat. impoſuit.

Luget Erotium, & ridet Pætum. XXXVII.

PVella ſenibus dulcior mihi cycnis,
Agna Galeſi mollior Phalantini,
Concha Lucrini delicatior ſtagni;
Cui nec lapillos præferas Erythræos,
Nec modo politum pecudis Indicæ dentem,
Niveſque primas; liliumque non tactum:
Quæ crine vicit Bætici gregis vellus,
Rhenique nodos, aureamque * nitellam:
Fragravit ore, quod roſarium Pæſti; * *miſcellam*
Quod Atticarum prima mella cerarum;
Quod ſuccinorum rapta de manu gleba:
Cui comparatus indecens erat pavo,
Inamabilis ſciurus, & frequens phœnix:
Adhuc recenti tepet Erotion buſto,
Quam peſſimorum lex avara fatorum,
Sexta peregit hieme, nec tamen tota,
Noſtros amores, gaudiumque, luſuſque.
Et eſſe triſtem me meus vetat Pætus,
Pectuſque pulſans, pariter & comam vellens,
Deflere non te vernulæ pudet mortem?
Ego conjugem, inquit, extuli, & tamen vivo,
Notam, ſuperbam, nobilem, locupletem.
Quid eſſe noſtro fortius poteſt Pæto?
Ducenties accepit, & tamen vivit.

In Calliodorum. XXXVIII.

CAlliodorus habet cenſũ (quis neſcit?) equeſtrẽ,
Sexte; ſed & fratrem Calliodorus habet:
Quadringenta ſecat, qui dicit σῦκα μέριζε:
Vno credis equo poſſe ſedere duos?
Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce moleſto?
Non eſſet Pollux ſi tibi, Caſtor eras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Vnus cum ſitis; duo, Calliodore, ſedetis.
  Surge: ſolœciſmum, Calliodore, facis.
Aut imitare genus Ledæ: cum fratre ſedere
  Non potes; alternis, Calliodore, ſede.

In Charinum. XXXIX.

SVpremas tibi tricies in anno
Signanti tabulas, Charine, miſi
Hybleis madidas thymis placentas.
Defeci: miſerere jam, Charine.
Signa rarius, aut ſemel fac illud,
Mentitur tua quod ſubinde tuſſis.
Excuſſi loculoſque, ſacculumque.
Crœſo divitior licet fuiſſem,
Iro pauperior forem, Charine,
Si conchen toties meam comeſſes.

Ad Artemidorum, de Venere infelicitex picta. XL.

PInxiſti Venerem, colis, Artemidore, Minervam
  Et miraris, opus diſplicuiſſe tuum?

In Didymum. XLI.

SPadone cum ſis eviratior fluxo,
Et concubino mollior Celæneo,
Quem ſectus ululat matris entheæ Gallus,
Teatra loqueris, & gradus, & edicta;
Thrabeaſque, & Idus, fibulaſque, cenſuſque:
Et pumicata pauperes manu monſtras.
Sedere in equitum liceat an tibi ſcamnis,
Videbo, Didyme: non licet maritorum.

Amicis quod datur, non perire. XLII.

CAllidus effracta nummos fur auferet arca.
  Proſternet patrios impia flamma Lares.
Debitor uſuram pariter ſortemque negabit.
  Non reddet ſterilis ſemina jacta ſeges.
Diſpenſatorem fallax ſpoliabit amica.
  Mercibus exſtructas obruet unda rates.
Extra fortunam eſt quidquid donatur amicis:
  Quas dederis, ſolas ſemper habebis opes.

De Thaide & Lecania. XLIII.

THais habet nigros, niveos Lecania dentes.
  Quæ ratio eſt? emptos hæc habet, illa ſuos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Dentonem. XLIV.

QVid factum eſt, rogo, quid repente factum eſt?
Ad cænam mihi, Dento, quod vocanti
(Quis credat?) quater auſus es negare.
Sed nec reſpicis, & fugis ſequentem;
Quem thermis modo quærere, & theatris,
Et conclavibus omnibus ſolebas.
Sic eſt: captus es unctiore cæna,
Et major rapuit canem culina
Iam te: ſed cito cognitum & relictum
Cum faſtidierit popina dives,
Antiquæ venies ad oſſa cœnæ.

In Baſſam. XLV.

DIcis formoſam, dicis te, Baſſa, puellam.
Iſtud, quæ non eſt, dicere, Baſſa, ſolet.

Ad Diadumenum. XLVI.

BAſia dum nolo, niſi quæ luctantia carpſi;
Et placet ira mihi plus tua, quam facies:
Vt te ſæpe rogam cædo; Diadumene, ſæpe.
Conſequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.

De Philone. XLVII.

NVnquam ſe cęnaſſe domi Philo jurat: & hoc eſt;
Non cænat, quoties nemo vocavit eum.

De Encolpo, Pudentis puero. XLVIII.

QVid non cogit amor? ſecuit nolente capillos
Encolpus domino, nec prohibente tamen.
Permiſit, flevitque Pudens. ſic ceſſit habenis
Audaci queſtus de Phaethonte pater.
Talis raptus Hylas, talis deprenſus Achilles
Depoſuit gaudens, matre dolente, comas.
Sed tu nec propera, brevibus nec breve capillis;
Tardaque, pro tanto munere, barba veni.

Ad Labienum. XLIX.

VIdiſſem modo forte cum ſedentem
Solum te, Labiene; tres putavi:
Calvæ me numerus tuæ fefellit.
Sunt illinc tibi, ſunt & hinc capilli,
Quales nec puerum decere poſſint.
Nudum eſt in medio caput, nec ullus

In longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit Decembri,
Tunc cum prandia miſit Imperator,
Cum panariolis tribus redîſti.
Talem Geryonem fuiſſe credo.
Vites cenſeo porticum Philippi,
Si te viderit Hercules, perîſti.

In Charopinum, L.

Cœno domi quoties, niſi te, Charopine, vocavi:
Protinus ingentes ſunt inimicitiæ:
Meque petis ſtricto medium transfigere ferro,
Si noſtrum ſine te ſcis caluiſſe focum.
Nec ſemel ergo mihi furtum feciſſe licebit?
Improbius nihil eſt hac, Charopine, gula.
Deſine jam noſtram, precor, obſervare culinam;
Atque aliquando meus det tibi verba coquus.

Ad Rufum. LI.

Hic qui libellis prægravem gerit lævam,
Notariorum quem premit chorus levis,
Qui codicillis hinc & inde prolatis,
Epiſtoliſque commodat gravem vultum,
Similis Catoni, Tullioque, Brutoque,
Exprimere, Rufe, fidiculæ licet cogant,
Ave Latinum, χαῖρε non poteſt Græcum,
Si fingere iſtud me putas, ſalutemus.

In Poſthumum. LII.

Quę mihi præſtiteris memini, ſemperque tenebo.
Cur igitur taceo, Poſthume? tu loqueris:
Incipio quoties alicui tua dona referre,
Protinus exclamat: dixerat ipſe mihi.
Non belle quædam faciunt duo: ſufficit unus
Huic operi: ſi vis, ut loquar; ipſe tace.
Crede mihi, quamvis ingentia, Poſthume, dona
Auctoris pereunt garrulitate ſui.

Ad Baſſum. LIII.

Colchida quid ſcribis, quid ſcribis, amice Thyeſtem?
Quo tibi vel Nioben, Baſſe, vel Andromachen?
Materia eſt, mihi crede, tuis aptiſſima chartis
Deucalion; vel, ſi non placet hic, Phaëthon.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De rhetore Apollonio. LIV.

EXtemporalis factus eſt meus rhetor:
Calpurnium non ſcripſit, & ſalutavit.

Cum aquila portante Iovem, Dialogiſmus. LV.

DIc mihi, quem portes, volucrũ regina? Tonantẽ.
Nulla manu quare fulmina geſtat? amat.
Quo calet igne deus? pueri. Cur mitis aperto.
Reſpicis ore Iovem? de Ganymede loquor.

Ad Lupum LVI.

CVi credas, Lupe, filium magiſtro,
Quæris ſollicitus diu, rogasque.
Omnes grammaticosque, rhetorasque
Divites, moneo: nihil ſit illi
Cum libris Ciceronis, aut Maronis.
Famæ Tutilium ſuæ relinquat.
Si verſus facit, abdices Poëtam.
Artes diſcere vult pecunioſas?
Fac, diſcat citharœdus, aut choraules.
Si duri puer ingenî videtur,
Præconem facias, vel architectum.

Ad Cinnam. LVII.

CVm voco te dominum, noli tibi, Cinna, placere:
Sæpe etiam ſervum ſic reſaluto tuum.

Ad Poſthumum. LVIII.

CRas te victurum, cras dicis, Poſthume ſemper.
Dic mihi cras iſtud, Poſthume, quando venit?
Quam longe eſt cras iſtud? ubi eſt? aut unde petendum?
Numquid apud Parthos Armeniosq; latet?
Iam cras iſtud habet Priami vel Neſtoris annos.
Cras iſtud quanti, dic mihi, poſſit emi?
Cras vives: hodie jam vivere, Poſthume, ſerum eſt.
Ille ſapit, quiſquis, Poſthume, vixit heri.

Mittit Stellæ fictilia. LIX.

QVod non argentum, quod non tibi mittimus aurum;
Hoc facimus cauſſa, Stella diſerte, tua.
Quiſquis magna dedit, voluit ſibi magna remitti:
Fictilibus noſtris exoneratus eris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad detractorem. LX.

ALlatres licet usque nos & usque,
Et gannitibus improbis laceſſas:
Certum eſt hanc tibi pernegare famam,
Olim quam petis in meis libellis,
Qualiſcunque legaris ut per orbem.
Nam te cur aliquis ſciat fuiſſe?
Ignotus pereas, miſer, neceſſe eſt.
Non deêrunt tamen hac in urbe forſan
Unus, vel duo, tresve, quattuorve,
Pellem rodere qui velint caninam.
Nos hac à ſcabie tenemus ungues.

In Marianum. LXI.

CRiſpulus iſte quis eſt, uxori ſemper adhæret
Qui, Mariane, tuæ? Criſpulus iſte quis eſt,
Neſcio quid dominæ teneram qui garrit in aurem,
Et ſellam cubito dexteriore premit?
Per cujus digitos currit levis annulus omnes:
Crura gerit nullo qui violata pilo.
Nil mihi reſpondes? uxoris res agit, inquis,
Iſte meæ: ſane certus & aſper homo eſt;
Procuratorem vultu qui præferat ipſo:
Acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini!
Te ſucceſſurum credo ego Panniculo.
Res uxoris agit, res ullas Criſpulus iſte?
Res non, uxoris res agit ipſe tuas.

Ad hoſpites. LXII.

JUre tuo noſtris maneas licet hoſpes in hortis,
Si potes in nudo ponere membra ſolo:
Aut ſi portatur tecum tibi magna ſupellex,
Nam mea jam digitum ſuſtulit hoſpitibus.
Nulla tegit fractos nec inanis culcitra lectos,
Putris & abrupta faſcia reſte jacet.
Sit tamen hoſpitium nobis commune duobus:
Emi hortos; plus eſt: inſtrue tu; minus eſt.

Ad Ponticum. LXIII.

QUid ſentis, inquis, de noſtris, Marce, libellis?
Sic me ſollicitus, Pontice, ſæpe rogas.
Admiror; ſtupeo; nihil eſt perfectius illis;
Ipſe tuo cedit Regulus ingenio.
Hoc ſentis? inquis: faciat tibi ſic bene Cæſar,
Sic Capitolinus Iupiter: immo tibi:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad ſuos miniſtros. LXIV.

SExtantes, Calliſte, duos infunde Falerni:
Tu ſuper æſtivas, Alcime, ſolve nives.
Pingueſcat nimio madidus mihi crinis amomo,
Laſſenturque roſis tempora ſubtilibus.
Iam vicina jubent nos vivere Mauſolea,
Cum doceant ipſos poſſe perire deos.

Ad Cæſarem. LXV.

ASTra polumq; dedit, quamvis obſtante noverca,
Alcidæ Nemeæ terror, & Arcas aper;
Et caſtigatum Libyæ ceroma paleſtræ;
Et gravis in Siculo pulvere fuſus Eryx;
Silvarumque tremor, tacita qui fraude ſolebat
Ducere nec rectas Cacus in antra boves.
Iſta tuæ, Cæſar, quota pars ſpectatur arenæ?
Dat majora novus prælia mane dies.
Quot graviora cadunt Nemeæo pondera monſtro?
Quot tua Mænalios collocat haſta ſues?
Reddatur ſi pugna triplex paſtoris Iberi,
Eſt tibi, qui poſſit vincere Geryonem.
Sæpe licet Grajæ numeretur bellua Lernæ,
Improba Niliacis quod facit Hydra feris?
Pro meritis cœlum tantis, Auguſte, dederunt
Alcidæ cito dî: ſed tibi ſero dabunt.

In Pontilianum. LXVI.

SÆpe ſalutatus, nunquam prior ipſe ſalutas:
Sic erit æternum, Pontiliane, vale:

De hirundine. LXVII.

HIbernos peterent ſolito cum more receſſus
Atthides, in nidis una remanſit avis.
Deprendêre nefas ad tempora verna reverſæ,
Et profugam volucres diripuere ſuæ.
Sero dedit pœnas. diſcerpi noxia mater
Debuerat: ſed tunc cum laceravit Itym.

Ad Lesbiam. LXVIII.

ARctoa de gente comam tibi, Lesbia, miſi:
Ut ſcires quanto ſit tua flava magis.

In M. Antonium. LXIX.

ANtoni Phario nil obiecture Pothino,
Et levius tabula, quam Cicerone nocens:

Quid gladium demens Romana ſtringis in ora?
  Hoc admiſiſſet nec Catilina nefas.
Impius infando miles corrumpitur auro:
  Et tantis opibus vox tacet una tibi.
Quid proſunt ſacræ pretioſa ſilentia linguæ?
  Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syriſco, ad Maximum. LXX.

INfuſum ſibi nuper à patrono
Plenum, Maxime, centies Syriſcus
In ſellariolis vagus popinis
Circa balnea quattuor peregit.
O quanta eſt gula, centies comeſſe!
Quanto major adhuc, nec accubare!

Ad Fauſtinum. LXXI.

HVmida qua gelidas ſummittit Trebula valles,
  Et viridis Cancri menſibus alget ager;
Rura Cleoneo nunquam temerata Leone,
  Et domus Æolio ſemper amica Noto:
Te, Fauſtine, vocant: longas his exige meſſes
  Collibus; hibernum jam tibi Tibur erit.

Ad Rufum, de origine Bacchi. LXXII.

QVi potuit Bacchi matrem dixiſſe Tonantem,
  Ille poteſt Semelen dicere, Rufe, patrem.

Ad Theodorum. LXXIII.

NOn donem tibi cur meos libellos
Oranti toties, & exigenti,
Miraris, Theodore? magna cauſſa eſt:
Dones tu mihi ne tuos libellos.

De Pompejo & filiis. LXXIV.

POmpejos juvenes Aſia atque Europa, ſed ipſum
  Terra tegit Libyes, ſi tamen ulla tegit.
Quid mirum toto ſi ſpargitur orbe? jacere
  Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quinctum. LXXV.

QVæ legis cauſſa nupſit tibi Lælia, Quincte,
  Vxorem potes hanc dicere legitimam.

Ad Cinnam. LXXVI.

PRofecit poto Mithridates ſæpe veneno,
  Toxica ne poſſent ſæva nocere ſibi.

Tu

Tu quoque caviſti cœnando tam male ſemper,
Ne poſſes unquam, Cinna, perire fame.

Ad Marullum pæderaſtam. LXXVII.

NArratur belle quidam dixiſſe, Marulle,
Qui te ferre oleum dixit in auricula.

Ad Turanium. LXXVIII.

SI triſti domicenio laboras,
Turani: potes eſurire merum.
Non deērunt tibi, ſi ſoles προπίνειν,
Viles Cappadocæ, gravesque porri:
Diviſis cybium latebit ovis:
Ponetur digitis tenendus uſtis
Nigra coliculus virens patella,
Algentem modo qui reliquit hortum:
Et pultem niveam premens botellus:
Et pallens faba cum rubente lardo.
Menſæ munera ſi voles ſecundæ:
Marcentes tibi porrigentur uvæ,
Et nomen pira quæ ferunt Syrorum,
Et quas docta Neapolis creavit
Lento caſtaneæ vapore toſtæ:
Vinum tu facies bonum bibendo:
Poſt hæc omnia forte ſi movebit
Bacchus, quam ſolet, eſuritionem,
Succurrent tibi nobiles olivæ
Piceni modo quas tulere rami,
Et fervens cicer, & tepens lupinus.
Parva eſt cœnula (quis poteſt negare?)
Sed finges nihil, audiesve fictum,
Et vultu placidus tuo recumbes;
Nec craſſum dominus leget volumen
Nec de Gadibus improbis puellæ
Vibrabunt ſine fine prurientes
Laſcivos docili tremore lumbos:
Sed, quod non grave ſit nec inficetum,
Parvi tibia condyli ſonabit.
Hæc eſt cœnula. Claudiam ſequeris:
Quam nobis cupis eſſe tu priorem.

In Zoilum. LXXIX.

UNdecies una ſurrexti, Zoile, cœna;
Et mutata tibi eſt ſynthesis undecies:

Sudor inhæreret madida ne veſte retentus,
Et laxam tenuis læderet aura cutem.
Quare ego non ſudo, qui tecum, Zoile, cæno?
Frigus enim magnum ſyntheſis una facit.

Ad Severum. LXXX.

NOn totam mihi ſi vacabis horam,
Dones, & licet imputes, Severe,
Dum noſtras legis exigisque nugas.
Durum eſt perdere ferias. rogamus,
Iacturam patiaris hanc, ferasque.
Quod ſi legeris ipſe cum diſerto
(Sed numquid ſumus improbi?) Secundo;
Plus multo tibi debiturus hic eſt,
Quam debet domino ſuo, libellus.
Nam ſecurus erit, nec inquieta
Laſſi marmora Siſyphi videbit,
Quem cenſoria cum meo Severo
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Æmilianum. LXXXI.

SEmper eris pauper, ſi pauper es, Æmiliane,
Dantur opes nulli nunc niſi divitibus.

In Gaurum. LXXXII.

QVid promittebas mihi millia, Gaure, ducenta:
Si dare non poteras millia, Gaure, decem?
An potes, & non vis? rogo. non eſt turpius iſtud,
I, tibi diſperdas, Gaure: puſillus homo es.

Ad Dindymum. LXXXIII.

INſequeris, fugis, inſequor; hæc mihi mens eſt:
Velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.

Ad Gallam. LXXXIV.

IAm triſtis nucibus puer relictis
Clamoſo revocatur a magiſtro.
Et blando male proditus fritillo,
Arcana modo raptus è popina,
Ædilem rogat udus aleator.
Saturnalia tranſiere tota:
Nec munuſcula parva, nec minora
Miſiſti mihi, Galla, quæ ſolebas.
Sane ſic abeat meus December.
Scis certe puto * veſtra jam venire
Saturnalia Martias Kalendas.
Tunc reddam tibi, Galla, quod dediſti.

* *noſtra*

M. VAL.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATVM

LIBER VI.

Ad (Iulium) Martialem. I.

SExtus mittitur hic tibi libellus,
Inprimis mihi care Martialis:
Quem ſi terſeris aure diligenti,
Audebit minus anxius tremensque
Magnas Cæſaris in manus venire.

Ad Cæſarem (Domitianum.) II.

LVſus erat ſacræ connubia fallere tedæ:
Luſus & immeritos exſecuiſſe mares.
Vtraque tu prohibes, Cæſar, populiſque futuris
Succurris, naſci quos ſine fraude jubes. (quam:
Nec ſpado jam, nec mœchus erit, te præſide, quiſ-
At prius (ô mores) & ſpado mœchus erat.

De eodem. III.

CEnſor maxime, principumque princeps,
Cum tot jam tibi debeat triumphos,
Tot naſcentia templa, tot renata,
Tot ſpectacula, tot deos, tot urbes:
Plus debet tibi Roma, quod pudica eſt.

De filio Domitiani. IV.

NAſcere Dardanio promiſſum nomen Iulo:
Vera deûm ſoboles, naſcere magne puer.
Cui pater æternas poſt ſecula tradat habenas;
Quique regas orbem cum ſeniore ſenex.
Ipſa tibi niveo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phrixi Iulia nebit ovem.

Ad Cæcilianum. V.

RVſtica mercatus multis ſum prædia nummis:
Mutua des centum, Cæciliane, rogo.
Nil mihi reſpondes? tacitum te dicere credo,
Non reddes: ideo, Cæciliane, rogo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Lupercum, de Paulla. VI.

COmœdi tres ſunt: ſed amat tua Paulla, Luperce,
  Quattuor: & κωφὸν Paulla πρόσωπον amat.

De Theleſina, ad Fauſtinum. VII.

AVt minus, aut certe non plus, triceſima lux eſt.
  Et nubit decimo jam Theleſina viro.
Quæ nubit toties, non nubit: adultera lege eſt.
  Offendor mœcha ſimpliciore minus.

Ad Severum. VIII.

PRætores duo, quattuor tribuni,
Septem cauſſidici, decem poëtæ,
Cujuſdam modo nuptias petebant
A quodam ſene. non moratus ille
Præconi dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo, Severe, fecit?

Ad Lævinum. IX.

IN Pompejano dormis, Lævine, theatro:
  Et quereris, ſi te ſuſcitat Oceanus?

Petit latenter à Cæſare (Domitiano) pecuniam. X.

PAuca Iovem nuper cum millia forte rogarem;
  Ille dabit, dixit, qui mihi templa dedit.
Templa quidem dedit ille Iovi; ſed millia nobis
  Nulla dedit: pudet, heu; pauca rogaſſe Iovem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
  Quam placido noſtras legerat ore preces!
Talis ſupplicibus tribuit diademata Dacis:
  Et Capitolinas itque reditque vias.
Dic precor, ô noſtri dic conſcia Virgo Tonantis,
  Si negat hoc vultu, quo ſolet ergo dare?
Sic ego: ſic breviter poſita mihi Gorgone Pallas:
  Quæ nondum data ſunt, ſtulte, negata putas?

In Marcum. XI.

QVod non ſit Pylades hoc tempore, non ſit Ore-
  Miraris? Pylades, Marce bibebat idem. (ſtes
Nec melior rhombus, turdusve dabatur Oreſti:
  Sed par, atque eadem cœna duobus erat.
Tu Lucrina voras; me paſcit aquoſa Peloris:
  Non minus ingenua eſt & mihi, Marce, gula.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia veſtit:
  Vis te purpureum, Marce, ſagatus amem?
Vt præſtem Pyladen, aliquis mihi præſtet Oreſtem.
  Hoc non fit verbis, Marce: ut ameris, ama.

De Fabulla, ad Paullum. XII.

IVrat capillos eſſe, quos emit, ſuos
Fabulla: numquid illa, Paulle, pejerat?

De ſtatua Iuliæ. XIII.

QVis te Phidiaco formatam, Iulia, cælo:
  Vel quis Palladiæ non putet artis opus?
Candida non tacita reſpondet imagine Lygdos,
  Et placido fulget vivus in ore liquor.
Ludit Acidalio, ſed non manus aſpera, nodo,
  Quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.
Vt Martis revocetur amor, ſummique Tonantis;
  A te Iuno petat ceſton & ipſa Venus.

In Laberium. XIV.

VErſus ſcribere poſſe te diſertos
Affirmas, Laberi: quid ergo non vis?
Verſus ſcribere quis poteſt diſertos,
Non ſcribat, Laberi: virum putabo.

De formica electro incluſa. XV.

DVm Phaethontea formica vagatur in umbra,
  Implicuit tenuem ſuccina gutta feram.
Sic modo quæ fuerat vitâ contempta manente,
  Funeribus facta eſt nunc pretioſa ſuis:

Ad Priapum. XVI.

TV qui pene viros terres & falce cinædos,
  Iugera ſepoſiti pauca tuere loci.
Sic tua non intrent vetuli pomaria fures;
  Sed puer, aut longis pulchra puella comis.

In Cinnamum. XVII.

CInnam, Cinname, te jubes vocari.
Non eſt hic, rogo, Cinna, barbariſmus?
Tu ſi Furius ante dictus eſſes,
Fur iſtâ ratione dicereris.

Epitaphium Salonini, ad Priſcum XVIII.

SAncta Salonini terris requieſcit Iberis,
  Quâ melior Stygias non videt umbra domos.
Sed lugere nefas: nam qui te, Priſce, reliquit
  Vivit, qua voluit vivere parte magis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Poſthumum cauſſidicum. XIX.

NOn de vi, neque cæde, nec veneno,
Sed lis eſt mihi de tribus capellis:
Vicini queror has abeſſe furto.
Hoc judex ſibi poſtulat probari:
Tu Cannas; Mithridaticumque bellum,
Et perjuria Punici furoris,
Et Sullas Mariosque, Muciosque
Magna voce ſonas, manuque tota.
Iam dic, Poſthume, de tribus capellis.

In Phœbum. XX.

MVtua te centum ſeſtertia, Phœbe, rogavi:
Cum mihi dixiſſes: exigis ergo nihil?
Inquiris, dubitas, cunctaris, meque diebus
Teque decem crucias: jam, rogo, Phœbe, nega.

De nuptiis Stellæ & Iänthidos. XXI.

PErpetuam Stellæ dum jungit Iänthida vati
Læta Venus, dixit: plus dare non potui.
Hæc coram domina; ſed nequius illud in aurem:
Tu ne quid pecces, exitioſe, vide.
Sæpe ego laſcivum Martem furibunda cecîdi,
Legitimos iſſet cum vagus ante toros.
Sed poſtquam meus eſt, nulla me pellice læſit:
Tam frugi Iuno vellet habere Iovem.
Dixit, & arcano percuſſit pectora loro.
Plaga juvat: ſed tu jam dea cæde duos.

In Proculinam. XXII.

QUod nubis, Proculina, concubino,
Et mœchum modo nunc facis maritum;
Ne lex Iulia te notare poſſit:
Non nubis, Proculina, ſed fateris.

In Lesbiam. XXIII.

STare jubes noſtrum ſemper tibi, Lesbia, penem:
Crede mihi, non eſt mentula, quod digitus.
Tu licet & manibus, blandis & vocibus inſtes,
Contra te facies imperioſa tua eſt.

De Chariſiano. XXIV.

NIl laſcivius eſt Chariſiano,
Saturnalibus ambulat togatus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Marcellinum. XXV.

MArcelline, boni ſoboles ſincera parentis,
Horrida Parrhaſio quem tegit Vrſa jugo:
Ille vetus pro te patriusque quod optat amicus,
Accipe, & hæc memori pectore vota tene:
Cauta ſit ut virtus, nec te temerarius ardor
In medios enſes ſævaque tela ferat.
Bella velint, Martemque ferum rationis egentes;
Tu potes & patriæ miles & eſſe decus.

De Sotade. XXVI.

PEriclitatur capite Sotades noſter.
Reum putatis eſſe Sotadem? non eſt.
Arrigere desît poſſe Sotades: lingit.

Ad Nepotem. XXVII.

BIs vicine Nepos (uam tu quoque proxima Floræ
Incolis, & veteres tu quoque Ficelias)
Eſt tibi, quæ patria ſignatur imagine vultus,
Teſtis maternæ nata pudicitiæ.
Tu tamen annoſo nimium ne parce Falerno:
Et potius plenos ære relinque cados.
Sit pia, ſit locuples, ſed potet filia muſtum,
Amphora cum domina nunc nova fiat anus.
Cæcuba non ſolus vindemia nutriat orbos;
Poſſunt & patres vivere, crede mihi.

Epitaphium Glaucæ. XXVIII.

LIbertus Melioris ille notus,
Tota qui cecidit dolente Roma,
Cari deliciæ breves patroni,
Hoc ſub marmore Glaucias humatus
Iuncto Flaminiæ jacet ſepulcro:
Caſtus moribus innocens pudore,
Velox ingenio, decore felix.
Bis-ſenis modo meſſibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
Qui fles talia, nil fleas Viator.

De eodem XXIX.

NOn de plebe domus nec avaræ verna cataſtæ,
Sed domini ſancto dignus amore puer:
Munera cum poſſet nondum ſentire patroni,
Glaucia libertus jam Melioris erat.

Mori-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Moribus hoc formæque datum. quis blandior illo?
Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?
Immodicis brevis eſt ætas, & rara ſenectus:
Quidquid ames, cupias non placuiſſe nimis.

In Pætum fœneratorem. XXX.

SEx ſeſtertia ſi ſtatim dediſſes,
Cum dixti mihi; ſume, tolle, dono:
Deberem tibi, Pæte, pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus,
Poſt ſeptem, puto, vel novem Kalendas:
Vis dicam tibi vèriora veris?
Sex ſeſtertia, Pæte, perdidiſti.

In Charidemum. XXXI.

UXorem, Charideme, tuam ſcis ipſe, ſiniſque
A medico futui. vis ſine febre mori.

De morte Othonis. XXXII.

CVm dubitaret adhuc belli civilis Enyo,
Forſitan & poſſet vincere mollis Otho:
Damnavit multo ſtaturum ſanguine Martem,
Et fodit certa pectora nuda manu.
Sit Cato, dum vivit, ſane vel Cæſare major:
Dum moritur, numquid major Othone fuit?

Ad Mathonem, de Sabello. XXXIII.

NIl miſerabilius, Matho, pædicone Sabello
Vidiſti, quo nil lætius ante fuit.
Furta fugæ, mortes ſervorum, incendia, luctus
Affligunt hominem. tam miſer & futuit.

Ad Diadumenum. XXXIV.

BAſia da nobis, Diadumene, preſſa. quot? inquis,
Oceani fluctus me numerare jubes;
Et maris Ægæi ſparſas per littora conchas;
Et quæ Cecropio monte vagantur apes;
Quæque ſonant pleno vocesq; manusque theatro,
Cum populus ſubiti Cæſaris ora videt.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia. pauca cupit, qui numerare poteſt.

Ad Cæcilianum. XXXV.

SEptem clepſydras magna tibi voce petenti
Arbiter invitus, Cæciliane, dedit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

At tu multa diu dicis, vitreiſque tepentem
  Ampullis potas ſemiſupinus aquam.
Vt tandem ſaties vocemque ſitimque, rogamus
  Iam de clepſydra, Cæciliane, bibas.

Ad Papilum. XXXVI.

MEntula tam magna eſt, tantus tibi, Papile, naſus;
  Vt poſſis, quoties arrigis, olfacere.

In Charinum. XXXVII.

SEcti podicis uſque ad umbilicum
Nullas relliquias habet Charinus,
Et prurit tamen uſque ad umbilicum.
O quanta ſcabie miſer laborat!
Culum non habet, eſt tamen cinædus.

De Regulo, filio Reguli. XXXVIII.

ASpicis ut parvus, nec adhuc trieteride plena
  Regulus auditum laudet & ipſe patrem?
Maternoſque ſinus viſo genitore relinquat,
  Et patrias laudes ſentiat eſſe ſuas?
Iam clamor, centumque viri, denſumque coronæ
  Vulgus: & infanti Iulia tecta placent.
Acris equi ſoboles magno ſic pulvere gaudet:
  Sic vitulus molli prælia fronte cupit.
Dî ſervate, precor, matri ſua vota, patrique,
  Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam. XXXIX.

PAter ex Marulla, Cinna, factus es ſeptem
Non liberorum: namque nec tuus quiſquam,
Nec eſt amici, filiusve vicini:
Sed in grabatis tegetibuſque concepti
Materna produnt capitibus ſuis furta.
Hic qui retorto crine Maurus incedit,
Sobolem fatetur eſſe ſe coci Santræ.
At ille ſima nare, turgidis labris,
Ipſa eſt imago Pannici palæſtritæ.
Piſtoris eſſe tertium quis ignorat,
Quicunq; lippum novit & videt Damam?
Quartus cinædâ fronte, candido vultu,
Ex concubino natus eſt tibi Lygdo.
Percide, ſi vis filium; nefas non eſt.
Hunc vero acuto capite, & auribus longis
Quæ ſic moventur ut ſolent aſellorum,

Quis

Quis morionis filium neget Cyrthæ?
Duæ ſorores; illa nigra, & hæc rufa;
Croti choraulæ, villicique ſunt Carpi.
Iamque hybridarum grex tibi foret plenus,
Si ſpado Coreſus, Dindymuſque non eſſet.

Ad Lycorim. XL.

Fœmina præferri potuit tibi nulla, Lycori,
Præferri Glyceræ fœmina nulla poteſt. (eſt.
Hæc erit hoc, quod tu: tu non potes eſſe, quod hæc
Tempora quid faciunt! hanc volo: te volui.

In Poëtam raucum. XLI.

QVi recitat lana fauces & colla revinctus,
Hic ſe poſſe loqui, poſſe tacere negat.

De Thermis Etruſci, ad Oppianum. XLII.

ETruſci niſi thermulis lavaris,
Illotus morieris, Oppiane.
Nullæ ſic tibi blandientur undæ.
Nec fontes Aponi rudes puellis,
Non mollis Sinueſſa, fervidique
Fluctus Paſſeris, aut ſuperbus Anxur,
Non Phœbi vada, principeſque Bajæ.
Nuſquam tam nitidum micat ſerenum:
Lux ipſa eſt ibi longior, dieſque
Nullo tardius à loco recedit.
Illic Taygeti virent metalla,
Et certant vario decore ſaxa.
Quæ Phryx, & Libys altius cecîdit.
Siccos pinguis onyx anhelat æſtus,
Et flamma tenui calent ophitæ.
Ritus ſi placeant tibi Laconum,
Contentus potes arido vapore
Cruda Virgine, Marciave mergi:
Quæ tam candida, tam ſerena lucet,
Vt nullas ibi ſuſpiceris undas,
Et credas vacuam nitere Lygdon.
Non attendis, & aure me ſupina
Iamdudum quaſi negligenter audis:
Illotus morieris, Oppiane.

Ad Caſtricum. XLIII.

DVm tibi fêlices indulgent, Caſtrice, Bajæ,
Canaque ſulfureis Nympha natatur aquis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Me nomentani confirmant otia ruris.
  Et caſa jugeribus non oneroſa ſuis.
Hic mihi Bajani ſoles, mollisque Lucrinus;
  Hic veſtræ mihi ſunt, Caſtrice, divitiæ.
Quondam laudatas quocunque libebat ad undas
  Currere, nec longas pertimuiſſe vias:
Nunc Vrbi vicina juvant, facilesque receſſus;
  Et ſatis eſt, pigro ſi licet eſſe mihi.

In Calliodorum fellatorem. XLIV.

FEſtive credis te, Calliodore, jocari;
  Te ſolum multo permaduiſſe ſale.
Omnibus adrides; dicteria dicis in omnes:
  Sic te convivam poſſe placere putas.
At ſi ego non belle, ſed vere dixero quiddam;
  Nemo propinabit, Calliodore, tibi.

In nuptias Lygdi & Lætoriæ. XLV.

LVſiſtis, ſatis eſt; laſcivi nubite cunni;
  Permiſſa eſt vobis non niſi caſta Venus.
Hæc eſt caſta Venus? nubet Lætoria Lygdo:
  Turpior uxor erit, quam modo mœcha fuit,

Ad Catianum XLVI.

VApulat aſſiduo Veneti quadriga flagello,
  Nec currit. magnam rem, Catiane, facis.

Ad Nympham Stellæ. XLVII.

NYmpha meo Stellæ quæ fonte domeſtica puro
  Laberis, & domini gemmea tecta ſubis:
Sive Numæ conjux Triviæ te miſit ab antro;
  Sive Camænarum de grege nona venis:
Exſolvit votis hac ſe tibi virgine porca
  Marcus, furtivam quod bibit æger aquam.
Tu contenta meo jam crimine, gaudia fontis
  Da ſecura tui: ſit mihi ſana ſitis.

In Pomponium. XLVIII.

QVod tã grande ſophos clamat tibi turba togata;
  Non tu, Pomponi, cœna diſerta tua eſt.

Priapus loquitur. XLIX.

NOn ſum de fragili dolatus ulmo
Nec quæ ſtat rigida ſupina vena
De ligno mihi quolibet columna eſt;

Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Sed viva generata de cupreſſo:
Quæ nec ſecula centies peracta,
Nec longæ cariem timet ſenectæ.
Hanc, tu quiſquis es, ô, malus, timeto:
Nam ſi vel minimos manu rapaci
Hoc de palmite læſeris racemos;
Naſcetur, licet hoc velis negare,
Inſerta tibi ficus à cupreſſo.

De Theleſino, ad Bithynicum. L.

CVm coleret puros pauper Theleſinus amores,
Errabat gelida ſordidus in togula.
Obſcœnos poſtquam cœpit curare cinædos;
Argentum, menſas, prædia ſolus emit.
Vis fieri dives, Bithynice? conſcius eſto.
Nil tibi, vel minimum baſia pura dabunt.

Ad Lupercum. LI.

QVod convivaris ſine me tam ſæpe, Luperce,
Inveni, noceam qua ratione tibi.
Iraſcor licet uſque voces, mittasque rogesque.
Quid facies? inquis. quid faciam? veniam.

Epitaphium Pantagathi tonſoris. LII.

HOc jacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura dolorque ſui,
Vix tangente vagos ferro reſecare capillos
Doctus, & hirſutas excoluiſſe genas.
Sis licet, ut debes, Tellus placata, levisque;
Artificis levior non potes eſſe manu.

De Andragora, ad Fauſtinum. LIII.

LOtus nobiſcum eſt, hilaris cœnavit, & idem
Inventus mane eſt mortuus Andragoras.
Tam ſubitæ mortis cauſſam, Fauſtine, requiris?
In ſomnis medicum viderat Hermocratem.

Ad Aulum, de Sextiliano. LIV.

TAntos & tantas ſi dicere Sextilianum,
Aule, vetes; junget vix tria verba miſer.
Quid ſibi vult? inquis. dicam, quid ſuſpicer eſſe:
Tantos & tantas Sextilianus amat.

In Coracinum. LV.

QVod ſemper caſiaque, cinnamoque,
Et nido niger alitis ſuperbæ

Fragras plumbea Nicerotiana;
Rides nos, Coracine, nil olentes:
Malo, quam bene olere, nil olere.

In Charidemum. LVI.

QVod tibi crura rigent ſetis, & pectora villis;
Verba putas famæ te, Charideme, dare.
Exſtirpa, mihi crede, pilos de corpore toto;
Teque pilare tuas teſtificare nates.
Quæ ratio eſt? inquis. ſcis, multos dicere multa.
Fac pædicari te, Charideme, putent.

In Phœbum. LVII.

MEntiris fictos unguento, Phœbe, capillos,
Et tegitur pictis ſordida calva comis.
Tonſorem capiti non eſt adhibere neceſſum:
Radere te melius ſpongia, Phœbe, poteſt.

Ad Aulum Pudentem. LVIII.

CErnere Parrhaſios dum te juvat, Aule, Triones
Cominus, & Getici ſidera pigra poli.
O quam pæne tibi Stygias ego raptus ad undas,
Elyſiæ vidi nubila fuſca plagæ!
Quamvis laſſa tuos quærebant lumina vultus,
Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
Si mihi lanificæ ducunt non pulla ſorores
Stamina, nec ſurdos vox habet iſta deos:
Soſpite me ſoſpes Latias revehêris ad urbes,
Et referes pili præmia magnus eques.

In Baccaram. LIX.

ET dolet, & queritur, ſibi non contingere frigus
Propter ſexcentas Baccara gauſapinas:
Optat & obſcuras luces, ventosque, nivesque:
Odit & hibernos, ſi tepuere, dies.
Quid fecere mali noſtræ tibi, ſæve, lacernæ?
Tollere de ſcapulis quas levis aura poteſt?
Quanto ſimplicius, quanto eſt humanius illud;
Menſe vel Auguſto ſumere gauſapinas?

De Pompillo, ad Fauſtinum. LX.

REm factam Pompillus habet, Fauſtine: legetur,
Et nomen toto ſparget in orbe ſuum.
Sic leve flavorum valeat genus Vſipiorum,
Quiſquis & Auſonium non amat imperium

Ingenioſa tamen Pompilli ſcripta feruntur:
Sed famæ non eſt hoc, mihi crede, ſatis.
Quam multi tineas paſcunt blattasque diſerti!
Et redimunt ſoli carmina docta coci!
Neſcio quid plus eſt, quod donet ſeculà chartis:
Victurus genium debet habere liber.

In invidum. LXI.

LAudat, amat, cantat noſtris mea Roma libellos:
Meque ſinus omnes, me manus omnis habet.
Ecce rubet quidam, pallet, ſtupet, oſcitat, odit.
Hoc volo: nunc nobis carmina noſtra placent.

Ad Oppianum, de Silano. LXII.

AMiſit pater unicum Silanus;
Ceſſas mittere munera, Oppiane?
Heu crudele nefas, malæque Parcæ?
Cujus vulturis hoc erit cadaver?

Ad Marianum. LXIII.

SCis te captari; ſcis hunc, qui captat, avarum;
Et ſcis qui captat, quid, Mariane, velit:
Tu tamen hunc tabulis heredem, ſtulte, ſupremis
Scribis, & eſſe tuo vis, furioſe, loco.
Munera magna tamen miſit, ſed miſit in hamo:
Et piſcatorem piſcis amare poteſt!
Hiccine deflebit vero tua fata dolore?
Si cupis, ut ploret: des, Mariane, nihil.

In detractorem. LXIV.

CVm ſis nec rigida Fabiorum gente creatus,
Nec qualem Curio, dum prandia portat aranti,
Hirſuta peperit rubicunda ſub ilice conjux;
Sed patris ad ſpeculum tonſi, matrisque togatæ
Filius, & ſponſam poſſit te ſponſa vocare:
Emendare meos, quos novit fama, libellos,
Et tibi permittis felices carpere nugas:
Has, inquam, nugas, quibus aurem advertere totam
Non aſpernantur proceres urbisque forique:
Quas & perpetui dignantur ſcrinia Silî,
Et repetit toties facundo Regulus ore;
Quique videt propius magni certamina Circî
Laudat Aventinæ vicinus Sura Dianæ:
Ipſe etiam tanto dominus ſub pondere rerum
Non dedignatur bis terque revolvere Cæſar.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minervâ
Acrius, & tenues finxerunt pectus Athenæ.
Ne valeam, ſi non multo ſapit altius illud,
Quod cum panticibus laxis, & cum pede grandi,
Et rubro pulmone vetus, naſiſque timendum,
Omnia crudelis lanius per compita portat.
Audes præterea, quos nullus noverit, in me
Scribere verſiculos, miſeras & perdere chartas:
At ſi quid noſtræ tibi bilis inuſſerit ardor,
Vivet; & hærebit, totoque legetur in orbe:
Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.
Sed miſerere tui, rabido nec perditus ore
Fumantem vivi naſum tentaveris urſi:
Sit placidus licet, & lambat digitosque, manusque;
Si dolor, & bilis, ſi juſta coëgerit ira,
Vrſus erit. vacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitam quæras, quam poſſis rodere carnem.

Ad Tuccam. LXV.

HExametris epigramma facis, ſcio, dicere Tuccã.
Tucca ſolet fieri: denique, Tucca, licet.
Sed tamen hoc longum eſt. ſolet hoc quoque, Tucca, licetque:
Si breviora probas, diſticha ſola legas.
Conveniat nobis: ut fas, epigrammata longa
Sit tranſire tibi; ſcribere, Tucca, mihi.

De Gelliano præcone ſpurco. LXVI.

FAmæ non nimium bonæ puellam,
Quales in media ſedent Suburra,
Vendebat modo præco Gellianus.
Parvo cum pretio diu liceret,
Dum puram cupit approbare cunctis,
Attraxit prope ſe manu negantem,
Et bis terque quaterque baſiavit.
Quid profecerit oſculo, requiris?
Sexcentos modo qui dabat, negavit.

Ad Pannicum, de Gellia uxore. LXVII.

CVr tantum eunuchos habeat tua Gellia, quæris,
Pannice? vult futui, Gellia, nec parere.

Epitaphium Eutychi pueri. LXVIII.

FLete neſas veſtrum, ſed toto flete Lucrino
Najades, & luctus ſentiat ipſa Thetis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Inter Bajanas raptus puer occidit undas
Eutychus, ille tuum, Caſtrice, dulce latus.
Hic tibi curarum ſocius, blandumque levamen,
Hic amor, hic noſtri vatis Alexis erat.
Nunquid te vitreis nudum laſciva ſub undis
Vidit, & Alcidæ Nympha remiſit Hylan?
An dea fœmineum jam negligit Hermaphroditum
Amplexu teneri ſollicitata viri? (pinæ;
Quidquid id eſt, ſubitæ quæcunque eſt cauſſa ra-
Sit precor, & tellus mitis & unda tibi.

Ad Catullum, de Baſſa, LXIX.

NOn miror, quod potat aquam tua Baſſa, Catulle;
Miror, quod Baſſi filia potat aquam.

Ad Martianum, de Cotta. LXX.

SExageſima, Martiane, meſſis
Acta eſt, &, puta, jam ſecunda Cottæ,
Nec ſe tædia lectuli calentis
Expertum meminit die vel uno:
Oſtendit digitum ſed impudicum
Alconti, Daſioque, Symmachoque.
At noſtri bene computentur anni,
Et, quantum tetricæ tulere febres,
Aut languor gravis, aut mali dolores,
A vita meliore ſeparentur;
Infantes ſumus, & ſenes videmur.
Ætatem Priamique, Neſtoriſque,
Longam qui putat eſſe, Martiane,
Multum decipiturque fallíturque.
Non eſt vivere, ſed valere, vita.

De Telethuſa. LXXI.

EDere laſcivos ad Bætica cruſmata geſtus,
Et Gaditanis ludere docta modis, (ritum
Tendere quæ tremulum Pelian, Hecubæque ma-
Poſſet ad Hectoreos ſollicitare toros:
Urit, & excruciat dominum Telethuſa priorem;
Vendidit ancillam: nunc redimit dominam.

Ad Fabullum, de fure Cilice. LXXII.

FUr notæ nimium rapacitatis
Compilare Cilix volebat hortum:
Ingenti ſed erat, Fabulle, in horto
Præter marmoreum nihil Priapum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Dum non vult vacua manu redire;
Ipſum ſurripuit Cilix Priapum.

In Priapum Hilari. LXXIII.

NOn rudis indocta fecit me falce colonus:
Diſpenſatoris nobile cernis opus.
Nam Cæretani cultor ditiſſimus agri
Hos Hilarus colles & juga læta tenet.
Adſpice, quam certo videar non ligneus ore,
Nec devota focis inguinis arma geram:
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupreſſo
Phidiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini, moneo, ſanctum celebrate Priapum,
Et bis ſeptenis parcite jugeribus.

Ad Eſculanum. LXXIV.

MEdio recumbit imus ille qui lecto,
Calvam trifilem ſemitactus unguento,
Foditque tonſis ora laxa lentiſcis;
Mentitur, Eſculane: non habet dentes.

In Pontiam. LXXV.

CVm mittis turdumve mihi, quadramve placen-
Sive femur leporis, ſive quid his ſimile; (tæ,
Buccellas miſiſſe tuas te, Pontia, dicis.
Has ego nec mittam, Pontia; ſed nec edam.

Epitaphium Fuſci. LXXVI.

ILle ſacri lateris cuſtos, Martisque togati,
Credita cui ſummi caſtra fuere ducis;
Hic ſitus eſt Fuſcus. licet hoc Fortuna fateri:
Non timet hoſtiles jam lapis iſte minas.
Grande jugum domita Dacus cervice recepit,
Et famulum victrix poſſidet umbra nemus.

In Afrum. LXXVII.

CVm ſis tam pauper, quam nec miſerabilis Irus;
Tam juvenis, quam nec Parthenopæus erat;
Tam fortis, quam nec, cum vinceret, Artemidorus;
Quid te Cappadocum ſex onus eſſe juvat?
Rideris, multoque magis traduceris, Afer,
Quam nudus medio ſi ſpatiere foro.
Non aliter monſtratur Atlas cum compare ginno,
Quæque vehit ſimilem bellua nigra Libyn.
Invidioſa tibi quam ſit lectica, requiris?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Non debes ferri mortuus hexaphoro.

Ad Aulum, de Phryge luſco. LXXVIII.

POtor nobilis, Aule, lumine uno
Luſcus Phryx erat, alteroque lippus:
Huic Heras medicus, Bibas caveto;
Vinum ſi biberis, nihil videbis.
Ridens Phryx oculo, valebis, inquit.
Miſceri ſibi protinus deunces,
Sed crebros jubet. exitum requiris?
Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

Ad Lupum. LXXIX.

TRiſtis es, & felix: ſciat hoc Fortuna caveto:
Ingratum dicet te, Lupe, ſi ſcierit.

Ad Cæſarem, de roſis hibernis. LXXX.

VT nova dona tibi, Cæſar, Nilotica tellus
Miſerat hibernas ambitioſa roſas:
Navita deriſit Pharios Memphiticus hortos,
Vrbis ut intravit limina prima tuæ.
Tantus veris honos, & odoræ gratia Floræ,
Tantaque Pæſtani gloria ruris erat.
Sic quacunque vagus greſſumque oculosq;ferebat,
* Sutiñbus ſertis omne rubebat iter.
At tu Romanæ juſſus jam cedere brumæ,
Mitte tuas meſſes, accipe, Nile, roſas.

* Al. *Tonſilibus*, & *Textilibus*.

In Charidemum. LXXXI.

IRatus tanquam populo, Charideme, lavaris:
Inguina ſic toto ſubluis in ſolio.
Nec caput hic vellem, ſic te, Charideme, lavare.
Et caput, ecce, lavas: inguina malo laves,

Ad Rufum. LXXXII.

QVidam me modo, Rufe, diligenter
Inſpectum velut emptor, aut laniſta
Cum vultu digitoque ſubnotaſſet,
Tune es, tune, ait, ille Martialis,
Cujus nequitias jocosque novit
Aurem qui modo non habet Batavam?
Subriſi modice, levique nutu
Me quem dixerat eſſe, non negavi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cur ergo, inquit, habes malas lacernas?
Reſpondi: quia ſum malus Poëta.
Hoc ne ſæpius accidat Poëtæ,
Mittas, Rufe, mihi bonas lacernas.

Ad Cæſarem. LXXXIII.

QVantum ſollicito fortuna parentis Etruſco,
Tantum, ſumme ducum, debet uterque tibi.
Nam tu miſſa tua revocaſti fulmina dextra:
Hos cuperem mores ignibus eſſe Iovis.
Si tua ſit ſummo, Cæſar, natura Tonanti,
Vtetur toto fulmine rara manus.
Muneris hoc utrumque tui teſtatur Etruſcus,
Eſſe quod & comiti contigit, & reduci.

Ad Avitum, de Philippo. LXXXIV.

OCtaphoro ſanus portatur, Avite, Philippus:
Hunc tu ſi ſanum credis, Avite; furis.

In mortem Ruſi Camonii. LXXXV.

EDitur heu, ſextus ſine te mihi, Rufe Camoni,
Nec te lectorem ſperat, amice, liber.
Impia Cappadocum tellus, & numine lævo
Viſa tibi, cineres reddit & oſſa patri.
Funde tuo lachrymas orbata Bononia Rufo:
Et reſonet tota planctus in Æmilia.
Heu qualis pietas! heu quam brevis occidit ætas!
Viderat Alphei præmia quinque modo.
Pectore tu memori noſtros evolvere luſus,
Tu ſolitus totos, Rufe, tenere jocos.
Accipe cum fletu mœſti breve carmen amici,
Atque hæc abſentis thura fuiſſe puta.

Calidam faſtidit Poëta, & aquam frigidam deſiderat. LXXXVI.

SEtinum, dominæque nives, denſique trientes,
Quando ego vos, medico non prohibente, bibã?
Stultus, & ingratus, nec tanto munere dignus,
Qui mavult heres divitis eſſe Midæ,
Poſſideat Libycas meſſes, Hermumque, Tagumque,
Et potet calidam, qui mihi livet aquam.

Ad Cæſarem. LXXXVII.

DI tibi dent, & tu, Cæſar, quæ cunque mereris:
Di mihi dent, & tu, quæ volo, ſi merui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Cæcilianum. LXXXVIII.

Mane ſalutavi vero te nomine caſu,
Nec dixi dominum, Cæciliane, meum.
Quanti libertas conſtet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abſtulit illa mihi.

De Panareto potore. LXXXIX.

Cum peteret ſeram media jam nocte matellam
Arguto madidus pollice Panaretus:
Spoletina data eſt, ſed quam ſiccaverat ipſe,
Nec fuerat ſoli tanta lagena ſatis.
Ille fide ſumma teſtæ ſua vina remenſus,
Reddidit œnophori pondera plena ſui.
Miraris, quantum biberat, cepiſſe lagenam?
Deſine mirari, Rufe: merum biberat.

De Gellia. XC.

Mœchum Gellia non habet, niſi unum.
Turpe eſt hoc magis: uxor eſt duorum.

In Zoilum. XCI.

Sancta ducis ſummi prohibet cenſura, vetatque
Mœchari. gaude, Zoile; non * futues. * *futuis.*

In Ammianum. XCII.

Cælatus tibi cum ſit, Ammiane,
Serpens in patera Myronis arte;
Vaticana bibis: bibis venenum.

De Thaide. XCIII.

Tam male Thais olet, quam non fullonis avari
Teſta vetus, media ſed modo fracta via:
Non ab amore recens hircus, non ora leonis,
Non detracta cani Tranſtyberina cutis:
Pullus abortivo nec cum putreſcit in ovo;
Amphora corrupto nec vitiata garo.
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
Depoſita quoties balnea veſte petit;
Pſilotro viret, aut acida latet oblita creta:
Aut tegitur pingui terque quaterque faba.
Cum bene ſe tutam per fraudes mille putavit,
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetano. XCIV.

POnuntur ſemper chryſendeta Calpetano,
Sive foris, ſeu cum cœnat in urbe domi.
Sic etiam in ſtabulo ſemper, ſic cœnat in agro.
Non habet ergo aliud? non habet immo ſuum.

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATVM
LIBER VII.

De lorica Cæſaris (Domitiani.) I.

ACcipe belligeræ crudum thoraca Minervæ,
Ipſa Meduſææ quem timet ira comæ.
Dum vacat hæc, Cæſar, poterit lorica vocari:
Pectore cum ſacro ſederit, ægis erit.

De eadem. II.

INvia Sarmaticis Domini lorica ſagittis,
Et Martis Getico tergore fida magis:
Quam vel ad Ætolæ ſecuram cuſpidis ictus
Texuit innumeri lubricus unguis apri:
Felix ſorte tua! ſacrum cui tangere pectus
Fas erit, & noſtri mente calere Dei.
I comes, & magnos illæſa merere triumphos,
Palmatæque ducem, ſed cito, redde togæ.

Ad Pontilianum. III.

CVr non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos?
Ne mihi tu mittas, Pontiliane, tuos.

Ad Caſtricum, de Oppiano. IV.

ESſet, Caſtrice, cum mali coloris,
Verſus ſcribere cœpit Oppianus.

Ad Cæſarem (Domitianum) V.

SI deſiderium, Cæſar, populique, patrumque,
Reſpicis, & Latiæ gaudia vera togæ:
Redde deum votis poſcentibus: invidet hoſti
Roma ſuo, veniat laurea multa licet.
Terrarum dominum propius videt ille, tuoque
Terretur vultu barbarus, & fruitur.

De reditu Cæſaris (Domitiani.) VI.

ECquid Hyperboreis ad nos converſus ab oris
Auſonias Cæſar jam parat ire vias?
Certus abeſt auctor, ſed vox hoc nuntiat omnis:
Credo tibi; verum dicere, Fama, ſoles.
Publica victrices teſtantur gaudia chartæ:
Martia laurigera cuſpide pila virent.
Rurſus, io, magnos clamat tibi Roma triumphos,
Invictusque tua, Cæſar, in urbe ſonas.
Sed jam lætitiæ quo ſit fiducia major,
Sarmaticæ laurus nuntius ipſe veni.

De eodem. VII.

HIberna quamvis Arctos, & rudis Peuce,
Et ungularum pulſibus calens Iſter,
Fractusque cornu jam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regna perfidæ gentis,
Te ſumme mundi rector, & parens orbis:
Abeſſe noſtris non tamen potes votis.
Illic & oculis & animis ſumus, Cæſar:
Adeoque mentes omnium tenes unus,
Vt ipſa magni turba neſciat Circi
Vtrumne currat Paſſarinus, an Tigris.

De eodem. VIII.

NVnc hilares, ſi quando mihi, nunc ludite Muſæ:
Victor ab Othryſio redditur orbe deus.
Certa facis populi tu primus vota December:
Iam licet ingenti dicere voce, Venit.
Felix ſorte tua! poteras non cedere Iano,
Gaudia ſi nobis, quæ dabit ille, dares.
Feſta coronatus ludet convitia miles,
Inter laurigeros cum comes ibit equos.
Fas audire jocos, levioraque carmina, Cæſar,
Et tibi: ſi luſus ipſe triumphus amat.

De Caſcelio. IX.

CVm ſexaginta numeret Caſcelius annos,
Ingenioſus homo eſt: quando diſertus erit?

In Olum. X.

PÆdicatur Eros, fellat Linus: Ole, quid ad te,
De cute quid faciant ille, vel ille ſua?
Centenis futuit Matho millibus: Ole, quid ad te?
Non

Non tu propterea, ſed Matho pauper erit.
In lucem cœnat Sertorius: Ole, quid ad te?
Cum liceat tota ſtertere nocte tibi.
Septingenta Tito debet Lupus: Ole, quid ad te?
Aſſem ne dederis, crediderisve Lupo.
Illud diſſimulas ad te quod pertinet, Ole,
Quodque magis curæ convenit eſſe tuæ;
Pro togula debes: hoc ad te pertinet, Ole.
Quadrantem nemo jam tibi credit: & hoc.
Vxor mœcha tibi eſt: hoc ad te pertinet, Ole.
Poſcit jam dotem filia grandis: & hoc.
Dicere quindecies poteram quod pertinet ad te:
Sed quid agas, ad me pertinet, Ole, nihil.

Ad (Aulum) Pudentem. XI.

COgis me calamo, manuque noſtra
Emendare meos, Pudens, libellos,
O quam me nimium probas, amasque,
Qui vis archetypas habere nugas!

Ad Fauſtinum. XII.

SIc me fronte legat Dominus, Fauſtine, ſerena,
Excipiatque meos qua ſolet aure jocos:
Vt mea nec juſte quos odit pagina lædit,
Et mihi de nullo fama rubore placet.
Quid prodeſt? cupiant cum quidam noſtra videri,
Si qua Lycambeo ſanguine tela madent:
Vipereumque vomant noſtro ſub nomine virus,
Qui Phœbi radios ferre diemque negant.
Ludimus innocui: ſcis hoc bene. juro potentis
Per genium Famæ, Caſtaliumque gregem,
Perque tuas aures, magni mihi numinis inſtar,
Lector inhumana liber ab invidia.

De Lycoride. XIII.

DVm Tiburtinis albeſcere ſolibus audit
Antiqui dentis fuſca Lycoris ebur,
Venit in Herculeos colles. quid Tiburis alti
Aura valet! parvo tempore nigra redit.

Ad Aulum, de luctu ſuæ puellæ. XIV.

ACcidit infandum noſtræ ſcelus, Aule, puellæ;
Amiſit luſus, deliciasque ſuas:
Non quales teneri ploravit amica Catulli
Lesbia

Lesbia, nequitiis paſſeris orba ſui:
Vel Stellæ, cantata meo, quas flevit Ianthis,
Cujus in Elyſio nigra columba volat!
Lux mea non capitur nugis, neque moribus iſtis,
Nec dominæ pectus talia damna movent.
Bis denos puerum numerantem perdidit annos,
Mentula cui nondum ſeſquipedalis erat.

Ad Arginum Ianthidos. XV.

QVis puer hic nitidis abſiſtit Ianthidos undis,
Et fugit ad dominam Najada? numquid Hylas?
O bene, quod ſilva colitur Tirynthius iſta,
Et quod amatrices tam prope ſervat aquas!
Securus licet hos fontes, Argine, miniſtres:
Nil facient Nymphæ: ne velit ipſe, cave.

Ad Regulum. XVI.

ÆRa domi non ſunt: ſupereſt hoc, Regule, ſolū,
Vt tua vendamus munera: numquid emis?

Ad bibliothecam Iulii Martialis. XVII.

RVris bibliotheca delicati,
Vicinam videt unde lector urbem;
Inter carmina ſanctiora ſi quis
Laſcivæ fuerit locus Thaliæ,
Hos nido licet inſeras vel imo,
Septem quos tibi mittimus libellos
Auctoris calamo ſui notatos:
Hæc illis pretium facit litura.
At tu munere dedicata parvo,
Quæ cantaberis orbe nota toto,
Pignus pectoris hoc mei tuere,
Iulî bibliotheca Martialis.

In Gallam. XVIII.

CVm tibi ſit facies, de quâ nec fœmina poſſit
Dicere; cum corpus nulla litura notet:
Cur te tam rarus cupiat repetatque fututor,
Miraris? vitium eſt non leve, Galla, tibi.
Acceſſi quoties ad opus, miſtisque movemur
Inguinibus: cunnus non tacet, ipſa taces.
Dî facerent ut tu loquereris, & ipſe taceret:
Offendor cunni garrulitate tui.
Pedere te mallem; namque hoc nec inutile dicit,

Symmachus: & riſum res movet iſta ſimul.
Quis ridere poteſt fatui poppyſmata cunni?
Cum ſonat hic, cui non mentula mensque cadit?
Dic aliquid ſaltem, clamoſoque obſtrepe cunno;
Et ſi adeo muta es, diſce vel inde loqui.

De fragmento Argus. XIX.

FRagmentum, quod vile putas & inutile lignum,
Hæc fuit ignoti prima carina maris.
Quam nec Cyaneæ quondam potuere ruinæ
Frangere, nec Scythici triſtior ira freti,
Secula vicerunt: ſed quamvis ceſſerit annis,
Sanctior eſt ſalva parva tabella rate.

In Sanctram. XX.

NIhil eſt miſerius, nec guloſius Sanctrâ:
Rectam vocatus cum cucurrit ad cœnam,
Quam tot diebus noctibusque captavit;
Ter poſcit apri glandulas, quater lumbum,
Et utramque coxam leporis, & duos armos:
Nec erubeſcit pejerare de turdo,
Et oſtreorum rapere lividos cirros.
* Buccis placentæ ſordidam linit mappam:
Illic & uvæ collocantur ollares, Al. *Dulci placenta.*
Et Punicorum pauca grana malorum,
Et excavatæ pellis indecens vulvæ,
Et lippa ficus, debiliſque boletus.
Sed mappa cum jam mille rumpitur furtis,
Roſos tepenti ſpondylos ſinu condit,
Et devorato capite turturem truncum.
Colligere longa turpe nec putat dextra,
Analecta quidquid & canes reliquerunt.
Nec eſculenta ſufficit gulæ præda;
Miſto lagenam replet ad pedes vino.
Hæc per ducentas cum domum tulit ſcalas,
Seque obſerata cluſit anxius cella,
Guloſus ille poſtero die vendit.

In natalem Lucani. XXI.

HÆc eſt illa dies, quæ, magni conſcia partus,
Lucanum populis, & tibi, Polla, dedit.
Heu! Nero crudelis, nullaque inviſior umbra:
Debuit hoc ſaltem non licuiſſe tibi.

De

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De eodem. XXII.

VAtis Apollinei magno memorabilis ortu
Lux redit: Aonidum turba favete ſacris.
Hæc meruit, cum te terris, Lucane, dediſſet,
Mixtus Caſtaliæ Bætis ut eſſet aquæ.

De eodem. XXIII.

PHœbe veni, ſed quantus eras cum bella tonanti
Ipſe dares Latiæ plectra ſecunda lyræ.
Quid tanta pro luce precer? tu, Polla, maritum
Sæpe colas, & ſe ſentiat ipſe coli.

In maledicum, Iuvenalem cum Martiale committentem. XXIV.

CVm Iuvenale meo quæ me committere tentas,
Quid non audebis, perfida lingua, loqui?
Te fingente nefas, Pyladen odiſſet Oreſtes:
Theſea Pirithoi deſtituiſſet amor.
Tu Siculos fratres, & majus nomen Atridas,
Et Ledæ poteras diſſociare genus.
Hoc tibi pro meritis, & talibus imprecor auſis;
Vt facias illud, quod, puto, lingua facis.

In malum Poëtam. XXV.

DVlcia cum tantum ſcribas epigrammata ſem-(per,
Et ceruſſata candidiora cute;
Nullaque mica ſalis, nec amari fellis in illis
Gutta ſit; ô demens! vis tamen illa legi.
Nec cibus ipſe juvat morſu fraudatus aceti;
Nec grata eſt facies cui gelaſinus abeſt.
Infanti melimela dato, fatuasque mariſcas;
Nam mihi, quæ novit pungere, Chia ſapit.

Mittit librum Apollinari. XXVI.

APollinarem conveni meum Scazon,
Et ſi vacabit (ne moleſtus accedas)
Hoc qualecunque, cujus aliqua pars ipſe eſt,
Dabis: hoc facetum carmen imbuant aures.
Si te receptum fronte videris tota,
Noto rogabis ut favore ſuſtentet.
Quanto mearum, ſcis, amore nugarum
Flagret: nec ipſe plus amare te poſſum.
Contra malignos eſſe ſi cupis tutus,
Apollinarem conveni meum Scazon.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De apro ſibi à Dextro miſſo. XXVII.

TVſcæ glandis aper populator, & ilice multa
 Iam piger, Ætolæ fama ſecunda feræ,
Quem meus intravit ſplendenti cuſpide Dexter,
 Præda jacet noſtris invidioſa focis.
Pingueſcant madido tetri nidore Penates,
 Flagret & exciſo feſta culina jugo.
Sed coquus ingentem piperis conſumet acervum,
 Addet & arcano mixta Falerna garo.
Ad dominum redeas, noſter te non capit ignis:
 Conturbator aper. vilius eſurio.

Ad Fuſcum. XXVIII.

SIc Tiburtinæ creſcat tibi ſylva Dianæ,
 Et properet cæſum ſæpe redire nemus.
Nec Tarteſſiacis Pallas tua, Fuſce, trapetis
 Cedat, & immodici dent bona muſta lacus.
Sic fora mirentur, ſic te pallatia laudent,
 Excolat & geminas plurima palma fores:
Otia dum medius præſtat tibi parva December,
 Exige, ſed certa, quos legis, aure, jocos.
Scire libet verum: res eſt hæc ardua: ſed tu
 Quod tibi vis dici, dicere, Fuſce, potes.

Ad Teſtilum, Voconii puerum. XXIX.

TEſtile Victoris tormentum dulce Voconî,
 Quo nemo eſt toto notior orbe puer:
Sic etiam poſitis formoſus amere capillis:
 Et placeat vati nulla puella tuo:
Paullíſper domini doctos ſepone libellos;
 Carmina Victori dum lego pauca tuo.
Et Mecœnati Maro cum cantaret Alexin,
 Nota tamen Marſi fuſca Melænis erat.

In Cæliam. XXX.

DAs Parthis, das Germanis, das, Cælia, Dacis;
 Nec Cilicum ſpernis Cappadocumque toros.
Et tibi de Pharia Memphiticus urbe fututor
 Navigat, à rubris & niger Indus aquis.
Nec recutitorum fugis inguina Iudæorum:
 Nec te Sarmatico tranſit Alanus equo.
Qua ratione facis, cum ſis Romana puella,
 Quod Romana tibi mentula nulla placet?

Ad

Ad Regulum. XXXI.

RAucæ cortis aves, & ova matrum,
Et flavas medio vapore Chias,
Et fetum querulæ rudem capellæ,
Nec jam frigoribus pares olivas,
Et canum gelidis olus pruinis
De noſtro tibi rure miſſa credis?
O quam, Regule, diligenter erras!
Nil noſtri, niſi me, ferunt agelli.
Quidquid villicus Vmber, aut colonus,
Aut rus marmore tertio notatum,
Aut Tuſci tibi, Tuſculive mittunt;
Id tota mihi naſcitur Suburra.

Ad Atticum. XXXII.

ATtice, facundæ renovas qui nomina gentis,
Nec ſinis ingentem conticuiſſe domum:
Te pia Cecropiæ comitatur turba Minervæ,
Te ſecreta quies, te ſophos omnis amat.
At juvenes alios fracta colit aure magiſter
Et rapit immeritas ſordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
Præparat, aut nudi ſtipitis ictus hebes:
Vara nec injecto ceromate brachia tendis,
Non harpaſta vagus pulverulenta rapis:
Sed curris niveas tantum prope Virginis undas,
Aut ubi Sidonio taurus amore calet.
Per varias arteis, omnis quibus area ſervit,
Ludere, cum liceat currere, pigritia eſt.

In Cinnam. XXXIII.

SOrdidior cœno cum ſit toga, calceus autem
Candidior prima ſit tibi, Cinna, nive:
Dejecto quid, inepte, pedes perfundis amictu?
Collige, Cinna, togam; calceus, ecce, perit.

Ad Severum, de Charino. XXXIV.

QVo poſſit fieri modo, Severe,
Vt vir peſſimus omnium Charinus
Vnam rem bene fecerit, requiris?
Dicam, ſed cito. Quid Nerone pejus,
Quid thermis melius Neronianis?
Non deeſt protinus, ecce, de malignis,

Qui

Qui ſic rancidulo loquatur ore:
Vt quid tu Domini Deique noſtri
Præfers muneribus Neronianas?
Thermas præfero balneis cinædi.

Ad Lecaniam. XXXV.

INguina ſuccinctus nigra tibi ſervus aluta
Stat, quoties calidis tota foveris aquis.
Sed meus, ut de me taceam, Lecania, ſervus,
Iudæum nulla ſub cute pondus habet.
Et nudi tecum juvenesque ſenesque lavantur.
An ſola eſt ſervi mentula vera tui?
Ecquid fœmineos ſequeris, matrona, receſſus?
Secretusque tua, cunne, lavaris aqua?

Ad Stellam. XXXVI.

CVm pluvias madidumque Iovem perferre negaret,
Et rudis hibernis villa nataret aquis;
Plurima, quæ poſſet ſubitos effundere nimbos,
Muneribus venit tegula miſſa tuis.
Horridus, ecce, ſonat Boreæ ſtridore December;
Stella, tegis villam, non tegis agricolam.

Ad Caſtricum, de theta. XXXVII.

NOſti mortiferum quæſtoris, Caſtrice, ſignum?
Eſt operæ pretium diſcere theta novum.
Exprimeret quoties rorantem frigore naſum,
Lethalem juguli juſſerat eſſe notam.
Turpis ab inviſo pendebat ſtiria naſo,
Cum flaret madida fauce December atrox.
Collegæ tenuere manus. quid plura requiris?
Emungi miſero, Caſtrice, non licuit.

Ad Polyphemum Severi. XXXVIII.

TAntus es, & talis noſtri Polypheme Severi,
Vt te mirari poſſit & ipſe Cyclops.
Sed nec Scylla minor, quod ſi fera monſtra duorum
Iunxeris, alterius fiet uterque timor.

De Cælio. XXXIX.

DIſcurſus varios, vagumque mane,
Et faſtus, & ave potentiorum,
Cum perferre patique jam negaret,
Cœpit fingere Cælius podagram.
Quam dum vult nimis approbare veram,
Et ſanas linit obligatque plantas,

Inceditque gradu laborioſo !
(Quantum cura poteſt, & ars doloris !)
Deſit fingere Cælius podagram.

Epithaphium Etruſci patris. XL.

HIc jacet ille ſenex Auguſta notus in aula,
Pectore non humili paſſus utrumque deum :
Natorum pietas ſanctis quem conjugis umbris
Miſcuit : Elyſium poſſidet ambo nemus.
Occidit illa prior viridi fraudata juventa ;
Hic prope ter ſenas vixit Olympiadas.
Sed feſtinatis raptúm tibi credidit annis,
Adſpexit lachrymas quiſquis, Etruſce, tuas.

Ad Sempronium Tuccam. XLI.

COſmicos eſſe tibi, Semproni Tucca, videris.
Coſmica Semproni, tam mala, quam bona ſunt.

Ad Caſtricum. XLII.

MVneribus cupiat ſi quis contendere tecum ;
Audeat hic etiam, Caſtrice, carminibus.
Nos tenues in utroque ſumus, vincique parati :
Inde ſopor nobis, & placet alta quies.
Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quęris ?
Alcinoo nullum poma dediſſe putas ?

In Cinnam. XLIII.

PRimum eſt, ut præſtes, ſi quid te, Cinna, rogabo:
Illud deinde ſequens, ut cito, Cinna, neges.
Diligo præſtantem : non odi, Cinna, negantem.
Sed tu nec præſtas, nec cito, Cinna, negas.

Ad [Q.] Ovidium, de imagine Maximi Cæſonii. XLIV

MAximus ille tuus, Ovidi, Cæſonius hic eſt ;
Cujus adhuc vultum vivida cera tenet.
Hunc Nero damnavit : ſed tu damnare Neronem
Auſus es, & profugi, non tua fata ſequi.
Æquora per Scyllæ magnus comes exſulis iſti ;
Qui modo nolueras conſulis ire comes :
Si victura meis mandantur nomina chartis,
Et fas eſt cineri me ſupereſſe meo :
Audiet hoc præſens, venturaque turba : fuiſſe
Illi te, Senecæ quod fuit ille ſuo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad eundem. XLV.

FAcundi Senecæ potens amicus,
Caro proximus aut prior Sereno,
Hic eſt Maximus ille, quem frequenti
Felix littera pagina ſalutat:
Hunc tu per Siculas ſecutus undas,
O nullis Ovidi tacende linguis,
Spreviſti Domini furentis iras.
Miretur Pyladem ſuum vetuſtas,
Hæſit qui comes exſuli parentis.
Quis diſcrimina comparet duorum?
Hæſiſti comes exſuli Neronis.

Ad Priſcum. XLVI.

COmmendare tuum dum vis mihi carmine mu-
Mæonioque cupis doctius ore loqui, (nus,
Excrucias multis pariter me teque diebus:
Et tua de noſtro, Priſce, Thalia placet.
Divitibus poteris Muſas, elegosque ſonantes
Mittere: pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium Suram. XLVII.

DOctorum Licini celeberrime Sura virorum,
Cujus priſca graves lingua reduxit avos:
Redderis (heu) quanto fatorum munere nobis,
Guſtata Læthes pœne remiſſus aqua!
Perdiderant jam vota metum, ſecuraque flebant
Triſtia cum lacrymis: jamque peractus eras.
Non tulit invidiam taciti regnator Averni,
Et raptas fatis reddidit ipſe colos.
Scis igitur, quantas hominum mors falſa querelas
Moverit, & frueris poſteritate tua.
Vive velut rapto, fugitivaque gaudia carpe:
Perdiderit nullum vita reverſa diem.

De Annio. XLVIII.

CVm menſas habeat fere trecentas,
Pro menſis habet Annius miniſtros:
Tranſcurrunt gabatæ, volantque lances.
Has vobis epulas habete lauti,
Nos offendimur ambulante cœna.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Severum. XLIX.

PArva ſuburbani munuſcula mittimus horti :
Faucibus ova tuis ; poma, Severe, gulæ.

Ad fontem Iänthidos. L.

FOns dominæ, regina loci quo gaudet Iänthis,
Gloria conſpicuæ delitiumque domus :
Cum tua tot niveis ornetur ripa miniſtris,
Et Ganymedeo luceat unda choro :
Quid facit Alcides ſilva ſacratus in iſta ?
Tam vicina tibi cur tenet antra deus ?
Numquid Nympharum notos obſervat amores,
Tam multi pariter ne rapiantur Hylæ ?

Ad Vrbicum. LI.

MErcari noſtros ſi te piget, Vrbice, nugas ;
Et laſciva tamen carmina noſſe libet :
Pompejum quæras (& noſti forſitan) Auctum,
Vltoris prima Martis in æde ſedet.
Iure madens, varioque togæ limatus in uſu,
Non lector meus hic, Vrbice, ſed liber eſt.
Sic tenet abſentis noſtros cantatque libellos :
Vt pereat chartis littera nulla meis.
Denique, ſi vellet, poterat ſcripſiſſe videri :
Sed famæ mavult ille favere meæ.
Hunc licet à decima (nec enim ſatis ante vacabit)
Sollicites : capiet cœnula parva duos.
Ille leget, bibe tu : nolis licet, ille ſonabit :
Et cum, jam ſatis eſt ; dixeris : ille leget.

Ad (Pompejum) Auctum. LII.

GRatum eſt, quod Celeri noſtros legis, Aucte, libellos,
Si tamen & Celerem quod legis, Aucte, juvat.
Ille meas gentes, & Celtas rexit Iberos,
Nec fuit in noſtro certior orbe fides.
Major me tantò reverentia turbat : & aures,
Non auditoris, judicis eſſe puto.

In Vmbrum. LIII.

OMnia miſiſti mihi Saturnalibus, Vmber,
Munera, contulerant quæ tibi quinque dies ;
Bis-ſenos triplices, & dentiſcalpia ſeptem :
His comes acceſſit ſpongia, mappa, calix ;
Semodiusque fabæ cum vimine Picenarum,

Et laletanæ nigra lagena ſapæ:
Parvaque cum canis venerunt coctana prunis,
Et Lybicæ fici pondere teſta gravis.
Vix puto triginta nummorum tota fuiſſe
Munera, quæ grandes octo tulere Syri.
Quanto commodius nullo mihi ferre labore
Argenti potuit pondera quinque puer?

In Naſidienum. LIV.

SEmper mâne mihi de me mera ſomnia narras,
Quæ moveant animum ſollicitentque meum.
Iam prior ad fecem, ſed & hæc vindemia venit;
Exorat noctes dum mihi ſaga tuas:
Conſumpſi ſalſasque molas, & thuris acervos:
Decrevere greges, dum cadit agna frequens.
Non porcus, non cortis aves, non ova ſuperſunt.
Aut vigila, aut dormi, Naſidiene, tibi.

In Chreſtum. LV.

NVlli munera, Chreſte, ſi remittis,
Nec nobis dederis, remiſerisque;
Credam te ſatis eſſe liberalem.
Sed ſi reddis Apitio, Lupoque,
Et Gallo, Titioque, Cæſioque,
Linges non mihi (nam proba, & puella eſt:)
Sed quæ de Solymis venit peruſtis
Damnatam modo mentulam tributi.

Ad Rabirium. LVI.

AStra polumque pia percepſti mente, Rabiri,
Parrhaſiam mira qui ſtruis arte domum.
Phidiaco ſi digna Iovi dare templa parabit,
Has petat a noſtro Piſa Tonante manus.

De Achillâ: LVII.

CAſtora de Polluce Gabinia fecit Achillam:
Pyxagathos fuerat; nunc erit Hippodamus.

Ad Gallam. LVIII.

IAm ſex aut ſeptem nupſiſti, Galla, cinædis:
Dum coma te nimium, pexaque barba juvat.
Deinde experta latus, madidoque ſimillima loro
Inguina, nec laſſâ ſtare coacta manu;
Deſeris imbelles thalamos, mollemque maritum:

Rurſus & in ſimiles, decidis uſque toros. (tem,
Quære aliquem Curios ſemper Fabiosque loquen-
Hirſutum, & dura ruſticitate trucem;
Invenies: ſed habet triſtis quoque turba cinædos.
Difficile eſt vero nubere, Galla, viro.

Ad Titum, de Cæciliano. LIX.

NOn cœnat ſine apro noſter, Tite, Cæcilianus.
Bellum convivam Cæcilianus habet.

Ad Iovem Capitolinum. LX.

TArpeiæ venerande rector aulæ,
Quem ſalvo Duce credimus Tonantem,
Cum votis ſibi quiſque te fatiget,
Et poſcat dare, quæ Dei poteſtis:
Nil pro me mihi, Iupiter, petenti,
Ne ſuccenſueris velut ſuperbo.
Te pro Cæſare debeo rogare,
Pro me debeo Cæſarem rogare,

Ad Germanicum Cæſarem. LXI.

ABſtulerat totam temerarius inſtitor urbem,
Inque ſuo nullum limine limen erat.
Iuſſiſti tenues, Germanice, creſcere vicos:
Et, modo quæ fuerat ſemita, facta via eſt,
Nulla catenatis pila eſt præcincta lagenis:
Nec prætor medio cogitur ire luto.
Stringitur in denſa nec cæca novacula turba:
Occupat aut totas nigra popina vias.
Tonſor, caupo, coquus, lanius ſua limina ſervant.
Nunc Roma eſt; nuper magna taberna fuit.

In Amillum. LXII.

REcluſis foribus grandes percidis Amille;
Et te deprendi, cum facis iſta, cupis,
Ne quid liberti narrent, ſervique paterni,
Et niger obliqua garrulitate cliens.
Non pœdicari qui ſe teſtatur, Amille,
Illud ſæpe facit, quod ſine teſte facit.

De Silio (Italico). LXIII.

PErpetui nunquam moritura volumina Sili
Qui legis, & Latia carmina digna toga;
Pierios tantum vati placuiſſe receſſus

Credis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Credis, & Aoniæ Bacchica ſerta comæ?
Sacra cothurnati non attigit ante Maronis,
Implevit magni quam Ciceronis opus.
Hunc miratur adhuc centum gravis haſta virorum:
Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.
Poſtquam bis-ſenis ingentem faſcibus annum
Rexerat, aſſerto qui ſacer orbe fuit;
Emeritos Muſis, & Phœbo tradidit annos,
Proque ſuo celebrat nunc Helicona foro.

In Cinnamum. LXIV.

QVi tonſor fueras tota notiſſimus urbe,
Et poſt hoc dominæ munere factus eques,
Sicanias urbes Ætnæaque regna petiſti.
Cinname, cum fugeres triſtia jura fori.
Qua nunc arte graves tolerabis inutilis annos?
Quid facit infelix & fugitiva quies?
Non rhetor, non grammaticus, ludive magiſter,
Non Cynicus, non tu Stoicus eſſe potes.
Vendere nec vocem Siculis plauſumque theatris.
Quod ſupereſt, iterum, Cinname, tonſor eris.

In Gargilianum. LXV.

LIs te bis decimæ numerantem frigora brumæ
Conterit una tribus, Gargiliane foris.
Ah miſer, & demens: viginti litigat annis
Quiſquam, cui vinci, Gargiliane, licet?

De Labieno. LXVI.

HÆredem Fabius alienum ex aſſe reliquit:
Plus meruiſſe tamen ſe Labienus ait.

In Philænim. LXVII.

PÆdicat pueros tribas Philænis,
Et tentigine ſævior mariti
Vndenas vorat in die puellas.
Harpaſto quoque ſubligata ludit,
Et flaveſcit hape, graveiſque draucis,
Halteras facili rotat lacerto;
Et putri lutulenta de palæſtra
Vncti verbere vapulat magiſtri.
Nec cœnat prius, aut recumbit ante
Quam ſeptem vomuit meros deunces:
Ad quos fas ſibi tunc putat redire,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cum coliphia ſexdecim comedit.
Poſt hæc omnia; cum libidinatur,
Non fellat; putat hoc parum virile;
Sed plane medias vorat puellas.
Dî mentem tibi dent tuam, Philæni,
Cunnum lingere quæ putas virile.

Ad Inſtantium Rufum. LXVIII.

COmmendare meas, Inſtanti Rufe, Camœnas
Parce precor ſocero: ſeria forſan amat.
Quod ſi laſcivos admittit & ille libellos,
Hæc ego vel Curio Fabricioque legam.

De Canii Theophila. LXIX.

HÆc eſt illa tibi promiſſa Theophila, Cani,
Cujus Cecropia pectora dote madent.
Hanc ſibi jure petat magni ſenis Atticus hortus,
Nec minus eſſe ſuam Stoica turba velit.
Vivet opus quodcunque per has emiſeris aures,
Tam non fœmineum nec populare ſapit:
Non tua Pantænis nimium ſe præferat illi,
Quamvis Pierio ſit bene nota choro.
Carmina fingentem Sappho laudabit amatrix:
Caſtior hæc, & non doctior illa fuit.

In Philænim. LXX.

Ipſarum tribadum tribas, Philæni,
Recte, quam futuis, vocas amicam.

De familia ficoſa. LXXI.

FIcoſa eſt uxor, ficoſus & ipſe maritus;
Filia ficoſa eſt, & gener, atque nepos.
Nec diſpenſator, nec villicus ulcere turpi,
Nec rigidus foſſor, ſed nec arator eget.
Cum ſint ficoſi pariter juveneſque ſeneſque,
Res mira eſt; ficos non habet unus ager.

Ad Paullum ſuorum carminum aſſertorem LXXII.

GRatus ſic tibi, Paulle, ſit December;
Nec vani triplices, breveſque mappæ,
Nec thuris veniant leves ſelibræ;
Sed lances ferat, aut ſcyphos avorum,
Aut grandis reus, aut potens amicus:
Seu quod te potius juvat, capitque.

Sic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Sic vincas Noviumque Publiumque
Mandris & vitreo latrone cluſos:
Sic palmam tibi de trigono nudo
Vnctæ det favor arbiter coronæ,
Nec laudet Polybi magis ſiniſtras.
Si quiſquam mea dixerit malignus
Atro carmina quæ madent veneno.
Vt vocem mihi commodes patronam,
Et, quantum poteris, ſed uſque, clames:
Non ſcripſit meus iſta Martialis.

Ad Maximum. LXXIII.

ESquiliis domus eſt, domus eſt tibi colle Dianæ,
Et tua, Patritius culmina Vicus habet:
Hinc viduæ Cybeles, illinc ſacraria Veſtæ;
Inde Novum, Veterem proſpicis inde Iovem.
Dic, ubi conveniam: dic, qua te parte requiram?
Quiſquis ubique habitat, Maxime, nuſquam habitat.

Pro Caro & Norbana ipſo nuptiarum die votum. LXXIV.

SYllenes cœlique decus facunde miniſter,
Aurea cui torto virga dracone viret:
Sic tibi laſcivi non deſit copia furti,
Sive cupis Paphien, ſeu Ganymede cales:
Maternæque ſacris ornentur frondibus Idus,
Et ſenior parca mole prematur avus:
Hunc ſemper Norbana diem cum conjuge Caro
Læta colat, primis quo coïêre toris.
Hic prius antiſtes Sophiæ ſua dona miniſtrat:
Hic te thure vocat, fidus & ipſe Iovi.

In anum deformem. LXXV.

VIs futui gratis, cum ſis deformis, anusque.
Res perridicula eſt: vis dare, nec dare vis.

Ad Philomuſum. LXXVI.

QVod te diripiunt potentiores
Per convivia, porticus, theatra,
Et tecum, quoties ita incidiſti,
Geſtari juvat, & juvat lavari.
Nolito nimium tibi placere.
Delectas, Philomuſe: non amaris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Tuccam. LXXVII.

EXigis ut noſtros donem tibi, Tucca, libellos.
Non faciam; nam vis vendere, non legere.

In Papilum. LXXVIII.

CVm Saxetani ponatur cauda lacerti;
Et bene ſi cœnas, conchis inuncta tibi eſt;
Sumen, aprum, leporem, boletos, oſtrea, mullos,
Mittis. habes nec cor, Papile, nec genium.

Ad Severum. LXXIX.

POtavi modo conſulare vinum:
Quæris quam vetus atque liberale?
Ipſo conſule conditum: ſed ipſe
Qui ponebat erat, Severe, conſul.

Ad Fauſtinum, ut libellos ſuos Marcellino mittat. LXXX.

QVatenus Othryſios jam pax Romana Triones
Temperat, & tetricæ conticuere tubæ,
Hunc Marcellino poteris, Fauſtine, libellum
Mittere: jam chartis, jam vacat ille jocis.
Sed ſi parva tui munuſcula quæris amici
Commendare: ferat carmina noſtra puer,
Non qualis Geticæ ſatiatus lacte juvencæ
Sarmatica rigido ludit in amne rota:
Sed Mitylenæi roſeus mangonis ephebus,
Vel non cæſus adhuc matre jubente Lacon.
At tibi captivo famulus mittetur ab Iſtro,
Qui Tiburtinas paſcere poſſit oves.

Ad Lauſum. LXXXI.

TRiginta toto mala ſunt epigrammata libro;
Si totidem bona ſunt, Lauſe: liber bonus eſt.

De Menophilo, ad Flaccum. LXXXII.

MEnophili penem tam grandis fibula veſtit,
Vt ſit comœdis omnibus una ſatis.
Hunc ego credideram (nam ſæpe lavamur in unum)
Sollicitum voci parcere, Flacce, ſuæ:
Dum ludit media populo ſpectante palæſtra,
Delapſa eſt miſero fibula; verpus erat.

De

De Eutrapelo. LXXXIII.

EVtrapelus tonſor dum circuit ora Luperci,
Expingitque genas : altera barba ſubit.

Librum ſuum Cæcilio Secundo mittit. LXXXIV.

DVm mea Cæcilio formatur imago Secundo,
Spirat & arguta picta tabella manu ;
I liber ad Geticam Peucen, Iſtrumque tacentem :
Hæc loca perdomitis gentibus ille tenet.
Parva dabis caro, ſed dulcia, dona ſodali :
Certior in noſtro carmine vultus erit.
Caſibus hic nullis, nullis delebilis annis
Vivet, Apelleum cum morietur opus.

Ad Sabellum. LXXXV.

QVod non inſulſe ſcribis tetraſticha quædam ;
Diſticha quod belle pauca, Sabelle, facis :
Laudo, nec admiror, facile eſt epigramma, Sabelle,
Scribere : ſed librum ſcribere difficile eſt.

In Sextum. LXXXVI.

AD natalitias dapes vocabar,
Eſſem cum tibi, Sexte, non amicus.
Quid factum eſt, rogo, quid repente factum eſt ?
Poſt tot pignora noſtra, poſt tot annos,
Quod ſum præteritus vetus ſodalis ?
Sed cauſſam ſcio ; nulla venit à me
Hiſpani tibi libra poſtulati :
Nec tenuis toga, nec rudes lacernæ :
Non eſt ſportula quæ negotiatur :
Poſcis munera, Sexte, non amicos.
Iam dices mihi : vapulet vocator.

De variis amoribus & delitiis. LXXXVII.

SI meus aurita gaudet glaucopide Flaccus :
Si fruitur triſti Canius Æthiope ;
Publius exiguæ ſi flagrat amore catellæ ;
Si Cronius ſimilem cercopithecon amat ;
Delectat Marium ſi perniciosus ichneumon ;
Pica ſalutatrix ſi tibi, Lauſe, placet :
Si gelidum collo nectit Gratilla draconem ;
Luſciniæ tumulum ſi Theleſina dedit :
Blanda Cupidinei cur non amet ora Labycæ,

Qui

Qui videt hæc dominis monſtra placere ſuis?

Ad Lauſum. LXXXVIII.

FErtur habere meos, ſi vera eſt fama, libellos
Inter delitias pulchra Vienna ſuas.
Me legit omnis ibi ſenior, juveniſque, puerque,
Et coram tetrico caſta puella viro.
Hoc ego maluerim, quam ſi mea carmina cantent
Qui Nilum ex ipſo protinus ore bibunt:
Quam meus Hiſpano ſi me Tagus impleat auro,
Paſcat & Hybla meas, paſcat Hymettos apes.
Nonnihil ergo ſumus, nec blandæ munere linguæ
Decipimur. credam jam puto, Lauſe, tibi.

Apollinari mittit coronam roſeam. LXXXIX.

I felix roſa, mollibusque ſertis
Noſtri cinge comas Apollinaris,
Quas tu nectere candidas ſed olim,
Sic te ſemper amet Venus, memento.

Ad Creticum. XC.

IActat inæqualem Matho me feciſſe libellum:
Si verum eſt, laudat carmina noſtra Matho.
Æquales ſcribit libros Calvinus, & Vmber.
Æqualis liber eſt, Cretice, qui malus eſt.

Ad Iuvenalem. XCI.

DE noſtro facunde tibi, Iuvenalis, agello
Saturnalitias mittimus, ecce, nuces.
Cætera laſcivis donavit poma puellis
Mentula Cuſtodis luxurioſa Dei.

In Baccaram. XCII.

SI quid opus fuerit, ſcis me non eſſe rogandum,
Bis nobis dicis, Baccara, terque die.
Appellat rigida triſtis me voce Secundus:
Audis; ſed neſcis, Baccara, quid ſit opus.
Penſio te coram petitur claréque, palamque:
Audis; ſed neſcis, Baccara, quid, ſit opus.
Eſſe queror gelidaſque mihi tritaſque lacernas:
Audis; ſed neſcis, Baccara, quid ſit opus.
Hoc opus eſt, ſubito fias ut ſidere mutus;
Dicere ne poſſis, Baccara, quid ſit opus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Narniam, de Quincto. XCIII.

NArnia ſulfureo quam gurgite candidus amnis
Circuit, ancipiti vix adeunda jugo,
Quid tam ſæpe meum nobis abducere Quinctum
Te juvat, & lenta detinuiſſe mora?
Quid Nomentani cauſſam mihi perdis agelli,
Propter vicinum qui pretioſus erat?
Sed jam parce mihi, nec abutere, Narnia, Quincto;
Perpetuo liceat ſic tibi ponte frui.

De Papilo. XCIV.

VNguentum fuerat, quod onyx modo parva gerebat;
Olfecit poſtquam Papilus, ecce, garum eſt.

In Linum. XCV.

BRuma eſt, & riget horridus December;
Audes tu tamen oſculo nivali
Omnes obvius hinc & hinc tenere,
Et totam, Line, baſiare Romam.
Quid poſſis graviusque ſæviusque
Percuſſus facere atque verberatus?
Hoc me frigore baſiet nec uxor,
Blandis filia nec rudis labellis,
Sed tu dulcior, elegantiorque;
Cujus livida naribus caninis
Dependet glacies, rigetque barba,
Qualem forficibus metit ſupinis
Tonſor Cinyphio Cilix marito.
Centum occurrere malo cunni lingis:
Et Gallum timeo minus recentem.
Quare ſi tibi ſenſus eſt, pudorque:
Hibernas, Line, baſiationes
In menſem, rogo, differas Aprilem.

Epitaphium Vrbici pueri. XCVI.

COnditus hic ego ſum Baſſi dolor Vrbicus infans:
Cui genus & nomen maxima Roma dedit.
Sex mihi de prima deerant trieteride menſes,
Ruperunt tetricæ cum mala penſa deæ.
Quid ſpecies, quid lingua mihi, quid profuit ætas?
Da lachrymas tumulo, qui legis iſta, meo.
Sic ad Lethæas, niſi Neſtore ferior, undas
Non eat, optabis quem ſupereſſe tibi.

Mittit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Mittit librum Cæſio Sabino. XCVII.

NOſti ſi bene Cæſium, libelle,
Montanæ decus Vmbriæ Sabinum,
Auli municipem mei Pudentis;
Illi tu dabis hæc vel occupato:
Inſtent mille licet premantque curæ,
Noſtris carminibus tamen vacabit.
Nam me diligit ille, proximumque
Turni nobilibus leget libellis.
O quantum tibi nominis paratur!
O quæ gloria! quam frequens amator!
Te convivia, te forum ſonabit,
Ædes, compita, porticus, tabernæ.
Vni mitteris, omnibus legêris.

Ad Caſtorem. XCVIII.

OMnia, Caſtor, emis: ſic fiet, ut omnia vendas.

Ad Criſpinum. XCIX.

SIc placidum videas ſemper, Criſpine, Tonantem;
Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet;
Carmina Parrhaſia ſi noſtra legentur in aula;
(Namque ſolent ſacra Cæſaris aure frui:)
Dicere de nobis, ut lector candidus, aude:
Temporibus præſtat nonnihil ille tuis.
Nec Marſo nimium minor eſt, doctoque Catullo.
Hoc ſatis eſt ipſi; cætera mando Deo.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATVM

LIBER VIII.

Imp. Domitiano, Cæſari Auguſto, Germanico, Dacico, Martialis S.

OMnes quidem libelli mei, Domine, quibus tu famam, id eſt, vitam dediſti, tibi ſupplicant: & puto, propter hoc leguntur. Hic tamen, qui operis noſtri octavus inſcribitur, occaſione pietatis frequentius fruitur. Minus itaque ingenio laborandum fuit, in cujus locum materia ſucceſſerat; quam qui-

quidem ſubinde aliqua jocorum mixtura variare tentavimus, ne cæleſti verecundiæ tuæ laudes ſuas, quæ facilius te fatigare poſſunt; quam nos ſatiare, omnis verſus ingereret. Quamvis autem epigrammata ſeveriſſimis quoq; & ſupremæ fortunæ viris ita ſcripta ſint, ut mimicam verborum licentiam affectaſſe videantur: ego tamen illis non permiſi tam laſcive loqui, quam ſolent. cum pars libri & major & melior ad majeſtatem ſacri nominis tui allegata ſit, meminerit non niſi religioſa purificatione luſtratus accedere ad templa debere. Quod ut cuſto iturum me lecturi ſciant, in ipſo libelli hujus limine profiteri breviſſimo placuit epigrammate.

Laurigeros Domini liber intrature Penates,
  Diſce verecundo ſanctius ore loqui.
Nuda recede Venus: non eſt tuus iſte libellus.
  Tu mihi tu Pallas Cæſariana veni.

Ad Ianum. I.

FAſtorum genitor parenſque Ianus
Victorem modo cum videret Iſtri,
Tot vultus ſibi non ſatis putavit,
Optavitque oculos habere plures.
Et lingua pariter locutus omni:
Terrarum domino, deoque rerum
Promiſit Pyliam quater ſenectam.
Addas, Iane pater, tuam rogamus.

De ſuo epigrammatum ſcribendorum ſtudio. II.

QVinque ſatis fuerant; nam ſex, ſeptemve libelli,
  Eſt nimium: quid adhuc ludere, Muſa, juvat?
Sit pudor, & finis. jam plus nihil addere nobis
  Fama poteſt: teritur noſter ubique liber.
Et cum rupta ſitu Meſſallæ ſaxa jacebunt,
  Altaque cum Licini marmora pulvis erunt:
Me tamen ora legent & ſecum plurimus hoſpes
  Ad patrias ſedes carmina noſtra feret.
Finieram; cum ſic reſpondit nona ſororum,
  Cui comâ & unguento ſordida veſtis erat:
Tunc potes dulces, ingrate, relinquere nugas?
  Dic mihi, quid melius deſidioſus ages?

An juvat ad tragicos ſoccum transferre cothurnos?
Aſpera vel paribus bella tonare modis?
Prælegat ut tumidus rauca te voce magiſter,
Oderit & grandis virgo, bonusque puer.
Scribant iſta graves nimium, nimiumque ſeveri,
Quos media miſeros noᶜte lucerna videt:
At tu Romano lepidos ſale tinge libellos;
Agnoſcat mores vita legatque ſuos.
Anguſta cantare licet videaris avena,
Dum tua multorum vincat avena tubas.

Ad Germanicum. III.

QVantus, io, Latias mundi conventus ad aras
Suſcipit, & ſolvit pro Duce vota ſuo! (tum,
Nam non hæc hominum, Germanice, gaudia tan-
Sed faciunt ipſi nunc, puto, ſacra dei.

Ad Macrum. IV.

DVm donas, Macer, annulos puellis;
Desîſti, Macer, annulos habere.

In Euctum. V.

ARchetypis vetuli nihil eſt odioſius Eucti.
Ficta Saguntino cymbia malo luto.
Argenti furioſa ſui cum ſtemmata narrat
Garrulus, & verbis mucida vina facit.
Laomedonteæ fuerant hæc pocula menſæ:
Ferret ut hæc, muros ſtruxit Apollo lyra.
Hoc cratere ferox commiſit prælia Rhœcus
Cum Lapithis; pugna debile cernis opus.
Hi duo longævo cenſentur Neſtore fundi:
Pollice de Pylio trita columba nitet.
Hic ſcyphus eſt, in quo miſceri juſſit amicis
Largius Æacides vividiusque merum.
Hac propinavit Bytiæ pulcherrima Dido
In patera, Phrygio cum data cœna viro eſt.
Miratus fueris cum priſca toreumata multum,
In Priami calathis Aſtyanacta bibes.

In Cinnam. VI.

HOc agere eſt cauſſas, hoc dicere, Cinna, diſertè,
Horis, Cinna, decem dicere verba novem?
Sed modo clepſydras ingenti voce petiſti
Quattuor: ô quantum, Cinna, tacere potes!

Ad

Ad Ianum, de reditu Cæſaris. VII.

PRincipium des, Iane, licet velocibus annis,
Et revoces vultu ſecula longa tuo:
Te primum pia thura rogent, te vota ſalutent:
Purpura te felix, te colat omnis honos:
Tu tamen hoc mavis, Latiæ quod contigit urbi,
Menſe tuo Reducem, Iane, videre Deum.

Ad Quinctum, de Hylâ. VIII.

SOlvere dodrantem nuper tibi, Quincte, volebat
Lippus Hylas: luſcus vult dare dimidium,
Accipe quamprimum: brevis eſt occaſio lucri.
Si fuerit cæcus, nil tibi ſolvet Hylas.

De Baſſo. IX.

EMit lacernas millibus decem Baſſus
Tyrias coloris optimi. lucrifecit.
Adeo bene emit? inquis. immo non ſolvit.

Ad Cæſarem. X.

PErveniſſe tuam jam te ſcit Rhenus in urbem;
Nam populi voces audit & ille tui.
Sarmaticas etiam gentes, Iſtrumque, Getaſque
Lætitiæ clamor terruit ipſe novæ.
Dum te longa ſacro venerantur gaudia Circo,
Nemo quater miſſos currere ſenſit equos.
Nullum Roma ducem, nec te ſic, Cæſar, amavit:
Te quoque jam non plus, ut velit ipſa, poteſt.

Ad Priſcum. XI.

UXorem quare locupletem ducere nolim,
Quæritis? uxori nubere nolo meæ.
Inferior matrona ſuo ſit, Priſce, marito:
Non aliter fiunt fœmina virque pares.

Ad Gargilianum. XII.

Morio dictus erat: viginti millibus emi.
Redde mihi nummos, Gargiliane: ſapit.

In crudelem amicum. XIII.

PAllida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat & tenerum fortior aura nemus;
Hibernis objecta notis ſpecularia puros
Admittunt ſoles, & ſine ſole diem.
At mihi cella datur non tota clauſa feneſtra,

In qua nec Boreas ipſe manere velit.
Sic habitare jubes veterem crudelis amicum ?
Arboris ergo tuæ tutior hoſpes ero.

Ad Cæſarem. XIV.

DVm nova Pannonici numeratur gloria belli,
Omnis & ad Reducem dum litat ara Iovem;
Dat populus, dat gratus eques, dat thura ſenatus,
Et ditant Latias tertia dona tribus;
Hos quoque ſecretos memorabit Roma triumphos,
Nec minor iſta tuæ laurea pacis erit,
Quod tibi de ſancta credis pietate tuorum.
Principis eſt virtus maxima, noſſe ſuos.

In Ciperum. XV.

PIſtor qui fueras diu, Cipere,
Nunc cauſſas agis, & ducenta quæris:
Sed conſumis, & uſque mutuaris.
A piſtore, Cipere, non recedis;
Et panem facis, & facis farinam.

Ad Sextum. XVI.

EGi, Sexte, tuam pactus duo millia cauſſam.
Miſiſti nummos quos mihi? mille. quid eſt?
Narraſti nihil, inquis, & à te perdita cauſſa eſt:
Tanto plus debes, Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium. XVII.

SI tua, Cirini, promas epigrammata vulgo,
Vel mecum poſſis, vel prior ipſe legi:
Sed tibi tantus ineſt veteris reſpectus amici,
Carior ut mea ſit, quam tua fama tibi.
Sic Maro nec Calabri tentavit carmina Flacci,
Pindaricos poſſet cum ſuperare modos:
Et Vario ceſſit Romani laude cothurni,
Cum poſſet tragico fortius ore loqui.
Aurum, & opes, & rura frequens donabit amicus:
Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna. XVIII.

PAuper videri Cinna vult, & eſt pauper.

Ad Varum. XIX.

CVm facias verſus nulla non luce ducenos,
Vare, nihil recitas: non ſapis, atque ſapis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In adventum Cæſaris. XX.

PHoſphore, redde diē. quid gaudia noſtra moraris?
Cæſare ventura, Phoſphore, redde diem.
Roma rogat. placidi numquid te pigra Bootæ
Plauſtra vehunt, lento quod nimis igne venis?
Ledæo poteras abducere Cyllaron aſtro:
Ipſe ſuo cedet nunc tibi Caſtor equo.
Quid cupidum Titana tenes? jam Xanthus & Æthon
Frena volunt: vigilat Memdodis alma parens.
Tarda tamen nitidæ non cedunt ſidera luci,
Et cupit Auſonium Luna videre Ducem.
Iam, Cæſar, vel nocte veni: ſtent aſtra licebit,
Non deerit populo te veniente dies.

In Gallicum. XXI.

INvitas ad aprum, ponis mihi, Gallice, porcum?
Hybrida ſim, ſi das, Gallice, verba mihi.

Ad Ruſticum. XXII.

ESſe tibi videor ſævus, nimiumque guloſus,
Qui propter cœnam, Ruſtice, cædo cocum?
Si levis iſta tibi flagrorum cauſſa videtur,
Ex qua vis cauſſa vapulet ergo cocus?

Ad Cæſarem. XXIII.

SI quid forte petam timido gracilique libello,
Improba non fuerit ſi mea charta: dato.
Et ſi non dederis, Cæſar, permitte rogari:
Offendunt nunquam thura preceſque Iovem.
Qui fingit ſacros auro vel marmore vultus,
Non facit ille deos: qui rogat, ille facit.

In Oppianum. XXIV.

VIdiſti ſemel, Oppiane tantum
Ægrum me malè: ſæpe te videbo.

Ad Germanicum Cæſarem. XXV.

NOn tot in Eois timuit Gangeticus arvis
Raptor, in Hyrcano qui fugit albus equo,
Quot tua Roma novas vidit, Germanice, tigres:
Delitias potuit nec numerare ſuas.
Vincit Erythræos tua, Cæſar, arena triumphos,
Et victoris opes divitiaſque dei.
Nam cum captivos ageret ſub curribus Indos,
Contentus gemina tigride Bacchus erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Gaurum. XXVI.

MVnera qui tibi dat locupleti, Gaure, ſenique,
Si ſapis, & ſentis, hic tibi ait: morere.

De toga ſibi à Parthenio donata. XXVII.

DIc toga, facundi gratum mihi munus amici,
Eſſe velis cujus fama decuſque gregis?
Apula Ledæi tibi floruit herba Phalanti,
Qua ſaturat Calabris culta Galeſus aquis?
An Tarteſſiacus ſtabuli nutritor Iberi
Bætis in Heſperia te quoque lavit ove?
An tua multifidum numeravit lana Timavum,
Quem pius aſtrifero Cyllarus ore bibit?
Te nec Amyclæo decuit livere veneno:
Nec Miletus erat vellere digna tuo.
Lilia tu vincis, nec adhuc delapſa liguſtra,
Et Tiburtino monte quod albet ebur.
Spartanus tibi cedet olor, Paphiæque columbæ;
Cedet Erythræis eruta gemma vadis,
Sed licet hæc primis nivibus ſint æmula dona,
Non ſunt Parthenio candidiora ſuo.
Non ego prætulerim Babylonica picta ſuperbe
Tecta, Semiramia quæ variantur acu.
Non Athamanteo potius me mirer in auro,
Æolium dones ſi mihi Phrixe pecus.
O quantos riſus pariter ſpectata movebit
Cum Pallatina noſtra lacerna toga!

De diſtichis. XXVIII.

DIſticha qui ſcribit, puto, vult brevitate placere.
Quid prodeſt brevitas, dic mihi, ſi liber eſt?

De ſpectaculo Scævolæ. XXIX.

QVi nunc Cæſareæ luſus ſpectatur arenæ,
Temporibus Bruti gloria ſumma fuit.
Adſpicis, ut teneat flammas, pœnaque fruatur
Fortis, & attonito regnet in igne manus!
Ipſe ſui ſpectator adeſt, & nobile dextræ
Funus amat, totis paſcitur illa ſacris:
Quod niſi rapta foret nolenti pœna, parabat
Sævior in laſſos ire ſiniſtra focos.
Scire piget, poſt tale decus, quid fecerit ante:
Quam vidi, ſatis eſt hanc mihi noſſe manum.

In

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Dentonem. XXX.

NEſcio quid de te non bellè, Dento, fateris,
Conjuge qui ducta jura paterna petis.
Sed jam ſupplicibus Dominum laſſare libellis
Deſine, & in patriam ſerus ab urbe redi.
Nam dum tu longe deſerta uxore diuque
Tres quæris natos, quattuor invenies.

De columba Aretullæ. XXXI.

AEra per tacitum delapſa ſedentis in ipſos
Fluxit Aretullæ blanda columba ſinus.
Luſerat hoc caſus, niſi inobſervata maneret,
Permiſſaque diu nollet abire fuga.
Si meliora piæ fas eſt ſperare ſorori,
Et dominum mundi flectere vota valent:
Hæc à Sardois tibi forſitan exſulis oris,
Fratre reverſuro, nuntia venit avis.

Ad Paullum ſuper miſſa phiala. XXXII.

DE prætoricia folium mihi, Paulle, corona
Mittis & hoc phialæ nomen habere jubes.
Hac fuerat nuper nebula tibi pegma perunctum,
Pallida quam rubri diluit unda croci.
An magis aſtuti deraſa eſt ungue miniſtri
Bractea de fulcro (quod reor eſſe) tuo?
Illa poteſt culicem longe ſentire volantem,
Et minimi penna papilionis agi.
Exiguæ volitat ſuſpenſa vapore lucernæ,
Et leviter fuſo rumpitur icta mero.
Hoc linitur ſputo Iani caryota Kalendis,
Quam fert cum parvo ſordidus aſſe cliens.
Lenta minus gracili creſcunt colocaſia filo:
Plena magis nimio lilia ſole cadunt.
Nec vaga tam tenui diſcurſat aranea tela:
Tam leve nec bombyx pendulus urget opus.
Craſſior in facie vetulæ ſtat creta Fabullæ:
Craſſior offenſæ bulla tumeſcit aquæ.
Fortior & tortos ſervat veſica capillos,
Et mutat Latias ſpuma Batava comas.
Hac cute Ledæo veſtitur pullus in ovo:
Talia lunata ſplenia fronte ſedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere poſſes?
Mittere cum poſſes vel cochleare mihi?

Magna nimis loquimur, cochleam cum mittere
Deniq; cum poſſes mittere, Paulle, nihil. (poſſes?

In Iactatorem. XXXIII.

ARchetypum Myos argentum te dicis habere.
Quod ſine te factum eſt, hoc magis archetypum eſt.

In peſſimos conjuges. XXXIV.

CVm ſitis ſimiles pareſque vita,
Vxor peſſima, peſſimus maritus:
Miror, non bene convenire vobis.

Ad Auguſtum Cæſarem. XXXV.

REgia pyramidum, Cæſar, miracula ride.
Iam tacet Eoum barbara Memphis opus.
Pars quota Parrhaſiæ labor eſt Mareoticus aulæ;
Clarius in toto nil videt orbe dies.
Septenos pariter credas aſſurgere montes:
Theſſalicum brevior Pelion Oſſa tulit.
Æthera ſic intrat, nitidis ut conditus aſtris
Inferiore tonet nube ſerenus apex.
Et prius arcano ſatietur lumine Phœbi
Naſcentis Circe quam videt ora patris.
Hæc, Auguſte, tamen, quæ vertice ſidera pulſat,
Par domus eſt cœlo: ſed minor eſt domino.

Ad Polycarmum. XXXVI.

QVod Caietano reddis, Polycarme, tabellas,
Millia te centum num tribuiſſe putas?
Debuit hæc, inquis: tibi habe, Polycarme, tabellas,
Et Caietano millia crede duo.

Ad Meliorem. XXXVII.

QVi præſtat pietate pertinaci
Senſuro bona liberalitatis,
Captet forſitan, aut vicem repoſcat:
At ſi quis dare nomini relicto
Poſt Manes tumulumque perſeverat,
Quærit quid niſi parcius dolere?
Refert ſis bonus, an velis videri.
Præſtas hoc, Melior, ſciente fama,
Qui ſollennibus anxius ſepulti
Nomen non ſinis interire Blæſi;
Et de munifica profuſus arca
Ad natalitium diem colendum,
Scribarum memori piæque turbæ

Quod

Quod donas, facis ipſe Blæſianum.
Hoc longum tibi vita dum manebit,
Hoc & poſt cineres erit tributum.

Ad Germanicum. XXXVIII.

QVi Pallatinæ caperet convivia menſæ,
Ambroſiaſque dapes, non erat ante locus.
Hic haurire decet ſacrum, Germanice, nectar,
Et Ganymedea pocula mixta manu.
Eſſe velis, oro, ſerus conviva Tonantis.
At tu ſi properas Iupiter, ipſe veni.

Ad Priapum. XXXIX.

NOn horti, neque palmitis beati,
Sed rari nemoris, Priape, cuſtos,
Ex quo natus es & potes renaſci,
Furaces, moneo, manus repellas,
Et ſilvam domini focis reſerves.
Si defecerit hæc, & ipſe lignum es.

Ad Fauſtinum, de Athenagora. XL.

TRiſtis Athenagoras non miſit munera nobis,
Quæ medio brumæ mittere menſe ſolet.
An ſit Athenagoras triſtis, Fauſtine, videbo:
Me certe triſtem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem. XLI.

SI te ſportula major ad beatos
Non corruperit, ut ſolet: licebit
De noſtro, Matho, centies laveris.

In Fabium & Chreſtillam. XLII.

EFfert uxores Fabius, Chreſtilla maritos,
Funereamque toris quaſſat uterque facem.
Victores committe Venus: quos iſte manebit
Exitus, una duos ut Libitina ferat.

Ad Titullum. XLIII.

TItulle, moneo, vive ſemper: hoc ſerum eſt:
Sub pædagogo cœperis licet, ſerum eſt.
At tu, miſer Titulle, nec ſenex vivis:
Sed omne limen conteris ſalutator,
Et mane ſudas urbis oſculis udus,
Foroque triplici ſparſus ante equos omneis,
Ædemque Martis, & Coloſſos Auguſti,
Curris per omnes tertiaſque, quinctaſque.

Rape, congere, aufer, poſſide: relinquendum eſt.
Superba denſis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginæ Kalendarum:
Iurabit heres, te nihil reliquiſſe,
Supraque pluteum te jacente, vel ſaxum,
Fartus papyro dum tibi torus creſcit,
Flentes ſuperbus baſiabit evnuchos:
Tuoque triſtis filius, velis nolis,
Cum concubino nocte dormiet prima.

Ad Flaccum, de reditu Priſci Terentii. XLIV.

PRiſcus ab Ætnæis mihi, Flacce, Terentius oris
 Redditur: hanc lucem lactea gemma notet.
Defluat, & lento ſplendeſcat turbida lino
 Amphora centeno conſule facta minor.
Continget nox quando meis tam candida menſis?
 Tam juſto dabitur quando calere mero?
Cum te, Flacce, mihi reddet Cythereïa Cypros,
 Luxuriæ fiet tam bona cauſſa meæ.

Ad Ceſtum puerum. XLV.

QVanta tua eſt, probitas, quanta eſt infantia formæ,
 Ceſte puer, puero caſtior Hippolyto!
Te ſecum Diana velit, Doroſque natare:
 Te Cybele totum mallet habere Phryga.
Tu Ganymedeo poteras ſuccedere lecto,
 Sed durus domino baſia ſola dares:
Felix quæ tenerum vexabit ſponſa maritum,
 Et quæ te faciet prima puella virum!

Invarie ſe tondentem. XLVI.

PArs maxillarum tonſa eſt tibi, pars tibi raſa eſt;
 Pars vulſa eſt: unum quis putet eſſe caput?

De abolla Criſpini. XLVII.

NEſcit cui dederit Tyriam Criſpinus abollam,
 Dum mutat cultus, induiturque togam.
Quiſquis habes, humeris ſua munera redde, precamur:
 Non hoc Criſpinus, te ſed abolla rogat.
Non quicunque capit ſaturatas murice veſtes;
 Nec niſi delitiis convenit iſte color.
Si te præda juvat fœdique inſania lucri,
 Quâ poſſis melius fallere, ſume togam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Aſperum. XLVIII.

FOrmoſam plane, ſed cæcus, diligit Aſper.
Plus ergo, ut res eſt, quàm videt Aſper amat.

Ad Cæſarem. XLIX.

QVanta Gigantei memoratur menſa triumphi,
Quantaque nox ſuperis omnibus illa fuit;
Qua bonus accubuit genitor cum plebe deorum,
Et licuit Faunis poſcere vina Iovem:
Tanta tuas, Cæſar, celebrant convivia laurus;
Exhilarant ipſos gaudia noſtra deos.
Veſcitur omnis eques tecum, populuſque, patreſque;
Et capit ambroſias cum duce Roma dapes.
Grandia pollicitus, quanto majora dediſti!
Promiſſa eſt nobis ſportula, recta data eſt.

De Inſtantii Rufi phiala. L.

QVis labor in phiala? docti Myos, anne Myronis?
Mentoris hæc manus eſt, an Polyclete tua?
Liveſcit nulla caligine fuſca, nec odit
Exploratores nubila maſſa focos.
Vera minus flavo radiant electra metallo;
Et niveum felix puſtula vincit ebur.
Materiæ non cedit opus: ſic alligat orbem,
Plurima cum tota lampade Luna nitet.
Stat caper Æolio Thebani vellere Phrixi
Cultus: ab hoc mallet vecta fuiſſe ſoror.
Hunc nec Cinyphius tonſor violaverit, & tu
Ipſe tua paſci vite Lyæe velis.
Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis,
Palladius tenero lotos ab ore ſonat.
Sic Methymnæo gaviſus Arione delphin
Languida non tacitum per freta vexit onus.
Imbuat egregium digno mihi nectare munus
Non grege de domini, ſed tua Ceſte manus,
Ceſte decus menſæ; miſce Setina: videtur
Ipſe puer nobis, ipſe ſitire caper.
Det numerum cyathis Inſtanti littera Rufi:
Auctor enim tanti muneris ille mihi.
Si Telethuſa venit, promiſſaque gaudia portat:
Servabor dominæ, Rufe, triente tuo.
Si dubia eſt, ſeptunce trahar: ſi fallit amantem,
Vt jugulem curas, nomen utrumque bibam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Cedicianum. LI.

TOnſorem puerum; ſed arte talem,
Qualis nec Thalamus fuit Neronis,
Druſorum cui contigêre barbæ,
Æquandas ſemel in genas rogatus,
Rufo, Ceditiane, commodavi.
Dum juſſis repetit pilos eoſdem,
Cenſura ſpeculi manum regente;
Expingitque cutem, facitque longam
Detonſis epaphæreſim capillis;
Barbatus mihi tonſor eſt reverſus.

In Catullam. LII.

FOrmoſiſſima quæ fuere, vel ſunt,
Sed viliſſima quæ fuere, vel ſunt.
O quam te fieri, Catulla, vellem,
Formoſam minus, aut magis pudicam!

Ad Cæſarem. LIII.

MAgna licet toties tribuas, majora daturus
Dona, ducum victor, victor & ipſe tui:
Diligeris populo non propter præmia, Cæſar;
Propter te populus præmia, Cæſar, amat.

Ad Germanicum, de leone. LIV.

AVditur quantum Maſſyla per avia murmur,
Innumero quoties ſilva leone furit:
Pallidus attonitos ad Pœna mapalia paſtor
Cum revocat tauros, & ſine mente pecus:
Tantus in Auſonia fremuit modo terror arena.
Quis non eſſe gregem crederet? unus erat.
Sed cujus tremerent ipſi quoque jura leones,
Cui diadema daret marmore picta Nomas.
O quantum per colla decus, quem ſparſit honorem,
Aurea lunatæ cum ſtetit unda jubæ?
Grandia quam decuit latum venabula pectus,
Quantaque de magna gaudia morte tulit!
Vnde tuis, Libye, tam felix gloria ſilvis?
A Cybeles numquid venerat ille jugis?
An magis Herculeo, Germanice, miſit ab aſtro
Hanc tibi vel frater, vel pater ipſe, feram?

Ad Flaccum. LV.

TEmporibus noſtris ætas cum cedat avorum,
Creverit & major cum duce Roma ſuo:
Inge-

Ingenium ſacri miraris abeſſe Maronis,
  Nec quemquam tanta bella ſonare tuba:
Sint Mecænates, non deerunt, Flacce, Marones
  Virgiliumque tibi vel tua rura dabunt.
Iugera perdiderat miſeræ vicina Cremonæ,
  Flebat & abductas Tityrus æger oves:
Riſit Tuſcus eques, paupertatemque malignam
  Reppulit, & celeri juſſit abire fugâ.
Accipe divitias, & vatum maximus eſto,
  Tu licet & noſtrum, dixit, Alexin ames.
Adſtabat domini menſis pulcherrimus ille,
  Marmoreâ fundens nigra Falerna manu;
Et libata dabat roſeis carcheſia labris,
  Quæ poterant ipſum ſollicitare Iovem.
Excidit attonito pinguis Galathea Poëtæ,
  Theſtylis & rubras meſſibus uſta genas:
Protinus Italiam concepit, & ARMA VIRVMQVE.
  Qui modo vix Culicem fleverat ore rudi.
Quid Varos, Merſoſque loquar, ditataque vatum
  Nomina, magnus erit quos numerare labor?
Ergo ero Virgilius, ſi munera Mecænatis
  Des mihi? Virgilius non ero, Marſus ero.

De Picente. LVI.

TReis habuit dentes, pariter quos exſpuit omnes,
  Ad tumulum Picens dum ſedet ipſe ſuum,
Collegitque ſinu fragmenta noviſſima laxi
  Oris, & aggeſtâ contumulavit humo.
Oſſa licet quondam defuncti non legat heres:
  Hoc ſibi jam Picens præſtitit officium.

In Artemidorum. LVII.

CVm tibi tam craſſæ ſint, Artemidore, lacernæ,
  Poſſim te Sagarim jure vocare meum.

In furem luſcum. LVIII.

ADſpicis hunc uno contemptum lumine, cujus
  Lippa ſub attritâ fronte lacuna patet?
Ne contemne caput; nihil eſt furacius illo:
  Non fuit Autolyci tam piperata manus.
Hunc tu convivam cautus ſervare memento:
  Tunc furit, atque oculo luſcus utroque videt.
Pocula ſolliciti perdunt ligulaſque miniſtri,
  Et latet in tepido plurima mappa ſinu.

Lapſa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Lapſa nec à cubito ſubducere pallia neſcit,
Et rectus lenis ſæpe duabus abit:
Nec dormitantem vernam fraudare lacernâ
Erubuit fallax, ardeat illa licet.
Si nihil invaſit; puerum tunc arte doloſâ
Circuit, & ſoleas ſurripit ipſe ſuas.

In Claudium. LIX.

SVmma Palatini poteras æquare Coloſſi,
Si fieres brevior, Claudia, ſeſquipedem.

Ad Severum, de Charino. LX.

LIvet Charinus, rumpitur, furit, plorat,
Et quærit altos, unde pendeat, ramos.
Non jam quod orbe cantor & legor toto,
Nec umbilicis quod decorus & cedro
Spargor per omnes, Roma quas tenet, gentes:
Sed quod ſub urbe rus habemus æſtivum,
Vehimurque mulis, non ut ante, conductis.
Quid imprecabor, ô Severe, liventi?
Hoc opto: mulas habeat, & ſuburbanum.

De Picente. LXI.

SCribit in averſa Picens epigrammata chartâ;
Et dolet, averſo quod facit illa deo.

De Aulo. LXII.

THeſtylon Aulus amat, ſed nec minus ardet Alexin:
Forſitan & noſtrum ſic Hyacinthon amat.
I nunc, & dubita, vates an diligat ipſos,
Delitias vatum cum meus Aulus amet.

In Clytum. LXIII.

UT poſcas, Clyte, munus exigaſque
Vno naſceris octies in anno;
Et ſolas puto, treiſque, quattuorve
Non natalitias habes Kalendas.
Sit vultus tibi levior licebit
Tritis littoris aridi lapillis;
Sit moro coma nigrior caduco;
Vincas mollitie tremente plumas,
Aut maſſam modo lactis alligati;
Et talis tumor excitet papillas,
Quales cruda viro puella ſervat:
Tu nobis, Clyte, jam ſenex, videris.

Tam

Tam multos quis enim fuiſſe credat
Natales Priamive, Neſtoriſve?
Sit tandem pudor, & modus rapinis.
Quod ſi ludis adhuc, ſemelque naſci
Vno jam tibi non ſat eſt in anno;
Natum te, Clyte, nec ſemel putabo.

Ad Germanicum. LXIV.

HIc ubi Fortunæ Reducis fulgentia late
Templa nitent, felix area nuper erat:
Hic ſtetit Arctoi formoſus pulvere belli
Purpureum fundens Cæſar ab ore jubar.
Hic lauro redimita comas, & candida cultu
Roma ſalutavit voce manuque Ducem.
Grande loci meritum teſtantur & altera dona:
Stat ſacer & domitis gentibus arcus ovat.
Hic gemini currus numerant elephanta frequentē:
Sufficit immenſis aureus ipſe jugis.
Hæc eſt digna tuis, Germanice, porta triumphis:
Hos aditus urbem Martis habere decet.

De Silii conſulatu. LXV.

AVguſto pia thura, victimaſque
Pro noſtro date Silio Camœnæ.
Bis ſenos jubet en redire faſces
Nato conſule, nobilique virgâ
Vatis Caſtaliam domum ſonare.
Rerum prima ſalus & una Cæſar,
Gaudenti ſupereſt adhuc quod optet
Felix purpura, tertiuſque conſul.
Pompejo dederit licet ſenatus,
Et Cæſar genero ſacros honores:
Quorum pacificus ter ampliavit
Ianus nomina, Silius frequentes
Mavult ſic numerare conſolatus.

In Cæcilianum. LXVI.

HOras quinque puer nondum tibi nuntiat, & tu
Iam conviva mihi, Cæciliane, venis.
Cum modo diſtulerint raucæ vadimonia quartæ,
Et Floralitias laſſet arena feras;
Curre, age, & illotos revoca, Calliſte, miniſtros:
Sternantur lecti: Cæciliane, ſede.
Caldam poſcis aquam, nondum mihi frigida venit:
Alget

Alget adhuc nudo cluſa culina foco.
Mane veni potius: nam cur te quincta moretur?
Vt jentes; ſero, Cæciliane, venis.

Ad Entellum. LXVII.

QVi Corcyræi vidit pomaria regis,
Rus, Entelle, tuæ præferat ille domus.
Invida purpureos urat ne bruma racemos,
Et gelidum Bacchi munera frigus edat;
Condita perſpicua vivit vindemia gemma,
Et tegitur felix nec tamen uva latet.
Fœmineum lucet ſic per bombycina corpus;
Calculus in nitida ſic numeratur aqua.
Quid non ingenio voluit natura licere?
Autumnum ſterilis ferre jubetur hyems.

In Vacerram. LXVIII.

MIraris veteres, Vacerra, ſolos,
Nec laudas niſi mortuos poëtas.
Ignoſcas petimus, Vacerra: tanti
Non eſt, ut placeam tibi, perire.

De Nerva. LXIX.

QVanta quies, placidi tanta eſt facundia Nervæ;
Sed cohibet vires ingeniumque pudor.
Cum ſiccare ſacram largo permeſſida poſſet
Ore, verecundam maluit eſt ſitim:
Pieriam tenui frontem redimere corona
Contentus, famæ nec dare vela ſuæ
Sed tamen hunc noſtri ſcit temporis eſſe Tibullum,
Carmina qui docti nota Neronis habet.

In Poſtumianum. LXX.

QVattuor argenti libras mihi tempore brumæ
Miſiſti ante annos, Poſtumiane, decem.
Speranti plures (nam ſtare, aut creſcere debent
Munera) venerunt pluſve minuſve duæ.
Tertius & quartus multo inferiora tulerunt.
Libra fuit quincto Septiciana: quid eſt?
Beſſalem ad ſcutulam ſexto pervenimus anno.
Poſt hunc in cotula roſa ſelibra data eſt.
Octavus ligulam miſit ſextante minorem;
Nonus acu levius vix cochleare tulit.
Quod mittat nobis decimus jam non habet annus
Quattuor ad libras, Poſtumiane, redi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Librum ſuum Artano mittit. LXXI.

NOndum murice cultus, aſperoque
Morſu pumicis aridi politus,
Artanum properas ſequi, libelle:
Quem pulcherrima jam redire Narbo,
Docti Narbo, Paterna Votieni,
Ad leges jubet, annuoſque faſces:
Votis quod paribus tibi petendum eſt,
Continget locus ille, & hic amicus.
Quam vellem fieri meus libellus!

Ad Inſtantium. LXXII.

INſtanti, quo nec ſincerior alter habetur
Pectore, nec niveâ ſimplicitate prior:
Si dare vis noſtræ vires animoſque Thaliæ,
Et victura petis carmina; da, quod amem.
Cynthia te vatem fecit, laſcive Properti:
Ingenium Galli pulchra Lycoris erat.
Fama eſt arguti Nemeſis formoſa Tibulli;
Lesbia dictavit, docte Catulle, tibi.
Non me Peligni, nec ſpernet Mantua vatem,
Si qua Corinna mihi, ſi quis Alexis erit.

In malum medicum. LXXIII.

HOplomachus nunc es, fueras ophthalmicus ante:
Feciſti medicus, quod facis hoplomachus.

De Gallo Lingono, ad Lucanum. LXXIV.

DVm repetit ſerâ conductos nocte Penates
Lingonus à Tecta Flaminiaque recens;
Depulit offenſo vitiatum pollice talum,
Et jacuit toto corpore fuſus humi.
Quid faceret Gallus, qua ſe ratione moveret?
Ingenti domino ſervulus unus erat,
Tam macer, ut minimam poſſet vix ferre lacernam
Succurrit miſero caſus, opemque tulit.
Quattuor inſcripti portabant vile cadaver,
Accipit infelix qualia mille rogus.
Hos comes invalidus ſubmiſſa voce precatur,
Vt quocunque velint corpus inane ferant.
Permutatur onus; ſtipataque tollitur alte
Grandis in anguſta ſarcina ſandapila.
Hic mihi de multis unus, Lucane, videtur;
Cui merito dici, mortue Galle, poteſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Gallicum. LXXV.

DIc verum mihi, Marce, dic amabo:
Nil eſt, quod magis audiam libenter:
Sic & cum recitas tuos libellos,
Et cauſſam quoties agis clientis,
Oras. Gallice, me rogaſque ſemper.
Durum eſt me tibi, quod petis, negare.
Vero verius ergo quid ſit, audi:
Verum, Gallice, non libenter audis.

Ad liberum. LXXVI.

LIber, amicorum dulciſſima cura tuorum;
Liber in æterna vivere digne roſa:
Si ſapis, Aſſyrio ſemper tibi crinis amomo
Splendeat, & cingant florea ſerta caput.
Candida nigreſcant vetulo cryſtalla Falerno,
Et caleat blando mollis amore torus.
Qui ſic vel medio finitus vixit in ævo,
Longior huic facta eſt, quam data vita fuit.

De ludis Stellæ, ad Cæſarem. LXXVII.

QVos cuperet Phlegræa ſuos victoria ludos,
Indica quos cuperet pompa, Lyæe, tuos:
Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi:
O pudor! ô pietas! & putat eſſe parum.
Non illi ſatis eſt turbato ſordidus auro
Hermes, & Heſperio qui ſonat orbe Tagus.]
Omnis habet ſua dona dies, nec linea dives
Ceſſat; & in populum multa rapina cadit.
Nunc veniunt ſubitis laſciva numiſmata nimbis,
Nunc dat ſpectatas teſſera larga feras.
Nunc implere ſinus ſecuros gaudet, & abſens
Sortitur dominos, ne laceretur, avis.
Quid numerem currus, ter denaq; præmia palmæ,
Quæ dare non ſemper conſul uterque ſolet?
Omnia ſed, Cæſar, tanto ſuperantur honore,
Quod ſpectatorem te tua laurus habet.

In Fabullam. LXXVIII.

OMnes aut vetulas habes amicas,
Aut turpes, vetuliſque fœdiores:
Has ducis comites, trahiſque tecum
Per convivia, porticus, theatra.
Sic formoſa, Fabulla; ſic puella es.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Cæſarem Auguſtum. LXXIX.

SAnctorum nobis miracula reddis avorum,
Nec pateris, Cæſar, ſæcula cana mori:
Cum veteres Latiæ ritus renovantur arenæ,
Et pugnet virtus ſimpliciore manu.
Sic priſcis ſervatur honos te præſide templis,
Et caſa tam culto ſub Iove nomen habet.
Sic nova dum condis, revocas, Auguſte, priora;
Debentur quæ ſunt, quæque fuere, tibi.

De Gellia ad Papirianum. LXXX.

NOn per myſtica ſacra Dindymenes,
Nec per Niliacæ bovem juvencæ,
Nullos denique per deos deasque
Iurat Gellia; ſed per uniones.
Hos amplectitur, hos peroſculatur:
Hos fratres vocat, hos vocat ſorores;
Hos natis amat acrius duobus.
His ſi quo careat miſella caſu,
Victuram negat eſſe ſe nec horam.
Eheu, quam bene nunc, Papiriane,
Annæi faceret manus Sereni!

Ad Auguſtum. LXXXI.

DAnte tibi turba querulos, Auguſte, libellos,
Nos quoq; quod Domino carmina parva da- (mus
Poſſe Deum rebus pariter Muſiſque vacare;
Scimus; & hæc etiam ſerta placere tibi,
Fer vates, Auguſte, tuos: nos gloria dulcis,
Nos tua cura prior, delitiæque ſumus.
Non quercus te ſola decet, nec laurea Phœbi:
Fiat & ex ederâ civica noſtra tibi.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATVM

LIBER IX.

Ad Avitum.

NOte, licet non vis, ſublimi pectore vates,
Cui referet ſerus præmia digna cinis,
Hoc tibi ſub noſtra breve carmen imagine vivat,
Quam non obſcuris jungis, Avite, viris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ille ego ſum nulli nugarum laude ſecundus,
Quem non miraris, ſed, puto, lector, amas.
Majoris majora ſonent: mihi parva locuto
Sufficit in veſtras ſæpe redire manus.

Martialis Turanio ſuo S.

Ave, mi Turani, frater cariſſime. Epigramma quod extra ordinem paginarum eſt, ad Stertinium clariſſimum virum ſcripſimus, qui imaginem meam ponere in Bibliotheca ſua voluit. De quo ſcribendum tibi putavi, ne ignorares Avitus iſte quis vocaretur. Vale, & para hoſpitium.

De templo gentis Flaviæ. I.

DVm Ianus hyemes, Domitianus autumnos,
Auguſtus annis commodabit æſtates:
Dum grande famuli nomen adſeret Rheni
Germanicarum magna lux Kalendarum:
Tarpeia ſummi ſaxa dum patris ſtabunt:
Dum voce ſupplex, dumque thure placabit
Matrona divæ dulce Iuliæ numen:
Manebit altum Flaviæ decus gentis,
Cum ſole, & aſtris, cumque luce Romana.
Invicta quidquid condidit manus, cœlum eſt.

In Lupum. II.

PAuper amicitiæ cum ſis, Lupe, non es amicæ;
Et queritur de te mentula ſola nihil.
Illa ſiligineis pingueſcit adultera cunnis;
Convivam paſcit nigra farina tuum.
Incenſura nives dominæ Setina liquantur;
Nos bibimus Corſi pulla venena cadi.
Empta tibi nox eſt fundis non tota paternis:
Haud ſua deſertus rura ſodalis arat.
Splendet Erythræis pellucida mœcha lapillis:
Ducitur addictus, te futuente, cliens.
Octo Syris, ſuffulta datur lectica puellæ:
Nudum ſandapilæ pondus amicus erit.
I nunc, & miſeros Cybele præcide cinœdos:
Hæc erat, hæc cultris mentula digna tuis.

Ad Cæſarem Auguſtum. III.

QVantum jam ſuperis, Cæſar, cœloque dediſti,
Si repetas, & ſi creditor eſſe velis;

Grandis in ætherio licet auctio fiat Olympo,
Coganturque dei vendere quidquid habent:
Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota,
Decidat tecum quâ pater ipſe deûm.
Pro Capitolinis quid enim tibi ſolvere templis,
Quid pro Tarpeiæ frondis honore poteſt?
Quid pro culminibus geminis matrona Tonantis?
Pallada prætereo: res agit illa tuas.
Quid loquar Alcidem, Phœbumque, piosque Laconas?
Addita quid Latio Flavia Templa polo?
Exſpectes, & ſuſtineas, Auguſte, neceſſe eſt:
Nam tibi quod ſolvat, non habet arca Iovis.

In Æſchylum & Gallam. IV.

AVreolis futui cum poſſit Galla duobus,
Et plus quam futui, ſi totidem addideris.
Aureolos à te cur accipit, Æſchyle, denos?
Non fellat tanti Galla. quid ergo? tacet.

In Paullam. V.

NVbere vis Priſco. non miror, Paulla: ſapiſti.
Ducere te non vult Priſcus; & ille ſapit.

Ad Germanicum. VI.

TIbi ſumme Rheni domitor, & parens orbis,
Pudice princeps, gratias agunt urbes;
Populos habebunt: parere jam ſcelus non eſt.
Non puer avari ſectus arte mangonis
Virilitates damna mæret ereptæ:
Nec quam ſuperbus computet ſtipem leno,
Dat proſtituto miſera mater infanti.
Qui nec cubili fuerat ante te quondam
Puer eſſe per te cœpit & lupanari.

In Afrum. VII.

DIcere de Libycis reduci tibi gentibus, Afer,
Continuis volui quinque diebus ave.
Non vacat, aut dormit, dictum bis terq; reverſo:
Iam ſatis eſt. non vis, Afer, avere: vale.

Ad Cæſarem. VIII.

TAnquam parva foret ſexus injuria noſtri,
Fœdandos populo proſtituiſſe mares:
Iam curæ lenonis erant, ut ab ubere raptus
Sordida vagitu poſceret æra puer

Immatura dabant infandas corpora pœnas.
Non tulit Auſonius talia monſtra Pater:
Idem qui teneris nuper ſuccurrit ephebis,
Ne faceret ſteriles ſæva libido viros.
Dilexere prius pueri, juvenesque, ſenesque:
At nunc infantes te quoque, Cæſar, amant.

De Fabio & Bithynico. IX.

NIl tibi legavit Fabius, Bithynice, cuî tu
Annua, ſi memini, millia ſena dabas.
Plus nulli dedit ille: queri, Bithynice, noli;
Annua legavit millia ſena tibi.

In Cantharum. X.

Cœnes, Canthare, cum foris libenter:
Clamas, & maledicis, & minaris.
Deponas animos truces, monemus,
Liber non potes & guloſus eſſe.

De Earino. XI.

NOmen cum violis roſisque natum.
Quo pars optima nuncupatur anni,
Hyblam quod ſapit, Atticosque flores,
Quod nidos olet alitis ſuperbæ:
Nomen nectare dulcius beato,
Quo mallet Cybeles puer vocari,
Et qui pocula temperat Tonanti:
Quod ſi Parrhaſia ſones in aula,
Reſpondent Veneres, Cupidinesque:
Nomen nobile, molle, delicatum
Verſu dicere non rudi volebam:
Sed tu ſyllaba contumax repugnas.
Dicunt Eiarinon tamen Poëtæ,
Sed Græci, quibus eſt nihil negatum,
Et queis ἄρες ἄρες licet ſonare:
Nobis non licet eſſe tam diſertis,
Qui Muſas colimus ſeveriores.

De eodem. XII.

SI daret autumnus mihi nomen, ὀπώρινος eſſem.
Horrida ſi brumæ ſidera, χειμέρινος.
Dictus ab æſtivo θέρινος tibi menſe vocarer.
Tempora cuî nomen verna dedere, quis eſt?

De

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De eodem. XIII.

NOmen habes, teneri quod tẽpora nũcupat anni,
Cum breve Cecropiæ ver populantur apes.
Nomen Acidaliâ meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea ſua ſcribere gaudet acu.
Nomen, Erythræis quod littera facta lapillis,
Gemma quod Heliadum pollice trita notet.
Quod penna ſcribente grues ad ſidera tollant.
Quod decet in ſola Cæſaris eſſe domo.

In amicum cœnipetam. XIV.

HVnc, quem menſa tibi, quem cœna paravit ami-
Eſſe putas fidæ pectus amicitiæ? (cum,
Aprum amat, & mullos, & ſumen, & oſtrea: non te.
Tam bene ſi cœnem, noſter amicus erit.

De Chloe. XV.

INſcripſit tumulo ſeptem celebrata virorum
Se feciſſe Chloe: quid pote ſimplicius?

De coma Earini. XVI.

COnſilium formæ ſpeculum, dulceſque capillos
Pergameo poſuit dona ſacrata deo,
Ille puer tota Domino gratiſſimus aula,
Nomine qui ſignat tempora verna ſuo.
Felix, quæ tali cenſetur munere tellus!
Nec Ganymedeas mallet habere comas!

De eadem, ad Æſculapium. XVII.

LAtonæ venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras penſa breveſque colos:
Hos tibi laudatos Domino ſua vota capillos
Ille tuus Latia miſit ab urbe puer.
Addidit & nitidum ſacratis crinibus orbem,
Quo felix facies judice tota fuit.
Tu juvenale decus ſerva, ne pulchrior ille
In longa fuerit, quam breviore coma.

Ad Cæſarem Auguſtum. XVIII.

EST mihi, ſitque (precor) longũ te præſide, Cæſar,
Rus minimum: parvi ſunt & in urbe Lares.
Sed de valle brevi, quas det ſitientibus hortis,
Curva laboratas antlia tollit aquas.
Sicca domus queritur nullo ſe rore foveri,
Cum mihi vicino Martia fonte ſonet.

Quam dederis noſtris, Auguſte, Penatibus undam,
Caſtalis hæc nobis, aut Iovis imber erit.

In Sabellum. XIX.

LAudas balnea verſibus trecentis
Cœnantis bene Pontici, Sabelle.
Vis cœnare, Sabelle, non lavari.

Ad Cæſarem. XX.

HÆc quæ tota patet, tegiturque & marmore, & (auro,
Infantis domini conſcia terra fuit.
Felix quæ tantis ſonuit vagitibus, & quæ
Vidit reptantes ſuſtinuitque manus!
Hic ſteterat veneranda, domus, quæ præſtitit orbi,
Quod Rhodos, aſtrifero quod pia Creta polo.
Curetes texere Iovem crepitantibus armis,
Semiviri poterant qualia ferre Phryges.
At te protexit superûm pater, & tibi, Cæſar,
Pro jaculo & parma fulmen & ægis erat.

Ad Auctum, de Artemidoro. XXI.

ARtemidorus habet puerum: ſed vendidit agrum:
Agrum pro puero Calliodorus habet.
Dic, uter ex iſtis melius rem geſſerit, Aucte,
Artemidorus amat, Calliodorus arat.

Ad Paſtorem. XXII.

CRedis ob hoc me, Paſtor, opes fortaſſe rogare,
Propter quod vulgus, craſſaque turba rogat:
Vt Setina meos conſumat gleba ligones,
Et ſonet innumerâ compede Tuſcus ager:
Vt Mauri Libycis centum ſtent dentibus orbes,
Et crepet in noſtris aurea lamna toris.
Nec labris niſi magna meis cryſtalla terantur,
Et faciant nigras noſtra Falerna nives:
Vt Canuſinatus noſtro Syrus aſſere ſudet,
Et mea ſit culto ſella cliente frequens:
Æſtuet ut noſtro madidus conviva miniſtro,
Quem permutatum nec Ganymede velit.
Vt lutulenta linat Tyrias mihi mula lacernas,
Et Maſſyleum virga gubernet equum.
Eſt nihil ex iſtis: Superos ac ſidera teſtor.
Ergo quid? ut donem; Paſtor, & ædificem.

Ad Carum. XXIII.

O Cui Virgineo flaveſcere contigit auro,
Dic ubi Palladiũ ſit tibi, Care, decus? Ad-

Adſpicis, en, Domini fulgentes marmore vultus,
Venit ad has ultro noſtra corona comas.
Albanæ livere poteſt pia quercus olivæ,
Cinxerit invictum quod prior illa caput.

Ad eundem. XXIV.

QVis Pallatinos imitatus imagine vultus
Phidiacum Latio marmore vicit ebur?
Hæc mundi facies, hæc ſunt Iovis ora ſereni:
Sic tonat ille Deus, cum ſine nube tonat.
Non ſolam tribuit Pallas tibi, Care, coronam,
Effigiem Domini, quam colis, illa dedit.

In Afrum. XXV.

DAntem vina tuum quoties adſpeximus Hyllum,
Lumine nos, Afer, turbidiore notas,
Quod rogo, quod ſcelus eſt, mollem ſpectare miniſtrum?
Adſpicimus ſolem, ſidera, templa, deos.
Avertam vultus, tanquam mihi pocula Gorgon
Porrigat, atque oculos, oraque noſtra tegam?
Trux erat Alcides: ſed Hylam ſpectare licebat.
Ludere Mercurio cum Ganymede licet.
Si non vis teneros ſpectet conviva miniſtros:
Phineas invites, Afer, & Oedipodas.

De Nerva. XXVI.

AVdet facundo qui carmina mittere Nervæ,
Pallida donabit glaucia, Coſme, tibi.
Pæſtano violas & cana liguſtra colono,
Hyblæis apibus Corſica mella dabit.
Sed tamen & parvæ nonnulla eſt, gratia Muſæ:
Appetitur poſito vilis oliva lupo.
Nec tibi ſit mirum, modici quod conſcia vatis
Iudicium metuat noſtra Thalia tuum.
Ipſe tuas etiam veritus Nero dicitur aures,
Laſcivum juvenis cum tibi luſit opus.

In Chreſtum. XXVII.

CVm depilatos, Chreſte, coleos portes,
Et vulturino mentulam parem collo,
Et proſtitutis levius caput culis,
Nec vivat ullus in tuo pilus crure,
Pingantque crebræ cana labra volſellæ;
Curios, Camillos, Quinctios, Numas, Ancos,
Et quidquid uſquam legimus piloſorum,

Loqueris, ſonasque grandibus minax verbis,
Et cum theatris, ſeculoque rixaris.
Occurrit aliquis inter iſta ſi draucus,
Iam pædagogo liberatus, & cujus
Refibulavit turgidum faber penem :
Nutu vocatum ducis, & pudet fari,
Catoniana, Chreſte, quod facis, lingua.

Epitaphium Latini. XXVIII.

DVlce decus ſcenæ, ludorum fama, Latinus
Ille ego ſum; plauſus delitiæque tuæ.
Qui ſpectatorem potui feciſſe Catonem,
Solvere qui Curios, Fabriciosque graves.
Sed nihil à noſtro ſumpſit mea vita theatro,
Et ſola tantum ſcenicus arte feror :
Nec poteram gratus Domino ſine moribus eſſe,
Interius mentes inſpicit ille Deus.
Vos me laurigeri paraſitum dicite Phœbi,
Roma ſui famulum dum ſciat eſſe Iovis.

De morte Philænis. XXIX.

SEcula Neſtoreæ permenſa, Philæni, ſenectæ,
Rapta es ad infernas tam cito Ditis aquas?
Euboicæ nondum numerabas longa Sibyllæ
Tempora: major erat menſibus illa tribus.
Heu quæ lingua ſiles? non illam mille cataſtæ
Vincebant; nec quæ turba Seraphin amat :
Nec matutini cirrata caterva magiſtri,
Nec quæ Strymonio de grege ripa ſonat.
Quæ nunc Theſſalico Lunam deducere rhombo,
Quæ ſciet hos illos vendere lena toros?
Sit tibi terra levis, mollique tegaris arena,
Ne tua non poſſint eruere oſſa canes.

Antiſtii Ruſtici tumulus. XXX.

CAppadocum ſævis Antiſtius occidit oris
Ruſticus. ô triſti crimine terra nocens!
Rettulit oſſa ſinu cari Nigrina mariti,
Et queſta eſt longas non ſatis eſſe vias:
Cumque daret ſanctam tumulis, quibus invidet, ur-
Viſa ſibi eſt rapto bis viduata viro. (nam,

Votum Velii pro Cæſare. XXXI.

DVm comes Arctois hæreret Cæſaris armis
Velius hanc Marti pro duce vovit avem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Luna quater binos non tota peregerat orbes,
  Debita poſcebat jam ſibi vota Deus.
Ipſe ſuas anſer properavit lætus ad aras;
  Et cecidit ſanctis hoſtia parva focis.
Octo vides patulo pendere numiſmata roſtro
  Alitis? hæc extis condita nuper erant.
Quæ litat argento pro te non ſanguine, Cæſar,
  Victima, jam ferro non opus eſſe docet.

Qualem velit amicam. XXXII.

HAnc volo, quæ facilis, quæ palliolata vagatur:
  Hanc volo, quæ puero jam dedit ante meo:
Hanc volo, quam redimit totam denarius alter:
  Hanc volo, quæ pariter ſufficit una tribus:
Poſcentem nummos, & grandia verba ſonantem,
  Poſſideat craſſi mentula Burdigali.

Ad Flaccum, de Mathone. XXXIII.

AVdieris in quo, Flacce, balneo plauſum,
Mathonis illic eſſe mentulam ſcito.

De templo gentis Flaviæ. XXXIV.

JVpiter Idæi riſit mendacia buſti,
  Cum videt Auguſti Flavia templa poli:
Atque inter menſas largo jam nectare fuſus,
  Pocula cum Marti traderet ipſe ſuo:
Reſpiciens Phœbum pariter Phœbique ſororem,
  Cum quibus Alcides, & pius Arcas erat;
Cnoſſia vos, inquit, nobis monumenta dediſtis:
  Cernite quam plus ſit Cæſaris eſſe patrem.

In Philomuſum. XXXV.

ARtibus his ſemper cœnam, Philomuſe, mereris;
  Plurima dum fingis, ſed quaſi vera refers.
Scis quid in Arſacia Pacorus deliberet aula,
  Rhenanam numeras Sarmaticamque manum,
Verba ducis Daci chartis mandata reſignas:
  Victricem laurum quam venit ante vides.
Scis quoties Phario madeat Iove fuſca Syene:
  Scis quota de Libyco littore puppis eat.
Cujus Iuneæ capiti naſcantur olivæ:
  Deſtinet ætherius cui ſua ſerta pater.
Tolle tuas artes, hodie cœnabis apud me,
  Hac lege: ut narres nil, Philomuſe, novi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Colloquium Ganymedis & Iovis: in gratiam Cæſaris & Earini. XXXVI.

VIderat Auſonium poſito modo crine miniſtrum
Phryx puer, alterius gaudia nota Iovis:
Quod tuus, ecce, ſuo, Cæſar permiſit ephebo,
Tu permitte tuo maxime rector, ait.
Iam mihi prima latet longis lanugo capillis:
Iam tua me ridet Iuno, vocatque virum.
Cui pater ætherius, puer ô dulciſſime, dixit:
Non ego quod poſcis, res negat ipſa tibi.
Cæſar habet noſter ſimiles tibi mille miniſtros,
Tantaque ſidereos vix capit aula mares.
At tibi ſi dederit vultus coma tonſa viriles,
Quis mihi, qui nectar miſceat. alter erit?

In Gallam. XXXVII.

CVm ſis ipſa domi, mediaque ornere Subura,
Fiant abſentes & tibi, Galla, comæ:
Nec dentes aliter quam Serica nocte reponas,
Et jaceas centum condita pyxidibus:
Nec tecum facies tua dormiat, innuis illo,
Quod tibi prolatum eſt mane, ſupercilio.
Et te nulla movet cani reverentia cunni;
Quem potes inter avos jam numerare tuos.
Promittis ſexcenta tamen: ſed mentula ſurda eſt.
Et ſit ſurda licet, te tamen illa videt.

Ad Agathinum. XXXVIII.

SVmma licet velox, Agathine, pericula ludas,
Non tamen efficies, ut tibi parma cadat.
Nolentem ſequitur, tenuiſque reverſa per auras
Vel pede, vel tergo, * crine, vel ungue ſedet.
(*l.* * *clune.*
Lubrica Corycio quamvis ſint pulpita nimbo,
Et rapiant fortes vela negata Noti:
Securos pueri neglecta perambulat artus,
Et nocet artifici ventus & unda nihil.
Vt peccare velis, cum feceris omnia, falli
Non potes: arte opus eſt, ut tibi parma cadat.

In natalem Cæſoniæ. XXXIX.

PRima Palatino lux eſt hæc orta Tonanti,
Optaſſet Cybele qua peperiſſe Iovem.
Hac & ſancta mei genita eſt Cæſonia Rufi:
Plus debet matri nulla puella ſuæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Lætatur gemina votorum ſorte maritus,
Contigit hunc illi quod bis amare diem.

De Diodoro & Philæni ejus uxore. XL.

TArpeias Diodorus ad coronas
Romam cum peteret Pharo relicta;
Vovit pro reditu viri Philænis,
Illam lingeret ut puella ſimplex,
Quam caſtæ quoque diligunt Sabinæ.
Diſperſa rate triſtibus procellis,
Merſus fluctibus, obrutusque ponto
Ad votum Diodorus enatavit.
O tardus nimis & piger maritus!
Hoc in littore ſi puella votum
Feciſſet mea, protinus rediſſem.

In Ponticum. XLI.

POntice, quod nunquam futuis, ſed pellice læva
Vteris, & Veneri ſervit amica manus:
Hoc nihil eſſe putas? ſcelus eſt, mihi crede, ſed in-
Quantum vix animo concipis ipſe tuo. (gens,
Nempe ſemel futuit, generaret Horatius ut tres:
Mars ſemel, ut geminos Ilia caſta daret.
Omnia perdiderat, ſi maſturbatus uterque
Mandaſſet manibus gaudia fœda ſuis.
Ipſam crede tibi naturam dicere rerum:
Iſtud quod digitis, Pontice, perdis homo eſt.

Ad Apollinem, pro Stella ſuo. XLII.

CAmpis dives Apollo ſic marinis,
Sic Semper ſenibus fruare cycnis;
Doctæ ſic tibi ſerviant ſorores;
Nec Delphis tua mentiatur ulli,
Sic Pallatia te colant, amentque:
Bis-ſenos cito te rogante faſces
Det Stellæ bonus annuatque Cæſar.
Felix tunc ego, debitorque voti
Caſurum tibi ruſticas ad aras
Ducam cornibus aureis juvencum!
Nata eſt hoſtia, Phœbe, quid moraris?

De Herculis ſigillo apud Vindicem. XLIII.

HIc qui dura ſedens porrecto ſaxa leone
Mitigat exiguo magnus in ære deus,
Quæque tulit ſpectat reſupino ſidera vultu;
Cujus læva calet robore, dextra mero:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Non eſt Fama recens, nec noſtri gloria cœli,
Nobile Lyſippi munus opusque vides.
Hoc habuit numen Pellæi menſa tyranni,
Qui cito perdomito victor in orbe jacet.
Hunc puer ad Libycas juraverat Hannibal aras:
Iuſſerat hic Syllam ponere regna trucem:
Offenſus variæ tumidis terroribus aulæ,
Privatos gaudet nunc habitare Lares.
Vtque fuit quondam placidi conviva Molorchi,
Sic voluit docti Vindicis eſſe deus.

De eodem. XLIV.

ALcides modo Vindicem rogabam
Eſſet cujus opus, laborque felix.
Riſit (nam ſolet hoc) levique nutu:
Græcè numquid ait, Poëta, neſcis?
Inſcripta eſt baſis, indicatque nomen.
Λυσίππου lego, Phidiæ putavi.

Ad Marcellinum. XLV.

MIles Hyperboreos modo, Marcelline, Triones,
Et Getici tuleris ſidera pigra poli,
Ecce Prometheæ rupes & fabula montis,
Quam prope ſint oculis nunc adeunda tuis.
Videris immenſis cum conclamata querelis
Saxa ſenis, dices: durior ipſe fuit.
Et, licet, hoc addas: potuit qui talia ferre,
Humanum merito finxerat ille genus.

In Gellium. XLVI.

GEllius ædificat ſemper: modo limina ponit,
Nunc foribus claves aptat, emitque ſeras:
Nunc has nunc illas reficit mutatque feneſtras.
Dum tantum ædificet, quidlibet ille facit.
Oranti nummos ut dicere poſſit amico
Vnum illud verbum Gellius, ædifico.

In Pannicum. XLVII.

DEmocritos, Zenonas, inexplicitosq; Platonas,
Quidquid & hirſutis ſquallet imaginibus,
Sic quaſi Pythagoræ loqueris ſucceſſor, & hæres;
Præpendet mento nec tibi barba minor.
Sed, quod & hircoſis ſerum eſt, & turpe piloſis,
In molli rigidum clune libenter habes.
Tu qui ſectarum cauſſas, & pondera noſti,
Dic mihi, percidi, Pannice, dogma quod eſt?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Gallicum. XLVIII.

HÆredem cum me partis tibi, Gallice, quartæ
Per tua jurares ſacra, caputque tuum,
Credidimus, (quis enim damnet ſua vota libenter?)
Et ſpem muneribus fovimus uſque datis;
Inter quæ rari Laurentem ponderis aprum
Miſimus, Ætola de Calydone putes.
At tu continuo populumque, patresque vocaſti,
Ructat adhuc aprum callida Roma meum:
Ipſe ego (quis credat?) conviva nec ultimus hæſi:
Sed nec coſta data eſt, caudave miſſa mihi.
De quadrante tuo quid ſperam, Gallice? nulla
De noſtro nobis unica venit apro.

De togâ à Parthenio ſibi donatâ. XLIX.

HÆc eſt illa meis multum cantata libellis,
Quam meus edidicit lector amatque togam:
Partheniana fuit, quondam memorabile vatis
Munus: in hac ibam conſpiciendus eques:
Dum nova, dum nitida fulgebat ſplendida lana,
Dumque erat auctoris nomine digna ſui:
Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli,
Quam poſſis niveam dicere jure tuo.
Quid non longa dies, quid non conſumitis anni?
Hæc toga jam non eſt Partheniana: mea eſt.

In Gaurum. L.

INgenium mihi, Gaure, probas ſic eſſe puſillum,
Carmina quod faciam quæ brevitate placent.
Confiteor: ſed tu bis denis grandia libris
Qui ſcribis Priami prælia, magnus homo es.
Nos facimus Bruti puerum, nos Langona vivum:
Tu magnus puerum, Gaure, Giganta facis.

De Lucano & Tullo, fratribus. LI.

QVod ſemper ſuperos invito fratre rogaſti,
Hoc, Lucane, tibi contigit, ante mori.
Invidet ille tibi: Stygias nam Tullus ad undas
Optabat, quamvis ſit minor, ire prior.
Tu colis Elyſios, nemoriſque habitator amœni
Eſſe tuo primum nunc ſine fratre cupis;
Et ſi jam nitidis alternus venit ab aſtris;
Pro Polluce mones Caſtora, ne redeat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Q. Ovidium. LII.

SI credis mihi Quincte (quod mereris)
Natales Ovidi tuas Apriles,
Vt noſtras amo Martias Kalendas.
Felix utraque lux, diesque nobis
Signandi melioribus lapillis!
Hic vitam tribuit, ſed hic amicum.
Plus dant, Quincte, mihi tuæ Kalendæ.

Ad eundem. LIII.

NAtali tibi, Quincte, tuo dare parva volebam
Munera, tu prohibes: imperioſus homo es.
Parendum eſt monitis. fiat quod uterque jubemus:
Et quod utrumque juvat, tu mihi, Quincte, dato.

Ad eundem. LIV.

SI mihi Picenâ turdus palleret oliva,
Tenderet aut noſtras ſilva Sabina plagas,
Aut creſcente levis traheretur arundine præda,
Pinguis & implicitas virga teneret aves:
Cara daret ſollenne tibi cognatio munus;
Nec frater nobis, nec prior eſſet avus.
Nunc ſturnos inopes, fringuillarumque querelas
Audit, & arguto paſſere vernat ager.
Inde ſalutatus picæ reſpondit arator;
Hinc prope ſumma rapax milvus in aſtra volat.
Mittimus ergo tibi parvæ munuſcula cortis,
Qualia ſi recipis, ſæpe propinquus eris.

Stellæ & Flacco ſe excuſat. LV.

LVce propinquorum, quâ plurima mittitur ales,
Dum Stellæ turdos, dum tibi, Flacce, paro:
Succurrit nobis ingens, oneroſaque turba:
In quâ ſe primum quisque meumque putat.
Demeruiſſe duos, votum eſt: offendere plures,
Vix tutum: multis mittere dona, grave eſt.
Quâ poſſum ſolâ veniam ratione merebor:
Nec Stellæ turdos, nec tibi, Flacce, dabo.

De Spendophoro Cæſaris armigero. LVI.

SPendophorus Libycas Domini petit armiger ur-
Quæ puero dones tela, Cupido, para. (bes:
Illa quibus juvenes figis, mollesque puellas;
Sic tamen in tenera levis & haſta manu.

Loricam

Loricam clypeumque tibi galeamque remitto:
  Tutus ut invadat, prælia, nudus eat.
Non jaculo non enſe fuit læſusve ſagitta,
  Caſſide dum liber Parthenopœus eat.
Quisquis ab hoc fuerit fixus, morietur amore.
  O felix, ſi quem tam bona fata manent!
Dum puer es, redeas, dum vultu lubricus, & te
  Non Libye faciat, ſed tua Roma virum.

In Hedylum. LVII.

NIl eſt tritius Hedyli lacernis,
  Non anſæ veterum Corinthiorum;
Nec crus compede lubricum decenni,
Non ruptæ recutita colla mulæ,
Nec quæ Flaminiam ſecant ſalebræ,
Nec qui littoribus nitent lapilli,
Nec Tuſcâ ligo vineâ politus,
Nec pallens toga mortui tribulis,
Nec pigri rota quaſſa mulionis,
Nec raſum cavea latus biſontis,
Nec dens jam ſenior ferocis apri.
Res una eſt tamen (ipſe non negabit)
Culus tritior Hedyli lacernis.

Ad Nympham Sabini. LVIII.

NYmpha ſacri regina lacus, cui grata Sabinus,
  Et manſura pio munere templa dedit,
Sic montana tuos ſemper colat Vmbria fontes,
  Nec tua Bajanas Sarſina malit aquas:
Excipe ſollicitos placidè, mea dona, libellos:
  Tu fueris Muſis Pegaſis unda meis:
Nympharum templis quiſquis ſua carmina donat,
  Quid fieri libris debeat, ipſe monet.

In Mamurram. LIX.

IN ſeptis Mamurra diu multumque vagatus,
  Hic ubi Roma ſuas aurea vexat opes;
Inſpexit molles pueros, oculisque comedit:
  Non hos, quos primæ proſtituêre caſæ,
Sed quos arcanæ ſervant tabulata cataſtæ,
  Et quos non populus, nec mea turba videt.
Inde ſatur, menſas & opertos exuit orbes,
  Expoſitumque alte pingue popoſcit ebur.
Et teſtudineum menſus quater hexaclinon,
  Ingemuit citro non ſatis eſſe ſuo.

Con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Conſuluit nares an olerent æra Corinthon:
  Culpavit ſtatuas & Polyclete tuas.
Et turbata brevi queſtus cryſtallina vitro,
  Myrrhina ſignavit ſepoſuitque decem.
Expendit veteres calathos,& ſi qua fuerunt
  Pocula Mentorea nobilitata manu.
Et virides picto gemmas numeravit in auro,
  Quidquid & à nivea grandius aure ſonat.
Sardonychas veros menſa quæſivit in omni,
  Et pretium magnis fecit jaſpidibus.
Vndecima laſſus cum jam diſcederet hora,
  Aſſe duos calices emit, & ipſe tulit.

Sabino corollam roſeam mittit. LX.

SEu tu Pæſtanis genita es, ſeu Tiburis arvîs,
  Seu rubuit tellus Tuſcula flore tuo:
Seu præneſtino te villica legit in horto,
  Seu modo Campani gloria ruris eras:
Pulchrior ut noſtro videare corona Sabino:
  De Nomentano te pudet eſſe meo.

De platano Cæſaris. LXI.

IN Tarteſſiacis domus eſt notiſſima terris,
  Qua dives placidum Corduba Bœtin amat:
Vellera nativo pallent ubi flava metallo,
  Et linit Heſperium bractea viva pecus:
Ædibus in mediis totos amplexa Penates
  Stat platanus denſis Cæſariana comis:
Hoſpitis invicti poſuit quam dextera felix,
  Cœpit & ex illa creſcere virga manu.
Auctorem dominumque nemus ſentire videtur:
  Sic viret, & ramis ſidera celſa petit.
Sæpe ſub hac madidi luſerunt arbore Fauni:
  Sæpe ſub hac latuit ruſtica fronde Dryas,
Dumque fugit ſolos nocturnum Pana per agros,
  Terruit & tacitam fiſtula ſera domum,
Atque oluêre Lares comiſſatore Lyæo,
  Crevit & effuſo latior umbra mero:
Heſternisque rubens dejecta eſt herba coronis,
  Atque ſuas potuit dicere nemo roſas.
O dilecta deis, ô magni Cæſaris arbos,
  Ne metuas ferrum, ſacrilegosque focos.
Perpetuos ſperare licet tibi frondis honores!
  Non Pompejanæ te poſuêre manus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Philæni. LXII.

TInctis murice veſtibus quod omni
Et nocte utitur & die Philænis,
Non eſt ambitioſa, non ſuperba:
Delectatur odore, non colore,

In Phœbum. LXIII.

AD cœnam invitant omnes te, Phœbe, cinædi:
Mentula quē paſcit, non puto purus homo eſt.

De ſtatua Cæſaris. LXIV.

HErculis in magni vultus deſcendere, Cæſar.
Dignatus Latiæ dat nova templa viæ:
Qua Triviæ nemoroſa petit dum regna viator
Octavum domina marmor ab urbe legit.
Ante colebatur votis, & ſanguine largo:
Majorem Alciden nunc minor ipſe colit.
Hunc magnas rogat alter opes,rogat alter honores;
Illi ſecurus vota minora facit.

De eadem ad Herculem. LXV.

ALcide Latio nunc agnoſcende Tonanti,
Poſtquam pulchra Dei Cæſaris ora geris,
Si tibi tunc iſti vultus, habitusque fuiſſent,
Ceſſerunt manibus cum fera monſtra tuis;
Argolico famulum non te ſervire tyranno
Vidiſſent gentes, ſævaque regna pati.
Sed tu juſſiſſes Euryſthea, nec tibi fallax
Portaſſet Neſſi perfida dona Lichas.
Oetæi ſine lege rogi ſecurus adiſſes
Aſtra patris ſummi, quæ tibi pœna dedit.
Lydia nec dominæ traxiſſes penſa ſuperbæ:
Nec Styga vidiſſes Tartareumque canem.
Nunc tibi Iuno favet, nunc te tua diligit Hebe:
Nunc te ſi videat Nympha, remittet Hylan.

Ad Fabullum. LXVI.

UXor cum tibi ſit formoſa, pudica, puella,
Quo tibi natorum jura, Fabulle, trium?
Quod petis à noſtro ſupplex Dominoque Deoque,
Tu dabis ipſe tibi, ſi potes arrigere,

In Æſchylum. LXVII.

LAſcivam tota poſſedi nocte puellam,
Cujus nequitias vincere nulla poteſt.

Feſſus mille modis, illud puerile popoſci :
Ante preces totas, primaque verba dedit.
Improbius quiddam ridensque rubensque rogavi:
Pollicita eſt nulla luxurioſa mora.
Sed mihi pura fuit; tibi non erit, Æſchyle: ſi vis,
Accipe & hoc munus conditione malâ.

In magiſtrum ludi. LXVIII.

QVid tibi nobiſcum eſt ludi ſcelerate magiſter,
Inviſum pueris virginibusque caput ?
Nondum criſtati rupere ſilentia galli :
Murmure jam ſævo verberibusque tonas.
Tam grave percuſſis incudibus æra reſultant,
Cauſſidicum medio cum faber aptat equo.
Mitior in magno clamor furit amphitheatro,
Vincenti parmæ cum ſua turba favet.
Vicini ſomnum non tota nocte rogamus :
Nam vigilare leve eſt, pervigilare grave.
Diſcipulos dimitte tuos vis, garrule, quantum
Accipis ut clames, accipere ut taceas?

In Polycarmum. LXIX.

CVm futuis, Polycarme, ſoles in fine cacare.
Cum pædicaris, quid, Polycarme, facis?

In Macilianum. LXX.

DIxerat, ô MORES! ô TEMPORA! Tullius olim,
Sacrilegum ſtrueret cum Catilina nefas:
Cum gener, atque ſocer diris concurreret armis,
Mœſtaque civili cæde maderet humus.
Cur nunc, ô MORES! cur nunc, ô TEMPORA! dicis?
Quod tibi non placeat, Mæciliane, quid eſt ?
Nulla ducum feritas, nulla eſt inſania ferri:
Pace frui certa, lætitiaque licet.
Non noſtri faciunt, tua quod tibi tempora ſordent,
Sed faciunt mores, Mæciliane, tui.

De leone & ariete. LXXI.

MAſſyli leo fama jugi pecoriſque maritus
Lanigeri, mirum, quâ coïere fide.
Ipſe, licet, videas: caveâ ſtabulantur in una,
Et pariter ſocias carpit uterque dapes.
Nec fetu nemorum gaudent, nec mitibus herbis:
Concordem ſatiat ſed rudis agna famem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Quid meruit terror Nemees, quid proditor Helles,
Vt niteant celſi lucida ſigna poli?
Sidera ſi poſſent pecudesque feræque mereri:
Hic aries aſtris, hic leo dignus erat.

Ad Librum. LXXII.

LIber Amyclæâ, frontem vittate coronâ,
Qui quatis Auſonio verbera Graja manu,
Cluſa mihi texto cum prandia vimine mittas,
Cur comitata dapes nulla lagena venit?
Atqui digna tuo ſi nomine munera ferres,
Scis, puto, debuerint quæ mihi dona dari.

In ſutorem. LXXIII.

DEntibus antiquas ſolitus producere pelles,
Et mordere luto putre vetusque ſolum:
Præneſtina tenes decepti regna patroni,
In quibus, indignor, ſi tibi cella fuit.
Rumpis & ardenti madidus cryſtalla Falerno,
Et pruris domini cum Ganymede tui.
At me litterulas ſtulti docuere parentes:
Quid cum grammaticis rhetoribusque mihi?
Frange leves calamos, & ſcinde Thalia libellos,
Si dare ſutori calceus iſta poteſt.

De effigie Camoni. LXXIV.

EFfigiem tantum pueri pictura Camoni
Servat, & infantis prima figura manet.
Florentes nulla ſignavit imagine vultus,
Dum timet ora pius muta videre pater.

De balneo & thermis Tuccæ. LXXV.

NOn ſilice duro, ſtructilive cæmento,
Nec latere cocto, quo Semiramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit:
Sed ſtrage nemorum, pineaque compage,
Vt navigare Tucca balneo poſſit.
Idem beatas lautus exſtruit thermas
De marmore omni, quod Caryſtos invenit,
Quod Phrygia Synas, Afra quod Nomas miſit,
Et quod virenti fonte lavit Eurotas.
Sed ligna deſunt: ſubijce balneum thermis.

De effigie Camoni. LXXVI.

HÆc ſunt illa mei quæ cernitis ora Camoni:
Hæc pueri facies primaque forma fuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Creverat hic vultus bis denis fortior annis,
  Gaudebatque ſuas pingere barba genas.
Et libata ſemel ſummos modo purpura cultros
  Sparſerat: invidit de tribus una ſoror.
Et feſtinatis incidit ſtamina penſis,
  Abſentemque patri rettulit urna rogum.
Sed ne ſola tamen puerum pictura loquatur,
  Hæc erit in chartis major imago meis.

De convivio Priſci. LXXVII.

QVod optimum ſit diſputat convivium,
  Facunda Priſci pagina:
Et multa dulci, multa ſublimi refert,
  Sed cuncta docto pectore.
Quod optimum ſit quæritis convivium?
  In quod choraules non venit.

De Galla & Picentino. LXXVIII.

FVnera poſt ſeptem nupſit tibi Galla virorum,
  Picentine, ſequi vult puto Galla viros.

Ad Auguſtum Cæſarem. LXXIX.

ODerat ante ducum famulos turbamque priorũ,
  Et Pallatinum Roma ſupercilium:
At nunc tantus amor cunctis, Auguſte, tuorum;
  Vt ſit cuique ſuæ cura ſecunda domus.
Tam placidæ mentes, tanta eſt reverentia veſtri,
  Tam pacata quies, tantus in ore pudor.
Nemo ſuos (hæc eſt aulæ natura potentis)
  Sed Domini mores Cæſarianus habet.

De Gellio. LXXX.

DVxerat eſuriens locupletem pauper anumque
  Vxorem: paſcit Gellius, & futuit.

Ad Auctum. LXXXI.

LEctor & auditor noſtros probat, Aucte, libellos:
  Sed quidam exactos eſſe Poëta negat.
Non nimium curo: nam cœnæ fercula noſtræ
  Malim convivis quam placuiſſe cocis.

In Munnam. LXXXII.

DIxerat aſtrologus periturum te cito: Munna,
  Nec, puto, mentitus dixerat ille tibi.
Nam tu dum metuis, ne quid poſt fata relinquas;
  Hauſiſti patrias luxurioſus opes.
Biſque tuum decies non toto tabuit anno:
  Dic mihi, non hoc eſt, Munna, perire cito?

Ad Cæſarem. LXXXIII.

INter tanta tuæ miracula, Cæſar, arenæ,
Quæ vincit veterum munera clara ducum,
Multum aures, ſed plus oculi debere fatentur
Se tibi, quod ſpectant, qui recitare ſolent.

Ad Norbanum. LXXXIV.

CVm tua ſacrilegos contra, Norbane, furores
Staret pro Domino Cæſare ſancta fides:
Hæc ego Pieriâ ludebam tutus in umbrâ,
Ille tuæ cultor notus amicitiæ.
Me tibi Vindelicis Rhætus narrabat in oris,
Neſcia nec noſtri nominis Arctos erat.
O quoties veterem non inficiatus amicum
Dixiſti: meus eſt, iſte Poëta meus!
Omne tibi noſtrum, quod bis trieteride junctâ
Ante dabat lector, nunc dabit auctor opus.

In Paullum Atilii. LXXXV.

LAnguidior noſtri ſi quando eſt Paullus Atilî,
Non ſe, convivas abſtinet ille ſuos.
Tu languore quidem ſubito fictoque laboras,
Sed mea porrexit ſportula, Paulle, pedes.

In obitum Severi Silii. LXXXVI.

FEſtinata ſui gemeret cum fata Severi
Silius, Auſonio non ſemel ore potens:
Cum grege Pierio mœſtus Phæboqûe querebar,
Ipſe meum flevi, dixit Apollo, Linon.
Reſpexitque ſuam, quæ ſtabat proxima fratri,
Calliopen, & ait: tu quoque vulnus habes.
Adſpice Tarpejum, Pallatinumque Tonantem:
Auſa nefas Lacheſis læſit utrumque Iovem.
Numina cum videas duris obnoxia fatis,
Invidia poſſis exonerare deos.

Ad lupercum. LXXXVII.

SEptem poſt calices Opimiani
Denſo cum jaceam triente blæſus,
Adfers neſcio quas mihi tabellas,
Et dicis, modo liberum eſſe juſſi
Naſtam (ſervulus eſt mihi paternus)
Signa: cras melius, Luperce, fiet.
Nunc ſignat meus annulus lagenam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Rufum. LXXXVIII

DVm me captares, mittebas munera nobis:
Poſtquam cepiſti, das mihi, Rufe, nihil.
Vt captum teneas, capto quoque munera mitte;
De cavea fugiat ne male paſtus aper.

Ad Stellam. LXXXIX.

LEge nimis dura convivam ſcribere verſus
Cogis, Stella. licet ſcribere nempe malos.

Ad Flaccum. XC.

SIc in gramine floreo reclinis,
Qua gemmantibus hinc & inde rivis
Curva calculus excitatur unda;
Excluſis procul omnibus moleſtis,
Pertundas glaciem triente nigro,
Frontem ſutilibus ruber coronis:
Sic uni tibi ſit puer cinædus,
Et caſtiſſima pruriat puella.
Infamem nimio calore Cypron
Obſerves, moneo, precorque, Flacce,
Meſſes area cum teret crepantes,
Et fulvi juba ſæviet leonis,
At tu diva Paphi remitte, noſtris
Illæſum juvenem remitte votis.
Sic Martis tibi ſerviant Kalendæ,
Et cum thure, meroque, victimaque
Libetur tibi candidas ad aras
Secta plurima quadra de placenta.

Laudat Cæſaris epulum. XCI.

AD cœnam ſi me diverſa vocaret in aſtra
Hinc invitator Cæſaris, inde Iovis:
Aſtra licet propius, Pallatia longius eſſent,
Reſponſa ad ſuperos hæc referenda darem:
Quærite, qui malit fieri conviva Tonantis;
Me meus in terris Iupiter, ecce, tenet.

Ad Condylum. XCII.

QVæ mala ſint domini, quæ ſervi commoda ne-
Condyle; qui ſervum te gemis eſſe diu. (ſcis,
Dat tibi ſecuros vilis tegeticula ſomnos:
Pervigil in pluma Caïus, ecce, jacet.
Caïus à prima tremebundus luce ſalutat.
Tot dominos: at tu, Condyle, nec dominum.

Quod debes, Cai, redde inquit Phœbus, & illinc
Cinnamus: hoc dicit, Condyle, nemo tibi.
Tortorem metuis? podagra, chiragraque ſecatur
Caïus; & mallet verbera mille pati.
Quod nec mane vomis, nec cunnũ, Condyle, lingis,
Non mavis, quam ter Caïus eſſe tuus?

Ad Calociſſum pocillatorem, pro Cæſare Germanico. XCIII.

ADdere quid ceſſas, puer, immortale Falernum?
Quadrantem duplica de ſeniore cado.
Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calociſſe, deorum
Sex jubeo cyathos fundere? CÆSAR erit.
Sutilis aptetur decies roſa crinibus, ut ſit
Qui poſuit ſacræ nobile gentis opus.
Nunc bis quina mihi da baſia, fiat ut illud
Nomen, ab Othryſio quod deus orbe tulit.

De Hippocrate. XCIV.

SArdoa medicata dedit mihi pocula virga.
Os hominis! mulſum me rogat Hippocrates.
Tam ſtupidus nunquam nec tu, puto, Glauce, fuiſti,
Chalcea donanti Chryſea qui dederas.
Dulce aliquis munus pro munere poſcit amaro?
Accipiat; ſed ſi potat in elleboro.

De Athenagora. XCV.

ALficus ante fuit, cœpit nunc Olficus eſſe,
Vxorem poſtquam duxit Athenagoras.

De eodem, ad Calliſtratum. XCVI.

NOmen Athenagoræ credis, Calliſtrate, verum?
Si ſcio, diſpeream, quis ſit Athenagoras.
Sed puto me verum, Calliſtrate, dicere nomen:
Non ego, ſed veſter peccat Athenagoras.

De Herode. XCVII.

CLinicus Herodes trullam ſubduxerat ægro:
Deprenſus dixit: ſtulte, quid ergo bibis?

Ad Iulium. XCVIII.

RVmpitur invidia quidam, cariſſime Iuli,
Quod me Roma legit; rumpitur invidia.
Rumpitur invidia, quod turba ſemper in omni
Monſtramur digito; rumpitur invidia.

Rumpitur invidia, tribuit quod Cæſar uterque
Ius mihi natorum; rumpitur invidia.
Rumpitur invidia, quod rus mihi dulce ſub urbe eſt
Parvaque in urbe domus; rumpitur invidia.
Rumpitur invidia, quod ſum jucundus amicis,
Quod conviva frequens; rumpitur invidia.
Rumpitur invidia, quod amamur, quodque proba-
Rumpatur, quiſquis rumpitur invidia. (mur:

Ad [Q.] Ovidium, de Corano. XCIX.

VIndemiarum non ubique proventus
Ceſſavit, Ovidi: pluvia profuit grandis.
Centum Coranus amphoras aquæ fecit.

Ad Atticum, & Toloſano librum ſuum mittit. C.

MArcus amat noſtras Antonius, Attice, Muſas,
Charta ſalutatrix ſi modo vera refert:
Marcus Palladiæ non infitianda Toloſæ
Gloria, quam genuit pacis alumna quies.
Tu qui longa potes diſpendia ferre viarum,
I, liber, abſentis pignus amicitiæ.
Vilis eras, fateor, ſi nunc te mitteret emtor.
Grande tui pretium muneris auctor erit.
Multum, crede mihi, refert, an fonte bibatur
Qui fluit; an pigro cuî ſtupet unda lacu.

In Baſſum. CI.

DEnariis tribus invitas, & manè togatum
Obſervare jubes atria, Baſſe, tua:
Deinde hærere tuo lateri, præcedere ſellam,
Ad viduas tecum plus minus ire decem.
Trita quidem nobis togula eſt, viliſque, putriſque;
Denariis tamen hanc non emo, Baſſe, tribus.

De ſtatua Cæſaris Germanici. CII.

APpia, quam ſimili venerandus in Hercule Cæſar
Conſecrat, Auſoniæ maxima fama viæ,
Si cupis Alcidæ cognoſcere facta prioris,
Diſce. Libyn domuit caraque poma tulit.
Peltatam Scythico diſcinxit Amazona nodo:
Addidit Arcadio terga leonis apro.
Æripedem ſylvis cervam, Stymphalidas aſtris
Abſtulit: à Stygia cum cane venit aqua.
Fœcundam vetuit reparari mortibus Hydram:
Heſperias Tuſco lavit in amne boves. Hæc

Hæc minor Alcides. major quæ geſſerit, audi,
  Sextus ab Albana quem colit arce lapis:
Aſſeruit poſſeſſa malis Pallatia regnis:
  Prima ſuo geſſit pro Iove bella puer,
Solus Iuleas cum jam retineret habenas:
  Tradidit, inque ſuo territus orbe fuit.
Cornua Sarmatici ter perfida contudit Iſtri:
  Sudantem Getica ter nive lavit equum.
Sæpe recuſatos parcus duxiſſe triumphos
  Victor Hyperboreo nomen ab orbe tulit.
Templa deo, mores populis dedit, otia ferro,
  Aſtra ſuis, cœlo ſidera, ſerta Iovi.
Herculeum tantis numen non ſufficit actis:
  Tarpeio Deus hic commodet ora patri.

Ad Phœbum. CIII.

QVadringentorum reddis mihi, Phœbe, tabellas:
  Centum da potius mutua,, Phœbe, mihi.
Quære alium, cui te tam vano munere jactes:
  Quod tibi non poſſum ſolvere, Phœbe, meum eſt.

De Hiero & Aſillo, fratribus. CIV.

QVæ nova tã ſimiles genuit tibi Leda miniſtros?
  Quæ capta eſt alio nuda Lacæna cycno?
Dat faciem Pollux Hiero, dat Caſtor Aſillo,
  Atque in utroque nitet Tyndaris ore ſoror.
Iſta Therapnæis ſi forma fuiſſet Amyclis,
  Cum vicere duas dona minora deas:
Manſiſſes Helene; Phrygiamque rediſſet in Idam
  Dardanius gemino cum Ganymede Paris

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATVM

LIBER X.

Liber, ad lectorem. I.

SI nimius videor, ſeraque coronide longus
  Eſſe liber: legito pauca, libellus ero.
Terque quaterque mihi finitur carmine parvo
  Pagina. fac tibi me quam cupis eſſe brevẽ.

Ad eundem. II.

FEſtinata prior decimi mihi cura libelli
  Elapſum manibus nunc revocavit opus,
Nota leges quædam, ſed lima raſa recenti:
  Pars nova major erit: lector, utrique fave;
Lector, opes noſtræ; quem cũ mihi Roma dediſſet,
  Nil tibi quod demus majus habemus, ait.
Pigra per hunc fugies ingratæ flumina Lethes,
  Et meliore tui parte ſuperſtes eris.
Marmora Meſſalæ findit caprificus, & audax
  Dimidios Criſpi mulio ridet equos.
At chartis nec fata nocent, ac ſecula proſunt;
  Solaque non norunt hæc monumenta mori.

Ad Priſcum. III.

VErnaculorum dicta, ſordidum dentem,
  Et fœda linguæ probra circulatricis,
Quæ ſulphurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxeneta fractorum,
Poëta quidam clancularius ſpargit;
Et vult videri noſtra. credis hoc, Priſce,
Voce ut loquatur pſittacus coturnicis?
Et concupiſcat eſſe Canus aſcaules?
Procul à libellis nigra ſit meis fama,
Quos rumor alba gemmeus vehit penna.
Cur ego laborem notus eſſe tam pravè,
Conſtare gratis cum ſilentium poſſit?

Ad Mamurram. IV.

QVi legis Oedipodẽ, caligantemque Thyeſten,
  Colchidas, & Scyllas, quid niſi monſtra legis?
Quid tibi raptus Hylas, quid Parthenopæus, & Atys?
  Quid tibi dormitor proderit Endymion?
Exutuſve puer pennis labentibus? aut qui
  Odit amatrices Hermaphroditus aquas?
Quid te vana juvant miſeræ ludibria chartæ?
  Hoc lege, quod poſſit dicere vita, Meum eſt.
Non hic Centauros, non Gorgonas, Harpyiasque
  Invenies: hominem pagina noſtra ſapit.
Sed non vis, Mamurra, tuos cognoſcere mores,
  Nec te ſcire; legas αἴτια Callimachi.

In maledicum poëtam. V.

QVisquis ſtolæve purpuræve contemptor,
Quos colere debet, læſit impio verſu:
Erret per urbem pontis exſul & clivi,
Interque raucos ultimus rogatores
Oret caninas panis improbi buccas:
Illi December longus, & madens Bruma,
Cluſusque fornix triſte frigus extendat:
Vocet beatos, clamitetque felices,
Ore iniana qui feruntur in ſponda:
Et cum ſupremæ fila venerint horæ,
Diesque tardus; ſentiat canum litem,
Abigatque moto noxias aves panno:
Nec finiantur morte ſimplices pœnæ;
Sed modo ſeveri ſectus Æaci loris,
Nunc inquieti monte Siſyphi preſſus,
Nunc inter undas garruli ſenis ſiccus,
Delaſſet omnes fabulas Poëtarum:
Et, cum fateri Furia juſſerit verum,
Prodente clamet conſcientia, SCRIPSI.

De Cæſaris (Trajani) adventu. VI.

FElices, quibus urna dedit ſpectare coruſcum
Solibus Arctois ſideribuſque ducem.
Quādo erit ille dies, quo campus, & arbor, & omnis
Lucebit Latia culta feneſtra nuru?
Quando moræ dulces longusque à Cæſare pulvis,
Totaque Flaminia Roma videnda via?
Quando eques, & picti tunica Nilotide Mauri
Ibitis? & populi vox erit una, VENIT?

De eodem, ad Rhenum. VII.

NYmpharum pater amniumque Rhene,
Quicunque Othryſias bibunt pruinas,
Sic ſemper liquidis fruaris undis,
Nec te barbara contumelioſi
Calcatum rota conterat bubulci;
Sic & cornibus aureus receptis,
Et Romanus eas utraque ripa:
Trajanum populis ſuis, & urbi,
Tybris te dominus rogat, remittas.

De Paulla. VIII.

NVbere Paulla cupit nobis. ego ducere Paullam
Nolo: anus eſt. vellem, ſi magis eſſet anus.

De ſe. IX.

UNdenis pedibusque, ſyllabisque,
Et multo ſale, nec tamen protervo,
Notus gentibus ille Martialis,
Et notus populis: quid invidetis?
Non ſum Andræmone notior caballo.

In Paullum. X.

CVm tu laurigeris annum qui faſcibus intras,
Mane ſalutator limina mille teras:
Hîc ego quid faciam? quid nobis. Paulle,relinquis,
Qui de plebe Numæ, denſaque turba ſumus?
Qui me reſpiciet, dominum regemque vocabo?
Hoc tu (ſed quanto blandius!) ipſe facis.
Lecticam, ſellamve ſequar? nec ferre recuſas,
Per medium pugnas & prior ire lutum.
Sæpius aſſurgam recitanti carmina? tu ſtas,
Et pariter geminas tendis in ora manus.
Quid faciet pauper, cui non licet eſſe clienti?
Dimiſit noſtras purpura veſtra togas.

In Calliodorum. XI.

NIl aliud loqueris, quam Theſea, Perithoumque
Teque putas Pyladi, Calliodore, parem.
Diſpeream, ſi tu Pyladi præſtare matellam
Dignus es, aut porcos paſcere Perithoi.
Donavi tamen, inquis, amico millia quinque,
Et lotam ut multum terque quaterque togam.
Quid! quod nil unquam Pyladi donavit Oreſtes,
Qui donat quamvis plurima, plura negat.

Ad Domitium. XII.

ÆMiliæ gentes, & Appollineas Vercellas,
Et Phaëtontei qui petis arva Padi:
Ne vivam, niſi te, Domiti, præmitto libenter;
Grata licet ſine te ſit mihi nulla dies.
Sed deſiderium tanti eſt, ut meſſe vel una
Vrbano releves colla peruſta jugo.
I precor, & totos avida cute combibe ſoles
Quam formoſus eris, dum peregrinus eris!
Et venies albis non cognoſcendus amicis,
Livebitque tuis pallida turba genis!
Sed via quem dederit, rapiet cito Roma colorem,
Niliaco redeas tu licet ore niger.

Ad Tuccam. XIII.

CVm cathedralitios portet tibi rheda miniſtros,
Et Libys in longo pulvere ſudet eques;
Strataque non unas cingant triclinia Bajas,
Et Thetis unguento palleat uncta tuo;
Candida Setini rumpant cryſtalla trientes,
Dormiat in pluma nec meliore Venus:
Ad nocturna jaces faſtoſæ limina mœchæ,
Et madet (heu) lachrymis janua ſurda tuis:
Vrere nec miſerum ceſſant ſuſpiria pectus.
Vis dicam, male ſit cur tibi, Tucca? bene eſt.

In Criſpum. XIV.

CEdere de noſtris nulli te dicis amicis.
Sed ſit ut hoc verum, quid, rogo, Criſpe facis?
Mutua cum peterem ſeſtertia quinque negaſti:
Non caperet nummos cum gravis arca tuos.
Quando fabæ nobis modium farrisve dediſti;
Cum tua Niliacus rura colonus aret?
Quando brevis gelidæ miſſa eſt toga tempore bru-
Argenti venit quando ſelibra mihi? (mæ?
Nil aliud video, quo te, credamus amicum,
Quam quod me coram pedere, Criſpe, ſoles.

De Apro. XV.

DOtatæ uxori cor arundine fixit acuta:
Sed dum ludit Aper, lædere novit Aper.

In Cajum. XVI.

SI donare vocas promittere, nec dare, Cai;
Vincam te donis muneribuſque meis.
Accipe Callaicis quicquid fodit Aſtur in arvis,
Aurea quicquid habet divitis unda Tagi;
Quicquid Erythræa niger invenit Indus in alga,
Quicquid & in nidis unica ſervat avis;
Quicquid Agenoreo Tyros improba cogit aëno:
Quicquid habent omnes, accipe, quomodo das.

De Macro, ad Muſam. XVII.

SAturnalicio Macrum fraudare tributo,
Fruſtra, Muſa, cupis: non licet. ipſe petit.
Sollenneiſque jocos, nec triſtia carmina poſcit:
Et queritur nugas obticuiſſe meas.

Men-

Menſorum longis ſed nunc vacat ipſe libellis:
Appia, quid facies; ſi legit iſta Macer?

De *Mario*. XVIII.

NEc vocat ad cœnam Marius, nec munera mittit,
Nec ſpondet, nec vult credere, ſed nec habet.
Turba tamen non deeſt, ſterilem quæ curet amicũ.
Eheu quam fatuæ ſunt tibi Roma togæ!

Mittit librum Plinio [*Cæcilio Secundo.*] XIX.

NEc doctum ſatis, & parum ſeverum,
Sed non ruſticulum nimis libellum,
Facundo mea Plinio, Thalia,
I perfer: brevis eſt labor peractæ
Altum vincere tramitem Suburæ.
Illic Orphea protinus videbis
Vdi vertice lubricum theatri,
Miranteiſque feras, avemque regis
Raptum quæ Phryga pertulit Tonanti.
Illic parva tui domus Pedonis
Cælata eſt aquilæ minore pennâ.
Sed ne tempore non tuo diſertam
Pulſes ebria januam, videto:
Totos dat tetricæ dies Minervæ,
Dum centum ſtudet auribus virorum,
Hoc quod ſecula, poſterique poſſint
Arpinis quoque comparare chartis;
Seras tutior ibis ad lucernas:
Hæc hora eſt tua, cum furit Lyæus.
Cum regnat roſa, cum madent capilli:
Tunc me vel rigidi legant Catones.

Ad Manium. XX.

DVcit ad auriferas quod me Salo Celtiber oras,
Pendula quod patriæ viſere tecta libet,
Tu mihi ſimplicibus, Mani, dilectus ab annis,
Et prætextata cultus amicitia,
Tu facis; in terris quo non eſt alter Iberis
Dulcior, & vero dignus amore magis.
Tecum ego vel ſicci Gætula mapalia Pœni,
Et poteram Scythicas hoſpes amare caſas.
Si tibi mens eadem, ſi noſtri mutua cura eſt,
In quocunque loco Roma duobus erit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Criſpum. XXI.

SCribere te, quæ vix intelligat ipſe Modeſtus,
Et vix Claranus; quid, rogo, Criſpe, juvat?
Non lectore tuis opus eſt, ſed Apolline, libris:
Iudice te major Cinna Marone fuit.
Sic tua laudentur: ſane mea carmina, Criſpe.
Grammaticis placeant: & ſine grammaticis.

In Philænim. XXII.

CVr ſpleniato ſæpe prodeam mento,
Albave pict us ſana labra ceruſſa,
Philæni, quæris? baſiare te nolo.

De M. Antonio Primo. XXIII.

JAm numerat placido felix Antonius ævo
Quindecies actas Primus Olympiadas;
Præteritosque dies, & tutos reſpicit annos:
Nec metuit Lethes jam propioris aquas.
Nulla recordanti lux eſt ingrata, gravisque:
Nulla ſubit, cujus non meminiſſe velit.
Ampliat ætatis ſpatium ſibi vir bonus: hoc eſt
Vivere bis, vita poſſe priore frui.

Ad Kalendas Martias, Poëtæ natales. XXIV.

NAtales mihi Martiæ Kalendæ,
Lux formoſior omnibus Kalendis,
Qua mittunt mihi munus & puellæ,
Quinquageſima liba, ſeptimamque
Veſtris addimus hanc focis acerram.
His vos (ſi tamen expedit roganti;)
Annos addite * bis, precor, novenos: *Al: *ter*
Vt nondum nimia piger ſenecta,
Sed vitæ tribus areis peractis,
Lucos Elyſiæ petam puellæ.
Poſt hæc tempora, nec diem rogabo.

De rei ſupplicio, ſub perſona Mucii Scævolæ. XXV.

IN matutina nuper ſpectatus arena
Mucius; impoſuit qui ſua membra focis;
Si patiens, fortisque tibi, durusque videtur,
Abderitanæ pectora plebis habes.
Nam cum dicatur tunica præſente moleſta:
Vre manum; plus eſt dicere, Non facio.

De morte Vari. XXVI.

VAre Paratonias Latia modo vite per urbes
Nobilis, & centum dux memorande viris:
At nunc Auſonio fruſtra promiſſe Quirino,
Hoſpita Lagæi littoris umbra jaces.
Spargere non licuit frigentia fletibus ora,
Pinguia nec mœſtis addere thura rogis:
Sed datur æterno victurum carmine nomen.
Numquid & hoc, fallax Nile, negare potes?

Ad Diodorum. XXVII.

NAtali, Diodore, tuo conviva ſenatus
Accubat, & rarus non adhibetur eques:
Et tua tricenos largitur ſportula nummos.
Nemo tamen natum te, Diodore, putat.

Ad Ianum quadrifrontem. XXVIII.

ANnorum nitidique ſator pulcherrime mundi,
Publica quem primum vota precesq; vocant,
Pervius exiguos habitabas ante penates
Plurima qua medium Roma terebat iter:
Nunc tua Cæſareis cinguntur limina donis;
Et fora tot numeras, Iane, quot ora geris.
At tu, ſancte pater, tanto pro munere gratus,
Ferrea perpetua clauſtra tuere ſera.

Ad Sextilianum. XXIX.

QVam mihi mittebas Saturni tempore lancem,
Miſiſti dominæ, Sextiliane, tuæ.
Et quam donabas dictis à Marte Calendis,
De noſtra praſina eſt ſyntheſis empta toga.
Iam conſtare tibi gratis cœpere puellæ:
Muneribus futuis, Sextiliane, meis.

De Apollinaris littore Formiano. XXX.

O temperatæ dulce Formiæ littus,
Vos, cum ſeveri fugit oppidum Martis,
Et inquietas feſſus exuit curas,
Apollinaris omnibus locis præfert.
Non ille ſanctæ dulce Tybur uxoris,
Nec Tuſculanos Algidosve ſeceſſus,
Præneſte nec ſic Antiumve miratur.
Non blanda Circe, Dardanisve Cajeta
Deſiderantur, nec Marcia, nec Lyris,
Nec in Lucrinâ lota Salmacis venâ,

Hic

Hic ſumma leni ſtringitur Thetis vento,
Nec languet æquor; viva ſed quies ponti
Pictam phaſelon adjuvante fert aura:
Sicut puellæ non amantis æſtatem
Mota ſalubre purpura venit frigus.
Nec ſeta longe quærit in mari prædam,
Sed à cubili lectuloque jactatam
Spectatus altè lineam trahit piſcis.
Si quando Nereus ſentit Æoli regnum,
Ridet procellas tuta de ſuo menſa.
Piſcina rhombum paſcit, & lupos vernas;
Natat ad magiſtrum delicata muræna.
Nomenculator mugilem citat notum,
Et adeſſe juſſi prodeunt ſenes mulli.
Frui ſed iſtis quando Roma permittis?
Quot Formianos imputat dies annus
Negotioſis rebus urbis hærenti?
O janitores, villicique felices!
Dominis parantur iſta: ſerviunt vobis.

In Calliodorum. XXXI

ADdixti ſervum nummis herè mille trecentis,
Vt bene cœnares, Calliodore, ſemel;
Nec bene cœnaſti: mullus tibi quattuor emptus
Librarum cœnæ pompa caputque fuit.
Exclamare libet: non eſt hic, improbe, non eſt
Piſcis, homo eſt. hominem, Calliodore, voras.

De imagine M. Antonii Primi, ad Cæditianum. XXXII.

HÆc mihi quæ colitur violis pictura, roſisque,
Quos referat vultus, Cæditiane, rogas?
Talis erat Marcus mediis Antonius annis
Primus: in hoc juvenem ſe videt ore ſenex.
Ars utinam mores, animumque effingere poſſet!
Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Munatium Gallum. XXXIII.

SImplicior priſcis, Munati Galle, Sabinis,
Cecropium ſuperas qui bonitate ſenem:
Sic tibi conſoceri claros retinere Penates
Perpetuâ natæ det face caſta Venus:
Vt tu, ſi viridi tinctos ærugine verſus

Forte malus livor dixerit eſſe meos,
Vt facis, à nobis abigas: nec ſcribere quemquam
Talia contendas carmina, qui legitur.
Hunc ſervare modum noſtri novere libelli;
Parcere perſonis, dicere de vitiis.

Ad Cæſarem Trajanum. XXXIV.

Dî tibi dent quicquid, Cæſar Trajane, mereris:
Et rata perpetua, quæ tribuêre, velint:
Qui ſua reſtituit ſpoliato jura patrono;
Libertis exſul non erit ille ſuis.
Dignus es, ut poſſis totum ſervare clientem,
Et (liceat tantum vera probare) potes.

De Sulpitia. XXXV.

Omnes Sulpitiam legant puellæ,
Vni quæ cupiunt viro placere.
Omnes Sulpitiam legant mariti,
Vni qui cupiunt placere nuptæ.
Non hæc Colchidos aſſerit furorem,
Diri prandia nec refert Thyeſtæ;
Scyllam, Biblida, nec fuiſſe credit:
Sed caſtos docet & pios amores,
Luſus, delitias, facetiasque.
Cujus carmina qui bene æſtimarit,
Nullam dixerit eſſe nequiorem,
Nullam dixerit eſſe ſanctiorem.
Tales Ægeriæ jocos fuiſſe
Vdo crediderim Numæ ſub antro.
Hac condiſcipula vel hac magiſtra
Eſſes doctior & pudica Sappho.
Sed tecum pariter ſimulque viſam
Durus Sulpitiam Phaon amaret.
Fruſtra: namque ea nec Tonantis uxor,
Nec Bacchi, nec Apollinis puella
Erepto ſibi viveret Caleno.

In Munnam. XXXVI.

Improba Maſſiliæ quicquid fumaria cogunt,
Accipit ætatem quiſquis ab igne cadus;
A te, Munna, venit: miſeris tu mittis amicis
Per freta, per longas toxica ſæva vias.
Nec facili pretio, ſed quo contenta Falerni
Teſta ſit, aut cellis Setia cara ſuis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Non venias quare tam longo tempore Romam,
Hæc puto cauſſa tibi eſt, ne tua vina bibas.

Ad Maternum. XXXVII.

IVris & æquarum cultor ſanctiſſime legum,
Veridico Latium qui regis ore forum,
Municipi, Materne, tuo veterique ſodali,
Callaicum mandas ſi quid ad Oceanum.
An Laurentino turpes in littore ranas,
Et ſatius tenues ducere credis acos;
At ſua captivum quam ſaxa remittere mullum,
Viſus erit libris qui minor eſſe tribus?
Et fatuum ſummâ cœnare pelorida menſâ,
Quosque tegit levi cortice concha brevis;
Oſtrea Bajanis quam non liventia teſtis,
Quæ pueri domino non prohibente vorent?
Hic olidam clamoſus ages in retia vulpem,
Mordebitque tuos ſordida præda canes:
Illic piſcoſo modo vix educta profundo
Impedient lepores humida lina meos.
Dum loquor, ecce, redit ſporta piſcator inani;
Venator capta mele ſuperbus adeſt.
Omnis ab urbano venit ad mare cœna macello:
Callaïcum mandas ſi quid ad Oceanum.

Ad Calenum. XXXVIII.

O Molles tibi quindecim, Calene,
Quos cum Sulpitia tua jugales
Indulſit deus & peregit annos!
O nox omnis, & hora, quæ notata eſt
Caris littoris Indici lapillis!
O quæ prœlia, quas utrimque pugnas
Felix lectulus, & lucerna vidit
Nimbis ebria Nicerotianis!
Vixiſti tribus, ô Calene, luſtris,
Ætas hæc tibi tota computatur;
Et ſolos numeras dies mariti.
Ex illis tibi ſi diu rogatam
Lucem redderet Atropos vel unam,
Malles quam Pyliam quater ſenectam.

In Lesbiam. XXXIX.

COnſule te Bruto quid juras, Lesbia, natam?
Mentiris. nata es, Lesbia, rege Numa?

Sic quoque mentiris, namque ut tua ſæcula noris,
Ficta Prometheo diceris eſſe luto.

Ad Lupum, de Polla. XL.

SEmper cum mihi diceretur eſſe
Secreto mea Polla cum cinædo:
Irrupi, Lupe: non erat cinædus.

In Proculejam. XLI.

MEnſe novo Iani veterem, Proculeja, maritum
Deſeris; atque jubes res ſibi habere ſuas.
Quid rogo, quid factum eſt? ſubiti quæ cauſſa doloris?
Nil mihi reſpondes. dicam ego: Prætor erat.
Conſtatura fuit Megalenſis purpura centum
Millibus, ut nimium munera parca dares:
Et populare ſacrum bis millia dena tuliſſet.
Diſcidium non eſt hoc, Proculeia; lucrum eſt.

Ad Dindymum. XLII.

TAm dubia eſt lanugo tibi, tam mollis, ut illam
Halitus, & ſoles, & levis aura terat.
Celantur ſimili ventura cydonia lana,
Pollice virgineo quæ ſpoliata nitent.
Fortius impreſſi quoties tibi baſia quinque,
Barbatus labris, Dindyme, fio tuis.

Ad Philerotem. XLIII.

SEptima jam, Phileros, tibi conditur uxor in agro
Plus nulli, Phileros, quam tibi reddit ager.

Ad Q. Ovidium. XLIV.

QVinte Caledonios Ovidi viſure Britannos,
Et viridem Tethyn, Oceanumque patrem;
Ergo Numæ colles, & Nomentana relinques
Otia? nec retinet rusque focusque ſenem?
Gaudia tu differs: at non & ſtamina differt
Atropos; atque omnis ſcribitur hora tibi.
Præſtiteris caro (quis non hoc laudet?) amico,
Vt potior vita ſit tibi ſancta fides.
Sed reddare tuis tandem manſure Sabinis:
Teque tuas numeres inter amicitias.

In delicatum lectorem. XLV.

SI quid lene mei dicunt & dulce libelli,
Si quid honorificum pagina blanda ſonat,
Hoc tu pingue putas, & coſtam rodere mavis,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ilia Laurentis cum tibi demus apri.
Vaticana bibas, ſi delectaris aceto:
Non facit ad ſtomachum noſtra lagena tuum.

In Mathonem. XLVI.

OMnia vis bellè, Matho, dicere: dic aliquando
Et bene: dic neutrum: dic aliquando male.

Ad (Iulium) Martialem. XLVII.

VItam quæ faciunt beatiorem,
Iucundiſſime Martialis, hæc ſunt:
Res non parta labore, ſed relicta;
Non ingratus ager; focus perennis;
Lis nunquam; toga rara; mens quieta;
Vires ingenuæ; ſalubre corpus;
Prudens ſimplicitas; pares amici;
Convictus facilis, ſine arte menſa;
Nox non ebria, ſed ſoluta curis;
Non triſtis torus, & tamen pudicus;
Somnus qui faciat breves tenebras;
Quod ſis, eſſe velis, nihilque malis:
Summum nec metuas diem, nec optes.

Parat Poëta convivium. XLVIII.

NVnciat octavam Phariæ ſua turba juvencæ,
Et pilata redit jamque ſubitque cohors.
Temperat hæc thermas, nimios prior hòra vapores
Halat, & immodico ſexta Nerone calet.
Stella, Nepos, Cani, Cerealis, Flacce venitis?
Septem ſigna capit: ſex ſumus; adde Lupum.
Exoneraturas ventrem mihi villica malvas
Attulit, & varias quas habet hortus opes:
In quibus eſt lactuca ſedens, & ſectile porrum:
Nec deeſt ructatrix mentha, nec herba ſalax,
Secta coronabunt rutatos ova lacertos;
Et madidum thynni de ſale ſumen erit.
Guſtus in his. una ponetur cœnula menſa
Hœdus inhumani raptus ab ore lupi.
Et quæ non egeant ferro ſtructoris ofellæ,
Et faba fabrorum, prototomique rudes. (ſtes
Pullus ad hæc, cœnisque tribus jam perna ſuper-
Addetur: ſaturis mitia poma dabo.
De nomentana vinum ſine fæce lagena,
Quæ bis Frontino Conſule plena fuit.

Accedent ſine felle joci, nec mane timenda
Libertas : & nil quod tacuiſſe velis.
De Praſino conviva meus Venetoque loquatur,
Nec facient quemquam pocula noſtra reum.

In Cottam. XLIX.

CVm potes amethyſtinos trientes,
Et nigro madeas Opimiano;
Propinas modo conditum Sabinum :
Et dicis mihi, Cotta, Vis in auro?
Quiſquam plumbea vina vult in auro?

Epitaphium Scorpi agitatoris. L.

FRangat Idumæas triſtis Victoria palmas :
Plange Favor ſæva pectora nuda manu.
Mutet Honor cultus; & iniquis munera flammis
Mitte coronatas Gloria mœſta comas.
Heu facinus! prima fraudatus, Scorpe, juventa
Occidis; & nigros tam cito jungis equos.
Curribus illa tuis ſemper properata, brevisque,
Cur fuit & vitæ tam prope meta tuæ?

De eodem. LI.

ILle ego ſum Scorpus, clamoſi gloria Circi,
Plauſus Roma tui, delitiæque breves :
Invida quem Lacheſis raptum trieteride nona,
Dum numerat palmas, credidit eſſe ſenem.

Ad Fauſtinum. LII.

SIdera jam Tyrius Phrixei reſpicit agni
Taurus, & alternum Caſtora fugit hyems.
Ridet ager, veſtitur humus, veſtitur & arbos :
Iſmarium pellex Attica plorat Ityn. (nam
Quos, Fauſtine, dies, qualem tibi Roma Raven-
Abſtulit! ô ſoles! ô tunicata quies!
O nemus, ô fontes, ſolidumque madentis arenæ
Littus, & æquoreis ſplendidus Anxur aquis :
Et non unius ſpectator lectulus undæ,
Qui videt hinc puppes fluminis, inde maris :
Sed neque Marcelli, Pompeianumque, nec illic
Sunt triplices thermæ, nec fora juncta quater :
Nec Capitolini ſummum penetrale Tonantis,
Quæque nitent cœlo proxima templa ſuo.
Dicere te laſſum quoties ego credo Quirino;
Quæ tua ſunt, tibi habe : quæ mea, redde mihi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Theli ſpadone. LIII.

THelin viderat in toga ſpadonem;
Damnatam Numa dixit eſſe mœcham.

In Olum. LIV.

MEnſas, Ole, bonas ponis; ſed ponis opertas.
Ridiculum eſt: poſſum ſic ego habere bonas.

In Marullam. LV.

ARrectum quoties Marulla penem
Penſavit digitis, diuque menſa eſt:
Libras, ſcriptula, ſextulasque dicit.
Idem poſt opus, & ſuas palæſtras,
Loro cum ſimilis jacet remiſſo,
Quanto ſit levior Marulla dicit.
Non ergo eſt manus iſta, ſed ſtatera.

In Gallum. LVI.

TOtis Galle, jubes tibi me ſervire diebus,
Et per Aventinum ter quater ire tuum.
Eximit aut reficit dentem Caſcellius ægrum:
Infeſtos oculis uris, Higine, pilos.
Non ſecat & tollit ſtillantem Fannius uvam:
Triſtia ſervorum ſtigmata delet Eros.
Enterocelarum fertur Podalirius Hermes.
Qui ſanet ruptos, dic mihi, Galle, quis eſt?

Ad Sextum. LVII.

ARgenti libram mittebas: facta ſelibra eſt,
Sed piperis. tanti non emo, Sexte, piper.

Ad Frontinum. LVIII.

ANxuris æquorei placidos, Frontine, receſſus,
Et propius Baias, littoreamque domum,
Et quod inhumanæ Cancro fervente cicadæ
Non novere nemus, flumineosque lacus;
Dum colui doctas tecum celebrare vacabat
Pieridas: nunc nos maxima Roma terit.
Hic mihi, quando dies meus eſt, jactamur in alto
Vrbis, & in ſterili vita labore perit;
Dura ſuburbani dum jugera paſcimus agri,
Vicinosque tibi, ſancte Quirine, Lares.
Sed non ſolus amat, qui nocte dieque frequentat
Limina: nec vatem talia damna decent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Per veneranda mihi Muſarum ſacra, per omnes,
Iuro deos, & non officioſus amo.

In delicatum lectorem. LIX.

COnſumpta eſt uno ſi lemmate pagina, tranſis,
Et breviora tibi non meliora placent.
Dives & ex omni poſita eſt inſtructa macello
Cœna tibi; ſed te mactea ſola juvat.
Non opus eſt nobis nimium lectore guloſo,
Hunc volo, qui fiat non ſine pane ſatur.

De Munna. LX.

IVra trium petiit à Cæſare diſcipulorum,
Aſſuetus ſemper Munna docere duos.

Epitaphium Erotii. LXI.

HIc feſtinata requieſcit Erotion umbra,
Crimine quam fati ſexta peremit hyems.
Quiſquis eris noſtri poſt me regnator agelli,
Manibus exiguis annua juſta dato.
Sic lare perpetuo, ſic turba ſoſpite, ſolus
Flebilis in terra ſit lapis iſte tua.

Ad magiſtrum ludi. LXII.

LVdi magiſter parce ſimplici turbæ:
Sic te frequentes audiant capillati,
Et delicatæ diligat chorus menſæ;
Nec calculator, nec notarius velox
Majore quiſquam circulo coronetur.
Albæ leone flammeo calent luces,
Toſtamque fervens Iulius coquit meſſem.
Cirrata loris horridis Scythæ pellis,
Qua vapulavit Marſyas Celænæus,
Ferulæque triſtes, ſceptra pædagogorum,
Ceſſent, & Idus dormiant in Octobres:
Æſtate pueri ſi valent, ſatis diſcunt.

Epitaphium nobilis matronæ. LXIII.

MArmora parva quidem ſed non ceſſura, viator
Mauſoli ſaxis Pyramidumque legis.
Bis mea Romano ſpectata eſt vita Terento;
Et nihil extremos perdidit ante rogos.
Quinque dedit pueros, totidem mihi Iuno puellas:
Cluſerunt omnes lumina noſtra manus.
Contigit & thalami mihi gloria rara, fuitque;
Vna pudicitiæ mentula nota meæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Pollam, Lucani poëtæ conjugem.

LXIV.

COntigeris regina meos ſi Polla libellos,
Non tetrica noſtros excipe fronte jocos.
Ille tuus vates, Heliconis gloria noſtri,
Pieria caneret cum fera bella tuba.
Non tamen erubuit laſcivo dicere verſu:
Si nec pædicor, Cotta, quid hic facio?

In Carmenionem. LXV.

CVm te municipem Corinthiorum
Iactes, Carmenion, negante nullo;
Cur frater tibi dicor, ex Iberis
Et Celtis genitus, Tagique civis?
An vultu ſimiles videmur eſſe?
Tu flexa nitidus coma vagaris;
Hiſpanis ego contumax capillis.
Levis dropace tu quotidiano;
Hirſutis ego cruribus, geniſque.
Os blæſum tibi, debiliſque lingua eſt;
Nobis filia fortius loquetur.
Tam diſpar aquilæ columba non eſt,
Nec dorcas rigido fugax leoni.
Quare deſine me vocare fratrem,
Ne te, Carmenion, vocem ſororem.

De Theopompo. LXVI.

QVi rogo tam durus, quis tam fuit ille ſuperbus,
Qui juſſit fieri te, Theopompe, cocum?
Hanc aliquis faciem nigra violare culina
Suſtinet? has uncto polluit igne comas?
Quis potius cyathos, aut quis cryſtalla tenebit?
Qua ſapient melius mixta Falerna manu?
Si tam ſidereos manet exitus iſte miniſtros:
Iupiter utatur jam Ganymede coco.

Epitaphium Melanthionis & Plotiæ. LXVII.

PYrrhæ filia, Neſtoris noverca,
Quam vidit Niobe puella canam,
Laertes aviam ſenex vocavit,
Nutricem Priamus, ſocrum Thyeſtes:
Iam cornicibus omnibus ſuperſtes,

Hoc tandem ſita prurit in ſepulchro
Calvo Plotia cum Melanthione.

In Læliam. LXVIII.

CVm tibi nonEpheſos,nec ſit Rhodos,aut Mity-
Sed domus in vico, Lælia, Patricio; (lene,
Deque coloratis nunquam lita mater Etruſcis,
Durus Aricina de regione pater;
Ζωὴ ϗ ψυχὴ laſcivum congeris usque,
Pro pudor, Herſiliæ civis & Egeriæ.
Lectulus has voces, nec lectulus audiat omnis,
Sed quem laſcivo ſtravit amica viro.
Scire cupis quo caſta modo matrona loquaris;
Numquid cum criſſas, blandior eſſe potes?
Tu licet ediſcas totam referasque Corinthon,
Non tamen omnino, Lælia, Lais eris.

De Polla. LXIX.

CVſtodes das, Polla, viro; non accipis ipſa;
Hoc eſt uxorem ducere, Polla, virum.

Ad Potitum. LXX.

QVod mihi vix unus toto liber exeat anno,
Deſidiæ tibi ſum, docte Potite, reus.
Iuſtius at quanto mirere, quod exeat unus,
Labantur toti cum mihi ſæpe dies.
Nunc reſalutantes video nocturnus amicos,
Gratulor & multis; nemo, Potite, mihi.
Nunc ad luciferam ſignat mea gemma Dianam:
Nunc me prima ſibi; nunc ſibi quincta rapit.
Nunc conſul, prætorve tenet, reducesque choreæ:
Auditur toto ſæpe poëta die.
Sed nec cauſſidico poſſis impune negare,
Nec ſi te rhetor grammaticusve rogent:
Balnea poſt decimam laſſo, centumque petuntur
Quadrantes. fiet quando, Potite, liber?

Lachrymæ Rabirii in funere parentum. LXXI.

QViſquis læta tuis & ſera parentibus optas.
Fata, brevem titulum marmoris hujus ama.
Condidit hac caras tellure Rabirius umbras:
Nulli ſorte jacent candidiore ſenes.

Bis ſex luſtra tori nox mitis & ultima cluſit :
  Arſerunt uno funera bina rogo.
Hos tamen ut primis raptos ſibi quærit in annis.
  Improbius nihil his fletibus eſſe poteſt.

De Caſare (Trajano.) LXXII.

FRuſtra Blanditiæ venitis ad me
At tritis miſerabiles labellis :
Dicturus Dominum Deumque non ſum ;
Iam non eſt locus hac in urbe vobis.
Ad Parthos procul ite pileatos,
Et turpes, humileſque, ſuppliceſque
Pictorum ſola baſiate regum.
Non eſt hic dominus, ſed Imperator,
Sed juſtiſſimus omnium Senator ;
Per quem de Stygia domo reducta eſt
Siccis ruſtica Veritas capillis.
Hoc ſub principe, ſi ſapis, caveto.
Verbis, Roma, prioribus loquaris.

Ad Marcum. LXXIII.

LIttera facundi gratum mihi pignus amici
  Pertulit, Auſoniæ dona ſevera togæ :
Quâ non Fabricius, ſed vellet Apicius uti,
  Vellet Mecœnas Cæſareanus eques.
Vilior hæc nobis alio mittente fuiſſet ;
  Non quacunque manu victima cæſa litat :
A te miſſa venit. poſſem niſi munus amare,
  Marce, tuum : poteram nomen amare meum.
Munere ſed plus eſt, & nomine gratius ipſo,
  Officium docti judiciumque viri.

Ad Romam. LXXIV.

IAm parce laſſo, Roma, gratulatori,
Laſſo clienti : quamdiu ſalutator
Ante ambulones & togatulos inter
Centum merebor plumbeos die toto ;
Cum Scorpus una quindecim graves hora
Ferventis auri victor auferat ſaccos ?
Non ego meorum præmium libellorum
(Quid enim merentur ?) Apulos velim campos.
Non Hybla, non me ſpicifer capit Nilus,
Nec quæ paludes delicata Pomptinas
Ex arce clivi ſpectat uva Setini.
Quid concupiſcam quæris ergo ? dormire.

De Galla. LXXV.

MIllia viginti quondam me Galla popoſcit;
Et, fateor, magni non erat illa nimis.
Annus abit: bis quina dabis ſeſtertia, dixit.
Poſcere plus viſa eſt, quam prius, illa mihi.
Iam duo poſcenti poſt ſextum millia menſem,
Mille dabam nummos: noluit accipere.
Tranſierant binæ forſan ternæve Kalendæ,
Aureolos ultro quattuor ipſa petit:
Non dedimus. centum juſſit me mittere nummos:
Sed viſa eſt nobis hæc quoque ſumma gravis.
Sportula nos junxit quadrantibus arida centum:
Hanc voluit: puero diximus eſſe datam.
Inferius numquid potuit deſcendere? fecit.
Dat gratis. ultro dat mihi Galla. nego.

De Mævio. LXXVI.

HOc Fortuna tibi videtur æquum?
Civis non Syriæve, Parthiæve,
Nec de Cappadocis eques cataſtis,
Sed de plebe Remi, Numæque verna,
Iucundus, probus, innocens, amicus,
Lingua doctus utraque; cujus unum eſt,
Sed magnum vitium, quod eſt Poëta;
Pullo Mævius alget in cucullo:
Cocco mulio fulget Incitatus.

De Caro, ad Maximum. LXXVII.

NEquius à Caro nihil unquam, Maxime, factũ eſt,
Quam quod febre perit: fecit & illa nefas.
Sæva, nocens febris ſaltem quartana fuiſſes!
Servari medico debuit ille ſuo.

Ad Macrum. LXXVIII.

IBis littoreas, Macer, Salonas:
Ibit rara fides, amorque recti,
Et ſecum comitem trahet pudorem.
Semper pauperior redit poteſtas.
Felix auriferæ colone terræ,
Rectorem vacuo ſinu remittes,
Optabisque moras, & exeuntem
Vdo Dalmata gaudio ſequeris.
Nos Celtas, Macer, & truces Iberos

Cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cum deſiderio tui petemus.
Sed quæcunque tamen feretur illinc
Piſcoſi calamo Tragi notata
Macrum pagina noſtra nominabit.
Sic inter veteres legar Poëtas,
Nec multos mihi præferas priores;
Vno ſed tibi ſim minor Catullo.

De Torquato & Otacilio. LXXIX.

AD lapidem Torquatus habet prætoria quartum:
Ad quartum breve rus emit Otacilius.
Torquatus nitidas vario de marmore thermas
Exſtruxit: cucumam fecit Otacilius.
Diſpoſuit daphnona ſuo Torquatus in agro:
Caſtaneas centum ſevit Otacilius.
Conſule Torquato vici fuit ille magiſter,
Nec minor in tanto viſus honore ſibi.
Grandis ut exiguam bos ranam ruperat olim;
Sic puto Torquatus rumpet Otacilium.

De Erote. LXXX.

PLorat Eros, quoties maculoſæ pocula myrrhæ
Inſpicit, aut pueros, nobiliusve citrum.
Et gemitus imo ducit de pectore, quod non
Tota miſer coëmat Septa, feratque domum.
Quam multi faciunt, quod Eros, ſed lumine ſicco!
Pars major lachrymas ridet, & intus habet.

De Phillide. LXXXI.

CVm duo veniſſent ad Phyllida mane fututum,
Et nudam cuperet ſumere uterque prior:
Promiſit pariter ſe Phyllis utrique daturam,
Et dedit: ille pedem ſuſtulit, hic tunicam.

Ad Gallum. LXXXII.

SI quid noſtra tuis adicit vexatio rebus,
Mane, vel à media nocte togatus ero.
Stridentesque feram flatus Aquilonis iniqui,
Et patiar nimbos, excipiamque nives.
Sed ſi non fias quadrante beatior uno,
Per gemitus noſtros, ingenuasque cruces:
Parce precor feſſo, vanosque remitte labores,
Qui tibi non proſunt, & mihi, Galle, nocent.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Marinum. LXXXIII.

RAros colligis hinc & hinc capillos,
Et latum nitidæ, Marine, calvæ
Campum temporibus tegis comatis:
Sed moti redeunt jubente vento,
Redduntur que ſibi, caputque nudum
Cirris grandibus hinc & inde cingunt.
Inter Spendophorum Teleſphorumque
Cidæ ſtare putabis Hermerotem.
Vis tu ſimplicius ſenem fateri;
Vt tandem videaris unus eſſe?
Tonſor jam reliquos metat capillos.
Calvo turpius eſt nihil comato.

De Afro, ad Cæditianum. LXXXIV.

MIraris, quare dormitum non eat Afer?
Accumbat cum quâ, Cæditiane, vides.

De Ladonte nauta. LXXXV.

IAm ſenior Ladon Tiberinæ nauta carinæ
Proxima dilectis rura parayit aquis.
Quæ cum ſæpe vagus premeret torrentibus undis
Tybris, & hiberno rumperet arva lacu:
Emeritam puppim ripa quæ ſtabat in alta,
Implevit ſaxis, oppoſuitque vadis.
Sic nimias avertit aquas. quis credere poſſet?
Auxilium domino merſa carina tulit.

De Lauro. LXXXVI.

NEmo nova caluit ſic inflammatus amica,
Flagravit quanto Laurus amore pilæ.
Sed qui primus erat luſor, dum floruit ætas,
Nunc poſtquam deſit ludere, prima pila eſt.

De natali Reſtituti. LXXXVII.

OCtobres age ſentiat Kalendas
Facundi pia Roma Reſtituti.
Linguis omnibus & favete votis;
Natalem colimus, tacete lites.
Abſit cereus aridi clientis,
Et vani triplices, brevesque mappæ
Exſpectent gelidi jocos Decembris.
Certent muneribus beatiores:
Agrippæ tumidus negotiator

Cadmi

Cadmi municipes ferat lacernas.
Pugnorum reus ebriæque noctis
Cœnatoria mittat advocato.
Infamata virum puella vicit?
Veros Sardonychas, ſed ipſa tradat.
Mirator veterum ſenex avorum,
Donet Phidiaci toreuma cæli.
Venator leporem, colonus hœdum,
Piſcator ferat æquorum rapinas.
Si mittit ſua quiſque: quid Poëtam
Miſſurum tibi, Reſtitute, credis?

Ad Cottam. LXXXVIII.

OMnes perſequeris prætorum, Cotta, locellos;
Accipis & ceras: officioſus homo es.

De ſtatua Iunonis. LXXXIX.

IVno labor, Polyclete, tuus, & gloria felix,
Phidiacæ cuperent quam meruiſſe manus,
Ore nitet tanto, quanto ſupereſſet in Ida
Iudice convictas non dubitante deas.
Iunonem, Polyclete, ſuam niſi frater amaret,
Iunonem poterat frater amare tuam.

In Ligellam. XC.

QVid vellis vetulum, Ligella, cunnum?
Quid buſti cineres tui laceſſis?
Tales munditiæ decent puellas:
Nam tu jam nec anus potes videri.
Iſtud, crede mihi, Ligella, bellè
Non mater facit Hectoris, ſed uxor.
Erras, ſi tibi cunnus hic videtur,
Ad quem mentula pertinere deſit.
Quare, ſi pudor eſt, Ligella noli
Barbam vellere mortuo leoni.

De Almone. XCI.

OMnes eunuchos habet Almo, nec arrigit ipſe:
Et queritur, pariat quod ſua Polla nihil.

Ad Marium. XCII.

MAri quietæ cultor & comes vitæ,
Quo cive priſca gloriatur Atina;
Has tibi gemellas barbari decus luci
Commendo pinus, ilicesque Faunorum,

Et

Et ſemidocta villici manu ſtructas
Tonantis aras, horridique Silvani
Quas tinxit agni ſæpe ſanguis, aut hœdi,
Dominamque ſancti Virginem Deam templi,
Et quem ſororis hoſpitem vides caſtæ
Martem mearum principem Kalendarum,
Et delicatæ la ureum nemus Floræ,
In quod Priapo perſequente confugit.
Hoc omne agelli mite parvuli numen
Seu tu cruore, ſive thure placabis:
Vbicunque veſter Martialis eſt dices,
Hæc, ecce, mecum dextera litat vobis
Abſens ſacerdos; vos, putate præſentem,
Et date duobus, quidquid alter optarit.

Ad Clementem. XCIII.

SI prior Euganeas Clemens Helicaonis oras,
Pictaque pampineis videris arva jugis:
Perfer Ateſtinæ nondum vulgata Sabinæ
Carmina, purpurea ſed modo culta toga.
Vt roſa delectat, metitur quæ pollice primo;
Sic nova nec mento ſordida charta juvat.

Munuſculum pomorum. XCIV.

NOn mea Maſſylus ſervat pomaria ſerpens,
Regius Alcinoi nec mihi ſervit ager:
Sed Nomentana ſecurus germinat hortus
Arbore, nec furem plumbea mala timent.
Hæc igitur media quæ ſunt modo nata Sabura,
Mittimus autumni cerea poma mei.

Ad Gallam. XCV.

INfantem tibi vir, tibi, Galla, remiſit adulter.
Hi, puto, non dubie ſe futuiſſe negant.

Ad Avitum. XCVI.

SÆpe loquar nimium gentes quod, Avite, remo-
Miraris Latia factus in urbe ſenex; (tas,
Auriferumque Tagum ſitiam, patriumq; Salonem,
Et repetam ſaturæ ſordida rura caſæ.
Illa placet tellus, in qua res parva beatum
Me facit, & tenues luxuriantur opes.
Paſcitur hic, ibi paſcit ager: tepet igne maligno.
Hic focus, ingenti lumine lucet ibi.
Hic pretioſa fames, conturbatorque macellus:
Menſa

Menſa ibi divitiis ruris operta ſui.
Quattuor hic æſtate togæ pluresve teruntur:
Autumnis ibi me quattuor una tegit.
I, cole nunc reges: quidquid non præſtat amicus,
Cum præſtare tibi poſſit, Avite, locus.

De Numa. XCVII.

DVm levis arſura ſtruitur libitina papyro,
Dum myrrham & caſiam flebilis uxor emit:
Iam ſcrobe, jam lecto, jam pollinctore parato
Hæredem ſcripſit me Numa: convaluit.

In Publium. XCVIII.

ADdat cum mihi Cæcubum miniſter
Idæo reſolutior cinædo,
Quo nec filia cultior, nec uxor,
Nec mater tua, nec ſoror recumbit:
Vis ſpectem potius tuas lacernas,
Aut citrum vetus, Indicoſque dentes?
Suſpectus tibi ne tamen recumbam,
Præſta de grege, ſordidaque villa
Tonſos, horridulos, rudes, puſillos
Hircoſi mihi filios ſubulci,
Perdet te dolor hic: habere, Publi,
Mores non potes hos, & hos miniſtros.

De ſtatua Socratis. XCIX.

SI Romana forent hæc Socratis ora, fuiſſent
Iulius in Satyris qualia Rufus habet.

In plagiarium C.

QVid, ſtulte, noſtris verſibus tuos miſces?
Cum litigante quid tibi miſer libro?
Quid congregare cum leonibus vulpes,
Aquiliſque ſimiles facere noctuas quæris?
Habeas licebit alterum pedem Ladæ,
Inepte, fruſtra crure ligneo curres.

De Capitolino. CI.

ELyſio redeat ſi forte remiſſus ab agro
Ille ſuo felix Cæſare Gabba vetus;
Qui capitolinum pariter Gabbamque jocantes
Audierit; dicet: ruſtice Gabba tace.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Avitum, de Philœno, & Gaditano. CII.

QVa factus ratione ſit requiris,
Qui nunquam futuit, pater Philœnus?
Gaditanus, Avite, dicat iſtud:
Qui ſcribit nihil & tamen Poëta eſt.

Ad municipes ſuos Bilbilitanos. CIII.

MVnicipes Auguſta mihi quos Bilbilis acri
Monte creat, rapidus quem Salo cingit aquis:
Ecquid læta juvat veſtri vos gloria vatis?
Nam decus, & nomen, famaque veſtra ſumus.
Nec ſua plus debet tenui Verona Catullo.
Meque velit dici non minus illa ſuum.
Quattuor acceſſit triceſima meſſibus æſtas,
Vt ſine me Cereri ruſtica liba datis.
Mœnia dum colimus dominæ pulcherrima Romæ:
Mutavere meas Itala regna comas.
Excipitis reducem placida ſi mente, venimus:
Aſpera ſi geritis corda, redire licet.

Ad librum proficiſcente in Hiſpaniam Tarraconenſem Flavo. CIV.

INoſtro comes, i, libelle, Flavo
Longum per mare, ſed faventis undæ;
Et curſu facili, tuiſque ventis
Hiſpanæ pete Tarraconis arces.
Illinc te rota tollet, & citatus
Altam Bilbilin, & tuum Salonem
Quincto forſitan eſſedo videbis.
Quid mandem tibi quæris? ut ſodales
Paucos, ſed veteres, & ante brumas
Triginta mihi quattuorque viſos
Ipſa protinus à via ſalutes;
Et noſtrum admoneas ſubinde Flavum,
Iucundos mihi nec laborioſos.
Seceſſus ſpatio paret ſalubri,
Qui pigrum faciant tuum parentem.
Hæc ſunt. jam tumidus vocat magiſter,
Caſtigatque moras; & aura portum
Laxavit melior. vale, libelle.
Navem, ſcis puto, non moratur unus.

M. VAL. MARTIALIS
EPIGRAMMATVM
LIBER XI.

Ad librum ſuum. I.

QVo tu, quo, liber otioſe, tendis,
Cultus ſindone non quotidiana?
Numquid Parthenium videre? certe.
Vadas, & redeas inevolutus.
Libros non legit ille, ſed libellos:
Nec Muſis vacat, aut ſuis vacaret.
Ecquid te ſatis æſtimas beatum,
Contingunt tibi ſi manus minores?
Vicini pete porticum Quirini:
Turbam non habet otioſiorem
Pompejus, vel Agenoris puella,
Vel primæ dominus levis Carinæ.
Sunt illic duo treſve qui revolvant
Noſtrarum tineas ineptiarum:
Sed cum ſponſio, fabulæque laſſæ
De Scorpo fuerint & Incitato.

Ad lectores liber Saturnalicius. II.

TRiſte ſupercilium, durique ſevera Catonis
Frons, & aratoris filia Fabricii,
Et perſonati faſtus, & regula morum,
Quidquid & in tenebris non ſumus; ite foras.
Clamant, ecce, mei bona Saturnalia verſus.
Et libet; & ſub te præſide, Nerva, licet.
Lectores tetrici, ſalebroſum ediſcite Santram;
Nil mihi vobiſcum eſt: iſte liber meus eſt.

De ſuis libellis. III.

NOn urbana mea tantum Pimpleide gaudent
Otia, nec vacuis auribus iſta damus:
Sed meus in Geticis ad Martia ſigna pruinis
A rigido teritur centurione liber.
Dicitur & noſtros cantare Britannia verſus.
Quid prodeſt? neſcit ſacculus iſta meus.
At quam victuras poteramus pangere chartas;
Quantaque Pieria prœlia flare tuba;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cum pia reddiderint Auguſtum numina terris,
Et Mæcenatem ſi mihi Roma daret!

Votum pro Nerva (Trajano) & Senatu. IV.

SAcra lareſq; Phrygum, quos Trojæ maluit hæres
Quam rapere arſuras Laomedontis opes:
Scriptus & æterno nunc primum Iupiter auro:
Et ſoror, & ſummi Filia tota Patris:
Et qui purpureis jam tertia nomina faſtis,
Iane, refers Nervæ; vos precor ore pio:
Hunc omnes ſervate Ducem, ſervate Senatum:
Moribus hic vivat Principis, ille ſuis.

Ad Cæſarem. V.

TAnta tibi eſt recti reverentia Cæſar, & æqui,
Quanta Numæ fuerat: ſed Numa pauper erat.
Ardua res hæc eſt, opibus non tradere mores;
Et cum tot Crœſos viceris, eſſe Numam.

Ad eundem. VI.

SI redeant veteres, ingentia nomina, patres;
Elyſium liceat ſi vacuare nemus:
Te colet invictus pro libertate Camillus:
Aurum Fabricius, te tribuente, volet.
Te duce gaudebit Brutus: tibi Sylla cruentus
Imperium tradet, cum poſiturus erit.
Et te privato cum Cæſare Magnus amabit:
Donabit totas & tibi Craſſus opes.
Ipſe quoque infernis revocatus Ditis ab umbris,
Si Cato reddatur, Cæſareanus erit.

Ad Romam, de Saturnalibus. VII.

UNctis falciferi ſenis diebus,
Regnator quibus imperat fritillus,
Verſu ludere non laborioſo
Permittis, puto, pileata Roma.
Riſiſti. licet ergo, nec vetamur.
Pallentes procul hinc abite curæ:
Quidquid venerit obvium, loquamur
Moroſa ſine cogitatione.
Miſce dimidios puer trientes,
Quales Pythagoras dabat Neroni:
Miſce, Dindyme, ſed frequentiores.
Poſſum nil ego ſobrius: bibenti

Succurent mihi quindecim Poëtæ.
Da nunc baſia, ſed Catulliana.
Quæ ſi tot fuerint, quot ille dixit,
Donabo tibi paſſerem Catulli.

In Paullam. VIII.

IAm certe ſtupido non dices, Paulla, marito,
Ad mœchum quoties longius ire voles:
Cæſar in Albanum juſſit me mane venire,
Cæſar Circeios. jam ſtropha talis abit.
Penelopæ licet eſſe tibi ſub principe Nerva:
Sed prohibet ſcabies, ingeniumque vetus.
Infelix quid ages? ægram ſimulabis amicam?
Hærebit dominæ vir comes ipſe ſuæ:
Ibit & ad fratrem tecum, matremque patremque;
Quas igitur fraudes ingenioſa paras?
Diceret hyſtericam ſe forſitan altera mœcha,
In Sinueſſano velle ſedere lacu.
Quanto tu melius! quoties placet ire fututum,
Quæ verum mavis dicere, Paulla, viro.

De baſiis ſui pueri, ad Sabinum. IX.

LAſſa quod heſterni ſpirant opobalſama drauci;
Vltima quod curvo quæ cadit aura croco;
Poma quod hiberna matureſcentia capſa:
Arbore quod vernâ luxurioſus ager;
De Pallatinis dominæ quod Serica prælis;
Succina virginea quod regelata manu:
Amphora quod nigri, ſed longe fracta, Falerni:
Quod qui Sicanias detinet hortus apes:
Quod Coſmi redolent alabaſtra, focique deorum;
Quod modo divitibus lapſa corona comis:
Singula quid dicam? non ſunt ſatis: omnia miſce:
Hoc fragrant pueri baſia mane mei.
Scire cupis nomen? ſi propter baſia, dicam.
Iuraſti. nimium ſcire, Sabine, cupis.

De pictura Memoris, poëtæ tragici. X.

CLarus fronde Iovis, Romani fama cothurni,
Spirat Apellea redditus arte Memor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Turno ſatyrographo, ejus fratre. XI.

COntulit ad ſatyras ingentia pectora Turnus:
Cur non ad Memoris carmina? frater erat.

Ad pocillatorem ſuum. XII.

TOlle puer calices, tepidique toreumata Nili
Et mihi ſecura pocula trade manu,
Trita patrum labris, & tonſo pura miniſtro:
Antiquus menſis reſtituatur honor.
Te potare decet gemma, qui Mentora frangis
In ſcaphium mœchæ, Sardanapale, tuæ.

In Zoilum. XIII.

JVs tibi natorum vel ſeptem, Zoile, detur:
Dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

Epitaphium Paridis pantomimi. XIV.

QViſquis Flaminiam teris, viator,
Noli nobile præterire marmor.
Vrbis delitiæ, ſaleſque Nili,
Ars & gratia, luſus & voluptas,
Romani decus & dolor theatri,
Atque omnes Veneres, Cupidineſque,
Hoc ſunt condita, quo Paris, ſepulchro.

De brevi colono. XV.

HÆredes, nolite brevem ſepelire colonum.
Nam terra eſt illi quantulacunque gravis.

Ad Apollinarem, de hoc ſuo libro. XVI.

SVnt chartæ mihi, quas Catonis uxor,
Et quas horribiles legant Sabinæ:
Hic totus volo rideat libellus,
Et ſit nequior omnibus libellis:
Qui vino madeat, nec erubeſcat
Pingui ſordidus eſſe Coſmiano.
Ludat cum pueris; amet puellas:
Nec per circuitus loquatur illam
Ex qua naſcimur omnium parentem,
Quam ſanctus Numa mentulam vocabat.
Verſus hos tamen eſſe tu memento
Saturnalicios, Apollinaris.
Mores non habet hic meos libellus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad lectores. XVII.

QVi gravis es nimium, potes hinc jã lector abire
  Quo libet: urbanæ ſcripſimus iſta togæ.
Nam mea Lampſacio laſcivit pagina verſu;
  Et Tartiſſiaca concrepat æra manu.
O quoties rigida pulſabis pallia vena,
  Sis gravior Curio, Fabricioque licet:
Tu quoque nequitias noſtri luſuſque libelli
  Vda puella leges, ſis Patavina licet.
Erubuit poſuitque meum Lucretia librum,
  Sed coram Bruto. Brute recede; leget.

Ad Sabinum. XVIII.

NOn omnis noſtri nocturna eſt pagina libri,
  Invenies & quod mane, Sabine, legas.

In Lupum. XIX.

DOnaſti, Lupe, rus ſub urbe nobis:
Sed rus eſt mihi majus in feneſtra.
Rus hoc ducere, rus potes vocare?
In quo ruta facit nemus Dianæ,
Arguta tegit ala quod cicadæ,
Quod formica die comedit uno;
Cluſæ cui folium roſæ corona eſt:
In quo non magis invenitur herba,
Quam Coſmi folium; piperve crudum:
In quo nec cucumis jacere rectus,
Nec ſerpens habitare tota poſſit.
Erucam male paſcit hortus unam;
Conſumpto moritur culex ſalicto;
  Et talpa eſt mihi foſſor atque arator,
Non boletus hiare, non mariſcæ
Ridere, aut violæ patere poſſunt.
Fines mus populatur, & colono
Tanquam ſus Calydonius timetur;
Et ſublata volantis ungue Procnes
In nido ſeges eſt hirundinino;
Et cum ſtet ſine falce, mentulaque,
Non eſt dimidio locus Priapo.
Vix implet cochleam peracta meſſis,
Et muſtum nuce condimus picata.
Erraſti, Lupe, littera ſed una:

Nam quo tempore prædium dediſti;
Mallem tu mihi prandium dediſſes.

In Gallam. XX.

QVæris cur nolim te ducere, Galla? diſerta es.
Sæpe ſolœciſmum mentula noſtra facit.

Ad Lectores. XXI.

CÆſaris Auguſti laſcivos, livide, verſus
Sex lege, qui triſtis verba Latina legis.
Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi pœnam
Fulvia conſtituit, ſe quoque uti futuam.
Fulviam ego ut futuam? quid ſi me Manius oret.
Pædicem, faciam? non puto, ſi ſapiam.
Aut futue, aut pugnemus, ait. quid, quod mihi vita
Carior eſt ipſa mentula? ſigna canant.
Abſolvis lepidos nimirum, Auguſte, libellos;
Qui ſcis Romana ſimplicitate loqui.

In Lydiam. XXII.

Lydia tam laxa eſt, equitis quam culus aëni;
Quam celer arguto qui ſonat ære trochus;
Quam rota tranſmiſſo toties impacta petauro,
Quam vetus à craſſa calceus udus aqua;
Quam quæ rara vagos exſpectant retia turdos;
Quam Pompeiano vela negata Noto;
Quam quæ de phtiſico lapſa eſt armilla cinædo;
Culcita Leuconico quam viduata ſuo;
Quam veteres braccæ Britonis pauperis, & quam
Turpe Ravennatis guttur onocrotali.
Hanc in piſcina dicor futuiſſe marina,
Neſcio: piſcinam me futuiſſe puto.

In pædiconem maſturbantem. XXIII.

Mollia quod nivei duro teris ore Galeſi
Baſia, quod nudo cum Ganymede jaces,
Quis negat hoc nimium? ſed ſit ſatis: inguina ſaltem
Parce fututrici ſollicitare manu.
Levibus in pueris plus hæc, quam mentula, peccat;
Et faciunt digiti, præcipitantque virum.
Inde tragus, celereſque pili, mirandaque matri
Barba, nec in clara balnea luce placent.
Diviſit natura mares: pars una puellis;
Vna viris genita eſt: utere parte tua.

In Silam. XXIV.

NVbere Sila mihi nulla non lege parata eſt :
Sed Silam nulla ducere lege volo.
Cum tamen inſtaret; decies mihi dotis in auro
Sponſa dabis, dixi : quid minus eſſe poteſt ?
Nec futuam quamvis prima te nocte maritus ;
Communis tecum nec mhi lectus erit.
Complectarque meam , nec tu prohibebis , amicam ;
Ancillam mittes & mihi juſſa tuam.
Te ſpectante dabit nobis laſciva miniſter
Baſia, ſive meus, ſive erit ille tuus.
Ad cœnam venies, ſed ſic diviſa recumbes
Vt non tangantur pallia noſtra tuis.
Oſcula rara dabis nobis, ſed non dabis ultro :
Nec quaſi nupta dabis, ſed quaſi mater anus.
Si potes iſta pati, ſi nil perferre recuſas ;
Invenies qui te ducere, Sila, velit.

Ad Labullum. XXV.

DVm te proſequor, & domum reduco,
Aurem dum tibi præſto garrienti,
Et quidquid loqueris, faciſque, laudo ;
Quot verſus poterant, Labulle, naſci !
Hoc damnum tibi non videtur eſſe,
Si quod Roma legit, requirit hoſpes,
Non deridet eques, tenet ſenator,
Laudat cauſſidicus, poëta carpit,
Propter te perit ? hoc, Labulle, verum eſt ?
Hoc quiſquam ferat, ut tibi tuorum
Sit major numerus togatulorum,
Librorum mihi ſit minor meorum ?
Triginta prope jam diebus una eſt
Nobis pagina vix peracta : ſic fit,
Cum cœnare domi Poëta non vult.

In Linum. XXVI.

ILla ſalax nimium, nec paucis nota puellis
Stare Lino deſit mentula : lingua, cave.

Ad Theleſphorum puerum. XXVII.

O Mihi grata quies, ô blanda, Theleſphore, cura,
Qualis in amplexu non fuit ante meo !
Baſia da nobis vetulo puer uda Falerno,
Pocula da labris facta minora tuis.

Addideris ſuper hæc Veneris ſi gaudia vera:
Eſſe negem melius cum Ganymede Iovi.

Ad Flaccum. XXVIII.

FErreus es, ſi ſtare poteſt tibi mentula, Flacce
Cum te ſex cyathos orat amica gari,
Vel duo fruſta rogat cybii, tenuemve lacertum,
Nec dignam toto ſe botryone putat:
Cui portat gaudens ancilla paropſide rubra
Alecem, ſed quam protinus illa voret:
Aut cum perfricuit frontem, poſuitque pudorem,
Succida palliolo vellera quinque petit.
At mea me libram foliati poſcat amica,
Aut virides gemmas, ſardonychaſve pares:
Nec niſi prima velit de Tuſco Serica vico,
Aut centum aureolos ſic velut æra roget.
Nunc tu velle putas hæc me donare puellæ?
Nolo: ſed his ut ſit digna puella, volo.

De Naſica. XXIX.

INvaſit medici Naſica phreneticus Aucti,
Et percidit Hylan. hic puto ſanus erat.

Ad Phyllidem. XXX.

LAnguida cum vetula tractare virilia dextra
Cœpiſti; jugulor pollice, Phylli, tuo.
Nam cum me murem, cum me tua lumina dicis:
Horis me refici vix puto poſſe decem.
Blanditias neſcis: dabo, dic, tibi millia centum,
Et dabo Setini jugera culta ſoli:
Accipe vina, domum, pueros chryſendeta, menſas,
Nil opus eſt digitis: ſic mihi, Phylli, frica.

In Zoilum. XXXI.

OS male cauſſidicis, & dicis olere poëtis:
Sed fellatori, Zoile, pejus olet.

In Cæcilium. XXXII.

ATreus Cæcilius cucurbitarum,
Sic illas quaſi filios Thyeſtæ
In partes lacerat ſecatque mille.
Guſtu protinus has edes in ipſo;
Has prima feret, alterave cœna;
Hac cœna tibi tertia reponet.
Hinc ſeras epidipnidas parabit;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Hinc piſtor fatuas facit placentas;
Hinc & multiplices ſtruit tabellas;
Et notas caryotidas theatris:
Hinc exit varium coco minutal,
Vt lentem poſitam, ſabamque credas:
Boletos imitantur, & botellos,
Et caudam cybii breveſque mænas:
Hinc cellarius experitur artes,
Vt condat vario vafer ſapore
In ruta folium Capelliana.
Sic implet gabatas, parapſideſque,
Et leves ſcutulas, cavaſque lances.
Hoc lautum putat, hoc putat venuſtum,
Vnum ponere ferculis tot aſſem.

In Neſtorem. XXXIII.

NEc toga, nec focus eſt, nec tritus cimice lectus,
Nec tibi de bibula ſarta palude teges:
Nec puer, aut ſenior, nulla eſt ancilla, nec infans,
Nec ſera, nec clavis, nec canis, atque calix.
Tu tamen affectas, Neſtor, dici atque videri
Pauper, & in populo quæris habere locum.
Mentiris, vanoque tibi blandiris honore.
Non eſt paupertas, Neſtor, habere nihil.

De Praſino. XXXIV.

SÆpius ad palmam Praſinus poſt fata Neronis
Pervenit; & victor præmia plura refert.
I nunc, Livor edax, dic te ceſſiſſe Neroni,
Vicit nimirum, non Nero, ſed Praſinus.

In Aprum. XXXV.

Ædes emit Aper; ſed quas nec noctua vellet
Eſſe ſuas: adeo nigra vetuſque caſa eſt.
Vicinos illi nitidus Maro poſſidet hortos.
Cœnabit belle non habitabit Aper.

Ad Fabullum. XXXVI.

IGnotos mihi cum voces trecentos,
Quare non veniam vocatus à te
Miraris, quereriſque, litigaſque.
Solus cœno, Fabulle, non lubenter.

De Caji Iulii Proculi reditu. XXXVII.

CAïus hanc lucem gemma mihi Iulius alba
  Signat, iô, votis redditus, ecce, meis.
Deſperaſſe juvat veluti jam rupta ſororum
  Fila; minus gaudent, qui timuêre nihil.
Hypne, quid exſpectas piger? immortale Falernum
  Funde: ſenem poſcunt talia vota cadum.
Quincunces & ſex cyathos beſſemque bibamus,
  CAIVS ut fiat IVLIVS & PROCVLVS.

In Zoilum. XXXVIII.

ZOile quid tota gemmam præcingere libra
  Te juvat, & miſerum perdere ſardonycha?
Annulus iſte tuis fuerat modo cruribus aptus:
  Non eadem digitis pondera conveniunt.

De mulione ſurdo, ad Auctum. XXXIX.

MVlio viginti venit modo millibus, Aucte.
  Miraris pretium tam grave? ſurdus erat.

In Charidemum. XL.

CVnarum fueras motor, Charideme, mearum;
  Et pueri cuſtos, aſſiduuſque comes.
Iam mihi nigreſcunt tonſa ſudaria barba,
  Et queritur labris puncta puella meis.
Sed tibi non crevi: te noſter villicus horret;
  Te diſpenſator, te domus ipſa pavet.
Ludere nec nobis, nec tu permittis amare:
  Nil mihi vis, & vis cuncta licere tibi.
Corripis, obſervas, quereris, ſuſpiria ducis;
  Et vix à ferulis abſtinet ira manum.
Si Tyrios ſumpſi cultus, unxive capillos;
  Exclamas, Nunquam fecerat iſta pater.
Et numeras noſtros adſtricta fronte trientes,
  Tanquam de cella ſit cadus ille tua.
Deſine: non poſſum libertum ferre Catonem.
  Eſſe virum jam me dicet amica tibi.

De Luperco. XLI.

FOrmoſam Glyceren amat Lupercus,
Et ſolus tenet, imperatque ſolus.
Quam toto ſibi menſe non fututam
Cum triſtis quereretur; & roganti

Cauſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cauſſam reddere vellet Æliano:
Reſpondit, Glyceræ dolere dentes.

De Amynta, ad Lygdum. XLII.

Indulget pecori nimium dum paſtor Amyntas,
Et gaudet fama luxuriaque gregis:
Cedentes oneri ramos, ſilvamque fluentem
Vicit, concuſſas ipſe ſecutus opes.
Triſte nemus diræ vetuit ſupereſſe rapinæ,
Damnavitque rogis noxia ligna pater.
Pingues, Lygde, ſues habeat vicinus Iolas:
Te ſatis eſt nobis annumerare pecus.

In Cæcilianum. XLIII.

Vivida cum poſcas epigrammata, mortua ponis
Lemmata: qui fieri, Cæciliane, poteſt?
Mella jubes Hyblæa tibi vel Hymettia naſci,
Et thyma Cecropiæ Corſica ponis api.

Ad Uxorem. XLIV.

Deprenſum in puero tetricis me vocibus uxor
Corripis, & culum te quoque habere refers:
Dixit idem quoties laſcivo Iuno Tonanti?
Ille tamen grandi cum Ganymede jacet.
Incurvabat Hylam poſito Tirynthius arcu:
Tu Megaram credis non habuiſſe nates?
Torquebat Phœbum Daphne fugitiva: ſed illas
OEbalius flammas juſſit abire puer.
Bryſeis multum quamvis averſa jaceret,
Æacidæ propior levis amicus erat.
Parce tuis igitur dare maſcula nomina rebus:
Teque puta cunnos, uxor, habere duos.

Ad ſenem orbum. XLV.

Orbus es, & locuples, & Bruto conſule natus,
Eſſe tibi veras credis amicitias?
Sunt veræ: ſed quas juvenis, quas pauper habebas:
Qui novus eſt, mortem diligit ille tuam.

In Cantharum. XLVI.

Intraſti quoties inſcriptæ limina cellæ,
Seu puer arriſit, ſive puella tibi:
Contentus non es foribus, veloque ſeraque:
Secretumque jubes grandius eſſe tibi.
Oblinitur minimæ ſi qua eſt ſuſpicio rimæ;

Pun-

Punctaque laſciva quæ terebrantur acu.
Nemo eſt tam teneri, tam ſollicitique pudoris,
Qui vel pædicat, Canthare, vel futuit.

In Mævium. XLVII.

JAm niſi per ſomnum non arrigis, & tibi, Mævi,
Incipit in medios mejere verpa pedes:
Truditur & digitis pannucea mentula laſſis,
Nec levat exſtinctum ſollicitata caput.
Quid miſeros fruſtra cunnos, culoſque laceſſis?
Summa petas: illic mentula vivit anus.

In Blattaram. XLVIII.

OMnia fœmineis quare dilecta catervis
Balnea devitat Blattara? ne futuat.
Cur nec Pompeja lentus ſpatiatur in umbra,
Nec petit Inachidos limina? ne futuat.
Cur Lacedæmonio luteum ceromate corpus
Perfundit gelida Virgine? ne futuat.
Cum ſic fœminei generis contagia vitet,
Cur lingit cunnum Blattara? ne futuat.

De Silio (Italico) poëta. XLIX.

SIlius hæc magni celebrat monumenta Maronis,
Iugera facundi qui Ciceronis habet.
Hæredem dominumque ſui tumulive lariſve,
Non alium mallet, nec Maro, nec Cicero.

De eodem. L.

JAm prope deſertos cineres, & ſancta Maronis
Nomina qui coleret pauper, & unus erat.
Silius optatæ ſuccurrere cenſuit umbræ,
Silius & vatem, non minor ipſe, colit.

In Phyllida. LI.

NVlla eſt hora tibi qua non me, Phylli, furentem
Deſpolies: tanta calliditate rapis.
Nunc plorat ſpeculo fallax ancilla relicto:
Gemma vel à digito, vel cadit aure lapis.
Nunc furtiva lucri-fieri bombycina poſſunt:
Profertur Coſmi nunc mihi ſiccus onyx.
Amphora nunc petitur nigri carioſa Falerni,
Expiet ut ſomnos garrula ſaga tuos.
Nunc ut emam grandemve lupum, mullumve bili-(brem,
Indixit cœnam dives amica tibi.

Sit

Sit pudor, & tandem veri reſpectus & æqui.
Nil tibi, Phylli, nego: nil mihi, Phylli, nega.

De Titio. LII.

TAnta eſt quæ Titio columna pendet,
Quantam Lampſaciæ colunt puellæ.
Hic nullo comitante, nec moleſto,
Thermis grandibus, & ſuis lavatur:
Anguſte Titius tamen lavatur.

Ad Iulium Cerealem. LIII.

Cœnabis belle, Iuli Cerealis, apud me:
Conditio eſt melior ſi tibi nulla, veni.
Octavam poteris ſervare: lavabimur una:
Scis quam ſint Stephani balnea juncta mihi.
Prima tibi dabitur ventri lactuca movendo
Vtilis, & porris fila reſecta ſuis.
Mox vetus, & tenui major cordylla lacerto,
Sed quam cum rutæ frondibus ova tegant.
Altera non deerunt tenui verſata favilla.
Et Velabrenſi maſſa recocta foco.
Et quæ Picenum ſenſerunt frigus olivæ
Hæc ſatis in guſtu. cætera noſſe cupis?
Mentiar, ut venias: piſces, conchylia, ſumen,
Et cortis ſaturas atque paludis aves:
Quæ nec Stella ſolet rara niſi ponere cœna.
Plus ego polliceor: nil recitabo tibi.
Ipſe tuos nobis relegas licet uſque Gigantes,
Rura vel æterno proxima Virgilio.

De Claudia Rufina. LIV.

CLaudia cæruleis cum ſit Rufina Britannis
Edita, quam Latiæ pectora gentis habet!
Quale decus formæ! Romanam credere matres
Italides poſſunt, Atthides eſſe ſuam.
Dî bene quod ſancto peperit fœcunda marito,
Quod ſperat generos, quodque puella nurus.
Sic placeat ſuperis, ut conjuge gaudeat uno,
Et ſemper natis gaudeat illa tribus.

In Zoilum. LV.

UNguenta, & caſias, & olentem funera myrrham,
Thuraque de medio ſemicremata rogo;
Et quæ de ſtygio rapuiſti cinnama lecto,

Im-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Improbe, de turpi, Zoile, redde ſinu.
A pedibus didicere manus peccare protervæ.
Non miror furem, qui fugitivus erat.

Ad Vrbicum, de Lupo. LVI.

HOrtatur fieri quod te Lupus, Vrbice, patrem:
Ne credas. nihil eſt quod minus ille velit.
Ars eſt captandi, quod nolis velle videri;
Ne facias optat, quod rogat ut facias:
Dicat prægnantem tua ſe Coſconia tantum:
Pallidior fiet jam pariente Lupus.
At tu conſilio videaris ut uſus amici;
Sic morere, ut factum te putet eſſe patrem.

In Cheræmonem. LVII.

QVod nimium laudas, Chæræmon Stoice, mortē,
Vis animum mirer ſuſpiciamque tuum.
Hanc tibi virtutem fracta facit urceus anſa,
Et triſtis nullo qui tepet igne focus.
Et teges, & cimex, & nudi ſponda grabati,
Et brevis, atque eadem nocte dieque toga.
O quam magnus homo es, qui fæce rubentis aceti,
Et ſtipula, & nigro pane carere potes!
Leuconicis agedum tumeat tibi culvita lanis,
Conſtringatque tuos pupura pex atoros:
Dormait & tecum, qui cum modo Cæcuba miſcet
Convivas roſeo torſerat ore, puer:
O quam tu cupies ter vivere Neſtoris annos,
Et nihil ex ulla perdere luce voles!
Rebus in anguſtis facile eſt contemnere vitam,
Fortiter ille facit, qui miſer eſſe poteſt.

Ad Severum. LVIII.

MIraris docto quod carmina mitto Severo,
Ad cœnam cum te, docte Severe, vocem?
Iuppiter ambroſia ſatur eſt, & nectare vivit;
Nos tamen exta Iovi cruda merumque damus:
Omnia cum tibi ſint dono conceſſa deorum,
Si quod habes, non vis: ergo quid accipies?

In Teleſphorum. LIX.

CVm me velle vides, tantumque; Teleſphore, ſentis?
Magna rogas: puta me, velle negare nihil.
Et niſi juratus dixi, dabo, ſubtrahis illas,

Permittunt in me quæ tibi multa, nates.
Quid ſi me tonſor, cum ſtricta novacula ſupra eſt,
Tunc libertatem divitiaſque roget?
Promittam. nec enim rogat illo tempore tonſor,
Latro rogat: res eſt imperioſa timor.
Sed fuerit curva cum tuta novacula theca,
Frangam tonſori crura manuſque ſimul.
At tibi nil faciam: ſed lotâ mentula lævâ
Λ'ιά ζ'ιν cupidæ dicet avaritiæ.

De Charino. LX.

SEnos Charinus omnibus digitis gerit,
Nec nocte ponit, annulos:
Nec cum lavatur. cauſſa quæ ſit, quæritis?
Dactyliothecam non habet.

De Chione & Phlogide. LXI.

SIt Phlogis, an Chione Veneri magis apta requiris?
Pulchrior eſt Chione; ſed Phlogis ulcus habet.
Vlcus habet, Priami quod tendere poſſit alutam,
Quodque ſenem Peliam non ſinat eſſe ſenem.
Vlcus habet, quod habere ſuam vult quiſq; puellam,
Quod ſanare Criton, non quod Hygeia poteſt.
At Chione non ſentit opus, nec vocibus ullis
Adjuvat: abſentem, marmoream que putes.
Exorare, Dei, ſi vos tam magna liceret,
Et bona poſſetis tam pretioſa dare:
Hoc quod habet Chione, corpus faceretis haberet
Vt Phlogis: & Chione, quod Phlogis ulcus habet.

De Nannejo fellatore. LXII.

LIngua maritus; mœchus ore Nannejus
Summœnianis inquinatior buccis:
Quem cum feneſtra vidit à Suburana
Obſcœna nudum Læda, fornicem cludit,
Mediumque mavult baſiare, quam ſummum:
Modo qui per omnes viſcerum tubos ibat,
Et voce certa conſciaque dicebat,
Puer, an puella matris eſſet in ventre;
(Gaudete cunni: veſtra namque res acta eſt.)
Arrigere linguam non poteſt fututricem.
Nam, dum tumenti merſus hæret in vulva,
Et vagientes intus audit infantes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Partem guloſam ſolvit indecens morbus.
Nec purus eſſe nunc poteſt, nec impurus.

De Lesbia. LXIII.

LEsbia ſe jurat gratis nunquam eſſe fututam.
Verum eſt: cum futui vult, numerare ſolet.

In Philomuſum. LXIV.

SPectas nos, Philomuſe, cum lavamur;
Et quare mihi tam mutoniati
Sint leves pueri, ſubinde quæris.
Dicam ſimpliciter tibi roganti:
Pædicant, Philomuſe, curioſos.

In Fauſtum. LXV.

NEſcio tam multis quid ſcribas, Fauſte, puellis:
Hoc ſcio, quod ſcribit nulla puella tibi.

In Iuſtinum. LXVI.

SExcenti cœnant à te, Iuſtine, vocati
Lucis ad officium quæ tibi prima fuit.
Inter quos, memini, non ultimus eſſe ſolebam;
Nec locus hic nobis invidioſus erat.
Poſtera ſed feſtæ reddes ſollennia menſæ;
Sexcentis hodie, cras mihi natus eris.

In Vacerram. LXVII.

ET delator es, & calumniator:
Et fraudator es, & negotiator:
Et fellator es, & laniſta. miror
Quare non habeas, Vacerra, nummos.

In Maronem. LXVIII.

NIl mihi das vivus: dicis, poſt fata daturum.
Si non es ſtultus, ſcis, Maro quid cupiam.

Ad Mathonem. LXIX.

PArva rogas magnos: ſed non dant hæc quoque magni.
Vt pudeat levius te, Matho, magna roga.

Epitaphium canis Lydiæ. LXX.

AMphitheatrales inter nutrita magiſtros
Venatrix, ſilvis aſpera, blanda domi,
Lydia dicebar domino fidiſſima Dextro,
Qui non Erigones mallet habere canem:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Nec qui Dictæa Cephalum de gente ſecutus,
Luciferæ pariter venit ad aſtra deæ.
Non me longa dies, nec inutilis abſtulit ætas,
Qualia Dulichio fata fuêre cani:
Fulmineo ſpumantis apri ſum dente perempta,
Quantus erat Calydon, aut Erymanthe tuus.
Nec queror, infernas quamvis cito rapta ſub um-
Non potui fato nobiliore mori. (bras:

In Tuccam. LXXI.

VEndere, Tucca, potes centenis millibus emptos?
Plorantes dominos vendere, Tucca, potes?
Nec te blanditiæ, nec verba rudeſque querelæ,
Nec te dente tuo ſaucia colla movent?
Ah facinus! tunica patet inguen utrimque levata;
Inſpiciturque tua mentula facta manu.
Si te delectat numerata pecunia, vende
Argentum, menſas, myrrhina, rura, domum.
Vende ſenes ſervos, agros & vende paternos:
Ne pueros vendas, omnia vende miſer. (ve?)
Luxuria eſt emere hos (quis enim dubitatve, negat-
Sed multo major vendere luxuria eſt.

De Leda. LXXII.

HYſtericam vetulo ſe dixerat eſſe marito,
Et queritur futui Leda neceſſe ſibi.
Sed flens atque gemens tanti negat eſſe ſalutem,
Seque refert potius propoſuiſſe mori.
Vir rogat, ut vivat, virides nec deſerat annos;
Et fieri, quod jam non facit ipſe, ſinit:
Protinus accedunt medici, medicæque recedunt,
Tolluntur que pedes: ô medicina gravis!

De Nata. LXXIII.

DRauci Nata ſui voratne penem,
Collatus cui Gallus eſt Priapus?

In Lygdum. LXXIV.

VEnturum juras ſemper mihi, Lygde, roganti,
Conſtituiſque horam, conſtituiſque locum.
Cum fruſtra jacui longa prurigine tentus,
Succurrit pro te ſæpe ſiniſtra mihi.
Quid precer, ô fallax, meritis & moribus iſtis?
Vmbellam luſcæ, Lygde, feras dominæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Baccara. LXXV.

CVrandum penem commiſit Baccara Græcus
Rivali medico: Baccara Gallus erit.

In Cæliam. LXXVI.

THeca tectus aënea lavatur
Tecum, Cælia, ſervus. ut quid, oro,
Non ſit cum citharœdus, aut choraules?
Non vis, ut puto, mentulam videre.
Quare cum populo lavaris ergo?
Omnes an tibi nos ſumus ſpadones?
Ergo ne videaris invidere,
Servo, Cælia, fibulam remitte.

Ad Pætum. LXXVII.

SOlvere, Pæte, decem tibi me ſeſtertia cogis:
Perdiderit quoniam Bucco ducenta tibi.
Ne noceant, oro, mihi non mea crimina: tu qui
Bis centena potes perdere, perde decem.

In Vacerram. LXXVIII.

IN omnibus Vacerra quod conclavibus
Conſumit horas, & die tota ſedet:
Cœnaturit Vacerra, non cacaturit.

Ad Victorem ſponſum. LXXIX.

UTere fœmineis complexibus, utere, Victor,
Ignotumque ſibi mentula diſcat opus,
Flammea texuntur ſponſæ, jam virgo paratur:
Tondebit pueros jam nova nupta tuos.
Pædicare ſemel cupido dabit illa marito,
Dum metuit teli vulnera prima novi.
Sæpius hoc fieri nutrix materque vetabunt:
Et dicent: uxor, non puer iſta tibi eſt.
Heu! quantos æſtus, quantos patiere labores,
Si fuerit cunnus res peregrina tibi!
Ergo Suburanæ tironem trade magiſtræ.
Illa virum faciet: non bene virgo docet.

Ad Pætum. LXXX.

AD primum decima lapidem quod venimus horâ,
Arguimur lentæ crimine pigritiæ
Non eſt iſta viæ, non eſt mea, ſed tua culpa
Miſiſti mulas qui mihi, Pæte, tuas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

De Bajis & Iulio Martiale, ad Flaccum. LXXXI.

LIttus beatæ Veneris aureum Bajas,
Bajas ſuperbæ blanda dona Naturæ,
Vt male laudem, Flacce, verſibus Bajas,
Laudabo digne non ſatis tamen Bajas.
Sed Martialem malo, Flacce, quam Bajas.
Optare utrumque pariter, improbum votum eſt.
Quod ſi deorum munere hoc tibi detur:
Quid gaudiorum eſt Martialis & Bajæ!

De Ægle inter ſenem ac ſpadonem mediâ. LXXXII.

CVm ſene communem vexat ſpado Dindymus Æglem,
Et jacet in medio ſicca puella toro:
Viribus hic operi non eſt, hic utilis annis.
Ergo ſine effectu prurit uterque labor.
Supplex illa rogat pro ſe, miſeriſque duobus,
Hunc juvenem facias, hunc Cytherea virum.

De Philoſtrato. LXXXIII.

A Sinueſſanis conviva Philoſtratus undis
Conductum repetens nocte jubente larem,
Pene imitatus obit ſævis Elpenora fatis,
Præceps per longos dum ruit uſque gradus.
Non eſſet, Nymphæ, tam magna pericula paſſus,
Si potius veſtras ille bibiſſet aquas.

In Soſibianum. LXXXIV.

NEmo habitat gratis niſi dives & orbus apud te.
Nemo domum pluris, Soſibiane, locat.

De Antiocho tonſore. LXXXV.

QVi nondum Stygias deſcendere quærit ad undas,
Tonſorem fugiat, ſi ſapit, Antiochum.
Alba minus ſævis lacerantur brachia cultris,
Cum furit ad Phrygios enthea turba modos.
Mitior implicitas Alcon ſecat enterocelas,
Fractaque fabrili dedolat oſſa manu.
Tondeat hic inopes Cynicos, & Stoica menta,
Collaque pulvereâ nudet equina jubâ.
Hic miſerum Scythicâ ſub rupe Promethea radat.

Carnificem nudo pectore paſcat avem.
Ad matrem fugiet Pentheus, ad Mœnadas Orpheus,
Antiochi tantum barbara tela ſonent.
Hæc quæcunque meo numeratis ſtigmata mento,
In vetuli pyctæ qualia fronte ſedent;
Non iracundis fecit gravis unguibus uxor:
Antiochi ferrum eſt, & ſcelerata manus.
Vnus de cunctis animalibus hircus habet cor:
Barbatus vivit ne ferat Antiochum.

In Zoilum. LXXXVI.

SIdere percuſſa eſt ſubito tibi, Zoile, lingua,
Dum lingis. certe, Zoile, nunc futues.

In Parthenopæum. LXXXVII.

LEniat ut fauces medicus quas aſpera vexat
Aſſidue tuſſis, Parthenopæe, tibi:
Mella dari nucleoſque jubet, dulceſque placentas,
Et quidquid pueros non ſinit eſſe truces.
At tu non ceſſas totis tuſſire diebus.
Non eſt hæc tuſſis, Parthenopæe: gula eſt.

Ad Charidemum. LXXXVIII.

DIves eras quondam, ſed tunc pædico fuiſti;
Et tibi nulla diu fœmina nota fuit.
Nunc ſectaris anus. ô quantum cogit egeſtas!
Illa fututorem te, Charideme, facit.

Ad Lupum, de Maliſiano. LXXXIX.

MVultis jam, Lupe, poſſe ſe diebus
Pædicare negat Maliſianus.
Cauſſam cum modo quærerent ſodales,
Ventrem dixit habere ſe ſolutum.

Ad Pollam. XC.

INtactas quare mittis mihi, Polla, coronas?
A te vexatas malo tenere roſas.

In Chreſtillum. XCI.

CArmina nulla probas molli quæ limite currunt,
Sed quæ per ſalebras altaque ſaxa cadunt.
Et tibi Mæonio res carmine major habetur,
Luceilei columella heic ſitu' Metrophanes' ſt.
Attonituſque legis *terrai frugiferai*,
Accius & quidquid Pacuviuſque vomunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Vis imiter veteres, Chreſtille, tuoſque poëtas?
Diſpeream, ſi ſcis mentula quid ſapiat.

Epitaphium Canaces. XCII.

ÆOlidos Canace jacet hoc tumulata ſepulchro,
Vltima cui parvæ ſeptima venit hiems.
Ah ſcelus! ah facinus! properas quid flere viator?
Non licet hic vitæ de brevitate queri.
Triſtius eſt leto leti genus: horrida vultus
Abſtulit, & tenero ſedit in ore lues:
Ipſaque crudeles dederunt oſcula morbi,
Nec data ſunt nigris tota labella rogis.
Si tam præcipiti fuerant ventura volatu,
Debuerant alia fata venire via.
Sed mors vocis iter properavit cludere blandæ,
Ne poſſet duras flectere lingua deas.

In Zoilum. XCIII.

MEntitur, qui te vitioſum, Zoile, dicit.
Non vitioſus homo es, Zoile, ſed vitium.

In Theodorum, malum poetam. XCIV.

PIerios vatis Theodori flamma Penates
Abſtulit. hoc Muſis, hoc tibi, Phœbe, placet?
O ſcelus, ô magnum facinus, crimenque deorum;
Non arſit pariter quod domus & dominus.

In verpum poetam. XCV.

QVod nimium lives, noſtris & ubique libellis
Detrahis, ignoſco; verpe poëta ſapis. (pis,
Hoc quoque non curo, quod tu mea carmina car-
Compilas; & ſic, verpe poëta ſapis.
Illud me cruciat Solymis quod natus in ipſis,
Pædicas puerum, verpe poëta, meum:
Ecce negas, juraſque mihi per templa Tonantis.
Non credo: jura, verpe, per Anchialum.

Ad Flaccum. XCVI.

INcideris quoties in baſia fellatorum,
In ſolium puta te mergere, Flacce, caput.

Ad Germanum, de aquaductu Marciæ. XCVII.

MArcia, non Rhenus, ſalit hic Germane. quid obſtas,
Et puerum prohibes divitis imbre lacus?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Barbare, non debet, ſubmoto cive, miniſtro
Captivam victrix unda levare ſitim.

In Theleſillam. XCVIII.

UNa nocte quater poſſum; ſed quattuor annis
Si poſſum, peream, te Theleſilla, ſemel.

Ad Baſſum, de baſiatoribus. XCIX.

Effugere non eſt, Baſſe, baſiatores:
Inſtant, morantur, perſequuntur, occurrunt,
Et hinc, & illinc; uſquequaque, quacunque.
Non ulcus acre, puſtulæque lucentes,
Nec triſte mentum, ſordidique lichenes,
Nec labra pingui delibuta ceroto,
Nec congelati gutta proderit naſi.
Et æſtuantem baſiant, & algentem,
Et nuptiale baſium reſervantem.
Non te cucullis aſſeret caput tectum;
Lectica nec te tuta pelle, veloque,
Nec vindicabit ſella ſæpius cluſa:
Rimas per omneis baſiator intrabit.
Non conſulatus ipſe, non tribunatus,
Senive faſces, nec ſuperba clamoſi
Lictoris abiget virga baſiatorem:
Sedeas in alto tu licet tribunali,
Et è curuli jura gentibus reddas:
Adſcendet illà baſiator, atque illà.
Febricitantem baſiabit & flentem;
Dabit oſcitanti baſium, natantique:
Dabit & cacanti. remedium mali ſolum eſt,
Facias amicum, baſiare quem nolis.

In Lesbiam. C.

DE cathedra quoties ſurgis (jam ſæpe notavi)
Pædicant miſeram, Lesbia, te tunicæ.
Quas cum conata es dextra, conata ſiniſtra
Vellere, cum lachrymis eximis, & gemitu.
Sic conſtringuntur gemina Symplegade culi,
Et Minyas intrant Cyaneaſque nates.
Emendare cupis vitium deforme? docebo:
Lesbia, nec ſurgas, cenſeo, nec ſedeas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Flaccum, qualem velit amicam. CI.

HAbere amicam nolo, Flacce, ſubtilem,
Cujus lacertos annuli mei cingant,
Quæ clune nudo radat & genu pungat,
Cui ſerra lumbis, cuſpis eminet culo:
Sed idem amicam nolo mille librarum.
Carnarius ſum, pinguiarius non ſum.

Ad eundem. CII.

THaïda tam tenuem potuiſti, Flacce, videre?
Tu, puto, quod non eſt, Flacce, videre potes.

In Lydiam. CIII.

NOn eſt mentitus qui te mihi dixit habere
Formoſam carnem, Lydia, non faciem.
Eſt ita: ſi taceas, etſi tam muta recumbas,
Quam ſilet in cera vultus & in tabula.
Sed quoties loqueris, carnem quoque Lydia perdis;
Et ſua plus nulli, quam tibi lingua nocet.
Audiat ædilis ne te, videatque, caveto.
Portentum eſt, quoties cœpit imago loqui.

In Sophonium. CIV.

TAnta tibi eſt animi probitas oriſque, Sophoni,
Vt mirer fieri te potuiſſe patrem.

In uxorem. CV.

UXor vade foras, aut moribus utere noſtris:
Non ego ſum Curius, non Numa, non Tatius,
Me jucunda juvant tractæ per pocula noctes:
Tu properas pota ſurgere triſtis aqua.
Tu tenebris gaudes: me ludere teſte lucerna,
Et juvat admiſſa rumpere luce latus.
Faſcia te, tunicæque, obſcuraque pallia celant:
At mihi nulla ſatis nuda puella jacet.
Baſia me capiunt blandas imitata columbas;
Tu mihi das, aviæ qualia mane ſoles.
Nec motu dignaris opus, nec voce juvare,
Nec digitis: tanquam thura merumque pares.
Maſturbabantur Phrygii poſt oſtia ſervi,
Hectoreo quoties ſederat uxor equo.
Et quamvis, Ithaco ſtertente, pudica ſolebat
Illic Penelope ſemper habere manum.
Pædicare negas: dabat hoc Cornelia Graccho,

Iulia Pompeio, Porcia Brute tibi.
Dulcia Dardanio nondum miſcente miniſtro
Pocula, Iuno fuit pro Ganymede Iovi.
Si te delectat gravitas; Lucretia toto
Sis licet uſque die: Laida nocte volo.

Ad Garricum. CVI.

MIttebas libram, quadrantem, Garrice, mittis.
Saltem ſemiſſem, Garrice, ſolve mihi.

Ad Albium Maximum. CVII.

ALbi Maxime, ſi vacas * habere, *Al: ab are
Hoc tantum lege: namque & occupatus,
Et non es nimium laborioſus.
Tranſis hos quoque quattuor? ſapiſti.

Ad Septicianum. CVIII.

EXplicitum nobis uſque ad ſua cornua librum,
Et quaſi perlectum, Septiciane, refers.
Omnia legiſti: credo, ſcio, gaudeo, verum eſt.
Perlegi libros ſic ego quinque tuos.

Ad lectorem. CIX.

QVamvis jam longo poſſis ſatur eſſe libello,
Lector: adhuc à me diſticha pauca petis.
Sed Lupus uſuram, puerique diaria poſcunt:
Lector ſalve: taces, diſſimulaſque? Vale.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATVM LIBER XII.

Val. Martialis Priſco ſuo S.

SCio me patrocinium debere contumaciſſimæ trienn͏ii deſidiæ : quæ abſolvenda non eſſet inter illas quoque occupationes urbicas, quibus facilius conſequimur, ut moleſti potius quam officioſi eſſe videamur : ne dum in hac provinciali ſolitudine; ubi niſi etiam intemperanter ſtudeamus, & ſine ſolatio, & ſine excuſatione ſeceſſimus. Accipe ergo rationem, in qua hoc maximum & primum eſt, quod civitatis aures, quibus aſſueveram, quæro ; & videor mihi in alieno foro litigare. Si quid eſt enim in libellis meis quod placeat, dictavit auditor. Illam judiciorum ſubtilitatem, illud materiarum ingenium, bibliothecas, theatra, conventus, in quibus ſtudere ſe voluptates non ſentiunt : ad ſummam omnium, illa quæ delicati reliquimus, quaſi deſtituti deſideramus. Accedit his municipalium rubigo dentium, & judicii loco livor, & unus aut alter mali, in puſillo loco multi ; adverſus quod difficile eſt habere quotidie bonum ſtomachum. Ne mireris igitur abjecta ab indignante, quæ à geſtiente fieri ſolebant. Ne quid tamen & advenienti tibi ab urbe & exigenti negarem, (cui non refero gratiam ſi tantum ea præſto quæ poſſim,) imperavi mihi, quod indulgere conſueveram. & ſtudui pauciſſimis diebus, ut familiariſſimas mihi aures tuas exciperem adventoria ſua. Tu velim iſta quæ tantum apud te non periclitantur, diligenter æſtimare, & excutere non graveris : &, quod tibi difficillimum eſt, de nugis noſtris judices nitore ſepoſito, ne Romam, ſi ita decreveris, non Hiſpanienſem librum mittamus, ſed Hiſpanum.

Ad eundem. I.

REtia dum ceſſant, latratoreſque Moloſſi,
Et non invento ſilva quieſcit apro:
Otia, Priſce, brevi poteris donare libello.
Hora nec æſtiva eſt, nec tibi tota perit.

Ro-

Romam mittit ex Hiſpania Librum ſuum. II.

QVæ modo littoreos ibatis carmina Pyrgos,
Ite ſacrâ, jam non pulverulenta viâ eſt.

Aliud ejuſdem argumenti. III.

AD populos mitti qui nuper ab urbe ſolebas,
Ibis, iô, Romam nunc peregrine liber,
Auriferi de gente Tagi, tetricique Salonis;
Dat patrios Manes quæ mihi terra potens.
Non tamen hoſpes eris, nec jam potes advena dici,
Cujus habet fratres tot domus una Remi.
Iure tuo veneranda novi pete limina templi,
Reddita Pierio ſunt ubi templa choro.
Vel, ſi malueris, prima gradiere Subura;
Atria ſunt illic Conſulis alta mei.
Laurigeros habitat facundus Stella Penates,
Clarus Ianthex Stella *ſititor aquæ. *al. *petitor.*
Fons ibi Caſtalius vitreo torrente ſuperbit,
Vnde novem dominas ſæpe bibiſſe ferunt.
Ille dabit populo, patribuſque equitique legendum,
Nec nimium ſiccis perleget ipſe genis.
Quid titulum poſcis? verſus duo treſve legantur;
Clamabunt omnes te, liber, eſſe meum.

Ad Priſcum Terentium. IV.

QVod Flacco, Varioque fuis, ſummoque Maroni,
Mecœnas atavis regibus ortus eques:
Gentibus & populis hoc te mihi, Priſce Terenti,
Fama fuiſſe loquax, chartaque dicet anus.
Tu facis ingenium; tu ſi quid poſſe videmur:
Tu das ingenuæ jus mihi pigritiæ.

Ad Cæſarem. V.

LOngior undecimi nobis decimique libelli
Arctatus labor eſt, & breve raſit opus.
Plura legant vacui, quibus otia tuta dediſti:
Hæc lege tu, Cæſar: forſan & illa leges.

In commendationem Nervæ. VI.

COntigit Auſoniæ procerum mitiſſimus aulæ
Nerva: licet toto nunc Helicone frui.
Recta Fides, hilaris Clementia, cauta Poteſtas
Iam redeunt: longi terga dedere Metus.

Hoc

Hæc populi genteſque tuæ pia Roma precantur:
  Dux tibi ſit ſemper talis, & iſte diu.
Macte animi, quem rarus habet, morumque tuorum;
  Quos Numa, quos hilaris poſſet habere Cato.
Largiri, præſtare, breves extendere cenſus,
  Et dare quæ faciles vix tribuêre dei,
Nunc licet, & fas eſt: ſed tu ſub principe duro,
  Temporibuſque malis, auſus es eſſe bonus.

De Lygia. VII.

TOto vertice quot gerit capillos
  Annos ſi tot habet Lygia, trima eſt.

In commendationem Trajani. VIII.

TErrarum dea, gentiumque Roma,
  Cui par eſt nihil, & nihil ſecundum,
Trajani modo læta cum futuros
Tot per ſęcula computaret annos,
Et fortem, juvenemque, Martiumque
In tanto duce militem videret,
Dixit præſide glorioſa tali:
Parthorum proceres, duceſque Serum,
Thraces, Sauromatæ, Getæ, Britanni,
Poſſum oſtendere Cæſarem: venite.

Ad Cæſarem. IX.

PAlma regit noſtros, mitiſſime Cæſar, Iberos,
  Et placido fruitur pax peregrina jugo.
Ergo agimus læti tanto pro munere grates:
  Miſiſti mores in loca noſtra tuos.

De Africano. X.

HAbet Africanus millies, tamen captat,
  Fortuna multis dat nimis, ſatis nulli.

Mittit librum Parthenio. XI.

PArthenio dic Muſa tuo noſtroque ſalutem.
  Nam quis ab Aonio largius amne bibit?
Cujus Pimplæo lyra clarior exit ab antro?
  Quem plus Pierio de grege Phœbus amat?
Et ſi forte, ſed hoc vix eſt ſperare, vacabit,
  Tradat ut ipſe duci carmina noſtra, roga;
Quattuor & tantum timidumque brevemque libellum
  Commendet verbis: hunc tua Roma legit.

In

In Poſthumum. XII.

OMnia promittis, cum tota nocte bibiſti;
Mane nihil præſtas, Poſthume: mane bibe.

Ad Auctum. XIII.

GEnus, Aucte, lucri divites habent iram:
Odiſſe, quam donare, vilius conſtat.

Ad Priſcum (Terentium.) XIV.

PArcius utaris, moneo, rapiente veredo,
Priſce; nec in lepores tam violentus eas.
Sæpe ſatisfecit prædæ venator, & acri
Decidit excuſſus, nec rediturus equo.
Inſidias & campus habet; nec foſſa, nec agger,
Nec ſint ſaxa licet, fallere plana ſolent.
Non deêrunt qui tanta tibi ſpectacula præſtent:
Invidia fati ſed leviore cadant.
Si te delectant animoſa pericula, Tuſcis,
(Tutior eſt virtus) inſidiemur apris.
Quid te frena juvant temeraria? ſæpius illis,
Priſce, datum eſt equitem rumpere, quam leporem.

De Cæſaris (Trajani) liberalitate. XV.

QVidquid Parrhaſia nitebat aula,
Donatum eſt oculis, deiſque noſtris.
Miratur Scythicas virentis auri
Flammas Iupiter, & ſtupet ſuperbi
Regis delicias, graveſque luxus.
Hæc ſunt pocula, quæ decent Tonantem;
Hæc ſunt, quæ Phrygium decent miniſtrum.
Omnes cum Iove nunc ſumus beati:
At nuper (pudet ac piget fateri)
Omnes cum Iove pauperes eramus.

In Labienum. XVI.

ADdixti, Labiene, tres agellos:
Emiſti, Labiene, tres cinædos.
Pædicas, Labiene, tres agellos.

In Lentinum. XVII.

QVare tam multis à te, Lentine, diebus
Non abeat quereris febris, & uſque gemis.
Geſtatur tecum pariter, pariterque lavatur:
Cœnat boletos, oſtrea, ſumen, aprum,

Ebria

Ebria Setino fit ſæpe, & ſæpe Falerno;
  Nec niſi per niveam Cæcuba potat aquam:
Circumfuſa roſis, & nigra recumbit amomo;
  Dormit & in pluma, purpureoque toro.
Cum ſit tam pulchræ, cum tam bene vivat apud te,
  Ad Damam potius vis tua febris eat?

Ad Iuvenalem. XVIII.

DVm tu forſitan inquietus erras
Clamoſa, Iuvenalis, in Subura;
Aut collem dominæ teris Dianæ:
Dum per limina te potentiorum
Sudatrix toga ventilat, vagumque
Major Cælius & minor fatigant:
Me multos repetita poſt Decembres
Accepit mea ruſticumque fecit
Auro Bilbilis & ſuperba ferro.
Hîc pigri colimus labore dulci
* Boterdum, Plateamque; (Celtibris   * Al. *Bothrodum*
Hæc ſunt nomina craſſiora terris:)
Ingenti fruor, improboque ſomno,
Quem nec tertia ſæpe rumpit hora
Et totum mihi nunc repono, quidquid
Ter denos vigilaveram per annos.
Ignota eſt toga, ſed datur petenti
Rupta proxima veſtis à cathedra.
Surgentem focus excipit ſuperbâ.
Vicini ſtrue cultus iliceti,
Multa villica quem coronat olla.
Venator ſequitur, ſed ille quem tu
Secreta cupias habere ſilva.
Diſpenſant pueri, rogatque longos
Levis ponere villicus capillos.
Sic me vivere, ſic juvat perire.

De Æmilio. XIX.

IN thermis ſumit lactucas; ova, lacertum,
  Et cœnare foris ſe negat Æmilius.

Ad Fabullum, de Themiſone. XX.

QVare non habeat, Fabulle, quæris
Vxorem Themiſon? habet ſororem,

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Marcellam. XXI.

MVnicipem rigidi quis te, Marcella, Salonis,
Et genitam noſtris quis putet eſſet locis?
Tam rarum, tam dulce ſapis; Pallatia dicent,
Audierint ſi te vel ſemel, eſſe ſuam.
Nulla nec in media certabit nata Subura,
Nec Capitolini collis alumna tibi.
Nec cito ridebit peregrini gloria partus,
Romanam deceat quam magis eſſe nurum.
Tu deſiderium dominæ mihi mitius urbis
Eſſe jubes: Romam tu mihi ſola facis.

De Philænide, ad Fabullum. XXII.

QVam ſit luſca Philænis indecenter,
Vis dicam breviter tibi, Fabulle?
Eſſet cæca decentior Philænis.

In Læliam. XXIII.

DEntibus atque comis, nec te pudet, uteris emptis,
Quid facies oculo, Lælia? non emitur.

Ad Iuvencum, de covino curru. XXIV.

O Iucunda, covine, ſolitudo,
Carruca magis eſſedoque gratum.
Facundi mihi munus Æliani:
Hîc mecum licet hîc, Iuvence, quidquid
In buccam tibi venerit, loquaris.
Non rector Libyci niger caballi,
Succinctus neque curſor antecedit:
Nuſquam mulio: mannuli tacebunt,
O ſi conſcius eſſet hic Avitus!
Aurem non ego tertiam timerem.
Totus quam bene ſic dies abiret!

In Theleſinum. XXV.

CVm rogo te nummos ſine pignore. non habeo, inquis:
Idem, ſi pro me ſpondet agellus, habes.
Quod mihi non credis veteri, Theleſine, ſodali,
Credis colliculis, arboribuſque meis.
Ecce, reum Carus te detulit: adſit agellus.
Exſilii comitem quæris? agellus eat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Lætorium. XXVI.

SExaginta teras cum limina mane ſenator;
Eſſe tibi videor deſidioſus eques,
Quod non à prima diſcurram luce per urbem,
Et referam laſſus baſia mille domum.
Sed tu purpureis ut des nova nomina faſtis,
Aut Numidum gentes, Cappadocumve petas:
At mihi, quem cogis medios abrumpere ſomnos,
Et matutinum ferre patìque lutum,
Quid petitur? rupta cum pes vagus exit aluta,
Et ſubitus craſſæ decidit imber aquæ,
Nec venit ablatis clamatus verna lacernis,
Accedit gelidam ſervus ad auriculam,
Et rogat ut cœnes ſecum Lætorius, inquit.
Viginti nummis? non ego. malo famem,
Quam ſit cœna mihi, tibi ſit provincia merces;
Et faciamus idem, nec mereamur idem.

In Seniam. XXVII.

A Latronibus eſſe te fututam
Dicis, Senia: ſed negant latrones.

In Cinnam. XXVIII.

POto ego ſextantes, tu potas, Cinna, deunces,
Et quereris quod non, Cinna, bibamus idem.

De Hermogene fure, ad Ponticum. XXIX.

HErmogenes tantus mapparum, Pontice, fur eſt,
Quantus nummorum vix puto Maſſa fuit.
Tu licet obſerves dextram, teneaſque ſiniſtram,
Inveniet mappam quâ ratione trahat.
Cervinus gelidum ſorbet ſic halitus anguem,
Caſuras alte ſic rapit Iris aquas.
Nuper cum Myrino peteretur miſſio læſo,
Subduxit mappas quattuor Hermogenes.
Cretatam prætor cum vellet mittere mappam,
Prætori mappam ſurpuit Hermogenes.
Attulerat mappam nemo, dum furta timentur,
Mantile è menſa ſurpuit Hermogenes.
Hoc quoque ſi deerit; medios diſcingere lectos,
Menſarumque pedes, non timet Hermogenes.
Quamvis non modico caleant ſpectacula ſole,
Vela reducuntur cum venit Hermogenes.
Feſtinant trepidi ſubſtringere carbaſa nautæ,
Ad portum quoties paruit Hermogenes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Linigeri fugiunt calvi, ſiſtrataque turba,
Inter adorantes cum ſtetit Hermogenes.
Ad cœnam Hermogenes mappâ non attulit unquã,
A cœnâ ſemper rettulit Hermogenes.

In Aprum. XXX.

SIccus ſobrius eſt Aper: quid ad me?
Servum ſic ego laudo, non amicum.

De hortis Marcellæ. XXXI.

HOc nemus, hi fontes, hæc textilis umbra ſupinî
Palmitis, hoc riguæ ductile flumen aquæ,
Prataque, nec bifero ceſſura roſaria Pæſto,
Quodque viret Iani menſe, nec alget olus,
Quæque natat cluſis anguilla domeſtica lymphis,
Quæque gerit ſimiles candida turris aves,
Munera ſunt dominæ: poſt ſeptima luſtra reverſo
Has Marcella domos parvaque regna dedit.
Si mihi Nauſicæ patrios concederet hortos,
Alcinoo poſſem dicere: malo meos.

In Vacerram. XXXII.

O Iuliarum dedecus Kalendarum,
Vidi, Vacerra, ſarcinas tuas; vidi:
Quas non retentas penſione pro bimâ
Portabat uxor rufa crinibus ſeptem,
Et cum ſorore cana mater ingenti.
Furias putavi nocte Ditis emerſas.
Has tu priores frigore & fame ſiccus,
Et non recenti pallidus magis buxo,
Irus tuorum temporum ſequebaris.
Migrare clivum crederes Aricinum.
Ibat tripes grabatus, & bipes menſa,
Et cum lucernâ, corneoque cratere,
Matella curto rupta latere mejebat.
Foco virenti ſuberat amphoræ cervix,
Fuiſſe gerres, aut inutiles mænas
Odor impudicus urcei fatebatur,
Qualem marinæ miſit aura piſcinæ.
Nec quadra deêrat caſei Toloſatis,
Quadrima nigri nec corona pulei,
Calvæque reſtes allioque cepisque;
Nec plena turpi matris olla reſinâ,
Summœnianæ quâ pilantur uxores.
Quid quæris ædes, villicosque derides,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Habitare gratis, ô Vacerra, cum poſſis?
Hæc ſarcinarum pompa convenit ponti.

De Labieno. XXXIII.

UT pueros emeret Labienus, vendidit hortos:
Nil niſi ficetum nunc Labienus habet.

Ad Iulium (Martialem.) XXXIV.

TRiginta mihi quattuorque meſſes
Tecum, ſi memini, fuêre Iuli;
Quorum dulcia mixta ſunt amaris:
Sed jucunda tamen fuêre plura.
Et ſi calculus omnis huc & illuc
Diverſus bicolorque digeratur;
Vincit candida turba nigriorem.
Si vitare velis acerba quædam,
Et triſtes animi cavere morſus,
Nulli te facias nimis ſodalem.
Gaudebis minus? & minus dolebis.

Ad Calliſtratum. XXXV.

TAnquam ſimpliciter mecum, Calliſtrate, vivas;
Dicere percîſum te mihi ſæpe ſoles.
Non es tam ſimplex quam vis, Calliſtrate, credi:
Nam quiſquis narrat talia, plura tacet.

In Labullum. XXXVI.

LIbras quattuor aut duas amico,
Algentemque togam, brevemque lænam,
Interdum aureolos manu crepanteis,
Poſſint ducere qui duas Kalendas,
Quod nemo, niſi tu, Labulle, donas:
Non es, crede mihi, bonus. quid ergo?
Vt verum loquar, optimus malorum.
Piſones, Senecasque, Memmiosque,
Et Criſpos mihi redde, ſed priores:
Fies protinus ultimus bonorum.
Vis curſu pedibusque gloriari?
Tigrim: vince, levemque Paſſarinum.
Nulla eſt gloria præterire aſellos.

In naſutum. XXXVII.

NAſutus nimium cupis videri.
Naſutum volo, nolo polypoſum.

Ad Candidum. XXXVIII.

HVnc, qui fœmineis noctesque dieſq; cathedris
  Incedit tota notus in urbe nimis;
Crine nitens, niger unguento, perlucidus oſtro,
  Ore tener, latus pectore, crure glaber;
Vxori qui ſæpe tuæ comes improbus hæret;
  Non eſt quod timeas, Candide: non futuit.

In Sabellum. XXXIX.

ODi te, quia bellus es, Sabelle.
Res eſt putida bellus, & Sabellus,
Bellum denique malo, quam Sabellum.
Tabeſcas utinam, Sabelle, belle!

In Pompilianum. XL.

MEntiris? credo: recitas mala carmina? laudo:
  Cantas? canto: bibis, Pompiliane? bibo.
Pedis? diſſimulo: gemma vis ludere? vincor.
  Res una eſt ſine me quam facis, & taceo.
Nil tamen omnino præſtas mihi. mortuus, inquis,
  Accipiam bene te. nil volo, ſed morere.

In Tuccam. XLI.

NOn eſt, Tucca, ſatis, quod es guloſus:
Et dici cupis, & cupis videri.

De Calliſtrato & Afro. XLII.

BArbatus rigido nupſit Calliſtratus Afro,
  Hac qua lege viro nubere virgo ſolet.
Præluxere faces; velarunt flammea vultus:
  Nec tua defuerunt verba, Thalaſſe, tibi;
Dos etiam dicta eſt. nondum tibi, Roma, videtur,
  Hoc ſatis? exſpectas numquid ut & pariat?

In Sabellum. XLIII.

FAcundos mihi de libidinoſis
Legiſti nimium, Sabelle, verſus:
Quales nec Didymi ſciunt puellæ,
Nec molles elephantidos libelli.
Sunt illic Veneris novem * figuræ, * al. *novæ.*
Quales perditus audeat fututor:
Præſtent, & taceant quid exoleti;
Quo ſymplegade quinque copulentur;
Quâ plures teneantur à catena;
Exſtinctam liceat quid ad lucernam,
Tanti non erat eſſe te diſertum.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Vnicum. XLIV.

VNice cognato junctum mihi ſanguine nomen,
Quique geris ſtudiis corda propinqua meis:
Carmina cum facias ſoli cedentia fratri,
Pectore non minor es, ſed pietate prior.
Lesbia cum lepido te poſſet amare Catullo,
Te poſt Naſonem blanda Corinna ſequi.
Nec deêrant Zephyri, ſi te dare vela juvaret:
Sed tu littus amas. hoc quoque fratris habes.

Ad Phœbum. XLV.

HŒdina tibi pelle contegenti
Nudæ tempora verticemque calvæ:
Feſtivè tibi, Phœbe, dixit ille,
Qui dixit caput eſſe calceatum.

Ad Claßicum. XLVI.

VEndunt carmina Gallus & Lupercus.
Sanos, Claſſice, nunc nega Poëtas,

In habentem varios mores. XLVII.

DIfficilis, facilis, jucundus, acerbus es idem:
Nec tecum poſſum vivere nec ſine te.

In lautum, ac ſuperbe cœnantem. XLVIII.

BOletos & aprum ſi tanquam vilia ponis,
Et non eſſe putas hæc mea vota: volo.
Si fortunatum fieri me credis, & heres
Vis ſcribi propter quinque Lucrina: vale.
Lauta tamen cœna eſt: fateor, lautiſſima: ſed cras
Nil erit; imo hodie; protinus imo nihil;
Quod ſciat infelix damnatæ ſpongia virgæ,
Vel quicunque canis, junctaque teſta viæ.
Mullorum, leporumque, & ſuminis exitus hic eſt;
Sulfureusque color, carnificesque pedes.
Non Albana mihi ſit comiſſatio tanti,
Nec Capitolinæ Pontificumque dapes.
Imputet ipſe deus nectar mihi, fiet acetum,
Et Vaticani perfida vappa cadi.
Convivas alios cænarum quære magiſter,
Quos capiant menſæ regna ſuperba tuæ.
Me meus ad ſubitas invitet amicus ofellas:
Hæc mihi, quam poſſum reddere, cœna placet.

Ad Linum pædagogum. XLIX.

CRinitæ Line pædagoge turbæ
Rerum quem dominum vocat ſuarum,
Et credit cui Poſthumilla dives
Gemmas, aurea, vina, concubinos:
Sic te, perpetua fide probatum,
Nulli non tua præferat patrona:
Succurras miſero, precor, furori,
Et ſerves aliquando negligenter
Illos qui male cor meum perurunt;
Quos & noctibus & diebus opto
In noſtro cupidus ſinu videre,
Formoſos, niveos, pares, gemellos,
Grandes, non pueros, ſed uniones.

In habentem amœnas ædes. L.

DAphnonas, platanonas, & aërias cypariſſos,
Et non unius balnea ſolus habes:
Et tibi centenis ſtat porticus alta columnis;
Calcatusque tuo ſub pede lucet onyx:
Pulvereumque fugax hippodromon ungula plaudit,
Et pereuntis aquæ fluctus ubique ſonat.
Atria longa patent: ſed nec cœnantibus uſquam,
Nec ſomno locus eſt. quam bene non habitas!

Ad Aulum, de Fabullino. LI.

TAm ſæpe noſtrum decipi Fabullinum
Miraris, Aule? ſemper homo bonus tiro eſt.

Epitaphium Rufi. LII.

TEmpora Pieria ſolitus redimire corona,
Nec minus attonitis vox celebrata reis.
Hic ſitus eſt, hic ille tuus, Sempronia, Rufus:
Cujus & ipſe tui flagrat amore cinis:
Dulcis in Elyſio narraris fabula campo,
Et ſtupet ad raptus Tyndaris ipſa tuos.
Tu melior, quæ deſerto raptore rediſti:
Illa virum voluit nec repetita ſequi.
Ridet, & Iliacos audit Menelaus amores:
Abſolvit Phrygium veſtra rapina Parim.
Accipient olim cum te loca læta piorum,
Non erit in Stygia notior umbra domo.
Non aliena videt, ſed amat Proſerpina raptas:
Iſte tibi dominam conciliabit amor.

In avarum. LIII.

NVmmi cum tibi ſint, opeſque tantæ,
Quantas civis habet, paterve rarus:
Largiris nihil, incubasque gazæ,
Vt magnus draco, quem canunt Poëtæ
Cuſtodem Scythici fuiſſe luci.
Sed cauſſa, ut memoras, & ipſe jactas,
Diræ filius eſt rapacitatis.
Vt quid tu fatuos, rudesque quæris,
Illudas quibus, auferasque mentem?
Huic ſemper vitio pater fuiſti.

In Zoilum. LIV.

CRine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læ-
Rem magnam præſtas, Zoile, ſi bonus es. (ſus

In Aeglen fellatricem. LV.

GRatis qui dare vos jubet puellæ,
Inſulſiſſimus, improbiſſimusq; eſt.
Gratis ne date, baſiate gratis;
Hoc Ægle negat, hoc avara vendit:
Sed vendat bene, baſiare quantum eſt.
Hoc vendit quoque nec levi rapinâ,
Aut libram petit illa Coſmiani,
Aut binos quater à nova moneta;
Ne ſint baſia muta, nec maligna,
Nec cluſis aditum neget labellis:
Humane facit hoc tamen, ſed unum,
Gratis quæ dare baſium recuſat,
Gratis lingere nec recuſat Ægle.

In Polycarmum. LVI.

ÆGrotas uno decies aut ſæpius anno;
Nec tibi ſed nobis hoc, Polycarme, nocet.
Nam quoties ſurgis, ſoteria poſcis amicos.
Sit pudor; ægrota jam, Polycarme, ſemel.

Ad Sparſum. LVII.

CVr ſæpe ſicci parva rura Nomenti,
Laremque villæ ſordidum petam, quæris?
Nec cogitandi, Sparſe, nec quieſcendi
In urbe locus eſt pauperi: negant vitam
Ludimagiſtri mane, nocte piſtores;
Ærariorum marculi die toto:
Hinc otioſus ſordidam quatit menſam

Neroniana nummularius maſſa;
Illinc paludis malleator Hiſpanæ
Tritum nitenti fuſte verberat ſaxum.
Nec turba ceſſat entheata Bellonæ;
Nec faſciato naufragus loquax trunco;
A matre doctus nec rogare Iudæus;
Nec ſulfuratæ lippus inſtitor mercis.
Numerare pigri damna qui poteſt ſomni,
Dicet quot æra verberent manus urbis,
Cum ſecta Colcho Luna vapulat rhombo.
Tu, Sparſe, neſcis iſta; nec potes ſcire,
Petilianis delicatus in regnis,
Cui plana ſummos deſpicit domus montes,
Et rus in urbe eſt, vinitorque Romanus:
Nec in Falerno colle major autumnus;
Intraque limen latus eſſedo curſus;
Et in profundo ſomnus, & quies nullis
Offenſa linguis; nec dies, niſi admiſſus.
Nos tranſeuntis riſus excitat turbæ,
Et ad cubile eſt Roma: tædio feſſis
Dormire quoties libuit, imus ad villam.

Ad Alaudam. LVIII.

ANcillariolum tua te vocat uxor; & ipſa
Lecticariola eſt: eſtis, Alauda, pares.

In importunos baſiatores. LIX.

TAntum dat tibi Roma baſiorum
Poſt annos modo quindecim reverſo,
Quantum Lesbia non dedit Catullo.
Te Vicinia tota, te piloſus
Hircoſo premit oſculo colonus:
Hinc inſtat tibi textor, inde fullo,
Hinc ſutor modo pelle baſiata;
Hinc menti dominus pediculoſi,
Hinc defioculusque, & inde lippus,
Fellatorque recensque cunnilingus,
Iam tanti tibi non fuit redire.

Ad natalem ſuum. LX.

MArtis alumne dies roſeam quo lampada primũ
Magnaque ſiderii vidimus ora dei,
Si te rure coli, viridesque pigebit ad aras,
Qui fueras Latia cultus in urbe mihi:

Da

Da veniam, ſervire meis quod nolo Kalendis,
Et qua ſum genitus, vivere luce volo.
Natali pallere ſuo, ne calda Sabello
Deſit, & ut liquidum potet Alauda merum,
Turbida ſollicito tranſmittere Cæcuba ſacco;
Atque inter menſas ire redire ſuas:
Excipere hos illos, & tota ſurgere cœna
Marmora calcantem frigidiora gelu:
Quæ ratio eſt, hæc ſponte tua perferre patique,
Quæ te ſi jubeat rex dominuſque, neges?

De Ligurra. LXI.

VErſus, & breve vividumque carmen
In te ne faciam times, Ligurra;
Et dignus cupis hoc metu videri:
Sed fruſtra metuis, cupiſque fruſtra.
In tauros Libyci fremunt leones,
Non ſunt papilionibus moleſti.
Quæras, cenſeo, ſi legi laboras,
Nigri fornicis ebrium poëtam;
Qui carbone rudi putrique creta
Scribit carmina, quæ legunt cacantes.
Frons hæc ſtigmate non meo notanda eſt.

Ad Saturnum, in reditu Priſci Terentii. LXII.

ANtiqui rex magne poli, mundique prioris,
Sub quo pigra quies, nec labor ullus erat,
Nec regale nimis fulmen, nec fulmine digna,
Sciſſa nec ad Manes ſed ſita dives humus:
Lætus ad hæc facilisque veni ſollennia Priſci
Gaudia: cum ſacris te decet eſſe tuis.
Tu reducem patriæ ſexta, pater optime, bruma
Pacifici Latia reddis ab urbe Numæ,
Cernis ut Auſonio ſimilis tibi pompa macello
Pendeat, & quantus luxurietur honos?
Quam non parca manus, largæq; nomiſmata mēſæ,
Quâ, Saturne, tibi pernumerentur opes?
Vtque ſit his pretium meritis, & gratia major,
Et pater, & frugi ſic tua ſacra colit.
At tu ſancte tuo ſic ſemper amere Decembri:
Hos illi jubeas ſæpe redire dies.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Poetam Cordubenſem. LXIII.

UNcto Corduba lætior Venafro,
Hiſtra nec minus abſoluta teſta;
Albi quæ ſuperas oves Galeſi,
Nullo murice, nec cruore mendax,
Sed tinctis gregibus colore vivo;
Dic veſtro, rogo, ſit pudor Poëtæ.
Nec gratis recitet meos libellos:
Ferrem, ſi faceret bonus Poëta,
Cui poſſem dare mutuos honores:
Corrumpit ſine talione cælebs.
Cæcus perdere non poteſt, quod aufert.
Nil eſt deterius latrone nudo.
Nil ſecurius eſt malo Poëta.

De Cinna. LXIV.

VIncentem roſeos facieque comaque miniſtros
Cinna cocum fecit. Cinna guloſus homo eſt.

De Phyllide. LXV.

FOrmoſa Phyllis nocte cum mihi tota
Se præſtitiſſet omnibus modis largã,
Et cogitarem mane quod darem munus,
Vtrumne Coſmi, Nicerotis an libram,
An Bæticarum pondus acre lanarum,
An de moneta Cæſaris decem flavos:
Amplexa collum, baſioque tam longo
Blandita, quam ſunt nuptiæ columbarum
Rogare cœpit Phyllis amphoram vini.

Ad Amœnum. LXVI.

BIs quinquagenis domus eſt tibi millibus empta,
Vendere quam ſumma vel breviore cupis:
Arte ſed emptorem vafra corrumpis, Amœne,
Et caſa divitiis ambitioſa latet.
Gemmantes prima fulgent teſtudine lecti,
Et Mauruſiaci pondera rara citri.
Argentum atq; aurum non ſimplex delphica portat:
Stant pueri, dominos quos precer eſſe meos.
Deinde ducenta ſonas, & ais, non eſſe minoris,
Inſtructam vili vendis, Amœne, domum.

In natalem Virgilii. LXVII.

MAjæ Mercurium creaſtis Idus.
Auguſtis redit Idibus Diana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Octobres Maro conſecravit Idus.
Idus ſæpe colas & has & illas,
Qui magni celebras Maronis Idus.

Ad clientes. LXVIII.

MAtutine cliens, urbis mihi cauſſa relictæ,
Atria, ſi ſapias. ambitioſa colas.
Non ſum ego cauſſidicus, nec amaris, litibus aptus:
Sed piger, & ſenior, Pieridumque comes.
Otia me, ſomnusque juvant; quæ magna negavit
Roma mihi: redeo, ſi vigilatur & hic.

Ad Paullum. LXIX.

SIc tanquam tabulas ſcyphosque Paulle,
Omnes archetypos habes amicos.

De Apro. LXX.

LIntea ferret Apro vatius cum vernula nuper,
Et ſupra togulam luſca ſederet anus;
Atque olei ſtillam daret enterocelicus unctor:
Nudorum tetricus cenſor & aſper erat.
Frangendos calicos, effundendumque Falernum
Clamabat, biberet qui modo lotus eques.
A ſene ſed poſtquam patruo venere trecenta:
Sobrius à thermis neſcit abire domum.
O quantum diatheta valent, & quinque comati!
Tunc, cum pauper erat, non ſitiebat Aper.

Ad Lygdum. LXXI.

NIl non, Lygde, mihi negas roganti:
At quondam mihi, Lygde, nil negabas.

Ad Pannicum. LXXII.

JVgera mercatus prope buſta latentis agelli,
Et male compactæ culmina fulta caſæ,
Deſeris urbanas, tua prædia, Pannice, lites,
Parvaque, ſed tritæ præmia certa togæ.
Frumentum milium, ptiſanamque, fabamq; ſolebas
Vendere pragmaticus: nunc emis agricola.

Ad Catullum. LXXIII.

HEredem tibi me, Catulle, dicis.
Non credam, niſi legero, Catulle.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Flacco mittit calices vitreos, cognomento Audaces. LXXIV.

CVm tibi Niliacus portet cryſtalla cataplus,
Accipe de circo pocula Flaminio.
Hi magis audaces, an ſunt qui talia mittunt
Munera? ſed gemmis vilibus uſus ineſt.
Nullum ſollicitant hæc, Flacce, toreumata furem,
Et nimium calidis non vitiantur aquis.
Quid! quod ſecuro portat conviva miniſtro,
Et caſum tremulæ non timuere manus.
Hoc quoque non nihil eſt, quod propinabis in iſtis,
Frangendus fuerit ſi tibi, Flacce, calix.

De pueris formoſis. LXXV.

FEſtinat Polytimus ad puellas.
Invitus puerum fatetur Hymnus.
Paſtas glande nates habet Secundus.
Mollis Dindymus eſt, ſed eſſe non vult.
Amphion potuit puella naſci.
Horum delicias, ſuperbiamque,
Et faſtus querulos, amice, malo,
Quam dotis mihi quinquies ducena.

De agricola. LXXVI.

AMphora vigeſſi, modius datur ære quaterno,
Ebrius & crudus nil habet agricola.

De Æthonte. LXXVII.

MVltis dum precibus Iovem ſalutat,
Stans ſummos reſupinus uſque in ungues,
Æthon in Capitolio pepedit:
Riſerunt homines. ſed ipſe Divum
Offenſus genitor, trinoctiali
Affecit domicœnio clientem.
Poſt hoc flagitium miſellus Æthon,
Cum vult in Capitolium venire,
Sellas ante petit Patroclianas,
Et pedit decieſque vicieſque:
Sed quamvis ſibi caverit crepando,
Compreſſis natibus Iovem ſalutat.

Ad Bithynicum. LXXVIII.

NIl in te ſcripſi, Bithynice: credere non vis,
Et jurare jubes. malo ſatisfacere.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad Atticillam. LXXIX.

DOnavi tibi multa, quæ rogaſti;
Donavi tibi plura, quam rogaſti:
Non ceſſas tamen uſque me rogare.
Quiſquis nil negat, Atticilla, fellat.

De Calliſtrato. LXXX.

NE laudet dignos, laudat Calliſtratus omnes.
Cuî malus eſt nemo, quis bonus eſſe poteſt?

De Vmbro cliente. LXXXI.

BRumæ diebus, feriisque Saturni,
Mittebat Vmber aliculam mihi pauper;
Nunc miſit alicam: factus eſt enim dives.

De Menogene cœnipeta. LXXXII.

Effugere in thermis & circa balnea non eſt
Menogenen, omni tu licet arte velis.
Captabit tepidum dextra lævaque trigonem,
Imputet acceptas ut tibi ſæpe pilas.
Colliget, & referet laxum de pulvere follem,
Et ſi jam lotus, jam ſoleatus erit.
Lintea ſi ſumes, nive candidiora loquetur,
Sint licet infantis ſordidiora ſinu.
Exiguos ſecto comentem dente capillos,
Dicet Achilleas diſpoſuiſſe comas.
Fumoſæ feret ille tropin de fæce lagenæ,
Frontis & humorem colliget ipſe tuæ.
Omnia laudabit, mirabitur omnia, donec
Perpeſſus dicas tædia mille, veni.

De Fabiano. LXXXIII.

DEriſor Fabianus herniarum.
Omnes quem modo colei timebant
Dicentem tumidas in hydrocelas,
Quantum nec duo dicerent Catulli;
In thermis ſubito Neronianis
Vidit ſe miſer, & tacere cœpit.

Ad Polytimum. LXXXIV.

NOlueram, Polytime, tuos violare capillos
Sed juvat hoc precibus me tribuiſſe tuis
Talis eras modo tonſe Pelops, poſitisque nitebas
Crinibus, ut totam ſponſa videret ebur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Fabullum. LXXXV.

PÆdiconibus os olere dicis.
Hoc ſi, ſicut ais, Fabulle, verum eſt,
Quid tu credis olere cunnilingis?

In non arrigentem. LXXXVI.

TRiginta tibi ſunt pueri, totidemque puellæ:
Vna eſt, nec ſurgit, mentula. quid facies?

De Cotta. LXXXVII.

BIs Cotta ſoleas perdidiſſe ſe queſtus,
Dum negligentem ducit ad pedes vernam,
Qui ſolus inopi præſtat & facit turbam,
Excogitavit homo ſagax & aſtutus,
Ne facere poſſet tale ſæpius damnum:
Excalceatus ire cœpit ad cœnam.

De Tongiliano. LXXXVIII.

TOngilianus habet naſum: ſcio, non nego. ſed jam
Nil præter naſum Tongilianus habet.

Ad Charinum. LXXXIX.

QVod lana caput alligas, Charine,
Non aures tibi, ſed dolent capilli.

De Marone. XC.

PRo ſene, ſed clarè, votum Maro fecit amico,
Cui gravis, & fervens hemitritæos erat:
Si Stygias æger non iret miſſus ad undas,
Vt caderet magno victima grata Iovi.
Cœperunt certam medici ſpondere ſalutem.
Ne votum ſolvat, nunc Maro vota facit.

In Magullam. XCI.

COmmunis tibi cum viro, Magulla,
Cum ſit lectulus, & ſit exoletus,
Quare, dic mihi, non ſit & miniſter?
Suſpiras. ratio eſt: times lagenam.

Ad Priſcum. XCII.

SÆpe rogare ſoles qualis ſim, Priſce, futurus,
Si fiam locuples, ſimque repente potens.
Quemquam poſſe putas mores narrare futuros?
Dic mihi, ſi fias tu leo, qualis eris?

De Fabulla. XCIII.

QVa mœchum ratione baſiaret
Coram conjuge repperit Fabulla.

Parvum baſiat uſque morionem:
Hunc multis rapit oſculis madentem
Mœchum protinus, & ſuis repletum
Ridenti dominæ ſtatim remittit.
Quantò morio major eſt maritus!

In Tuccam ſatageum & æmulatione vanum. XCIV.

SCribebamus epos: cœpiſti ſcribere. ceſſi,
Æmula ne ſtarent carmina noſtra tuis.
Tranſtulit ad tragicos ſe noſtra Thalia cothurnos?
Aptaſti longum tu quoque ſyrma tibi.
Fila lyræ movi doctis exculta Camœnis?
Plectra rapis nobis ambitione nova.
Audemus ſatyras? Lucilius eſſe laboras.
Ludo leves elegos? tu quoque ludis idem.
Quid minus eſſe poteſt? epigrammata fingere cœpi:
Hinc etiam petitur jam mea fama tibi.
Elige quid nolis. quis enim eſt pudor, omnia velle?
Et ſi quid non vis, Tucca relinque mihi.

Ad Inſtantium Rufum. XCV.

MVſæi pathiciſſimos libellos,
Qui certant Sybariticis libellis,
Et tinctas ſale pruriente chartas
Inſtanti lege Rufe: ſed puella
Sit tecum tua, ne Thalaſſionem
Inducas manibus libidinoſis,
Et fias ſine fœmina maritus.

In Zelotypam. XCVI.

CVm tibi nota tui ſit vita fideſque mariti,
Nec premat ulla tuos ſollicitetque toros:
Quid quaſi pellicibus torqueris inepta miniſtris,
In quibus & brevis eſt & fugitiva Venus?
Plus tibi quam domino pueros præſtare probabo:
Hi faciunt, ut ſis fœmina ſola viro,
Hi dant, quod non vis uxor dare. do tamen, inquis,
Ne vagus è thalamis conjugis erret amor.
Non eadem res eſt: Chiam volo, nolo Mariſcam,
Nec dubites quæ ſit Chia, Mariſca tua eſt.
Scire ſuos fines matrona & fœmina debet.
Cede ſuam pueris: utere parte tua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

In Baſſum. XCVII.

UXor cum tibi ſit puella, qualem
Votis vix petat improbis maritus.
Dives, nobilis, erudita, caſta:
Rumpis Baſſe latus, ſed in comatis,
Vxoris tibi dote quos paraſti.
Et ſic ad dominam reverſa languet
Multis mentula millibus redempta:
Sed nec vocibus excitata blandis,
Molli pollice nec rogata ſurgit.
Sit tandem pudor, aut eamus in jus.
Non eſt hæc tua, Baſſe: vendidiſti.

Ad Bætim fl. de adventu in eam provinciam inſtantii. XCVIII.

BÆtis olivifera crinem redimite corona,
Aurea qui nitidis vellera tingis aquis:
Quem Bromius, quẽ Pallas amat; cui rector aquarũ
Albula navigerum per freta pandit iter:
Ominibus lætis veſtras Inſtantius oras
Intret; & hic populis, ut prior, annus eat.
Non ignorat, onus quod ſit ſuccedere Macro.
Qui ſua metitur pondera, ferre poteſt.

M. VAL.

M. VAL. MARTIALIS

XENIA
ET
APOPHORETA.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Ad benevolum lectorem.

TItuli & lemmata quæ in elegantiſſimis Xeniorum & Apophoretorum libellis adſcripta ſunt diſtichis ſingulis, ea Martialis eſſe ut ſcias, ad dignitatem imprimis utilitatemque utriuſque pertinet: cum cæteræ inſcriptiones quæ in Epigrammatum libris XII, *atque in fragmento de Spectaculis occurrunt, librariorum ſint & criticorum pro arbitrio ac lubitu quidvis interpretantium ac interpolantium. Quod in Xeniis & Apophoretis factum, cave credas. In Epigrammatis, quod dico, clamat ipſa diverſitas inſcriptionum in diverſis codicibus, qua ſcriptis, qua editis. Horum vero lemmatum auctorem ſeipſum profitetur initio Apophoretorum, cum inquit:*

Lemmata, ſi quæres, cur ſint adſcripta; docebo:
Vt, ſi malueris, lemmata ſola legas.

ADde, quod abſque iis ne milleſima pars diſtichorum recte intelligi poſſit. Quod vel ſolum arguat, ipſius Martialis ea eſſe; non librariorum, quibus Sphinx domi non erat. In Epigrammatis tam operoſis paſſim divinationibus non opus. Quod doctis hominibus perſpectum: & nos in Animadverſionibus noſtris ad Martialem nuper teſtatum fecimus. Vale, mi lector; & Scriverio inter diverſiſſima ſtudia etiam commoditatibus tuis operanti fave. Raptim Harlemi Kalendis Martiis, M. DC. XXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS
X E N I A.
EPIGRAMMATVM
LIBER XIII.

Ad lectorem.

NE toga cordyllis, ne pænula deſit olivis,
Aut inopem metuat ſordida blatta famem,
Perdite Niliacas, Muſæ, mea damna papyros:
Poſtulat, ecce, novos ebria Bruma ſales.
Non mea magnanimo depugnat teſſera talo,
Senio nec noſtrum cum cane quaſſat ebur.
Hæc mihi charta nuces, hæc eſt mihi charta fritillus:
Alea nec damnum nec facit iſta lucrum.

Ad eundem.

NAſutus ſis uſque licet, ſis denique naſus,
Quantum noluerit ferre rogatus Atlas,
Et poſſis ipſum tu deridere Latinum,
Non potes in nugas dicere plura meas,
Ipſe ego quam dixi. quid dentem dente juvabit
Rodere? carne opus eſt, ſi ſatur eſſe velis.
Ne perdas operam: qui ſe mirantur, in illos
Virus habe; nos hæc novimus eſſe nihil.
Nec tamen hoc nimium nihil eſt, ſi candidus aure,
Nec matutina ſi mihi fronte venis.

Ad eundem.

OMnis in hoc gracili XENIORVM turba libello
Conſtabit nummis quattuor empta tibi.
Quattuor eſt nimium? poterit conſtare duobus,
Et faciet lucrum bibliopola Tryphon.

Ad eundem.

HÆc licet, hoſpitibus pro munere diſticha mittas,
Si tibi tam rarus, quam mihi, nummus erit.
Addita per titulos ſua nomina rebus habebis.
Prætereas, ſi quid non facit ad ſtomachum.

XENIA.

Thus. I.

SErus ut ætheriæ Germanicus imperet aulæ,
Vtque diu terris; da pia thura Iovi.

Piper. II.

CErea quæ patulo lucet ficedula lumbo,
Cum tibi fortè datur, ſi ſapis, adde piper.

Alica. III.

NOs alicam, mulſum poterit tibi mittere dives,
Si tibi noluerit mittere dives, eme.

Conchis faba. IV.

SI ſpumet rubra conchis tibi pallida teſta,
Lautorum cœnis ſæpe negare potes.

Lens. V.

ACcipe Niliacam, Peluſia munera, lentem:
Vilior eſt alica, carior illa faba.

Far. VI.

IMbue plebejas Cluſinis pultibus ollas,
Vt ſatur in vacuis dulcia muſta bibas.

Simila ex tritico. VII.

NEc poteris ſimilæ dotes numerare, nec uſus,
Piſtori toties cum ſit & apta coco.

Hordeum. VIII.

MVlio, quod non des tacituris, accipe, mulis.
Hæc ego cauponi, non tibi dona dedi.

Frumentum triticeum. IX.

TErcentum Libyci medios de meſſe coloni
Sume, ſuburbanus ne moriatur ager.

Betæ. X.

VT ſapiant fatuæ fabrorum prandia betæ,
O quam ſæpe petet vina piperque cocus!

Lactuca. XI.

CLaudere quæ cœnas lactuca ſolebat avorum,
Dic mihi, cur noſtras inchoat illa dapes?

Ligna

Ligna acapna. XII.

SI vicina tibi Nomento rura coluntur,
Ad villam moneo, ruſtice, ligna feras.

Rapa. XIII.

HÆc tibi brumali gaudentia frigore rapa
Quæ damus, in cœlo Romulus eſſe ſolet.

Coliculi. XIV.

NE tibi pallentes moveant faſtidia caules,
Nitrata viridis braſſica fiat aqua.

Porri ſectivi. XV.

FIla Tarentini graviter redolentia porri
Ediſti quoties, oſcula clauſa dato.

Porri capitati. XVI.

MIttit præcipuos nemoralis Aricia porros:
In niveo virides ſtipite cerne comas.

Napi. XVII.

NOs Amiternus ager felicibus educat hortis:
Nurſinas poteris parcius eſſe pilas.

Aſparagi. XVIII.

MOllis in æquorea quæ crevit ſpina Ravenna:
Non erit incultis gratior aſparagis.

Vva duracina. XIX.

NOn habilis cyathis, & inutilis uva Lyæo,
Sed non potanti me tibi nectar ero.

Chia ficus. XX.

CHia ſeni ſimilis baccho, quem Setia mittit,
Ipſa merum ſecum portat, & ipſa ſalem.

Cydonia. XXI.

SI tibi Cecropio ſaturata Cydonia melle
Ponentur: dicas hæc melimela, licet.

Nuces pineæ. XXII.

POma ſumus Cybeles: procul hinc abſiſte viator,
Ne cadat in miſerum noſtra ruina caput.

Sorba. XXIII.

SOrba ſumus, molles nimium durantia ventres:
Aptius hæc puero, quam tibi, poma dabis.

Spathalion caryotarum. XXIV.

AVrea porrigitur, Iani caryota Kalendis:
Sed tamen hoc munus pauperis eſſe ſolet.

Vas coctanorum. XXV.

HÆc tibi quæ torta venerunt condita meta,
Si majora forent coctana, ficus erant.

Vas Damaſcenorum. XXVI.

PRuna peregrinæ carie rugoſa ſenectæ
Sume: ſolent duri ſolvere ventris onus.

Caſeus lunenſis. XXVII.

CAſeus Etruſcæ ſignatus imagine Lunæ,
Præſtabit pueris prandia mille tuis.

Caſeus Veſtinus. XXVIII.

SI ſine carne voles jentacula ſumere frugi,
Hæc tibi Veſtino de grege maſſa venit.

Caſeus Velabrenſis. XXIX.

NOn quemcumque focum, nec fumum caſeus omnem
Sed Velabrenſem qui bibit, ille ſapit.

Caſei Trebulani. XXX.

TRebula nos genuit: commendat gratia duplex,
Sive levi flamma, ſive domamur aqua.

Bulbi. XXXI.

CVm ſit anus conjux, & ſint tibi mortua membra,
Nil aliud bulbis quam ſatur eſſe potes.

Lucanicæ. XXXII.

FIlia Picenæ venio Lucanica porcæ:
Pultibus hinc niveis grata corona datur.

Ciſtella olivarum. XXXIII.

HÆc quæ Picenis venit ſubducta trapetis
Inchoat atque eadem finit oliva dapes.

Mala citrea. XXXIV.

AVt Corcyræi ſunt hæc de frontibus horti,
Aut hæc Maſſyli poma draconis erant.

Coloſtrum. XXXV.

SVrripuit paſtor quæ nondum ſtantibus hœdis
De primo matrum lacte coloſtra damus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Hœdi. XXXVI.

LAſcivum pecus & viridi non utile Baccho
Det pœnas: nocuit jam tener ille deo.

Ova. XXXVII.

CAndida ſi croceos circumfluit unda vitellos,
Heſperius ſcombri temperet ova liquor.

Porcellus lactens. XXXVIII.

LActe mero paſtum pigræ mihi matris alumnum
Ponat, & Ætolo de ſue dives edat.

Apyrina & tuberes. XXXIX.

NOn tibi de Libycis tuberes & apyrina ramis,
De Nomentanis ſed damus arboribus.

Idem. XL.

LEcta ſuburbanis mittuntur apyrina ramis.
Et vernæ tuberes. quid tibi cum Libycis?

Sumen. XLI.

ESſe potes nudum ſumen, ſic ubere largo
Effluit, & vivo lacte papilla tumet.

Pulli gallinacei. XLII.

SI Libycæ nobis volucres, & Phaſides eſſent,
Acciperes: at nunc accipe cortis aves.

Perſica Nuci-Perſica. XLIII.

VIlia maternis fueramus Perſica ramis:
Nunc in adoptivis Perſica cara ſumus.

Panes Picentini. XLIV.

PIcentina Ceres niveo ſic nectare creſcit,
Vt levis accepta ſpongia turget aqua.

Boleti. XLV.

ARgentum, atque aurum, facile eſt, lenamque, togamque
Mittere: boletos mittere difficile eſt.

Ficedula. XLVI.

CVm me ficus alat, cum paſcar dulcibus uvis,
Cur potius nomen non dedit uva mihi?

Terræ tubera. XLVII.

RVm pimus altricem tenero quæ vertice terram
Tubera, boletis poma ſecunda ſumus.

Turdorum decuria. XLVIII.

TExta roſis fortaſſe tibi, vel divite nardo,
At mihi de turdis facta corona placet.

Anas. XLIX.

TOta quidem ponatur anas; ſed pectore tantum,
Et cervice ſapit : cætera redde coco.

Turtur. L.

DVm pinguis mihi turtur erit : lactuca valebis,
Et cochleas tibi habe. perdere nolo famem.

Perna. LI.

CÆretana mihi fiet, vel miſſa licebit
De Menapis : lauti de petaſone vorent.

Petaſo. LII.

MVſteus eſt ; propera, caros nec differ amicos :
Nam mihi cum vetulo ſit petaſone nihil.

Vulva. LIII.

TE fortaſſe magis capiat de virgine porca,
Me materna gravi de ſue vulva capit.

Colocaſia. LIV.

NIliacum ridebis olus, lanasque ſequaces,
Improba cum morſu fila manuque trahes.

Iecur anſeris. LV.

ADſpice, quam tumeat magno jecur anſere majus!
Miratus, dices : hoc, rogo, crevit ubi ?

Glires. LVI.

TOta mihi dormitur hiems, & pinguior illo
Tempore ſum, quo me nil niſi ſomnus alit.

Cuniculus. LVII.

GAudet in effoſſis habitare cuniculus antris,
Monſtravit tacitas hoſtibus ille vias.

Attagenæ. LVIII.

INter ſapores fertur alitum primus
Ionicarum guſtus attagenarum.

Gallina altilis. LIX.

PAſcitur & dulci facilis gallina farina :
Paſcitur & tenebris. ingenioſa gula eſt.

Capo. LX.

NE nimis exhauſto macreſceret inguine gallus,
Amiſit teſtes: nunc mihi Gallus erit.

Idem. LXI.

SVccumbit ſterili fruſtra gallina marito:
Hanc matris Cybeles eſſe decebat avem.

Perdix. LXII.

POnitur Auſoniis perdix rariſſima menſis:
Hanc in piſcina mandere ſæpe ſoles.

Columbilli. LXIII.

NE violes teneras perjuro dente columbas,
Tradita ſi Cnidiæ ſunt tibi ſacra Deæ.

Palumbi torquati. LXIV.

INguina torquati tardant hebetantque palumbi:
Non edat hanc volucrem, qui cupit eſſe ſalax.

Galbulæ. LXV.

GAlbula decipitur calamis & retibus ales,
Turget adhuc viridi cum rudis uva mero.

Cattæ. LXVI.

PAnnonicas nobis nunquam dedit Vmbria cattas:
Mavult hæc Domino mittere dona Pudens.

Pavo. LXVII.

MIraris quoties gemmantes explicat alas,
Et potes hunc ſævo tradere, dure, coco?

Phœnicopterus. LXVIII.

DAt mihi penna rubens nomen: ſed lingua guloſis
Noſtra ſapit. quid ſi garrula lingua foret?

Phaſianus. LXIX.

ARgiva primum ſum tranſportata carina:
Ante mihi notum nil, niſi Phaſis, erat.

Numidicæ. LXX.

ANſere Romano quamvis ſatur Hannibal eſſet:
Ipſe ſuas nunquam barbarus edit aves.

Anſer. LXXI.

HÆc ſervavit avis Tarpeji templa Tonantis.
Miraris? nondum fecerat illa Deus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Grues. LXXII.

TVrbabis verſus,nec littora tota volabit,
Vnam perdideris ſi Palamedis avem.

Ruſticula. LXXIII.

RVſtica ſim, an perdix, quid refert, ſi ſapor idem eſt?
Carior eſt perdix: ſic ſapit illa magis.

Cycnus. LXXIV.

DVlcia defecta modulatur carmina lingua
Cantator cycnus funeris ipſe ſui.

Porphyriones. LXXV.

NOmen habet magni volucris tã parva Gigantis!
Et nomen Praſini Porphyrionis habet!

Mullus. LXXVI.

SPirat inadvecto, ſed jam piger, æquore mullus:
Langueſcit? vivum da mare, fortis erit.

Muræna. LXXVII.

QVæ natat in Siculo grandis muræna profundo,
Non valet exuſtam mergere ſole cutem,

Rhombus. LXXVIII.

QVamvis lata gerat patella rhombum:
Rhombus latior eſt tamen patella.

Oſtrea. LXXIX.

EBria Bajano veni modo concha Lucrino:
Nobile nunc ſitio luxurioſa garum.

Scyllæ. LXXX.

CÆruleus nos Liris amat, quem ſilva Maricæ
Protegit: hinc ſcyllæ maxima turba ſumus.

Scarus. LXXXI,

HIc ſcarus, æquoreis qui venit obeſus ab undis,
Viſceribus bonus eſt: cætera vile ſapit.

Coracinus. LXXXII.

PRinceps Niliaci raperis, coracine, macelli:
Pellææ prior eſt gloria nulla gulæ.

Echinus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Echinus. LXXXIII.

ISte licet digitos teſtudine pungat acuta,
Cortice depoſito mollis echinus erit.

Murices. LXXXIV.

SAnguine de noſtro tinctas ingrate lacernas
Induis ; & non eſt hoc ſatis, eſca ſumus.

Gobius. LXXXV.

IN Venetis ſint lauta licet convivia terris,
Principium cœnæ gobius eſſe ſolet.

Lupus. LXXXVI.

LAneus Euganei lupus excipit ora Timavi,
Æquoreo dulces cum ſale paſtus aquas.

Aurata. LXXXVII.

NOn omnis laudem pretiumque aurata meretur,
Sed cui ſolus erit concha Lucrina cibus.

Acipenſis. LXXXVIII.

AD Pallatinas acipenſem mittite menſas :
Ambroſias ornent munera rara dapes.

Lepus. LXXXIX

INter aves turdus, ſi quid me judice certum eſt,
Inter quadrupedes mactea prima lepus.

Aper. XC.

QVi Diomedæis metuendus ſetiger agris
Ætolâ cecidit cuſpide, talis erat,

Damæ. XCI.

DEnte timentur apri ; defendunt cornua tauros :
Imbelles damæ quid niſi præda ſumus ?

Oryx. XCII.

MAtutinarum non ultima præda ferarum
Sævus oryx conſtat quot mihi morte canum!

Cervus. XCIII.

HIc erat ille tuo domitus, Cypariſſe, capiſtro ?
An magis iſte tuus, Silvia, cervus erat ?

Laliſio. XCIV.

CVm tener eſt onager, ſolaque laliſio matre
Paſcitur; hoc infans,ſed breve nomen habet.

Olenm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Oleum Venaſranum. XCV.

HOc tibi Campani ſudavit bacca Venafri.
Vnguentum, quoties ſumis, & iſtud olet.

Dorcas. XCVI.

DElicium parvo donabis dorcada nato;
Iactatis ſolet hanc mittere turba togis.

Caprea. XCVII.

PEndentem ſumma capream de rupe videbis:
Caſuram ſperes; decipit illa canes.

Onager. XCVIII.

PVlcher adeſt onager: mitti venatio debet
Dentis Erythræi: jam removete ſinus.

Garum ſociorum. XCIX.

EXſpirantis adhuc ſcombri de ſanguine prime
Accipe faſtoſum, munera cara, garum.

Amphora muriæ. C.

ANtipolitani (fateor) ſum filia thynni:
Eſſem ſi ſcombri, non tibi miſſa forem.

Mel Atticum. CI.

HOc tibi Theſei populatrix miſit Hymetti
Pallados à ſilvis nobile nectar apis.

Favi Siculi. CII.

CVm dederis Siculos mediis de collibus Hyblæ,
Cecropios dicas tu, licet, eſſe favos.

Paſſum. CIII.

CNoſſia Minoæ genuit vindemia Cretæ
Hoc tibi: quod mulſum pauperis eſſe ſolet.

Picatum vinum. CIV.

HÆc de vitifera veniſſe picata Vienna
Ne dubites: miſit Romulus ipſe mihi.

Mulſum. CV.

ATtica nectareum turbatis mella Falernum:
Miſceri decet hoc à Ganymede merum.

Albanum. CVI.

HOc de Cæſareis mitis vindemia cellis
Miſit, Iuleo quæ ſibi monte placet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Surrentinum. CVII.

SVrrentina bibis? nec murrhina picta, nec aurum
Sume: dabunt calices hæc tibi vina ſuos.

Falernum. CVIII.

DE Sinueſſanis venerunt Maſſica prælis:
Condita quo, quæris, conſule? nullus erat.

Setinum. CIX.

PEndula Pomptinos quæ ſpectat Setia campos,
Exigua vetulos miſit ab urbe cados.

Fundanum. CX.

HÆc Fundana tulit felix autumnus Opimi:
Expreſſit muſtum conſul, & ipſe bibit.

Trifolinum. CXI.

NOn ſum de primo (fateor) trifolina Lyæo,
Inter vina tamen ſeptima vitis ero.

Cæcubum. CXII.

CÆcuba Fundanis generoſa coquuntur Amyclis:
Vitis & in media nata palude viret.

Signinum. CXIII.

POtabis liquidum Signina morantia ventrem:
Ne nimum ſiſtant, ſit tibi parca ſitis.

Mamertinum. CXIV.

AMphora Neſtorea tibi Mamertina ſenecta
Si detur, quod vis nomen habere poteſt.

Tarraconenſe. CXV.

TArraco, Campano tantum ceſſura Lyæo,
Hæc genuit Tuſcis æmula vina cadis.

Nomentanum. CXVI.

NOmentana meum tibi dat vindemia Bacchum:
Si te Quinctus amat, commodiora bibes.

Spoletinum. CXVII.

DE Spoletinis quæ ſunt carioſa lagenis
Malueris, quam ſi muſta Falerna bibas.

Pelignum. CXVIII.

MArſica Peligni mittunt turbata coloni:
Non tu, libertus ſed bibat illa tuus.

Acetum

Acetum. CXIX.

AMphora Niliaci non ſit tibi vilis aceti:
Eſſet cum vinum, vilior illa fuit.

Maſsilitanum. CXX.

CVm tua centenos expugnet ſportula cives,
Fumea Maſſiliæ ponere vina potes.

Cæretanum. CXXI.

CÆretana Nepos ponat, Setina, putabis.
Non ponit turbæ cum tribus illa bibit.

Tarentinum. CXXII.

NObilis & lanis, & felix vitibus Aulon,
Det pretioſa tibi vellera, vina mihi.

Vnguentum. CXXIII.

VNguentum heredi nunquam, nec vina reli-
quas:
Ille habeat nummos, hæc tibi tota dato.

Corona roſea. CXXIV.

DAt feſtinatas, Cæſar, tibi bruma coronas:
Quondam veris erat, nunc tua facta roſa eſt.

M. VAL.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALIS APOPHORETA. EPIGRAMMATVM LIBER XIV.

Ad lectorem.

SYntheſibus dum gaudet eques, dominusque ſenatus;
Dumq; decent noſtrum pilea ſumpta Iovem:
Nec timet ædilem moto ſpectare fritillo,
Cum videat gelidos tam prope verna lacus:
Divitis alternas & pauperis accipe ſortes,
Præmia convivæ det ſua quiſque ſuo.
Sunt apinæ, tricæque, & ſi quid vilius iſtis.
Quis neſcit? vel quis tam manifeſta negat?
Sed quid agam potius madidis Saturne diebus,
Quos tibi pro cœlo filius ipſe dedit?
Vis ſcribam Thebas, Trojamve, malaſve Mycenas?
Lude, inquis, nucibus: perdere nolo nuces.

Ad eundem.

QVo vis cunque loco potes hunc finire libellum:
Verſibus explicitum eſt omne duobus opus.
Lemmata, ſi quæris, cur ſint adſcripta; docebo,
Vt, ſi malueris, lemmata ſola legas.

Pugillares citrei. I.

SEcta niſi in tenues eſſemus ligna tabellas,
Eſſemus Libyci nobile dentis onus.

Quincuplices. II.

CÆde juvencorum domini calet area felix,
Quincuplici cerâ cum datur auctus honor.

Pugillares eborei. III.

LAnguida ne triſtes obſcurent lumina ceræ,
Nigra tibi niveum littera pingat ebur.

Triplices. IV.

TVnc triplices noſtros non vilia dona putabis,
Cum ſe venturam ſcribet amica tibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Pugillares membranei. V.

ESſe putes ceras, licet hæc membrana vocetur
Delebis, quoties ſcripta novare voles.

Vitelliani. VI.

NOndum legerit hos licet puella,
Novit quid cupiant Vitelliani.

Idem. VII.

QVod minimos cernis, mitti nos credis amicæ:
Falleris, & nummos iſta tabella rogat.

Chartæ majores. VIII.

NOn eſt, munera quod putes puſilla,
Cum donat vacuas Poëta chartas.

Chartæ epiſtolares. IX.

SEu leviter noto, ſeu caro miſſa ſodali,
Omnes iſta ſolet charta vocare ſuos.

Loculi eborei. X.

HOs niſi de flava loculos implere moneta
Non decet: argentum vilia ligna ferant.

Loculi lignei. XI.

SI quid adhuc ſupereſt in noſtri fæce locelli,
Munus erit: nihil eſt, ipſe locellus erit.

Tali eborei. XII.

CVm ſteterit nullus vultu tibi talus eodem,
Munera me dices magna dediſſe tibi.

Teſſera. XIII.

NOn ſim talorum numero par teſſera, dum ſit
Major, quam talis, alea ſæpe mihi.

Turricula. XIV.

QVæris compoſitos manus improba mittere (talos
Si per me miſit, nil niſi vota facit.

Tabula luſoria. XV.

HIc mihi bis-ſeno numeratur teſſera puncto:
Calculus hic gemino diſcolor hoſte perit.

Nuces. XVI.

ALea parva nuces & non damnoſa videntur:
Sæpe tamen pueris abſtulit illa nates.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Theca calamaria. XVII.

SOrtitus thecam, calamis armare memento:
Cætera nos dedimus, tu leviora para.

Calculi. XVIII.

INſidioſorum ſi ludis bella latronum,
Gemmeus iſte tibi miles & hoſtis erit.

Graphiarium. XIX.

HÆc tibi erunt armata ſuo graphiaria ferro:
Si puero dones, non leve munus erit.

Dentiſcalpium. XX.

LEntiſcum melius; ſed ſi tibi frondea cuſpis
Defuerit, dentes penna levare poteſt.

Auriſcalpium. XXI.

SI tibi moroſa prurigine verminat auris,
Arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea. XXII.

TEnvia ne madidi violent bombycina crines,
Figat acus ſparſas ſuſtineatque comas.

Pecten ad calvam. XXIII.

QVid faciet nullos hîc inventura capillos
Mulifido buxus quæ tibi dente datur?

Sapo. XXIV.

CAuſtica Teutonicos accendit ſpuma capillos:
Captivis poteris cultior eſſe comis.

Mattiacæ pilæ. XXV.

SI mutare paras longævos cana capillos:
Accipe Mattiacas (quo tibi calva?) pilas.

Vmbella. XXVI.

ACcipe quæ nimios vincant umbracula ſoles:
Sit licet & ventus, te tua vela tegent.

Cauſia. XXVII.

IN Pompejano tecum ſpectabo theatro:
Nam Dacus populo vela negare ſolet.

Venabula. XXVIII.

EXcipient apros, exſpectabuntque leones,
Intrabunt urſos, ſit modo firma manus.

Culter venatorius. XXIX.

SI dejecta gemes longo venabula roſtro,
Hic levis in grandem cominus ibit aprum.

Parazonium. XXX.

MIlitiæ decus hoc, & grati nomen honoris,
Arma tribunicium cingere digna latus.

Pugio. XXXI.

PVgio, quem curva ſignat brevis orbita vena,
Stridentem gelidis hunc Sale tinxit aquis.

Falx ex enſe. XXXII.

PAx me certa ducis placidos curvavit in uſus:
Agricolæ nunc ſum, militis ante fui.

Securicula. XXXIII.

CVm fieret triſtis ſolvendis auctio nummis,
Hæc quadringentis millibus empta fuit.

Ferramenta tonſoria. XXXIV.

TOndendis hæc arma tibi ſunt apta capillis;
Vnguibus hæc longis utilis; illa genis.

Scrinium. XXXV.

COnſtrictos niſi das mihi libellos,
Admittam tineas trucesque blattas.

Faſces calamorum. XXXVI.

DAt chartis habiles calamos Memphitica tellus:
Texantur reliquâ tecta palude tibi.

Lucerna cubicularia. XXXVII.

DVlcis conſcia lectuli lucerna,
Quidquid vis facias licet; tacebo.

Candela. XXXVIII.

ANcillam tibi ſors dedit lucernæ,
Totas quæ vigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos. XXXIX.

ILluſtrem cum tota meis convivia flammis,
Totque geram myxas, una lucerna vocor.

Cereus. XL.

HIc tibi nocturnos præſtabit cereus ignes:
Subducta eſt puero namque lucerna tuo.

Can-

Candelabrum Corinthium. XLI.

NOmina candelæ nobis antiqua dederunt:
Non norat parcos uncta lucerna patres.

Candelabrum ligneum. XLII.

ESſe vides lignum; ſerves niſi lumina, fiet
De candelabro magna lucerna tibi.

Pila paganica. XLIII.

HÆc quæ difficilis turget paganica pluma,
Folle minus laxa eſt, & minus arcta pila.

Pila trigonalis. XLIV.

SI me ſcis Polybi levis expulſare ſiniſtris,
Sum tua: ſi neſcis, ruſtice, redde pilam.

Follis. XLV.

ITe procul juvenes, mitis mihi convenit ætas:
Folle decet pueros ludere, folle ſenes.

Harpaſta. XLVI.

HÆc rapit Antæi velox in pulvere draucus,
Grandia qui vano colla labore facit.

Halteres. XLVII.

QVid pereunt ſtulto fortes haltere lacerti?
Exercet melius vinea foſſa viros.

Galericulum. XLVIII.

NE lutet immundum nitidos ceroma capillos,
Hac poteris madidas condere pelle comas.

Strigiles. XLIX.

PErgamus has miſit. curvo deſtringere ferro,
Non tam ſæpe teret lintea fullo tibi.

Guttus corneus. L.

GEſtavit modo fronte me juvencus,
Verum rhinocerota me putabis.

Rhinoceros. LI.

NVper in Auſonia Domini ſpectatus arena:
Hic erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitacillum. LII.

SI quis plorator collo tibi vernula pendet,
Hæc quatiat tenerâ garrula ſiſtra manu.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Flagellum. LIII.

PRoficies nihil hoc cædas licet usque flagello,
Si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentifricium ad edentulam. LIV.

QVid mecum eſt tibi? me puella ſumat,
Emptos non ſoleo polire dentes.

Myrobalanum. LV.

QVod nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus,
Hoc ex unguento conſtat & ex balano.

Aphronitrum. LVI.

RVſticus es? neſcis quid Græco nomine dicar.
Spuma vocor nitri: Græcus es? ἀφρόνιτρον.

Opobalſama. LVII.

BAlſama me capiunt. hæc ſunt unguenta virorum:
Delitias Coſmi vos redolete nurus.

Lomentum. LVIII.

GRatum munus erit, ſciſſo nec inutile ventri,
Si clarâ Stephani balnea luce petes.

Laterna cornea. LIX.

DVx laterna viæ clauſis feror aurea flammis,
Et tuta eſt gremio parva lucerna meo.

Laterna ex veſica. LX.

COrnea ſi non ſum, numquid ſum fuſcior? aut me
Veſicam contra qui venit eſſe putat?

Fiſtula. LXI.

QVid me compactam ceris & arundine rides?
Quæ primum ſtructa eſt fiſtula, talis erat.

Tibiæ. LXII.

EBria nos madidis rumpit tibicina buccis:
Sæpe duas pariter, ſæpe monaulon habet.

Soleæ lanatæ. LXIII.

DEfuerit ſi forte puer, ſoleasque libebit
Sumere: pro puero pes erit ipſe tibi.

Mamillare ad mammoſam. LXIV.

TAurino poteras pectus conſtringere tergo:
Nam pellis mammas non capit iſta tuas.

Mu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Muſcarium pavoninum. LXV.

LAmbere quæ turpes prohibet tua prandia mu-
Alitis eximiæ cauda ſuperba fuit. (ſcas,

Copta Rhodia. LXVI.

PEccantis famuli pugno ne percute dentes:
Clara Rhodos coptam, quam tibi miſit, edat.

Priapus ſiligineus. LXVII.

SI vis eſſe ſatur, noſtrum potes eſſe Priapum:
Ipſa licet rodas inguina, purus eris.

Porcus. LXVIII.

ISte tibi faciet bona Saturnalia porcus,
Inter ſpumantes ilice paſtus apros.

Muſcarium bubulum. LXIX.

SOrdida ſi flavo fuerit tibi pulvere veſtis,
Colligat hunc tenui verbere cauda levis.

Botulus. LXX.

QVi venit botulus medio tibi tempore brumæ,
Saturni ſeptem venerat ante dies.

Pſittacus. LXXI.

PSittacus à vobis aliorum nomina diſcam:
Hoc didici per me dicere, Cæſar ave.

Corvus. LXXII.

COrve ſalutator, quare fellator haberis?
In caput intravit mentula nulla tuum.

Luſcinia. LXXIII.

FLet Philomela nefas inceſti Tereos, & quæ
Muta puella fuit, garrula fertur avis.

Pica. LXXIV.

PIca loquax certa dominum te voce ſaluto:
Si me non videas, eſſe negabis avem.

Cavea eborea. LXXV.

SI tibi talis erit, qualem dilecta Catullo
Lesbia plorabat, hîc habitare poteſt.

Narthecium. LXXVI.

ARtis ebur medicæ narthecia cernis habere
Munera, quæ cuperet Paccius eſſe ſua.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Flagra. LXXVII.

LVdite laſcivi, ſed tantum ludite, ſervi:
Hæc ſignata mihi quinque diebus erunt.

Ferulæ. LXXVIII.

INviſæ nimium pueris, gratæque magiſtris,
Clara prometheo munere ligna ſumus.

Pera. LXXIX.

NE mendica ferat barbati prandia nudi,
Dormiat & triſti cum cane, pera rogat.

Scopæ. LXXX.

IN pretio ſcopas teſtatur palma fuiſſe.
Otia ſed ſcopis nunc analecta dabit.

Scalptorium. LXXXI.

DEfendet manus hæc ſcapulas mordente moleſto
Pulice, vel ſi quid pulice ſordidius.

Manuale. LXXXII.

NE toga barbatos faciat vel pænula libros,
Hæc abies chartis tempora longa dabit.

Lectus pavoninus. LXXXIII.

NOmina dat ſpondæ pictis pulcherrima pennis
Nunc Iunonis avis, ſed prius Argus erat.

Ephippium. LXXXIV.

STragula ſuccincti venator ſume veredi:
Nam ſolet à nudo ſurgere ficus equo.

Stibadia. LXXXV.

ACcipe lunata ſcriptum teſtudine ſigma.
Octo capit: veniat, quiſquis amicus erit.

Guſtatorium. LXXXVI.

Fœmineam nobis cherſon ſi credis ineſſe,
Deciperis: pelagi maſcula præda ſumus.

Menſa citrea. LXXXVII.

ACcipe felices, Atlantica munera, ſilvas:
Aurea qui dederit dona, minora dabit.

Menſa acerna. LXXXVIII.

NOn ſum criſpa quidem, nec ſilvæ filia Mauræ:
Sed norunt lautas & mea ligna dapes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Dentes eborei. LXXXIX.

GRandia taurorum portant qui corpora, quæris
An Libycas poſſint ſuſtinuiſſe trabes?

Quincupedal. XC.

PVncta notis ilex, & acuta cuſpide cluſa,
Sæpe redemptoris prodere furta ſolet.

Pocula archetypa. XCI.

NOn eſt iſta recens, nec noſtri gloria cœli:
Primus in his Mentor, dum facit illa, bibit.

Calices audaces. XCII.

NOs ſumus audaces, plebeia toreumata vitri:
Noſtra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea cælata. XCIII.

QVamvis Callaico rubeam generoſa metallo,
Glorior arte magis: nam Myos iſte labor.

Calices Vatinii. XCIV.

VIlia ſutoris calicem monumenta Vatinî
Accipe: ſed naſus longior ille fuit.

Lances chryſendetæ. XCV.

GRandia ne viola parvo chryſendeta mullo:
Vt minimum, libras debet habere duas.

Vaſa Aretina. XCVI.

ARetina nimis ne ſpernas vaſa, monemus:
Lautus erat Tuſcis Porſena fictilibus.

Baſcauda. XCVII.

BArbara de pictis veni baſcauda Britannis:
Sed me jam mavult dicere Roma ſuam.

Panaca. XCVIII.

SI non ignota eſt docti tibi terra Catulli,
Potaſti teſta Rhætica vina mea.

Boletaria. XCIX.

CVm mihi boleti dederint tam nobile nomen,
Prototomis, (pudet, heu!) ſervio coliculis.

Calices Surrentini. C.

ACcipe non vili calices de pulvere natos:
Sed Surrentinæ leve toreuma rotæ.

Colum nivarium. C I.

SEtinos, moneo, noſtra nive frange trientes:
Pauperiore mero tingere lina potes.

Saccus nivarius. C I I.

ATtenuare nives norunt & lintea noſtra:
Frigidior colo non ſalit unda tuo.

Vrceoli miniſtratorii. C I I I.

FRigida non deſit, non deerit calda petenti:
Sed tu moroſa ludere parce ſiti.

Vrceus fictilis. C I V.

HIc tibi donatur panda ruber urceus anſa:
Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam.

Calathi. C V.

NOs Satyri, nos Bacchus amat, nos ebria tigris.
Perfuſos domini lambere docta pedes.

Calices Saguntini. C V I.

QVæ non ſollicitus teneat ſervetque miniſter,
Sume Saguntino pocula ficta luto.

Calices gemmati. C V I I.

GEmmatum Scythicis ut luceat ignibus aurum,
Adſpice: quot digitos exuit iſte calix!

Ampulla potoria. C V I I I.

HAc licet in gemma, quæ ſervat nomina Coſmi,
Luxurioſe bibas, ſi foliata ſitis.

Cryſtallina. C I X.

FRangere dum metuis, franges cryſtallina: peccant
Securæ nimium ſollicitæque manus.

Nimbus vitreus. C X.

AB Iove qui veniet miſcenda ad pocula largas
Fundet nimbus aquas: hic tibi vina dabit.

Myrrhina. C X I.

SI calidum potas, ardenti myrrha Falerno
Convenit, & melior fit ſapor inde mero.

Patella Cumana. C X I I.

HAnc tibi Cumano rubicundam pulvere teſtam,
Municipem miſit caſta Sibylla ſuam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Calices vitrei. CXIII.

ADſpicis ingenium Nili: quibus addere plura
Dum cupit, ah, quoties perdidit auctor opus!

Lagena nivaria. CXIV.

SPoletina bibis, vel Marſis condita cellis;
Quo tibi decoctæ nobile frigus aquæ?

Aqua nivea. CXV.

NOn potare nivem, ſed aquam potare rigentem
De nive, commenta eſt ingenioſa ſitis.

Idem. CXVI.

MAſſiliæ fumos miſcere nivalibus undis
Parce puer, conſtet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis. CXVII.

DVm poſcor crepitu digitorum, & verna moratur;
O quoties pellex culcita facta mea eſt!

Ligula argentea. CXVIII.

QVamvis me ligulam dicant equiteſque, patreſq;
Dicor ab indoctis lingula grammaticis.

Cochlearia. CXIX.

SVm cochleis habilis, ſed nec minus utilis ovis:
Numquid ſcis potius cur cochleare vocer?

Annuli. CXX.

ANte frequens, ſed nunc rarus nos donat amicus:
Felix cui comes eſt non alienus eques.

Dactyliotheca. CXXI.

SÆpe gravis digitis elabitur annulus unctis:
Tuta mea fiet ſed tua gemma fide.

Toga. CXXII.

ROmanos rerum dominos, gentemque togatam
Ille facit, magno qui dedit aſtra patri.

Idem. CXXIII.

SI matutinos facile eſt tibi rumpere ſomnos:
Attrita veniet ſportula ſæpe toga,

Endromis. CXXIV.

PAuperis eſt munus, ſed non eſt pauperis uſus:
Hanc tibi pro læna mittimus endromida.

Canuſinæ fuſcæ. CXXV.

HÆc tibi turbato Canuſina ſimillima mulſo
Munus erit. gaude; non cito fiet anus.

Bardocucullus. CXXVI.

GAllia Santonico veſtit te bardocucullo,
Cercopithecorum pænula nuper erat.

Canuſinæ rufæ. CXXVII.

ROma magis fuſcis veſtitur, Gallia rufis:
Et placet hic pueris militibuſque color.

Pænula ſcortea. CXXVIII.

INgrediare viam cœlo licet uſque ſereno,
Ad ſubitas nunquam ſcortea deſit aquas.

Lacernæ coccineæ. CXXIX.

SI Veneto, Praſinove faves, quid coccina ſumis?
Ne fias iſta transfuga ſorte, vide.

Pileus. CXXX.

SI poſſem, totas cuperem miſiſſe lacernas:
Nunc tantum capiti munera mitto tuo.

Lacernæ Bæticæ. CXXXI.

NOn eſt lana mihi mendax, nec mutor aëno:
Si placeant Tyriæ, me mea tinxit ovis.

Faſcia pectoralis. CXXXII.

FAſcia creſcentes dominæ compeſce papillas,
Vt ſit quod capiat noſtra tegatque manus.

Cœnatoria. CXXXIII.

NEc fora ſunt nobis, nec ſunt vadimonia nota:
Hoc opus eſt pictis accubuiſſe toris.

Læna. CXXXIV.

TEmpore brumali non multum levia proſunt:
Calfaciunt villi pallia veſtra mei.

Lacernæ albæ. CXXXV.

AMphitheatrales nos commendamur ad uſus,
Cum tegit algentes alba lacerna togas.

Gau-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Gauſapa villoſa, vel mantile. CXXXVI.

NObilius villoſa tegunt tibi lintea citrum:
Orbibus in noſtris circulus eſſe poteſt.

Cuculli Liburnici. CXXXVII.

IVngere neſciſti nobis, ô ſtulte, lacernas:
Indueras albas, exue Callainas.

Vdones Cilicii. CXXXVIII.

NOn hos lana dedit, ſed olentis barba mariti:
Cinyphio poterit planta latere ſinu.

Syntheſis. CXXXIX.

DVm toga per quinas gaudet requieſcere luces,
Hos poteris cultus ſumere jure tuo.

Focale. CXL.

SI recitaturus dedero tibi fortè libellum,
Hoc focale tuas afferat auriculas.

Tunicæ Patavinæ. CXLI.

VEllera cum ſumant Patavinæ multa trilices,
Et pingues tunicas ſerra ſecare poteſt.

Spongia. CXLII.

HÆc tibi ſorte datur tergendis ſpongia menſis
Vtilis, expreſſo cum levis imbre tumet.

Pænula gauſapina. CXLIII.

IS mihi candor ineſt, villorum gratia tanta eſt,
Vt me vel media ſumere meſſe velis.

Cervical CXLIV.

TInge caput Coſmi folio, cervical olebit:
Perdidit unguentum cum coma, pluma tenet.

Cubicularia gauſapina. CXLV.

STragula purpureis lucent villoſa tapetis.
Quid prodeſt, ſi te congelat uxor anus?

Lodices. CXVI.

NVdo ſtragula ne toro paterent,
Iunctæ nos tibi venimus ſorores.

Amictorium. CXLVII.

MAmmoſam metuo: teneræ me trade puellæ,
Vt poſſint niveo pectore lina frui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cubicularia polymita. CXLVIII.

HÆc tibi Memphitis tellus dat munera. victa eſt
Pectine Niliaco jam Babylonis acus.

Zona. CXLIX.

LOnga ſatis nunc ſum: dulci ſed pondere venter
Si tumeat, fiam tunc tibi zona brevis.

Gauſape quadratum. CL.

LOdices mittet docti tibi terra Catulli:
Nos Helicaonia de regione ſumus.

Simicinctium. CLI.

DEt tunicam dives: ego te præcingere poſſum.
Eſſem ſi locuples, munus utrumque darem.

Lanæ amethyſtinæ. CLII.

EBria Sidoniæ cum ſim de ſanguine conchæ
Non video quare ſobria lana vocer.

Lanæ albæ. CLIII.

VEllleribus primis Apulia, Parma ſecundis
Nobilis: Altinum tertia laudat ovis.

Lanæ Tyriæ [Phrygiæ.] CLIV.

NOs Lacedæmoniæ paſtor donavit amicæ:
Deterior Ledæ purpura matris erat.

Lanæ Polentinæ. CLV.

NOn tantum pullo lugentes vellere lanas,
Sed ſolet & calices hæc dare terra ſuos.

Idem. CLVI.

LAna quidem triſtis, ſed tonſis apta miniſtris,
Quales non prima de grege menſa vocat.

Tomentum Leuconicum. CLVII.

OPpreſſæ nimium vicina eſt faſcia plumæ?,
Vellera Leuconicis accipe raſa ſagis.

Tomentum Circenſe. CLVIII.

TOrmentum concisa palus Circenſe vocatur:
Hæc pro Leuconico ſtramina pauper emit.

Pluma. CLIX.

LAſſus Amyclea poteris requieſcere pluma,
Interior cycni quam tibi lana dedit.

Fæ-

Fœnum. CLX.

FRaudata tumeat facilis tibi culcita pluma,
Non venit ad duros pallida cura toros.

Tintinnabulum. CLXI.

REdde pilam, ſonat æs thermarum. ludere pergis?
Virgine vis ſola lotus abire domum.

Diſcus. CLXII.

SPlendida cum volitent Spartani pondera diſci,
Eſte procul pueri: ſit ſemel ille nocens.

Cithara. CLXIII.

REddidit Eurydicen vati, ſed perdidit ipſe,
Dum ſibi non credit, nec patienter amat.

Idem. CLXIV.

DE Pompejano ſæpe eſt ejecta theatro,
Quæ duxit ſilvas, detinuitque feras.

Plectra. CLXV.

FErvida ne trito tibi pollice puſtula ſurgat;
Exorent docilem garrula plectra lyram.

Trochus. CLXVI.

INducenda rota eſt; das nobis utile munus.
Iſte trochus pueris, at mihi canthus erit.

Idem. CLXVII.

GArrulus in laxo cur annulus orbe vagatur?
Cedat ut argutis obvia turba trochis.

Signum Victoriæ. CLXVIII.

HÆc illi ſine ſorte datur, cui nomina Rhenus
Vera dedit. decies adde Falerna puer.

ΒΡΟΥΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΝ. CLXIX.

GLoria tam parvi non eſt obſcura ſigilli;
Iſtius pueri Brutus amator erat.

Sauroctonos Corinthius. CLXX.

AD te reptanti puer inſidioſe lacertæ
Parce: cupit digitis illa perire tuis.

Hyacinthus in tabulâ pictus. CLXXI.

FLectit ab inviſo morientia lumina diſco.
Oebalius, Phœbi culpa dolorque, puer.

Her-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Hermaphroditus marmoreus. CLXXII.

MAſculus intravit fontes, emerſit utrumque:
Pars eſt una patris; cætera matris habet.

Danaë picta. CLXXIII.

CVr à te pretium Danaë regnator Olympi
Accepit, gratis ſi tibi Leda dedit?

Perſona Germanica. CLXXIV.

SVm figuli luſus rufi perſona Batavi.
Quæ tu derides, hæc timet ora puer.

Hercules Corinthius. CLXXV.

ELidit geminos infans, nec reſpicit, angues.
Iam poterat teneras Hydra timere manus.]

Hercules fictilis. CLXXVI.

SVm fragilis: ſed tu (moneo) ne ſperne ſigillum.
Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerva argentea. CLXXVII.

DIc mihi virgo ferox, cum ſit tibi caſſis & haſta,
Quare non habeas ægida? Cæſar habet.

Europa picta. CLXXVIII.

MVtari melius tauro, pater optime Divûm,
Tunc poteras, Iô cum tibi vacca fuit.

Leander marmoreus. CLXXIX.

CLamabat tumidis audax Leander in undis,
Mergite me fluctus cum rediturus ero.

Sigillum Giberi fictile. CLXXX

EBrius hæc fecit terris, puto, monſtra Prometheus;
Saturnalitio luſit & ipſe luto.

Homeri Batrachomyomachia. CLXXXI.

PErlege Mæonio cantatas carmine Ranas,
Et frontem nugis ſolvere diſce meis.

Homerus inmembranis. CLXXXII.

ILias & Priami regnis inimicus Vlyſſes
Multiplici pariter condita pelle latent.

Virgilii Culex. CLXXXIII.

ACcipe facundi Culicem, ſtudioſe, Maronis,
Ne nucibus poſitis ARMA VIRVMQVE legas.

Virgilius in membrana. CLXXXIV.

QVam brevis immenſum cepit membrana Maronem!
Ipſius vultus prima tabella gerit.

Menandri Thais. CLXXXV.

HÆc primum juvenum laſcivos luſit amores;
Nec Glycere, verè Thais amica fuit.

Cicero in membranis. CLXXXVI.

SI comes iſta tibi fuerit membrana, putato.
Carpere te longas cum Cicerone vias.

Cynthia Propertii Monobiblos. CLXXXVII.

CYnthia, facundi carmen juvenile Properti,
Accepit famam, nec minus ipſa dedit.

Livius in membranis. CLXXXVIII.

PEllibus exiguis arctatur Livius ingens:
Quem mea non totum bibliotheca capit.

Salluſtius. CLXXXIX.

HIc erit, ut perhibent doctorum corda virorum,
Primus Romana Criſpus in hiſtoria.

Ovidii Metamorphoſis in membranis. CXC.

HÆc tibi multiplici quæ ſtructa eſt maſſa tabella,
Carmina Naſonis quinque decemque gerit.

Tibullus. CXCI.

USſit amatorem Nemeſis laſciva Tibullum:
In tota juvit quem nihil eſſe domo.

Lucanus. CXCII.

SVnt quidam, qui me dicunt non eſſe Poëtam:
Sed qui me vendit, bibliopola putat.

Catullus. CXCIII.

TAntum magna ſuo debet Verona Catullo,
Quantum parva ſuo Mantua Virgilio.

Calvi de aqua frigida uſu. CXCIV.

HÆc tibi quæ fontes & aquarum nomina dicit,
Ipſa ſuas melius charta natabit aquas.

Mulæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Mulæ paullæ. CXCV.

HIs tibi de mulis non eſt metuenda ruina:
Altius in terra pæne ſedere ſoles,

Catella Gallicana. CXCVI.

DElitias parvæ ſi vis audire catellæ,
Narranti brevis eſt pagina tota mihi.

Aſturco. CXCVII.

HIc brevis, ad numerum rapidos qui colligit ungues.
Venit ab auriferis gentibus, Aſtur, equus.

Canis vertagus. CXCVIII.

NOn ſibi ſed domino venatur vertagus acer,
Illæſum leporem qui tibi dente feret.

Palæſtrita. CXCIX.

NOn amo, qui vincit, ſed qui ſuccumbere novit,
Et dicit melius τὴν ἀνακλινοπάλην.

Simius. CC.

CAllidus emiſſas eludere ſimius haſtas,
Si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

Puella Gaditana. CCI.

TAm tremulum criſſat, tam blandum prurit, ut ipſũ
Maſtrupratorem fecerit Hippolytum.

Cymbula. CCII.

ÆRa Celænæos lugentia matris amores
Eſuriens Gallus vendere ſæpe ſolet.

Puer cinædus. CCIII.

SIt nobis ætate puer, non pumice, levis;
Propter quem placeat nulla puella mihi.

Ceſtos. CCIV.

COllo necte, puer, meros amores
Ceſton de Veneris ſinu calentem.

Idem. CCV.

SVme Cytheriaco medicatum nectare ceſton:
Vſſit amatorem balteus iſte Iovem.

Notarius. CCVI.

CVrrant verba licet, manus eſt velocior illis:
Nondum lingua, ſuum dextra peregit opus.

Con-

Concha. CCVII.

LEvis ab æquorea cortex Mareotica concha
Fiat; inoffenſa curret arundo via.

Morio. CCVIII.

NOn mendax ſtupor eſt, nec fingitur arte doloſa:
Quiſquis plus juſto non ſapit, ille ſapit.

Caput arietinum. CCIX.

MOllia Phrixei ſecuiſti colla mariti.
Hoc meruit, tunicam qui tibi ſæpe dedit?

Pumilio. CCX.

SI ſolum ſpectes hominis caput, Hectora credas:
Si ſtantem videas, Aſtyanacta putes.

Parma. CCXI.

HÆc quæ ſæpe ſolet vinci, quæ vincere raro,
Parma tibi ſcutum pumilionis erit.

Pueri comœdi. CCXII.

NOn erit in turba quiſquam μισούμενος iſta:
Sed poterit quivis eſſe δισεξάπατος.

Fibula. CCXIII.

DIc mihi ſimpliciter, comœdis & citharœdis
Fibula quid præſtas? carius ut futuant.

Accipiter. CCXIV.

PRædo fuit volucrum, famulus nunc aucupis idē
Decipit, & captas non ſibi mœret aves.

Obſonator. CCXV.

DIc quotus, & quanti cupias cœnare; nec unum
Addideris verbum: cœna parata tibi eſt.

Calami aucupatorii. CCXVI.

NOn tantum calamis, ſed cantu fallitur ales,
Callida dum tacita creſcit arundo manu.

Cor bubulum. CCXVII.

PAuper cauſſidicus nullos referentia nummos
Carmina cum ſcribas, accipe cor quod habes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Cocus. CCXVIII.

NOn ſatis eſt ars ſola coco, ſervire palato:
Namque cocus domini debet habere gulam.

Craticula cum veru: CCXIX.

PArva tibi curva craticula ſudet ofella:
Spumeus in longa cuſpide fumet aper.

Piſtor dulciarius. CCXX.

MIlle tibi dulces operum manus iſta figuras
Exſtruit: huic uni parca laborat apis.

Adipata. CCXXI.

SVrgite, jam vendit pueris jentacula piſtor,
Criſtatæque ſonant undique lucis aves.

FINIS.

EX CVRIS SECVNDIS
PETRI SCRIVERII
M. DC XXI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

M. VAL. MARTIALI EPIGRAMMATA QVÆDAM AFFICTA,

Excerpta partim ex MSS. Codd. & vett. loſſariis; partim & ab Hadr. Iunio & aliis nuper aſſuta.

1. *De ruſticatione.*

RVre morans quid agam, reſpondeo pauca, rogatus.
Luce deos oro; famulos poſt arva reviſo:
Partibus atque meis juſtos indico labores.
Inde lego, Phœbumque cio; Muſamque laceſſo:
Hinc oleo corpusque frico, mollique palæſtrâ
Stringo libens; animo gaudens, ac fenore liber.
Prandeo, poto, cano, ludo, lavo, cœno, quieſco.
Dum parvus lychnus modicum conſumat olivi.
Hæc dat nocturnis nox lucubrata Camœnis.

2. *In Varum.*

AD cœnam nuper Varus me forte vocavit:
Ornatus dives, parvula cœna fuit.
Auro non dapibus oneratur menſa, miniſtri
Apponunt oculis plurima, pauca gulæ.
Tunc ego, Non oculos ſed ventrem paſcere veni:
Aut appone dapes, Vare, vel aufer opes.

3. *In Ponticum.*

POntice, per reges diſcurris, & omnia luſtras;
Magna quidē ſequeris, Pontice: magnus homo es.)
Pontice, ſiqua facis, ſine teſte facis, ſine turba;
Non adhibes multos, Pontice: cautus homo es.
Pontice, voce tua poſſes adamanta movere;
Vox tua dulce ſonat; Pontice; dulcis homo es.
Pontice ſic alios, ſic te quoque decipit error:
Vis dicam verum, Pontice? nullus homo es.

4. *De vetula.*

TActa places, audita places; ſi non videare,
Tota places: neutro, ſi videare, places.

5. *De Milone.*

MIlo domi non eſt: peregre Milone profecto
Arva vacant: uxor non minus inde parit.
Cur ſit ager ſterilis, cur uxor fertilis, edam:
Quo fodiatur ager non habet, uxor habet.

6. *De hiſtrionis pœna.*

ANte Iovis ſtatuam crepuit ſatur hiſtrio: pœnam
Iuppiter indixit, vivere de proprio.

7. *In effrontem.*

OS atavi, patris naſum, duo lumina patris,
Et matris geſtus dicis habere tuæ.
Cum referas priſcos, nullamque in corpore partem
Mentiris; frontem dic mihi cujus habes?

8. *Ad Mattum.*

QVi negat eſſe domi ſe tunc cum limina pulſas,
Quid dicat neſcis? Dormio Matte tibi.

9. *Ad Milonem.*

THura, piper, veſtes, argentum, pallia, gemmas,
Vendere, Milo, ſoles, cum quibus emptor abit:
Conjugis utilior merx eſt, quæ vendita ſæpe
Vendentem nunquam deſerit, aut minuit.

10. *Ad Scævolam.*

SCævola, tu cœnas apud omnes, nullus apud te:
Alterius ſiccas pocula, nemo tua.
Aut tu redde vices, aut deſine velle vocari:
Dedecus eſt ſemper ſumere nilque dare.

11. *Ad Auctum.*

EXigis à nobis, quem nulli ſolvis, amorem:
Quam nulli præſtas exigis, Aucte, fidem.
Exigis à nobis, quem non merearis, honorem:
Mirum eſt, quod non das id tibi velle dari.

12. *De Filo.*

PAllia Filus habet, digitos circumligat auro,
Sed tamen eſt Filus paupere pauperior,
Sunt Tyriæ chlamides, mille inſtrumenta, clientes
Filo; ſed tamen eſt paupere pauperior.

Atria ſunt Filo regali conſita cultu;
 Sed tamen eſt Filus paupere pauperior.
Eſurit atque ſitit, gemmis inſtructus & auro,
 Cyclade veſtitus eſurit atque ſitit;
Pondus adeſſe famis, pallor maciesque loquuntur,
 Aurea bulla negat pondus adeſſe famis.
Ergo miſer ſe ſervitio pro pane locabit,
 Sed ne ſit ſervus aurea bulla facit.
Si vero quemquam pulſabit ſupplice voto;
 Vt non exoret, ſerica veſtis adeſt.
Ergo ne pereat, fiat de divite pauper;
 Pauper enim factus ditior eſſe poteſt.

13. *Ad Aulum.*

NOn ſanguis, non oris honor, non gloria cenſus,
 Non gravitas morum proderit, Aule, tibi.
Pauper enim tu ſemper eris, quia pauper es: & te
 Colliget ulterior ulteriore gradus.

14. *Ad Regulum.*

PRædicat Hermagoras, non omnibus eſſe placendum
 Elige de multis, Regule, cui placeas.

15. *Ad Aulicum.*

MVlta mihi donas, vereor ne multa requiras?
 Nolo mihi dones, Aulice, ſi repetas.

16. *Ad Germanicum.*

EXaltas in lite tuam, Germanice, vocem,
 Vt furias mentis vox furioſa ſonet.

17. *Ad Baſſum.*

OMnis amicus amat, ſed non qui amat omnis amicus:
 Sed quē, Baſſe, tu ames, eſto & amicus ei.

18. *In Turgidum.*

IN noctem prandes, in noctem, Turgide, cœnas,
 Multimodoque mades nocte dieque mero.
Cumque cuti ſtudeas, uxorem ducere non vis:
 Cum nolis; dicis, Vita pudica placet.
Turgide, mentiris, non eſt hæc vita pudica.
 Vis dicam quæ ſit vita pudica? modus.

19. *In Chloen.*

LAſcivo Ganymede cales. te quilibet intrat;
Hippolytos etiam reddis amore graves.
Plurimus interea tibi limen ſervat adulter :
Expoſita es cuivis: quam populare ſapis!
Demophilem cuperem te dicere, te niſi mater
Eſſe Chloen vellet. non ſapit atque ſapit.

20. *In Laidem.*

FOrmoſiſſima Laï fœminarum.
Dum noctis pretium * tibi requiro; * fort. *tuæ*
Magnum continuo petis talentum :
Tanti non emo, Laï, pœnitere.

21. *In Macrinum.*

DEfungi, fungis homines, Macrine, negabas:
Boleti leti cauſſa fuere tui.

Plura erant ; ſed quæ luce digna non putamus.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7

0911

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 E 7